

உ

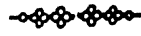
கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத்தானமாகிய

சூ த வ ன பு ர ண ம்.

இரண்டாம் பதிப்பு.

இது

ஸ்ரீ வன்றெண்டரவர்கள் மாணுக்கர்

காரைக்குடி

ராம. சொ. சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்கள்

இயற்றியது.

ஷெ திருவுசாத்தானமாகிய கோயிலூர்

ஸ்ரீ மந்திரபுரீசுர சுவாமி கோவில் விசாரணை செய்துவரும்

ஷெ கோயிலூரைச்சார்ந்த ஆலங்காமி

ராம. சித. சிதம்பரச் செட்டியாரவர்களால்

காரைக்குடி.

‘குமரன்’ அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடப்பெற்றது

கக௨௭

—

முகவுரை.

சீர்கெழு வளத்தி னேர்கெழு சோழ
நாட்டினி லிந்திரன் வேட்டிட வந்த
பூவிரி பொழில்குழ் காவிரி யாற்றி
னன்குரை யனவுறத் தென்கரைத் தலங்களு
ளவந்தனை யகற்றுஞ் சிடஞ்சயம் பிலிங்கத்
நிருவுருக் கொண்டு மருவ்வீற் றிருந்தருள்
குத வனமென மாதவர் போற்றுக
காழிவாழ் சேயி னேழிசைத் துதிபெறுத்
தன்னை யடைந்தோர் மன்னுபி றப்பொடு
மருவுசா வகற்றுத் திருவுசாத் தானம்

* இந்தத் திருவுசாத்தானமானது கஞ்சாபூர் சில்லா திருத்துறைப் பூண்டி தாலுகா முத்துப்பேட்டை ரெயில்வே ஸ்டேஷனுக்கு அடுத்த வட திசையில் ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ளது. இது கோயிலாரென்னும் நாமம் வழங்கப்பெற்று வருகின்றது. இத்தலத்திலுள்ள ஸ்ரீ மந்தரபுரீசர சுவாமி திருக்கோயிலில் ராஜகோபுரமும் ஸ்ரீ சோமாஸ்கந்த சுவாமி முன்மண்டப முகலான பலபூட்டங்கள் மிகவுஞ் சீரணப்பட்டு அதிசீக்கிரத்தில் சீரணைத் தாரணஞ் செய்யவேண்டிய நிலைமையிலிருக்கின்றன. இது ஸ்தலம் தீர்த் தம் மூர்த்தி மூன்றனும் அளவில்லாத அத்தியற்புத அநிமகத்துவமுள்ள தென்பது ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த சுவாமிகள் தேவாரத்தாலும் இப்புராணத்தா லும் இனிது விளங்கும். தனவந்தர்களாயுஞ் சிவபுண்ணிய சீலர்களாயு முள்ள சிவநேசச் செல்வர்கள் இதனைச் சீரணைத்தாரணஞ் செய்த கும்பாபிஷேகஞ் செய்வது அத்தியாவசிய மகாசிவபுண்ணியமாகும். இத் தல மகிமை உள்ளபடி தெரிந்த ராமநாதபுரம் சில்லா கொத்தமங்கலம் அள. அரு. முத்திய செட்டியாரவர்கள் குமாரர் அருணாசலஞ் செட்டியா ரவர்கள் தமது சகோதரர்களுடன் ஸ்ரீ பெரியநாயகியம்பா கோயில் முழு தும் திருப்பணி செய்யக் கருதி சுமார் ஆறு மாதத்திற்கு முன்னாகத் தொடங்கி நடந்து வருகின்றது. ஷே கோயிலிற் பழுதாயிருந்த மேலை மதின் முதலிய இடங்களை கோயில் வரும்படியில் நித்திய பூசை முதலிய வைகளும் சிறப்பாய் நடத்தி மிஞ்சிய பொருளைக்கொண்டு சீரணைத்தா ரணம் செய்து வருகிறேன். இனி சுவாமி கோயில் திருப்பணி செய்யக் கருதுஞ் சிவ புண்ணிய சீலர்களுக்கு ஷே கோயில் கிராம வரும்படியில் மிஞ்சுகிற பொருளும் உபயோகமாகும்.

என்னுந் திவ்வியக் கூத்தினைத் திருநூற்றாறுபத்தொன்பது பாடலுள்ள தமிழ்ப் புராணம் சாம்பலுடை ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகளிடமிருந்தது. அதனை ஆலங்காட்டுச் சிவபுண்ணியச் செட்டியார் பார்க்கெழுதிய பிரதியொன்று கிடைத்தது. அதனை இயற்றின ரின்னொன்று தெரிய வில்லை. பின்பு ஷை மூலப்பிரதியும் வடமொழிப் புராணமொன்றும் பின்னத்தூர் பிர்மஸ்ரீ அநாராயண சாஸ்திரியாரவர்களிடமிருந்து கிடைத்தன. வடமொழிப் புராணம் ஜீரணமாயிருந்தது. திருவுசாத்தானத்தில் முன் தல புராண படனம் செய்துவந்த பெருகவாழ்ந்தான் ப்ரஹ்மஸ்ரீ என்பவரால் அய்யங்காரவர்கள் வீட்டிலிருந்த ஜீரணமில்லாத வடமொழிப் பிரதியொன்று கிடைத்தது. தஞ்சாவூர் சாஸ்வதிமால் முதலிய பலவிடங்களில் தேடியும் தமிழிலாவது சமஸ்கிருதத்திலாவது வேறு பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை. திருவுசாத்தானத்தில் ப்ரஹ்மஸ்ரீ வைத்தியநாதன் குருக்களவர்களிடத்திருந்த வடமொழிப் பிரதிமுற்றுஞ் ஜீரணமாய்விட்டது. இத்தலபுராணம் இங்ஙனம் அருபதிசை யடைந்து வருவதை நோக்கி இதனை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தாத வரையில் இந்த உத்தமோத்தம சிவசரித்திரம் உலகோபகாரமாகாமல் மறைந்துவிடுமே யென்ற கவற்சியால் இதனை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்னும் பேராசை என்னுள்ளங் கவர்ந்தெழுந்தது. அதன் வழிப்பட்டேனாலால் இதுவும் எம்பிரான் திருவருளையா மெனக் கருதிப் பெருகவாழ்ந்தான் ப்ரஹ்மஸ்ரீ நாராயண சாஸ்திரியாரவர்களைக்கொண்டு வடமொழிப் பிரதியைச் (169) செய்யுள்ள தமிழ்ப் புராணத்தோடு ஒத்துப்பார்த்ததில் தமிழில் மிகவுஞ்சுருக்கமாகவும் சில சரித்திரங்கள் விடுபட்டு மிருந்தமையால், வடமொழியிலுள்ள விரிவிற்படியே சரித்திரங்களும் விடுபடாது தமிழில் ஒரு புராணம் செபலிக்க வேண்டுமென்று யோசித்துப், புறச்சமையக் களைகணங்கிச், சுத்தாத்து வித சைவ சித்தாந்த மென்னுந் தெய்வப் பயிர் தழைத்தோங்க ராமநாத புரம் ஜில்லா காரைக்குடியில் ஒன்பது கோயில் வசப்பினராகிய மகுட தனவைசிய நகரத்தார்களுள்ளே, கல்வாசனாட்டில் இளையாற்றக்குடியான குலசேகரபுரத்தில் இரணியூர் மருதங்கூரான ராஜநாராயணபுரத்தில் பின்னையூர்ப்பட்டி திருவேட்பூருடையான் என்னுங் குடிப்பெயர் பெற்ற, ராம. கு. ராமநாதச் செட்டியாரவர்கள் செய்த அருந்தவப் பயனற் புதல்வராக அவதரித்தவர்களும், யாழ்ப்பாணம் நல்லூர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆறுமுக நாவலரவர்கள் திருவடிக் கண்பராய் அவர்கள் திருச்சந்திதானத்தில் நீடித்த காலந் தொண்டிபுண் டொழுகினவர்களும், தேவிகோட்டை ஸ்ரீ வன்னொண்டரவர்கள், அனவரத மதுராபுர நிவாஸ ஸ்ரீ மெய்யப்ப சுவாமிகள், மேற்கண்ட நாவலர்பெருமான் மருகரும் முதன் மாணுக்கரும் வித்துவ

சிரோன்மணியுமாகிய ச. பொன்னம்பல பிரயோகங்கள் முதலிய ஆண் றோர்களிடத்து இலக்கண இலக்கிய சிவசாஸ்திராதிகளை நன்குணர்ந்தவர்களும்கூட, சிவபுராணத்தி பற்பல தூலங்களை இயற்றினவர்களும், தம்மிடத்திற்கு மாணுக்கர்கள் விரும்பிக் கேட்க மிக உணக்கத்தோடு சிரமநோக்காது ஆரிய பொருள்கள் எளிதில் விளங்க உதாரணத்தினோடு நன்கு போதிப்பவர்களும், சிவபுராணத்தி சைவ சாஸ்திரங்களைக் கேட்போர் ஆனந்த பரவசர்க ளாகும்படி பிரசங்கிப்பவர்களும், தங்கள் குலவிருத்தியாகிய வியாபாராதிகளற் ற்சிறிதும் காலம் செலுத்தாது உள்வாங்கியே மெய்யன்போடு சிவ பூசாதி சிவ புண்ணியங்களைப் தமக்கு இயற்றொழிலாகக்கொண்டு ஒழுகு பவர்களுமான மகா-ந-ந-ஸ்ரீ சொக்கலிங்கச் செட்டியாரவர்களிடத்தில் அடியேன் கருத்தை வெளியிட்டேன். அப்போண்டுகோளுக் கிசைந்து வடமொழியிலுள்ளபடி சரித்திரங்களை மொழிபெயர்த்துச் சிவாலயத் திருப்பணி, மகாதும்பாபிஷேகம், சிவபூசாவிதி முதலியவைகளை பத்ததி முதலிய தூலங்களைக்கொண்டும் விரிவாகச் செய்து(1520) திருவிருத்தங்க ளாற் செய்து தந்தார்கள். “செய்யாமற் செய்த உசலிக்கு வையகமும் வானகமு மாற்ற லரிது” “பயன்றுங்கார் செய்தவுசலி பயன்றுக்கி னன்மை கடலிற் பெரிது” என்று தெய்வப்பலமைத் திருவள்ளுவனா னர் அருளியபடி அவர்கள் செய்த பேருதலிக்கு அவர்கள் பெரும்புகழை யெடுத்துப் பேசுதலன்றி வேறியாது கைம்மாறுடையேன். இப்பெருஞ் சிறப்பினதாகிய சூதவன புராணம் அத்தலத்தில் ஸ்ரீ பிரகங்காயகி சமேத ஸ்ரீ மந்திரபுரேசுர சுவாமி சந்தியில் சாலியவாகன சகாப்தம் 1826 சோபகிருதுஷு ஆனிமீ 15 சுக்கிரவாரம் உத்திர நட்சத்திரம் நடக லக் கினம் கூடிய சுபமுகூர்த்தத்தில் தொடங்கிச் சிங்கவனம் பற்றும்ஸ்ரீ சுந்த ரேச பாரதிகள் முதலியோர் கூடிய வித்வா சங்கத்தில் அரங்கேற்றப் பெற்றது. இப்புராணம் கற்றோர்க்கு மாத்திரமன்றி மற்றோர்க்கும் பயனா கும் வண்ணம் என் போண்டுகோளின்படி இந்நூலாசிரியராலேயே சரித்திர ம் விளங்கச் சுருக்கமாப்க் கத்திய ரூபமாகவுஞ் செய்யப்பெற்றுள்ளது.

மேற்படி புராணம் அப்பொழுதே பல அறிஞர்களுக்குக் கொடுத்துச் சிலவாகிவிட்டபடியால் இப்போது இரண்டாம் பதிப்பாக பத்திய ரூப புராணம் கத்திய ரூப புராணம் இரண்டுத் தனித்தனியே அச்சிடப் பெற்றன.

இந்நூலாசிரியர் செய்யுள்களாகவும் வசனமாகவுஞ் செய்த தூல்கள் இன்னின்ன வென்று இவர்கள் செய்து குரோதனாஸ் பங்குனிமீ வெளியிட்ட வேதாந்தத் தெளிவென்னும் புஸ்தகத்தில் விவரமாகத்

தெரியலாம். அதனில் அக்ஷரம்வரை செய்து வெளிவந்த நூல்கள் 133 எனத்தெரிகின்றது. இதனாலும் இவர்கள் அறுபத்துமூன்றிடத்துள்ள பத்தி மகிமை விளக்கமாம். அவற்றின்பின் ஸ்ரீ காசி விசுவேசர் அடைக்கலப் பதிகம், திருஞானசம்பந்தர் திருப்பெருமணத் திருவெழுச்சி, சில கோத் திரப் பாடல்களென மூன்று நூல்கள் செய்து அச்சில் வேளியிட்டார்கள். இவர்கள் முன்செய்துள்ள சம்பந்தர் பிள்ளைத் தமிழ்முடன் இப்போது திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் மாணக்கபாசக சுவாமிகள் பிள்ளைத் தமிழ் மூன்று பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. திருத்தோண்டர் புராணசார விளக்கமென்றொரு நூல்நாயன்மார்களின் அருமை பெருமை முதலிய நுண்பொருள்கள் விளக்கிச்செய்து வருகின்றார்கள். முக்கால் வரிசைக்கு மேலாகியது. இன்னுமிவர்கள் இப்படியே சைவ சமயோப காரமான நூல்கள் செய்து தீர்க்காயுசுடன் வாழும்படி திருநாளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

இங்ஙனம்,

ராம. சித. சிதம்பரம் செட்டியார்,

அலங்காரி.

சிவமயம்.

திருவுசாத்தானம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

தேவாரம் பண்-கொல்லி.

—o—o—o—

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

நீரிடைத் துயின்றவன் தம்பிரீள் சாம்புவான்
பேருடைச் சக்கிர வன்னநு மன்றொழக்
காருடை நஞ்சண்டு காத்தருள் செய்தவென்,
சீருடைச் சேடர்வாழ் திருவுசாத் தானமே. (க)

கொல்லையே றுடையவன் கோவண வடையன்
பல்லையார் பரிதலைப் பளிகொளும் பாமனார்
முல்லையார் புறவணி முதுபதி நறைகமழ்
தில்லையா னுறைவிடந் திருவுசாத் தானமே. (உ)

தாமலார் போலவே தக்கனார் வேள்வியை
பூமனார் தங்கனா வாக்கினா னொருநொடிச்
காமனா ருடல்கெடக் காய்ந்தவெங் கண்ணுதல்
ரோமனா வுறைவிடந் திருவுசாத் தானமே. (ங)

மறிதரு காத்தினான் மால்விடை யேறிபான்
குறிதரு கோலநற் குணத்தின ரடிதொழ
நெறிதரு வேதியர் நித்தலு நியமஞ்செய்
செறிதரு பொழிலணி திருவுசாத் தானமே. (ச, ஞ, க)

பண்டிசைத் தயனுமா லும்பல பத்தர்க
டொண்டிசைத் தும்மலர் தூவித்தோத் திரஞ்சொலக்
கொண்டிசைக் கொடியொடுங் குருகினி னல்லினந்
தெண்டிசைக் கழனிசூழ் திருவுசாத் தானமே. (ஈ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் தேவாரம்.

மடவரல் பங்கினன் மலைதனை மதியாது
சடசட வெடுத்தவன் றலைபத்து நெரிதர
வடர்தர ஆன்றியங் கேயவற் கருள்செய்தான்
றிடமென வுறைவிடந் திருவுசாத் தானமே. (அ)

ஆணலார் பெண்ணலா ரயனெடு மாலுக்குங்
காணென வண்ணத்தான் கருதுவார் மனத்துளான்
பேணுவார் பிணியொடும் பிறப்பறுப் பாணிட்டு
சேணுலா மாளிகைத் திருவுசாத் தானமே. (ஆ)

கானமார் வாழ்க்கையான் காரமண் டேரர்ரொல்
லானமாக் கொண்டுநீ ருரைமினுய் யவெனில்
வானமார் மதிலணி மாளிகை வளர்பொழிற்
றேனமா மதியந்தோய் திருவுசாத் தானமே. (இ)

வகைதிரிந் திழியுநீர் வளவயற் புகலிமன்
றிரைதிரிந் தெரிகடற் றிருவுசாத் தானை
யுரைதெரிந் துணருஞ்சம் பந்தனெண் டபிழ்வல்லார்
நரைதிரை யின்றியே நன்னெறி சேர்வரே. (ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியபுராணம்

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் புராணம்.

௬௨௪-திருவிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவுசாத் தானத்துத் தேவர்பிரான் கழல்பணிந்து
மருவியசெந் தமிழ்ப்பதிக மால்போற்றும் படிபாடி
யிருவினையும் பற்றறுப்பா நெண்ணிறந்த தொண்டருடன்
பெருகுளிருப் பினராகிப் பிறபதியும் பணிந்தனைவார்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்

சிதம்பரம் ஸ்ரீமீனாஷி தமிழ்க்காலேஜ் பிரின்சிபாலாகிய
உத்தமதானபுரம் மஹாமகோபாத்தியாயநாஷிணாத்ய கலாநிதி
பிரம்ஸ்ரீ வே. சாமிநாதையரவர்கள் இயற்றியது

பூமேவு கடுக்கை முடிப்பான் திருவுசாத் தானபுராணந் தன்னித்
தேமேவு தமிழ்மொழியிற் காரைநகர்ச் சொக்கலிங்கச் செல்வன்றன்னு
னாமேவு பத்தியமா நடைபாக வியற்றுவித்து நல்கி னானை
பாமேவு பழம்பதிபா மாலங்காட் டிலங்குசிதம் பாவேண்மன்னே

அப்பணியுஞ் செவ்வேணிக் கருமிடற்று மாதேவர்க் கன்டினேந்
துப்பணியுந் திருப்பணியாங் கற்பணியும் பொற்பணியுந் தொண்டர்க்காய
வெப்பணியுந் தம்புரியுஞ்சிதம்பாவேள்சொற்பணியென நெவரும்போற்று
மிப்பணியின் பற்றுவித்ததி பல்பன்டோ விற்றம்புகென் றிசைப்பார்பாரே

நிராவிடபாஷா துரிண

உத்தாத் துவித சித்தாந்த ரைவ விபவஸ்தாபந

ஸ்ரீமந் நாவலர்பெருமான் பாததுளி சிரமேற்றெ காண்ட

யாழ்ப்பாணத்து வட்டுச்சேகாட்டை

ஆ. அம்பலவாண நாவலரவர்கள் இயற்றியது

திருவுசாத் தானமென வுலகுசாத் தானமான் மியத்தைச்செம்மை
மருவுசாத் தானதமி முாற்றருக வென்றாலங் காட்டின் வாழ்வி
னிருவுசாத் தானகனி மாலைபான் சிதம்பாவே ளிசைப்பத்தந்தான்
கருவுசாத் தானயந்தார் கன்பாளன் சொக்கலிங்கக் கவிஞரேறே.

பாடுவதிற் பாடுகரைப் பாடுவதே பாடுபுகழ் பயக்கு மடமென்
ருடுகழன் மன்றுடையார் பாடுகொற்றங் குடியடிக ளறிவித் தாரா
பிடுபெறு சேக்கிழார் புராணமிசைத் தென்பாது பேணி யாழ்
நாடுமிரு பாவிசைத்தவ் விருவர்கெழு தகைமையு மன்னயந்தா மன்னே

சருக்க அட்டவணை.

பக்கம்	சருக்கப் பெயர்.	பாடற் நாளை
க	கடவுள் வாழ்த்து	... ௩௩
கூ	பாயிரம்	... ௩௬
யக	திருநாட்டுச் சிறப்பு	... ௩௨அ
௨அ	திருநகரச் சிறப்பு	... ௩௩௬
சகூ	புராண வரலாறு	... ௩௩
நூ	தலவிசேடச் சருக்கம்	... ௨௨
நூ	தீர்த்த விசேடச் சருக்கம்	... ௩௦
கூ௨	மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம்	... ௩௩
கூகூ	சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்	... ௩௩
எஎ	ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்ற சருக்கம்	... ௦௩அ
அஎ	ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்	... ௩௦
கூச	ஆதிசேடன் சூதவனம்சென்ற சருக்கம்	... ௩௩
ந௨	ஆதிசேடன் றிருப்பணிச் சருக்கம்	... ௩௨௦
கககூ	ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்	... ௩௨௩
க௩௩	வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்	... ௩௨
கச௩	மார்க்கண்டேயச் சருக்கம்	... ௩௨௩
ககூக	இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற சருக்கம்	... ௩௩௬
கஅ௨	அமுதநிவேதனச் சருக்கம்	... ௨௩
கஅகூ	இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்	... ௩௩௬

௩௩
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்.

சூதவன புராணம்.

காப்பு.

பூவ்ரு மயன்மா லாதி புனிதரு முனிவ ராதி
யேவருஞ் சூழ்ந்து போற்ற வின்னரு னெளிதி னல்கு
மாவரும் பொழிற்பைஞ் சூத வனப்பெரு மகிமை கூற
மூவரும் பரவு மாணை முகத்தனை யகத்துள் வைப்பாம். (க)

சீத மாவன மார்பினன் நெவ்வெலற்
கேத மாவன தீர்த்தரு ளீசன்வாழ்
சூத மாவனத் தோன்முகத் தோனம்பு
சூத மாவனத் தாணமத் தேத்துவாம்.

முதலடியில் மா - இலக்குமி. வனம் - துன்பம். மூன்றாமடி
யில் மா - வண்டு. நான்காமடியில் வனம் - அழகு. நமந்து - சுபந்தமா
கிய வடமொழிப் பெயரடியாற் பிறந்த வினையெச்சம். நமஸ்கரித்து
என்பதாம். இதனை உமாபதிசிவம் திருத்தொண்டர்புராணசாரம்
(சக) செய்யுளில் “வண்ணனை நமந்தகோ” எனறருளிய வாற்றாணு
முணாக. நூற்பயன். (உ)

பூத நாதன் சூதவன புராண மீதன் புறக்கேட்போ
ரோது மவரப் படனநடத் துநர்முன் னுமுத் தமரெவரு
மேத மொழிந்து போதமுணர்ந் திம்பர் வாழின் பெல்லம்பெற்
றாதி யமலன் றிருவடிக்கீழ்மப்பே ரின்புற் றுடன்வாழ்வார். (ங)
வாழ்த்து.

வேத வேள்வி மழைவளங்கள் வீற்று வீற்றா ருயிர்க்கின்ப
மாதி யறங்க ணனிவளர்க வைந்தக் கரங்கண் டிகைநீடுநன்
ரோது சிவசா நனம்பொலிக வுயர்வை திகைசை வந்தழைத்
தீதி வேந்தர் மனுச்செங்கோ னிலவி வாழ்க வுலகெல்லாம். (ச)

கடவுள் வாழ்த்து.

மந்திரேசர்.

பூமா தமரு மணிமார்பன் புவனம் புரக்கும் புகழ்நிலைத்தற்
காமா தரவிற் றசரதன்கா லாங்கா லோர்கா லருள் வலிவேட

டேமாண் புறப்போற் றியவளித்த வெந்தை மந்தி ரேசனடி
காமாற் சுழிப்பட் டெய்யாமே நடலைக் கடலைக் கடத்திடமே. (இ)

திருவு சாத்தா னந்தனயந் திகழ்த்த வமர்வோ னெமதுபவம்
வெருவு சாத்தா னந்தனய விளிப்போன் முருந்த நீபின் னாண்
மருவு சாத்தா னந்தனயன் வருமென் றருள்வோன் மௌலியினிற்
துருவு சாத்தா னந்தனய னொளிப்போற் கமலத் தாள்பணிவாம்.

திருவுசாத்தானமானது தன் நயத்தை விளக்கும்படி அமர்வோனெ
னவும், எமதுபவம் நந்த வெருவுசா (தான் அசை) நைய விளிப்போன்
எனவும், சாத்தா நம் தனயனாய் வருவான் எனவும், இந்து உருவத்
தைச்சாத்து ஆனந்தன் ஐயன் எனவும் பிரித்துப்பொருள் கொள்க. (ஈ)

பெரியநாயகியம்மை.

புரிய னாயகி லம்பர வருளெனிற் புரக்கும்
துரிய னாயகின னந்தவிர்த் தெமக்கருள் சுரக்கும்
பிரிய னாயகி புனைபர னிடம்பிரி யாத
பெரிய நாயகி திருவடிப் பிரசமென் லலரே.

ஆய கின்னம் - எம்மைப் பந்தித்ததாகிய துக்கம். ஆய் அகி - தூவ்
களை ஆராய்ந்த சர்ப்பம்; ஆகிசே-னென்க. அன்றாய் அகிலம்பரவு
அருள்புரி எனில், அப்பெரிய நாயகி திருவடமலர் புரக்கும் எனமுடிக்
குக். துரியனும் பிரியனுமாகிய பரன் னென்க. புரத்தல் கொடுத்தன
மாம்.

நடேசர்.

(எ)

மடன குஞ்சித பாதவந் தனைக்கொண்மா வனத்தெம்
மடன குஞ்சித பாதவந் தனைமுறை வகுத்த
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதெற நலமா
நடன குஞ்சித பாதவந் தனைதின நயப்பாம்.

எம் மடன் நகும் சிதம் பா தவம் தனை முறை வகுத்த-எமதுஅறி
யாமையைக் கெடுக்கின்ற ஞானத்தையும் பரந்த தவத்தையும் அளவை
யும் முறையையும் வகுத்துக்காட்டி, அவம் தனைதெற--அவருணங்களை
யும் சேவபோதத்தையும் தெறும் பொருட்டும், ந குஞ்சி தபாது நட-சிறத்
த முடிபின் கண்ணே நீங்காது (தன்னை) நடுப்பொருட்டும், மடல் நகும்
சிதம் பாதவந்தனைக் கொள் மாவனத்து-இதழ் விரிகின்ற (மலர் செ
றிந்த) விண்மீன் அளவுயர்ந்த விருகங்களைக் கொண்ட சூத வனத்தில்
வீற்றிருந் தருளுகின்ற (நடேசப் பெருமானுடைய) நடன குஞ்சித
பாத வந்தனை-நடனகுஞ்சித பாதத்திற் செய்யும் வழிபாட்டை, தினம்
நயப்பாம்-தினந்தோறும் வீரும்புவாம். நகுதல்-இகழ்தல்; அது கெடுத்
தலைக் குறிப்பி லுணர்த்தியது. தனை-சேவனை பெண்ணும் பொருட்

டாய்ச் சிவபோதத்தைக் குறிப்பா லுணர்த்தியது. காட்டித் தெறும்பொருட்டும், நடும்பொருட்டும் வந்தனை தினம் நியப்பாம் என முடிக்குக. மலர் செறிந்த விருகமுமென்றியையும் மூதலடி சிதம்-விண்மீன். இரண்டாமடி சிதம்-ஞானம். சிவகாமி யம்மை. (அ)

பணகந்ந் தரக்கிரு பாற்றொழச் சிற்சபை பயிலுங்
கணகந்ந் தரனடங் காண்சிவ காமி தாட்கமல
மணகந்ந் தரவிருள் வெளியுற மலப்பகை மடிக்கு
மணகந்ந் தரவித மன்புசெய் தின்புற வடுப்பாம்.

பன்னகம் இடைக்குறை. மூன்றாம் அடியிற் கந்தரம்-குகை. (க)
தெட்சணமூர்த்தி.

சிரவ னம்புயங் கம்மதி யிதழியஞ் சிவனும்
பிரவ னம்புய லளவுதல் லானிழற் பிரியா
வுரவ னம்புயர் நால்வர்கு முறவமர் பரம
சூரவ னம்புய நாண்மலர்ச் சேவடி குறிப்பாம்.

சிவனும்-சிரசில் கங்கை. ஆம்பிரவணம் ஈறு உருபும் பயனும் தொக்கது. வனம்புயல் எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. (க௦)

விநாயகர்.

தவள வாரணம் புகறிரு நீற்றொளி தழைக்கும்
பவள வாரணன் மேனிய னைங்கரன் பரமன்
றிவள வாரண வஞ்சடை வேதியன் சிறுவன்
கவள வாரண முகத்தனை யகத்தினிற் கலப்பாம்.

தவள நீறென்றியையும். நீற்றொளி தழைக்கும் பவளமேனி எனக் கூட்டுக. ஆர்-அருமை. அணல் இடைக்குறை. மூன்றாமடியில் ஆர்-ஆத்தி. வார் எனப்பிரித்துக் கங்கை எனக்கொள்ளினும் அமையும். (க௧)

சுப்பிரமணியர்.

செங்க டம்பணி புயந்தழீஇக் தேவகுஞ் சரியோ
டங்க டம்பணி கொங்கையங் குறமின்வேட் டமர்கோ
னெங்க டம்பணி துணிமயி லூரிறை யெமக்கோர்
சங்க டம்பணி யாதசேய் தாடொழு தெழுவாம்.

எங்கள் தம் இறை என்றியையும். சங்கடம் உம்மை தொக்கது.

வீரபத்திரர்.

(க௨)

வீர பத்திர விச்சுடர் வானினுற் செகன்மால்
சாரபத்திரங் காதிருண் மலப்பகை தடிவா

னீர பத்திர நான்மல ராதிகொண் டிறைஞ்சி
வீர பத்திர னடிமுடி கொண்டுநாம் விழைவாம்.

தீரம்-தளராமை. பத்தியாகிய வான் என்க. சார் அபத்து எனப்பி
ரிக்குக. வைரவர். (க௭)

காரி யேற்றகங் கைக்கொணு கண்ணுத னிருவி
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு திவர்கழ னிரகங்
காரி யேற்றகங் கைக்கொணு தன்கரத் தளித்த
காரி யேற்றகங் கைக்கொணுண் மலாடி கலப்பாம்.

(அரிபிர மேந்திராதி தேவர்களைத் தூரத்திக் கொண்டு வந்த) விஷ
த்தை எதிர்த்துச்(சென்று) உள்ளங் கையிற் (கவாந்து) கொண்டுவந்து,
கண்ணுதலும், நிருவி காரியும், இடபத்தின்மேல் மனம் கசக்க வொண்
ணுது இவருகின்ற கழலையுடைய நிரகங்காரியும், தாங்கிய கங்கையைக்
கொண்ட நாதனுமாகிய குதவனேசர் கரத்து அளித்த காரியாகிய வைர
வழர்த்தியி னுடைய' மிக்க பாவத்தை வெறுக்கின்ற ஒள்ளிய நான்மல
ரடியை (நம்முள்ளத்திற்) கலப்பாம். ஏறு-அகம்-மிக்கபாவம், ஏற்றக
மென எதுகை நோக்கிப் பிறவினை போல் நின்றது. விஷத்தைக் கொ
ண்டு வந்து நாதன் கரத்தளித்த காரி எனக் கூட்டுக. (க௮)

திருநந்திதேவர்.

துள்ளி மால்வரை வேணிமுச் சுடர்விழித் தூயோன்
வெள்ளி மால்வரை காத்தருள் விமலன்மெய்த் தவத்தோ
ருள்ளி மால்வரைந் துணர்சிவ ஞானபோ தந்தால்
வள்ளி மால்வரை நந்திதாண் மலர்முடி வனைவாம்.

துள்ளி-திவலை. மேகந் தங்கிய வேணி. மால்வரைந்து-ஆசையால்
எழுதி. வள்ளி-கொடைஞன். மயக்கம் நீக்கும் நந்தி. (க௯)

இலக்குமி.

அமலை யாதியெண் செல்வ மருளுமை
யமலை தன்வலக் கண்ணம ரன்னைபாற்
கமலை மேற்றாயில் கண்ண னிறத்திசெங்
கமலை பாடங் கருத்து னிருத்துவாம்.

அமலை ஆதி-அன்னம் முதலியபால் கம் அலைபாலாகிய நீர் நிறை
ந்த அலை. பாற்கடல் என்க. நிறம்-மாற்பு.

சரசவதி

(க௧)

முற்று மாலியம் மூகத் துவமொரீஇச்
செற்று மாலிய லின்பரு னுறெறீஇ

யுற்று மாவிய னாதனெண் பாதமே
பற்று மாவியக் கண்ணையைப் பாடுவாம்.

ஆவி முற்றும் எனவும், மாலியல் செற்று எனவு மாற்றாக. மாலியல்-ஆணவமல சத்தி. மா-கருமை; அது ஆணவமலத்தை யுணர்த்திற்று. உமா வியன் நாதன் எனப் பிரிக்குக. (௧௭)

தமிழாசிரியர்.

குலைய மாதவ னேரு^{று} கென்றுகை
நிலைய மாதவ வைத்தான் நன்னுரு
நிலைய மாதவண் டந்த நிறைதமிழ்
மலைய மாதவன் சேவடி வாழ்த்துவாம்.

குல்லையை யுடைய அழகிய மாதவனே நீ குறுகு என்று தன்கையை அவர் தலையில் அம்மா மிகவும் வைத்தழுத்தி அரணுரு நிலைக்கும் படி அவண் அழகு தந்த மலைய மாதவ னென்க. மாதவனே நீகுலைக, குறுகு என வியங்கோளீ ருக்கினும், முன்னிலைமை குலையும்படி என எச்சமாக்கினும் அமையும். அரண் நன்னுரு-சிவலிங்கரூபம். மது-விரும்புபழமாம். அப்படிக் கொள்ளுங்காற் சிவலிங்க ரூபம் நிலைக்கும்படி தன் விரும்பத்தை அவண் செய்து முடித்த மலைய மாதவ னென்க. (௧௮)

ஆளுடைய பின்னையார்.

காழி நாதனைக் கௌணியர் திலகனைக் கடையேற்
குழி நாதனைத் தொழுமுனந் துடைத்துவெம் பவஞ்சப்
பாழி னாதனை யாளுடைப் பின்னையைப் பாடின
வாழி நாதனைப் பன்முறை வணங்குவன் மன்னே.

இன-இடைக்குறை. பவஞ்சப்பாழி னின்றும் ஆதனாகிய என்னை எடுத்தாளுதலையுடைய பின்னே. வாழ்வையுடைய இனிய நாவை. (௧௯)

ஆளுடைய அரசுகள்.

வெய்ய னாவினை வசத்துழ வென்னுள மேவுஞ்
செய்ய னாவிலார் பானருன் பெறுநெறிச் செலுத்து
மெய்ய னாவிக னாயவருண் மேனிகொள் விமலன்
றுய்ய னாவின்வேந் தாளுடை யரசுடி தொழுவாம் (௨௦)

ஆளுடைய நம்பிகள்.

சேவ லம்பதி தானெனக் கிளத்துபொன் னிதழித்
துவ லம்பதிர் முடிப்பா னிழலுருத் தூயோன்
மாவ லம்பதி நலந்திகழ் பைம்பொழில் வயங்கு
நாவ லம்பதி யாளுடை நம்பிதா ணமப்பாம்.

சூதவன புராணம்.

தனிப் பொருளாகிய பரமபதி தானே யென்பதைத், பிரணவாக்
ரமாயணந்த தனது ரூபத்தால் யாவருக்கு யினிது விளக்குகின்ற இத்
ழிமாலையை யணிந்த சுத்தமாகிய வன்மையை யுடைய கங்கையுதிருகி
ன்ற முடிப்பான் என்க. இதழி முடி யென்றியையும். (உக)

ஆளுடைய அடிகள்.

பாச கத்தியற் ருவிக ளருணெறி பற்றித்
தேச கத்தியங் குநீஇச்சிவ மயமுறச் செய்யு
மாச கத்தியக் கந்தெறு வரதமா ணிக்க
வாச கத்திய லாளுடைய டிகடாண் மலரே
பாச கந்தி தேச அகத்து மாசக தியக்கம் எனவடி பிரிக்குக. (உஉ)

சண்டேசுர நாயனார்.

ஒத கம்பர கதிநெறி யுற்றிடா துய்வான்
சேத கம்பர கதிர்வயற் செய்யுளுவா ரடிகண்
மேதகம்பர கதிர்நிலை யானருள் வினாவாற்
பாத கம்பர கதிசெய்சண் டசுர்தான் பணிவாம்.
பரகதி-அந்நியமார்க்கம். பரகதிர்-பாரமான நெற்கதிர். மேதகு
அம்புளி-ஞானாகாசம். கதிர்நிலை-வினத்தொகை. (உஉ)

அறுபத்து மூவர்.

சேயன் மாண்கம லேசன் நிலையடி
வாயன் மாசற வந்தரு னாவலுர்த்
தூயன் மாதிருத் தொண்டத் தொகையுளார்
நாயன் மாற்பத நம்பணிந் தேத்துவாம்.
சேயன்-செந்நிறத்தன். அன்பரல்லார்க்கு தூரித்தவன் என்பதுமாம்.
உலகம் மாச அற என்க. நிலை அடி வாயன்-நிலை வாழ்ந்தணர்ந்த மடி
யார்க்கு மடியேன் என்கின்ற அடியை முதலாகக் கொண்டு பாடியரு
ளிய வாயினன். நம்பியாண்டார் நம்பிகள். (உச)

விலங்கொ ணவருண் மேவுபே நின்பமா

பலங்கொ ணவெமைப் பார்த்தரு டித்தன்வாழ்

நலங்கொ ணரையூர் நம்பியாண் டார்நம்பி

ழிவங்கொ ணண்மலர்ப் பாத மிறைஞ்சுவாம்.

விலகுத வில்லாத அருளால் மேவுகின்ற பேரின்பமாகிய பலனைக்
கொண்டு வந்து எம்மைப் பார்த்து அருளுகின்ற தீர்த்தன் என்க. (உ௮)

சேக்கிழார்.

உலகெ லாமென வோங்கொரு பென்மொழி
யிலகெ லாமென வீற்றினட காட்டிமால்

விலகெ லாநூல் விரித்தருள் சேக்கிழார்
திலகெ லாமலர்ச் சேவடி போற்றுவாம்.

இலகுகின்ற (புராணம்) எல்லாமும் பொன் மொழியாலே தான்
விரிந்த தென்று யாவரும் அறியும்படி அம்மொழியை ஈற்றிலும் இடை
யிலும் காட்டி என்க. மால் விலகு எல் ஆம் நூல்-மயக்கம் நீங்குகின்ற
ஞானப்பிரகாச முண்டுகின்ற நூல் என்க. திலகம் என்பது கடைக்
குறையாய்த் திலகு என நின்றது. எல் ஆம் மலர்-சூரியனால் மலர்கி
ன்ற நீர்மலர். மெய்கண்ட சிவாசாரியர். (௨௬)

மைகண் டாவருண் மேனி வரவருள்
செய்கண் டாவென வெண்ணெய்நல் ஓர்த்திகழ்
மெய்கண் டானடி மேவி யிறைஞ்சிதின்
றுய்கண் டாயுப தேசமி துள்ளமே.

மைக்கண்டா என்பது எதுகை நோக்கி இயல்பாயிற்று. அருள்
செய்கண் தா-கிருபா நோக்கம் தந்தருளுக. (௨௭)

அருணந்தி சிவாசாரியர்.

இகல வாகமர் வீழ்த்தமென் னெஞ்சுகே
அகல வாகமன் வாதை யருணந்தி
சகல வாகம பண்டிதர் தாட்டுதி
புகல வாகம வாழ்விற்புகுத்தமே.

இகல் அவா ஆகம் மன் வானத அகல புகல வா எனப் பிரிக்குக.
மஹஞ்ஞானசம்பந்த சிவாசாரியர் (௨௮)

வரவு மாமண வாளன் மலர்க்கழல்
விரவு மாமணம் வேட்டுமெய்தம் மாதவர்
பரவு மாமறை ஞானசம் பந்தர்தாட்.
புரவு மாமலர் நாடொறும் போற்றுவாம்.

வா உமா மணவாளன் எனப் பிரிக்குக. புரவு-காப்பு. (௨௯)
உமாபதி சிவாசாரியர்.

கனக வம்பல நாதன் கவிபெற்றிடு
யனக வம்பல னுக்கு முமாபதி
யெனக வம்ப லழிக்கு மிணையடி
மனக வம்பலர் தூய்நிதம் வாழ்த்துவாம்.

என் அகம் வம்பு அல் அழிக்கும் எனப் பிரிக்குக. மன்-மிகவும்.
நக்-வினங்கும்படி. அரதத்த சிவாசாரியர். (௩௦)

சிரத வேத வான்சிவ னேபதி
பரத வேத நமவிற்பகர்மெனச்

சூத வேதம் குறையா தத்தர்தம்

வாத வேதனை மாற்றடி போற்றுவாம்.

சீரம் ஏதம் தவு அரன் சிவனே பதி-மேலாசிய ஏதம் நீங்கிய அர னாகிய சிவனே பாம்பதி; (இதுவே நிச்சயம்; இதனை இதற்குரிய வேதசிவாகமாத்ரி சிவ சாத்திரங்களால் நிர்ணயம் செய்வதொன்றோ? எந் தநீசமயிகளும் சிறிதும் ஆசங்கை யின்றி யங்கீகரிக்கத் தக்க பொது னாலாய் நடன வேறுபாடுகள் மாத்திரமே விளக்க வந்ததாயுள்ள) பரத வேதம்-பரத சாஸ்திரமும், நமவில் பகர்ம் என-நமஸ்கார முத்திராயிகய த்தால் விளங்கக் கூறுமென்று சூதமாகிய ஏதுவை அங்கே யுரைத்தரு ளிய அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகளுடைய வேதனையை மாற்றுகின்ற வாதபாதங்களைப் போற்றுவாம். (௩௧)

பரதநூலிற் கூறிய விதிப்படி நடிக்கின்ற நடனியானவன் கணே சாதி தேவ சமுகங்களின் வரவை அவரவர்களுடைய ஆயுதாதிகளைக் குறிப்பிக்கின்ற அதி சாதாரிய அநேக அபிரயங்கனாற் காட்டி, அதே போலப் பாம்பிவனுடைய வரவையும் அவர்க்குரிய திரிகுலாதிகளைக் குறிப்பிக்கத்தக்க அபிரயங்கனாற் காட்டுவ தொழிந்து, நமசேஷி சிவ னே என்று சருதி கூறிய உறுதி வாசகம் இனிது விளங்க, நமஸ்கார முத்திரையாற் காட்டுதலால், அரதத்த சிவாசாரிய சுவாமிகள் சிவனே பதியென்பதைப் பரதவேதம் நமஸ்கார முத்திரையாற் பகருமென்று சூத ஏது உரைத்தருளினாரென்க. (௩௨)

பட்டினத்தடிகள்.

சாம்பு கார்மலம் வீட்டிமெய் சார்ந்துய

வோம்பு கார்கோ ளுடுக்கும் வளந்திகழ்

பூம்பு காரின்வெண் காடர்தம் பொற்கழ

ரோம்பு காமலர் தூய்ப்பணிந் தேத்துவாம்.

கார்மலம்-ஆணவமலம்; சாம்புகார்மலம் வீனைத்தொகை. சாம்பு தல்-சோர்தல் தோம் புகாமலர்-எனப்பிரிக்குக. (௩௩)

குருவணக்கம்.

மூங்கையைப்பே சுவீத்தலினு முதுசெயலீ தெனச்சடமா மூட

[னேற்குந்

தூங்குநாறு ணர்த்தியவன்றெண்டருகு மணிஞானத்திறவுக்காணி

யாங்குலமெய் யப்பகுரு வருமணிகா வலநாம மகில மெங்குந்

.தேங்கியொலிர் பாமகுரு சிகாமணிக டிருவடிகள் சென்னி சேர்ப்

கடவுள் வாழ்த்து முற்றிற்று. [பாம். (௩௪)

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௩.

பாயிரம்.

உலகெலாழு மறைப்பொருளொன் றென்ற வுணர்ந்து கேதிகளைக்
திலகு வாய்மை யுபசா மிவையென் றுள்ள படிதெளிந்து
மலைவில் பொருளொன் றேயிலையுன் மறைகாய் போலுள் வயங்குபதி
நிலவு முடியு மாபதியே நிகமென் றோர்த வருமையினால். (க)

அன்ன மறையுட் பொருண்முடிவை யகில முணர்ந்தாங் குய்யும்வகை
சொன்ன முறைமு வாறென்ப தோற்று புராணஞ் சாற்றவற்றின்
வன்னி புராண மொன்றிசை மான்சொல் புராண மொன்றயன்றி
புன்னு புராண மிசாண்டரிசீர் பகரும் புராண மொருநான்கே. (உ)

நசு னெமையா னுமைநேசு னெல்லா மாதி யல்லனுமாய்த்
தேசு விரியத் துவதிலை தேற்றும் பரம சிவன்மகிமை
பேசு புராண மைந்திரண்டப் பெரிய புராணத் தொன்றென்ப
நாசில் பெனடி யோத்தாபு ராண மகிற்கேத் திரகண்டம். (ஈ)

இனிது விளங்கு மிதில்விளங்கு மெந்தை பெருமான் சூதவன
புனிதன் பெரிய நாயகிவாழ் புரத்தன் வரத்தன் பெருஞ்சீர்த்தி
வினைமுற் றெழுதித்தின் பருளிந்த வியங்கா தையைவேற் கரத்தம்வன்
நனியன் புளங்கூர் நந்திசு னயந்து கேட்ப நவின்ருனால். (ச)

நசு னுமைக்கோ துறமடிமீ திருந்து கேட்ட விளங்குழவித்
தேசு னுரைகேட் வெந்தருளுந் திருநந் தீசன் றனைவினவு
நேசன் சன்றகு மாநமுனிக் குரைப்ப வனைய நிறைதவத்தோன்
பேசி னுனால் வியாதனுக்கப் பெரியோ னுரைத்தா னெனக்கென்னு ()

சூத முனிசொல் வடமொழியைச் சுவைத்தண் டமிழ்மா நிலமாந்த
ரோதி யுணர்ந்து திருவருள்பெற் றய்வான் றமிழின் மொழிபெயர்த்திங்
கிதி யெனமெய் யன்புருவா யிலங்கும் பெரிய னியல்பானே
திது கெறிக டானிருக்குந் திசையும் புருதப் பெருச்சிலன். (சு)

சிவனே பதியென் றுள்ளபடி தேர்ந்து தெளிந்த சிந்தையினு
னவனா ரகுட்புத் திரமார்க்க மாயசிவபூ சனைநாளுந்
தவனா தகத்தும் புறத்திலுஞ்செய் சகசன் மார்க்க நியமநிலைக்
சிவனே யொருவ னென்றுலக மிசைப்பச் சிறந்த விசைப்புனிதன். (ஏ)
அறங்க ளெவற்றும் பாசவப்பே றருள்பே ரறமில் லறமெனுதற்
றிறங்கொள் சிலன் வித்துமிடல் வேண்டு மெனுமாண் டிருக்குறளே
பிறங்க னாளுந் தன்மனையெம் பிரான்மெய் யடிவார தம்மனையா
மறங்க வளர்ப்போ னமுதளிக்கும் வகையிங் கெவர்க்கும் வகுப்பரிதே ()

பாசவப்பேறு, பாப் பிரயோகனமும், சுவப் பிரயோகனமுமாம்.
சுறத்த-மல் தங்க மல்-வளப்பும்.

குத வனத்தின் கீழ்பாலோர் குரோச தூரத் தாலங்காட்
டோதும் பூவை சியர்குலத்தா னுலப்பில் சீர்த்தி செறிராம
நாதன் குமர னுயர்கக்கா கதிகும் காசி போய்க்கொணர்ந்து
சோதி விக் மீனாட்சி சுந்த ரோச னெனும்பெயரால். (௧)

மன்னு மணிப்பொற் கோயில்புரீஇ வரநற் நினத்தி லவ்விலிங்கக்
தன்ன யுமையோ டலரிமுதற் சண்ட சாந்தம் பதிட்டைபுரிந்
தென்ன பொருளு நிறைதாமுன் றங்கத் தியல்பு சீனயென்று
முன்னு சிவாக மங்கெறியி னுஞ்நறி வருமா முதலாக. (௧௦)

வினாதன் கழனி முதற்பொருள்கண் மிகுத்து நிலைப்ப வகுத்தமைத்
பனகொன் றிலாநல் லறத்தாற்றற் பல்கும் பொருள்க ண்டோறு[தோன்
மனவொன் றிலாத சிவதரும மாகி யறங்கட் களித்துவட்போன்
கனவொன் றிலாவித் யாவிருத்தி கண்ணு வளர்க் தங் கடமையினான். ()

அன்பே யுருவன் குறிகுணமொன் றறியா தடியார்ப் பணிசே
னின்னே தருபா லாம்பகன்பே ரியையப் பெறுசீர்க் கோபால
னென்போ னிவனை யருந்தவஞ்செய் தீன்ற மகவின் வாஞ்சையிகத்
தன்பாற் கல்வி கலன் முழுதூர் தாவில் குணமுந் தரப்பெற்றோன். (௧௨)

இன்ன பெருஞ்சீர்ச் சிதம்பராவே னிசைத்தா னிவன்சொற் படியிந்தப்
பன்னு குத வனக்காலை பகர்தற் கறிவோர் சிறி துயிலே
னுன்னி யிதனைச் செயலொழிந்தா னுவன்சொன் மறுத்த துளதாரு
முன்னி முடித்து மெனநினைந்தான் முடியாச் செயன்மேற்கொளலாகும்.

என்னுன்புரிகே னிரண்டிடைநின் றெண்ணித் துணிந்தே நெமையாளு
முன்னே னடியா ரெண்ணமெலா முடிக்கும் பரம னன்புசிறி
தின்னுன் றொடங்கு செயற்கருளா விடினு மிசைத்த விப்பெரியோன்
றன்னு னடப்ப தானுனாற் றானே யுமைகோன் முடிக்குமென. (௧௪)

துணிந்தாங் கனைய வடமொழியைத் தூய பெரிய நாயகியைத்
தணிந்தார் முடிமக் கிராதன் சுவசத் துணைச்சே வடிமலரை
யுணர்ந்தார் பெரியர் தமையெனியேற் குணர்த்தா சிரியர் தாட்டுணையைப்
பணிந்தா ருளி னடங்கிநிதம் பாலித் தமிழிற் பகர்மின்றேன். (௧௬)

பகரும் புராணச் சருக்கமொரு பதினான் கொடுவாழ்த் தெழினுடு
ககர்பா பிரமே யவைவடக்க கண்ண முதல்வைத் திவைவிரிபாத்
தொண்டியு யிரத்தைஞ் னூற்றிருபான் சொற்றே னளித்தே னவரசத்து
ணைகைக ிரிசுதச் சுவையுண்டு நாவ லோர்க ணனிபுலப்ப. (௧௭)

அவைவடக்கம்,

சத்தம் யாவஞ்சிற் சத்தி யுருவமே
புத்தம் யாவஞ் சிவனுரு வாமென்ப
வித்த னகச்சொற் பொருள்க ளிடைவழு
புத்த னார்பவர்க் கியாமென் னுரைப்பதே.

யாவர் கூற்றின் னேவலி னல்லதை

மேவு ருவென் றியம்பினர் மேலையோ

காவ தாலறி ழுச்சிறி யேன்புகல்

பாவெ னாவமுப் பார்ப்பர்கொல் பண்பினோர்.

(௧௮)

வழுநி னைத்திறை வைத்த கனஞ்சியக்

குழுநி கர்த்தவென் கூற்றெனக் கொன்னினும்

பழுது பார்த்தல் பழிப்பென்க பாவலோர்க்

கொழிவி லொன்றின்மற் றென்றற லின்றரோ.

(௧௯)

பாயிரம் அவையடக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் இஃ.

தற்சிறப்புப்பாயிரம். வேறு.

தேவை நகர்வாழ் வன்றொண்ட தேசி கேசன் மாணுக்கன்

ராவில் வளங்கூர் காரைநகர்த் தனமா வணிகர் குவதிலகன்

சேவில வருவார் ஈடிக்கன்பன் றிகழ்சொக் கலங்க தேசிகனிப்

பூவின் மிகுசீர்ச் சூதவன புராணம் புகன்றான் புவிவாழ.

திருநாட்டுச்சிறப்பு.

பொ.த.

பொன்னாறு மண்ணியாலும் பூவாலும் காவேரி பொலிநீர் நாடு

புன்னாறு மறையாலும் பாணாலும் வானோதம் பயில்சீர் நாடு

வந்தாலு முகத்தாலு மயனாறு மியலாத வருங்கூர் நாடு

வென்னாறுஞ்சொலத்தருமோ வெண்ணரியதிருச்சோழ ரெழிற் பேர்நாடு

உலகமொருங் குதவியுே ரோததியி லுவணகே துன்னத் தேவா

துணைவிறவத் துணர்வினிடையுதித்தருளி யுவணையா கருகி யோதப்

பலர்புகழ்பொற் பதியமர்ந்தும் பாரசன பால்வலியப் பகர்ந்து பற்றி

யிலகுதியாகேசனுந் தியிருப்பதிநாட்டின்னையேலிசைப்பதென்னே

திருநெறிய தமிழ்மூவர் தேவாச் சிறப்புயர்கேத் திரங்க ளிந்நா [னைப்

ளிஞ்சிலமெங் கணுமிருதற் றெழுபதின்மே லொருகாண்கா மிவற்றுளே

பாவுறுபற் பலநாட்டும் பயில்பதியெண் பதினான்கே பண்பு கீடுந்

கார்பாவு மொருதந்துத் தொண்ணாறு திருத்தலமிக் சோழ நாடு. (௨)

வைதிகசை வம்பொலிய வந்தருண்மூ வருந்தருதே வாச மந்நா
 எய்துமிரா யிரமுடிக்கொ ளிலக்கமிவற் றிறையருளாலிற் றந்த நீக்கி[சாய
 யுய்தருமுன் றெழுயெண்ணு றுளவவற்றைஞ்ஞா ற்றைம்பத்தொருநான்
 தெய்விகமாண் டிருப்பதிகத் திரடனக்கே திகழ்தருமிச் சென்னி நாடு ()
 முந்நாடு தம்மினுஞ்சீர் முன்னாடு மிந்நாடு மொழிதென் வேதச்.
 சொன்னீடு முயர்நலத்தாற் சொன்னீடு வயனலத்தாற் றெகைநீ டின்ப
 மன்னீடு பலவளத்தான் மல்குபொருட் குலவளத்தால் வளர்ச்சீர்க்கென்று
 மெந்நாடு மெவ்வுலகு மிணையாகா வென்பதுவ கெல்லாஞ் சொல்லும். ()

வேறு.

அரசிய னீதிக்காணி யாதிமா மனுவி னீதி
 யுருவமான் றயர்க்குத் தன்னோ ரும்பன்மீ துரு * ளுய்த் தாரூர்
 வானருட் கருவூ லஞ்சீர் மனுநீதி கண்ட சோழப்
 புரவல னருட்செங் கோலிற் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (க)

உலகெலாம் பாவு சான்றோ ருடைத்தெனு நாட்டி ருந்து
 மலைமலை நிலன்வி னுயோர்ந் தழைத்தன பாய நாமச்
 சிலைவலான் றலைமை செய்யச் சேக்கிழார் குரிசி லாற்றும்
 வலனுய ரமைச்ச நீதி மாண்பதிச் சோழ நாடு. (எ)

அருண்மொழித் தேவ ராய வருளினீர்த் தனைய வாய்மைக்
 குருபரன் வாக்கின நீக்கை கொள்கெனக் கொடுப்பித் தெம்மான்
 றிருவரு ணிறைத்த சோழர் சிகாமணி யனபா யப்போப்
 புரவலர் பெருமான் செங்கோல் பொலிவதிச் சோழ நாடு. (அ)

மணிகளி மலல னங்கண் மணியணி யங்க ராகக்
 குணிகளிற் றிருவெண் னீறு கூறுமந் திரங்க டம்முட்
 கணிதிரு வைந்தெ முத்தே கவினுநீ ளு வயங்கு மாபோற்
 றுணிபுயர் மேன்மைத் தான்றோர் துதியிகுஞ் சோழ நாடு. (க)

மன்னுமே தக்க சோழ வளநாடு சோறு டைத்தென்
 றன்னையா சுவையாரோ தருண்மொழிப் பொருணமை நோக்கி
 னென்னநன் னாட்டு மேலா யிகபர மோக்க வாழ்க்கைத்
 தொன்னிதி தானே யீத றுலக்குமிச் சோழ நாடு. (க0)

நாதக்க மடந்தை யென்றே நாவலர் பரவி யேத்து
 மூதக்க வாய்மை ஞான முதல்வியா மவ்வை மாதா
 மேதக்க வளநா டென்ன விசேடண முன்பின் கோத்திட்
 டோதக்க வின்கொண் மேன்மை யுற்றதிச் சோழ நாடு. (கக)

* உய்த்த வென்னும் பெயரெச்சத் தகரந் தொக்கது.

ஆருரீர் ஞானென் றேதி லீனையது தனையே யன்றி
யோருதல் பிறிதொன் நிற்பா லுறுதிடு குறியே யாகும்
பேருநீஇப் பலமாண் செல்வப் பெருவளப் பெருக்க மென்றுஞ்
சேருடி திகழும் வாய்மை தேற்றுயிச் சோழ நாடு. (௧௨)

அங்கண்மா ஞாலத் தாவிக் கருளிய கோயில் கொண்டா
னெங்கணு மென்ப தேனை யிடங்கட்கு முகம னாக
வொங்குதன் பாலவ் வாய்மை யொளிர்ந்த விடமேவே நின்றிச்
சங்கர னம்பொற் கோயி றழைப்பதிச் சோழ நாடு. (௧௩)

ஒங்கு-குறுக்கல் விகாழமுற்றது. “ஒங்கு மாகடலோத நீராடி
லென்” என்றதிராவிட சுருதிபோல.

செங்கம லத்தின மேவுந் திருமகன் பொதுமை நீக்கி
மங்கல வகைக ளெல்லா மலிதர வழங்கு மாண்பாற்
பொங்குறு சிறப்பி னென்றும் பொலிதலாற் பொன்னி நாடென்
றெங்கணுந் திகழ்போர் கொண்ட திசையிடு சோழ நாடு. (௧௪)

அரியயன் முருந்த னாதி யமரர்நா டவனி யேனை
நிருபர்நா டிருத்தி ராதி நேசர்நா டெல்லா மென்று
மருவுதங் குறைக ணீங்க வரம்பெறச் சிரமேற் கொள்ளும்
பெருமையாற் சென்னி நாடென் பேருடைத் திநீர் நாடு. (௧௫)

நாடெலாம் வினைவி னீட்ட நகரெலாம் பொருளின் கூட்டங்
காடெலா மலர்ப்பூஞ் சோலை களெனெலாம் பிறங்கு நெற்போர்
மாடெலாந் தரும சாலை மறுகெலா மணிக்கு வால்கள்
பாடெலா நாடும் போற்றிப் பணிதிருச் சோழ நாடு. (௧௬)

கற்பகப் பொங்க ரெங்குங் கற்பக வல்லி யெங்குங்
கற்பகல் லூரி யெங்குங் கற்பக மாத ரெங்கு
மற்பக மாந்த ரெங்கு மற்பக லறங்க ளெங்கும்
பொற்பகன் மாட மெங்கும் பொற்பகன் மணிக ளெங்கும். (௧௭)

கற்பு அகம் மாதர்-கற்பைத் தம்மிடங்கொண்ட மாதர். அற்பு அகம்
மாந்தர்-மனதில் அன்புன்ன மாந்தர். அகனற மாடம் எங்கும் பொற்புள
னது. பொற்பு-அழகு. அழகியபகன் போலும் மணிகள், பகன்-குரியன்.
காத்திர நீழ லெங்குந் காத்திர வனங்க ளெங்குந்
காத்திர சுகங்க ளெங்குந் காத்திர வாகை யெங்குந்
கோத்திர குலங்க ளெங்குந் கோத்திர நலங்க ளெங்குந்
கோத்திர மேன்மை யெங்குந் கோத்திரன் பொழிபா லெங்கும். (௧௮)

காத்திரநீழல்-ஸ்திரமானகாக்களினீழல். காத்திரவனம்-கனமான
வனங்கள். காத்திரசுகம்-சரீரசுகம். காத்து இரவாகை-செல்வர்மனை

எறிற்சென்று காத்திருந்து யாசிக்காமை. கோத்திராலம்-மலைக்கூட்டம். கோத்திராலம்-அவரவர்கோத்திரங்களுக்குரியநலங்கள். கோத்திரமேனமை-உயர்ந்த உறுதியான மேன்மை. கோத்திரள்-பசுக்கூட்டம்.

பார்ப்பவர் கண்கட் கென்றும் பசுமையே தோன்றும் யாண்டும் பார்ப்பயில் பயிர்முன் னாவ பலனொடே பல்கும் யாண்டும்
† பார்ப்பணி யாதி தாமும் பல்லுண துகர்வ யாண்டும்
பார்ப்பணச் சாதி யாதி பகர்நெறி தவரு யாண்டும்.

(௧௯)

திரவிட வேதம் போற்று திருத்தகு மூர்த்தி யீட்டந்
திரவிட வேதம் போற்று திருத்தங்க டிருத்த லங்கள்
பரவிட மிடங்க டோறும் பல்குவ சோனாட் டென்று
பரவிடல் யாரு நேரே பார்க்கலா மின்று மென்றும்.

(௨௦)

பரவுறு சரியை யாதி பக்குவர்க் கருண்மெய்ஞ் ஞான
குரவர்தம் மினங்கள் வாய்மைச் சங்கம குலங்க ளாதி
வரமிதுங் கூட்டங் கூட்ட மாதொகு வகையிங் கன்றிப்
பரவுமெந் நாட்டு மின்றாற் பார்க்கலா மின்று மென்றும்.

(௨௧)

இன்னநாட் டியற்சீர் யாரே யிசைக்குநர் தொகுத்தி யாவு
மென்னநாட் டினுமே னாட்டி னிலகுபே ரின்ப * நல்கிப்
பொன்னிநாட் டிடங்க டோறும் பொய்யுற முனிவர் வாக்கின்
மன்னுகார் வளமுன் னோர்ந்த வகையொரு சிறிது ரைப்பாம்.

(௨௨)

மழைவளம்.

உருவநா லருவ நாலென் றோதிய லுபய நாப்ப
ணிருமையும் பொதுமை யாடி யிலங்கெழிற் சதாசி வன்றன்
பெருகொளிப் பளிங்கின் றோற்றம் பிறங்கிவிண் ணைக்கீ சானத்
தெருண்முகப் பிரதி விம்ப மென்னவான் சேணிற் சென்ற.

(௨௩)

நமதன்ப னாச மித்த நாலையங் வாணை நீத்துக்
கமையம்பு கொண்டு பின்னுங் களிப்பது காண்டு மென்னு.
அமையன்ப னீற்றுக் கோலத் துற்றொழித் திடநேர் சென்றங்
கிமையம்பு தஞ்சே ணின்று மெறிதிரைக் கடல்புக் கன்றே.

(௨௪)

கருங்கட றீரங்கக் கையாற் காமரு தரள மாதி
யிருங்கழ லிறைஞ்சித் தூவி யிரத்தலி னாரற்றல் கேளா
வொருங்குண திரங்கி யெம்மா னொழிந்தென வெழுந்து வானில்
வருங்கனம் வேண்டும் காறு மாந்திமே வெழுந்த மாதோ.

(௨௫)

† பார்ப்புஅணி-பறவைக் குஞ்சுகளின் கூட்டம்.

* நல்கு இப்பொன்னி நாடெனப் பிரிக்குக.

வாரிதி குழியப் புக்கு வாரிவாய் மடுத்த வானந்
தேரிய லிறைய கோரத் திருமுக காந்தி யேந்தித்
காரிய லுருவாய் வாமக் கதிர்முகச் செம்மை வாய்ந்தாங்
கேரியல் ௦ சம்பை யீட்ட மெங்கணும் பரப்பிற் றன்றே. (௨௬)

மதிநதி யிதழி வேணி வானவன் கரத்தெஞ் ஞான்றும்
பொதுமையி * னிருமை யாய : புற்கல வர்க்க மெல்லா
மதிர்நரு தமரு கத்தி னழைத்தரு னொலியே யென்னக்
கதிர்விசும் பெழுசீ மூதங் கனையொலி பெருக்கிற் றன்றே. (௨௭)

கறையிடற் றிறைவன் மத்த கயத்துரி யெடுத்துப் போர்க்கு
முறையென நிமிருஞ் சைய முதுவரை யெங்கு மூடி
நிறையொளி நீல்வி தான நித்திலத் தொடைரி ரைத்தாங்
குறைமலி தானா யாண்டு மொய்யெனப் பெய்யா நின்ற. (௨௮)

இறையமார் தினிது வாழ்வெற் பிருஞ்சிற கரிந்தோ மிந்த
யிறையொழிந் துய்து மென்னு விண்ணிறை மணிக்குடத்தி
னறைகடற் கூவத் தானை யாங்கயி றமைத்தெ டித்துக்
குறைதப வாட்டிலேய்ப்பக் கொண்டனீர் விண்ட மாதோ. (௨௯)

போற்றிய சதாசிவன்றற் புருட † வா சியம்போற் பொன்னின்
ரோற்றமிக் கிலங்கு சாபந் துலக்குவான் பெய்நீ ரன்னோன்
பாற்றிகழ் சத்தி யோசா தம்முக நிறப்ப ரப்பின்
வீற்றுவிற் றருவி சைய வெற்பிட மெங்குங் காட்டும். (௩௦)

விண்ணுயர் சைய நாம வெற்பிருஞ் சிரந்தொ டித்துத்
தண்ணிய சாரல் காறுஞ் சதமக னிதம தாகக்
கண்ணுந் தளவு மல்லி கைத்தொடை சாத்தி யேத்தும்
பண்ணிசை யென்னச் சூழ்ந்த பரவுநீ ரருவி யோதை. (௩௧)

தனையுறு வலியில் சேவர் தமையு நீ மாந் சார மென்ன
வினிதெடுத் தழுக்க கற்றி யின்பரு ளாசான் போலக்
கனையு னுவரொ ழித்துக் கான்றநீ ருலக மெல்லா
நனியுணு மமுத மாகி நானிலத் தொழுகிற் றன்றே. (௩௨)

நிலையிலா i வுடலங் கையி னேர்ந்தவக் கணமே மிக்கோர்
நிலையிலா வுடலங் கையி னெறியினுய்த் துய்து மென்னு
நிலையிலார் தளித்தல் போல நீன்பயோ தாரீர் ௦ பெற்றந்
நிலையிலங் கெஞ்சா நீத்த நீத்தமா வளித்த மன்னே. (௩௩)

௦ சம்பை-மின்னல் * இருமை-சரம் அசரம். : புற்கலவர்க்கம்-
ஆன்மவர்க்கம் † ஆசியம்-முகம் நீ மாற்சாரம்-பூனை. i உடல்-பொன்.
பெற்றவென்னும்பெயரெச்சத தகரந்தொக்கது.

கணந்தொறு மாறி மாறிக்கருதுமுன் ளத்தின் 0 மாலில்
0 யுணர்ந்திரு நிதிசெல் வுப்பே ருற்றதை யுதவுவோரை
மணந்தரு சீர்த்தி போர்த்தன் மானநீர் முழுதும் வாணந்
தூண்டுற வளித்துமேனி தவளம்போர்த் தாங்கு நின்ற. (௩௪)

பொருள்படைத் தருளா ரெய்தும் புன்மையு மளித்தார் தூய்மை
மருவலுங் காட்டி யாங்கு வாரியுண் டேகுங் காறு
மிருளுநீஇச் சைய மால்வெற் பெய்திநீர் பெய்த மாரி
தெருள்பெறு தூய்மைத் தாகித் திகழ்ந்துவான் சென்ற வன்றே. (௩௫)
உடல்பெறுங் கணத்த றத்தி னுதவனு னெறியென் றியாயிவ்
விடைபெயி லீயாச் செல்வர்க் கீந்ததா யறனு மின்றாய்க்
கடல்புகு முலக மெல்லாங் களிக் கநீ ரளிக்கும் வெற்பென்
நுடையன் கொடைசெய் கொண்மு வமலமா யகல்வான் சென்ற. (36)

உருவுடைச் சேவர் யார்க்கு முதலிய வருக்கொண் டெய்தும்
பரமன்யா மவனி லன்றோர் பயன்பெற வருவு கொண்டு
வருவதே முறையென் றெம்மான் மலியருள் பிரவ கித்தாங்
கொருவருச் சைய வெற்பி னொழுதுமா லருவி நீத்தம். (௩௭)

ஈசன்மாட் டினித மர்ந்தே யிணையினீன் மலைய வெற்பின்
வாசனார் கமண்ட லத்தின் மந்திர நீர தாகித்
தேசமார் கணேச ணீண்டே செல்கெனத் திருவு ளங்கொண்
டூசின்பு முதல்வ ளர்ப்பா னளித்ததித் தெளித்த நீத்தம். (௩௮)

இந்நதி சைய வெற்பி னிடைமார்ந் தருவி யாக
மன்னியே குறுமா லீது மந்திர தோய * மாளுந்
பன்னுமைந் தொழிலுந் தானே பண்ணுமென் றியம்ப லென்றும்
பொன்னிகா விரிமுன் னுமம் புகல்பவிப் பொருவி னீர்க்கு. (௩௯)

நதியெலாந் துதிசெய் கங்கா நதியுமிக் கதிசெய் பொன்னி
நதியோர் கூற்றுக் கொப்பா நவில்வதும் பழுதா மென்னே
நதியிவை பிரண்டும் பூவி னடக்குங்கா ரணத்தை நோக்கி
நதிரவன் றுலையன் னோர்மெய்ந் நாவெடுத்தியம்பு முண்மை. (௪0)

பிறந்திறந் துழலுந் தேவர் பேணும ரமர்த கந்தை
விறந்துபா ரரசு வேண்ட மென்சடை துதிக்குட் டுஞ்சிப்
பிறந்தொரு முனிவன் மிச்சி லாகிப்பின் காதிற் போந்தே
யிறந்தவர் சாம்ப ரென்பி னெய்திய திசைத்த கங்கை. (௪௧)

0 மலை-தன்மையுமாம். உணர்த்தல்-இரண்டிடத்தும் பொருட்
ந்து நின்றது. * ஆனால் என்பது ஈண்டுதேற்றப் பொருடந்தது.

பொன்னிமா நதியிப் பாரிற் போந்தருள் புனித மேன்மை
முன்னொரு வாறி சைத்தா முரனெழித் தோர்நிதிப் பொன்னி
தன்னிலை யுணர்க வானீர் தானுமோர் சிறிதொவ் வாவிற்
நன்னதி மேன்மை யோரா நாயினே னவிலவ் தெங்ஙன். (௪௨)

வானிடைத் தாரை யாகி மலையிடை யருவி யாகி
மானிலத் திடையே யரறு வாவியாழ் கூவ லோடை
கானிலைத் தடமுன் னுமங் கடற்புன் லொன்றே கொண்ட
தானிடைப் பரமன் சீவர்க் கருடரப் பெறும்பேர் போல. (௪௩)

கருமுகி லாய மத்த கயமிவந் தப்பு மாரி
பெருகவில் வாங்கி மின்வான் பிறக்குகா ரெனும்பொன் மோலி
யாசுறக் கண்ட வேனி லாங்குறும் படங்கித் தேய்ந்து
சுரநிலத் தோர்காற் சென்னி தூக்கிநீர் நோக்கி மாயும். (௪௪)

பெரியவர் முனியி னும்பின் பேறினி தடைத றின்ணந்
தெரியுறப் பொன்னி யீர்த்துச் செல்பிணை பிரிந்த தன்கே
ளரிணநேர் புகுந்தோர் பாங்கின் படைந்ததால் வாத ளுரெம்
புரவல ரொறுத்தா லொன்றும் போதுமென் றருளிற் றோர்ந்தாம். ()

கணிமலர் காசா கொன்றை கவின்பலா சலர்பூ முல்லை
யணியணி பரவப் போர்த்தாங் கைவருந் தானு யைந்து
பணிகளுந் தானே செய்யும் பரன்செயல் காட்டி யேகு
மணிகொழித் திலகும் பொன்னி மந்திரக் கரக நீத்தம். (௪௬)

ஆக்கமு மறையு முண்டா மரனரு னொன்றிற் றுழந்தோர்
மீக்கொளு நிலையர்க் கென்றன் மெய்ம்மையே தருப்பை யாதி
தாக்கு நீர்ப் பொன்னி முன்னந் தாழ்ந்ததி விருத்தி யாய
மேக்குற நிமிர்த ருக்கள் விளிந்தன வேர்க்கீண் டம்ம. (௪௭)

கடிகமழ் மாதர் மேனி காட்டெழின் மலர்க்கு சாவி
னொடிவின் மஞ் சரிகள் புன்னை யொண்ணு ருடன்கொண் டேகும்
படியினீள் பொன்னி காட்டும் பசும்பொன்முத் தாதி பூண்டு
நெடியதன் புனற்சரிக்கு நீரா மகளிர் தோற்றம். (௪௮)

வேறு

மூவருமுறையே யொருதொழிலிரண்டுமுத்தொழிற்ருரியராய்த்துரிய
தேவினிலொடுங்கல்காட்டிடுங்குறிஞ்சித்திணையிலவ்வொருநிலப்பொரு
காவகத்திரண்டுபணையின் மும்பொருளேகவருபுகாட்டியீர்த்தேகி [னே
யோவற வவைமுற் றுததியிற் புகுமாறுய்த்துறம்பைத்தநீர்ப் பொன்னி.

வேறு. குறிஞ்சி.

ஐந்திணையின் முதற்றிணையீ தசலமாண் புண்பேரின் பமைதி தேற்று.
 னந்தயிணை விழைச்சினிற்றை நலத்திணையென்றைவரின் முன்னாத்தென்ற
 முகந்தழலாய்ச் சத்தமல சித்திடையா னந்தமய தேகியாய [நிக்
 சுந்தரவே ளமர்ந்தருளே சுந்தரளிக்கப் பெறுங்குறிஞ்சித் தூயவைப்பு.

வேறு.

பூந்துணர் பொதுளும் வேங்கைப் புடைசலா மெறுழி யீட்டிஞ்
 சூர்ந்திற வுளர்குழாமச் சாமிதா ளிறைஞ்சல காட்டு
 மேந்திணை மொழுக்கு செந்தே ளீன்னரு ளொழுக்க மேய்க்கு
 மாந்துமா முசுக்க ளாடன் மற்றவர் வெறியாட் டேய்க்கும். (௮௧)

செயலையந் தருமே லோர்பைஞ் சிகியுற வண்டி சைப்ப
 வயல்வரை வெடிப்ப வீழ்முத் தாங்குச்சென் றுதைக்குந் தோற்ற
 மியலிதண் மேலா லோல மெனக்குரல் கவர்புன் ளோடக்
 கயல்விழிக் குறமான் முன்னாட் கவணெறிந் தமர்ந்த காட்டிழ். (௮௨)

அருகமர் பராஜா வேங்கை யடியுரு வொடுக்கிச் சேயங்
 கரியுறல் கண்டு வல்லே கரந்தறை பான்மை செவ்வே
 ளிரலுமா மகண்முன் போந்தாங் கிரந்திற வுளர்கோ னம்பி
 வரெறீ இக் கணியொன்றாகி மறைந் தொளிர் வாய்மை தேற்றும்.

காமுறு பிணையொன் றோர்பாற் கதுவிய வொருபால் வேழ
 காமுற மருப்பு நீட்ட நாப்பணின் றலா சோக

மோமுதல் வேழ முன்ன றுன்றல்கண் டெயினர் நங்கை
 யேமுற வலித ணைப்ப விரங்குச் சேயை யேயும். (௮௩)

புதமலர் கணியிற் றோன்றப் புளிந்தார்குங் குயத்தி னேனல்
 கதுமென நிலத்திற் சாய்வ கடம்பணி தடம்பு யத்தோ

னெதிர்பொரத் தொடர்கி ராதர் யாவருஞ் சேவ றோன்ற
 விதிர்விதிர்த் தாவிசோர்த்து மேதினி வீழ்ந்த தேய்ப்ப. (௮௪)

௦ அரிசுர லருவி யாவு மாங்கெயிற் றியரி * னேர்பு

குருமலர் வேங்கை நீழற் குவாலுற வீழ்வ வள்ளி.

யருளின ருழிப்பெற் றன்னோ ரறுமுகன் றிருவ டித்தா

மணர்நிழ லுறமுன் வீழ்ந்து வுணங்கிய வாய்மை காட்டும். (௮௫)

கறிக்கொடி யினர்த்துச் சூழ † கருத்தரு வினர்த்த செம்மல்

வெறித்தசெங் காந்தண் மீது வீழ்த்தி நின் றொளிருந் தோற்ற

மறித்ததண் ணெறித்த வோதி வள்ளியோ டன்னி யெம்மான்.

பொறித்தழ விடையி லரசம் போகட்டு மணந்த தேய்க்கும். (௮௬)

௦ அரிசுரல் அருவி—அரிந்த கதிருடன் கூடியதினைத்தான்.

* ஏர்பு—ஏழுந்து, † அகருத்தரு—அகில்மரம்.

I தோற்றட மருப்பு கொங்கைத் துணைக்குடைந் துருவி னர்த்துந்
 தோற்றவை யனைத்து மாங்குத் துணித்தித் துணைத்து மீது
 தோற்றமன் கொடிச்சி மாங்கைத் தொடிச்சிமா லீற்றிருப்பர்
 தோற்றவர் வென்று ளாரைச் சுமப்பது மரபே யென்ன. (௫௮)
 மருங்குலைக் கொம்ப ரென்பர் வளர்பசுங் கொடியே யென்பர்
 பெருங்கவி வாண ராகு பேரவை யேனை மாதர்க்
 கிருங்கழ லெயினர் மாதர்க் கியற்பெய ரேகொ லென்னத்
 தருங்குளர். தழைதொ டித்துத் தாமரைக் குடுத்து வாரால். (௫௯)
 துயர்தரு கணைவேட் கீந்து சோகஞ்செய் நினக்க சோகப்
 பெயர்கொலென் றெயின மாத் பெரிதுளங் கறுத்து தைப்ப
 மயர்வுறச் சிவந்து மேன்மேல் வாளி தூய் வருத்துத் தெம்மேற்
 செயலைசெய் செயலை யோதுஞ் செயலெவன் செயலை யேபேர் (௬௦)
 அழலெரி மடுப்பித் தாங்க ணகருமுன் னகழ்ந்தெ றிந்து
 பழகுமை வனமுன் வித்திப் பயனனி பல்க வாழ்வார்
 தொழின்முய * லெயினர் யாவுஞ் சுடுநெருப் பிருந்த காடு
 தழையுமென் றோதுக முன்னைத் தனிமொழி யநிர்த மாமோ. (௬௧)
 ஏன்தூன் கிழங்கொ டிய லின்னற வாரி யாவ
 கானவ ரருத்தி யொன்றே கருத்தின ரருத்தி வள்ளி
 கோனையுண் டெப்பர் யாவுங் கோதறச் சிவமாக் கண்ட
 ஞானியர் வந்த வெல்லாஞ் சிவார்ப்பண நயக்கு மாபோல். (௬௨)
 வேளெனு முதனி லைப்பேர் வேடொன் றிதுதி யாதி
 கோளுநீறு யமைய வாய்ந்து குலமுதற் குமா வேடன்
 கேளிரா யுரிய சம்பந் திகளெனக் கிளத்தப் பெற்ற
 மீளியர் மேன்மை யம்ம விளம்புதற் கெளிய தேயோ. (௬௩)
 கண்ணப்ப நெுப்ப தோரன் பின்றெனக் கரைந்த மெய்யன்
 புண்ணெக்க மணிவாக் கெந்தை யுரைக்கிலக் காய தூய
 திண்ணப்பொன் னொ வாழ்வின் றிருவவ தார மேன்மை
 நண்ணப்பெற் றுளர்கு றிஞ்சி நாயினே னிசைக்கற் பாற்றோ. (௬௪)
 வேறு. பாலு.
 புராரி யேமுதற் சுரரொலாம் பூருவ மகிட
 c சுராரி யாற்கொளுஞ் சிந்ததழன் முழுமையுஞ் சூழ்ந்த
 i பராரி யோருரு வாயவம் பணத்தியென்றுரைக்கும்
 l வராரி யூர்தியங் கமர்ந்தருள் வயத்தது பாலு. (௬௫)

I தோல்—யானை. * எயினர் வாழ்வார் என்க. c சுராரி—தேவ சத்தரு, மகிடனாகிய சத்தரு என்க. i பரம் அரி எனப் பிரித்துச் சி னத்தழல் முழுதுஞ் சூழ்ந்த ஒன்றாய் திரண்ட பேரழலே உருவாய் என்க. அரி அக்கினி. l வரம் அரி எனப்பிரித்து மேலான சிங்கம் என்க.

கணமும் தங்கருஞ் சினத்தழ லுருவினன் காக்கு
மிணையில் பாலை நண்பகீற் பான்முரம் பிடத்தைப்
புணர்பொ ரோர்பொழு துடற்றுவெங் கதிரினம் புலனுய்த்
தணவு : மாலைய தல்லதை யுலகெவன் ருங்கும்.

(சுச)

இன்ன பாலைய னிறையழல் கமர்வழி யேகி
யன்ன பாதல முழுதுமார்ந் தகிபதி யனந்தன்
சென்னி மீதுநின் றெரிவதை மணியென்பர் தெரியா
சென்னை நாயினி யிசைப்பதங் வெரிதழல் விரிவை.

(சுஎ)

உடவி னேய்முழு தொழித்தய ராற்றன்முற் றதவங்
கடமை பாலையங் கிழத்திக்கென் றேதனேர் காட்டுந்
தொடர்ச மூலமு னோயெலாந் தொலைத்துடற் பலன்செய்
திடன வாழுதிர் வேப்பினந் தளிப்புறஞ் செறிந்து.

(சுஅ)

வாகை யாங்கணுந் ; தருங்கிரு வந்தைமா மகளே
யாகை யாலகி லமுமடைந் தருள்பெறு கெனத்தஞ்
காகை யாற்றிகந் தங்கண்மூ லத்திற்பா தலம்வின்
போகை யானசைந் தழைப்பது போல்வது வாகை.

(சுக)

பிரிந்து செல்லுநர் தனிமைதீர்ந் தின்பமுட் பெருகப்
பரிந்து மல்குபூம் பாவையர் பஃறொகை காட்டும்
புரிந்த நாயகி சேடியர் குழாமெனப் புருடர்
தெரிந்து மாதரார் தம்மின மெனத்திகழ் குரவம்.

(எ௦)

சுரர்நி லத்தமு தரிதுபல் காவலுட் டிறுமிச்
சுரநி லஞ்சுதைத் திரளைபல் கோடிமேற் றொகுத்தச்
சுரமுண்டுகளி தென்பபோற் றீ ருத்திரி துருமஞ்
சுரர்ம ருத்தினுஞ் சுவைமுதிர் பலம்பல சொரிவ.

(எ௧)

பொன்னி னாட்டினைந் தருமலர் பொன்னெனு மொன்றே
யன்ன தென்பெறு மலர்மல ராடக மரும்பு
பன்னு மாண்கிளிச் சிறைப்பொனாஞ் சுகந்தமும் பரப்புங்
கன்னி காரங்கொப் பணியின முலையெழில் காட்டும்.

(எ௨)

மதரா வொண்கனி தாத்திரி யீந்துமுன் வலிய
வதிர நல்கவும் பாலுண வருந்துவ கபோத
மதமு டற்குறு மெவ்வுணு வழங்கினு மறுத்து ?
சிதமென் ருங்கட காதியுண் மாதவர் சிவண.

(எ௩)

: மாலையது—முற்று. ? தரும் இலக்குமி வீர இலக்குமியே என்க.
ஓ துறும்—முற்று. இ—சுட்டு. ஐ தாத்திரி துருமம்—நெல்லிமரம்.
? மறுத்து உசிதம் எனப் பிரிக்குக.

வேறு முல்லை.

முன்னம் பதினா றுயிரமேன் 0 முல்லை யலைத்தூர் துவரையினி
லென்னும் புவனப் பழிசுமப்ப தெற்றுக் கினித்துச் சோழமுதற்
பன்னுந் தேத்து முல்லையெலாம் பல்கப் புரந்தப் பழிதூர்தங்
குன்னும் பயன்மிக்குறுதுமென * வுண்ண கேதோம்புறுமுல்லை. (எச)

கீர வீரை பிரிவாற்றுக் கிளர்பே ரன்பி'னுடையானைச்
சார வுடுத்தாங் கானிரைக டாமே பொழி " பால் குடத்தியர்கை
யார நிறைபல் குடத்தியர் பாலடுத்து மடுத்தெங் கணும்பரம்பி
யேர வளர்க்கு முல்லைமுத லிறையுட் குறிப்போர் தொழுநூர்போல்.
கடியோர் சிறிதில் பொற்பூக்கன் களுல்கற் பகமுந் தலைவணங்கும்
படியோங் கா விதசகித பஞ்சாக் கரங்காட் டிதழியெனும்
வடியோங் கியகற் பகங்கன்பல 0 மல்குந் துத்தோ ததியிதற்கந்
நெடியோ னாழி நிகர்கொலென நிறைபால் வெள்ளம் பார்தொழுகும்.
ஃ ஆயர் மதிக்கு மண்டர்பல ரந் லாரிந் திரைபல்லோர்
பாய விதழி செருந்திபல்கற் பகமான் றேனு மத்தொலிகண்
மேய பூவைக் குலமரிகள் வெண்ணெய்க் குடம்பால் வெள்ளமடுத்
தேயும் புறவைப் பாற்கடலொன் றென்னு மிதுவோ விதன்பெருமை.
வேலி கடவாப் பிறர்தொட்ட விரைப்பூங் குளத்து நீருண்ணச்
சீலமுடன யாசகமாச் செறிபுல் லுண்டு குறுமுயலுஞ்
சால விரத நெறியுறுமேற் சாற்றும் புறவந் தனிபுரக்கு
ஞால மகிண னருளினல நவற்ற லெவனா மினிப்பிறநாம். (எஅ)

வழிபா றருமான் கன்றினமு மான்கன் றினமு முடன்வினையாட்
டொழியா துடைப்ப மகாரினுமிக் குறமார் பணைத்து மடியிருத்திக்
கழியா வுடைக்க கடறிளைப்பர் கனிவாய்ச் சியரவ் வாய்ச்சியர்க
ளிழியா நீத்தோர் களும்வாஞ்சித் திடுப வென்றிப் பினைசுப்பானேன்.

0 முல்லை—கற்பு. * உவணகேது—கருடக் கொடியராகியவிஷ்ணு.

" பால் முல்லை முதல் ஏரவளர்க்கும் என்க. ஏர்தல் எழுதுதல். 0 இ
வை யெல்லாம் மல்குகின்றதுத்த உத்தியாகிய இந்நிலத்துக்கு, நெடி
யோனுடைய பாலாழி நிகர்க்கொல் என்க. துத்தம் பால். ஃ ஆயராகிய
அண்டர் பலரும், அந்நலராகிய இலக்குமிகள் பலரும், இத்தழிகள் செ
ருந்திகளாகிய பல கற்பகங்களும், பசுக்களாகிய பல காமதேனுக்களும்,
மத்தொலிகளும், பூவைக்கூட்டமாகிய பலவிஷ்ணுகளும், பல வெண்
ணைக்குடங்களும், பால் வெள்ளமுமடுத்துள்ள புறவை என்க, புறவுட
முல்லை நிலம். பூவை—காயா. அது நிறத்தால் விஷ்ணுவை ஒத்தது.

எவனா மின்சொ னிகராவ தென்றுட் கறுத்தாய்ச் சியரான்பா
 ௦ றுவார் ரழலிற் காச்சியுமேற் * ரோயா மத்திட் டதுதிராந்ரு
 நவநீ தங்கண் டுச்சார நலத்தா லன்றோ நினைப்பு கழ்த
 லிவனோர் ரூதுமப் பெருமையுமென் றெரியிட் றெருக்கி யின்புறவார்.
 அடரு மீடரார் புரிந்தாலு மாகுழ் வலத்தார்க் கபிவிருத்தித்
 தொடர்பே யாமென் றிடலோர்ந்தார் தொறுவி மார்காய்ச்சான்கோ
 முடனே ததியாய்நனிசுவையுற்றுடைமத்தினில்வெண்ணெய்ச்சுவையா
 யிடர வருக்க நெய்ச்சுவையா யின்றி யமையாச் சிறப்பமைந்த்.

அர்க்க னுதலிக் கிதுங்கம்மா றுகென் i றண்ட ரவண்விளைக்கு
 ௦ முர்க்க மாட மாடகமுன் முதிர்ச்சு சைகணி லம்பொன்முதல்
 வார்க் கிரவி யிளைப்பாற வதிபல் 1 லிரவி யெனக்குவிப்பார்
 சொர்க்க மிணையோ பொன்னென்றே சோம்பே நிகட்கேயிடமாமால்.

உலகம் புரப்போன் றனைப்பொதுநீத் தொருதன் றனக்கே சிறப்பாக
 நிலவ வகித்துக் கொண்டொளிநு நிலனென்றோவைந்திணைத்துறையுட்
 குலவு மிருத்த லகப்பொருணால் கூறிற் றிதனுக் கென்றுபெரும்
 புலவரிசைக்கும் பெருஞ்சிறப்பிற் பொலிவ தனைய பூம்புறவம். (௭௩)

ஊரும் புறவத் தண்டர்கடம் மரபின் மூல ரானாய
 ரலகி றவத்தாற் போந்தனரே லவர்வாழ் புறவின் றவமெளிதோ
 குலவும் பெருஞ்சீ ரானாய் குழலி னோசை கேட்டருளி
 நிலவொண் சடையோன் விடையிவர்ந்து நேரே வரும்பேற் றினதம்ம.

வேறு. மருதம்.

பொன்னுலகைந் தருச்சுதன்மை புரியமர ராமகளிர் போற்றுஞ் சீர்த்தி
 வன்னமுலைச் சிசினந்தா மணிமுதற்பன் னிதிபோக வகைய வாழ்க்கை
 தன்னினுயிற் காவமுறத் தடமலர்க்கண் குளிர்காட்சி தாவா தென்று
 மன்னுவனத் தெனச்சுரர்கோ வதிதேவாய் வழாநிலத்து மருதமாதோ.

ஊடுதல்கா மக்கின்பமெனுஞ்சுருதி யிலக்கணமீதுண்மையெயென்
 நீடுபெற நிதரிசன விலக்கியத்தாற் றேற்றுதலி னிதுவே யூட
 லாடுதிணை யாயுலகி னபிவீருத்தி நிபவளங்க ளினைத்து மென்றுந்
 கூடுதிணை யிம்மருதக் குளிர்திணையே லிதன்பெருமை கூறற்பாற்றோ.

௦ துவர்-விறகு. * தோயா-செய்யாவென்னும்விளையெச்சம். தோ
 ய்தல்-பிராயிடுதல். i அண்டர்—இடையர். ௦ முர்க்கம்—பயறு-மா
 டம்-உழுந்து-ஆடகம்-துவரை. 1 தூரவி—மலை.

பொன்னிறதி யெனும்பெருஞ்சீர்ப் பூங்கொடியொன் றரிக்கொனதி முத
லாப்போதும், பன்னதிய பெருங்கிளைகள் பற்பலகாற் சிறுகிளைகள் பர
ம்ப நீட்டித், தன்னிகர்பல் வயறழைத்துத் தஞ்சைபங்குழி நிரைபூத்துத்
தூணியாதி, மன்னியபற் பலவகைய வளம்பழுத்தே யெஞ்ஞான்று மல்
[காநிற்கும்.

இன்னமுதம் பருக்கிவளர்த் தெடுத்தினிதுபாராட்டியினியலூட்டித்
தென்னருணற்றுயென்னவேசென்னிறைகாவிரிமுலைத்தாய்செவிலிகைத்
தூய், மன்னியபாராட் டெறுதாழூட்டுறுதா யைவருந்தாய் வழிச்சென்மா
போற், நன்னிடைபைய யாறுகடாந்தனித்தனியேகிளைத்தொழுகத்தா
வேறு. [வாதோங்கும்.

உலகெலா மனித்திடற் குரிய பேரரு
ணிலவுமா. வென்னமே நிகர்செல் காவிரி
வலுனியிர் தருபிர வாகந் தாயினே
யிலகநேர் கண்டசே யெனக்கண் டார்ப்பரால். (அக)

கண்டிடு முழவுரக் கவேண் மாமக
னொண்டொடி நிறைபய முணச்செல் சேயென
மண்டொலிக் கிணையெழு மருவிச் சூழ்ந்து சென்
மெண்டரு கால்களி னினிதி யக்குவார். (க௦)

அருள்புக நெகிழுமெ யன்ப ருள்ளெனத்
தருபுனன் மடுத்தலு மள்ளர் தணவயல்
வருகமர் விரணந்தீர் மருத்தொ ழுக்கலு
மொருவியாங் சொழிந்துசா லுறக்கு ழைந்தன. (க௧)

பாவனை யுறைப்பவுட் பயிலு மைந்தெழுத்
தாவபன் முறையெழு தன்பர் போன்மெனக்
காவுபல் பகடல றுகத்தின் காற்பிணைத்
தோவறு சுளமராக் குழுவர் பன்முறை. (க௨)

ஐந்தெழுத் திடையரு தமையுந் தூமனத்
தூந்தொளி யெழுதலி னுமுத சால்வழி
வந்தெழு மணிகளும் வரம்பின் மானையு
மிந்துறழ் வளைகளு மிமைக்கு மெங்கணும். (க௩)

கமரொழித் திதம்புரி காலு மேலலத்
தமரகி தத்தினு மபேத நெஞ்செனக்
ஓ கமையெனும் பெயர்ப்பொருள் காட்டு மாண்பினொப்
புமைசெயன் முறையெனப் பரம்பு கைப்பரால். (க௪)

ஓ க௪மை எனும் வடமொழி கமை என்று தற்பெயரிற்று. க௪மை-
பொறை. அது பூமியின் பேர்.

இளகியைந் தெழுத்தமைந் திலங்கு நெஞ்சினிற்
பளகிலன் பசைவற நிறுவும் பான்மையின்
வளநிறை பற்பல சாலி வாலிய

மூளையெழ விதைத்தனர் மூசு மள்ளர்கள். (௧௫)

அன்பினில் வேறலா தவிரு மொண்சிவ
மின்புற வெழுதலி னெழுந்த வெண்முளை
பின்புருத் திரன்முனோர் பிறக்க மேவலின்
முன்பித மொன்றிரண் டாக மொய்த்தன.

(௧௬)

பருவமுற் றன்பெடுத்த மல பாதம்வைத்
தருமையின் வளர்த்தலி னனைய நாற்றினே
வருபுனற் கழனியின் மள்ளர் மாதர்கள்

பெருகிய வாழ்த்தொலி பிறங்க ஆன்றுவார்.

(௧௭)

அருட்புன லிடைவள ரன்பின் ரோற்றம்போற்
றெருட்புன லிடைவளர் திகழ்பைங் கூழினே
யிருட்பழ வாதனை யேய்ப்பச் சூழ்ந்தன
பொருட்படா திரிதரப் புணரும் பல்களை.

(௧௮)

அருண்முறை நவிலுமைந் தெழுத்தென் வாளினா
லிருண்மல வாதனை யிரித்தல் போன்மென
மருண்மது நுகர்தரு மள்ளர் மாதரத்
தெருண்மலர் வயற்களை சிதைத்த லாற்றுவார்.

(௧௯)

ஈசனா ருள்வசத் தியைந்திட் டேபழ

வாசனா மலந்தெறு வாரின் மாந்திய

நேசநா ரியமது வசத்தி னின்றெழு

தேசநான் மலர்க்களை சிதைப்பர் யாங்கனும்.

(௨௦)

பளகொருங் கொழிதலும் பரவு மொண்சிவ
விளையனு பவமுளே விரவி நின்றல்போல்
வளர்பசுஞ் சாலிகண் மள்ள ரோம்புறத்
கிளரும்வெண் கருவகங் கிடைத்தெ முந்தன.

(௨௧)

கருமுதிர்ந் தெழுந்தநெற் கதிர்கள் வெண்மைமுன்
மருவியொண் பசுமைபின் செம்மை வாய்த்தெழு
தருமொளிர் சத்துவந் தமசு ராசதத்

தானரி யயன்முறை யவருந் தோற்றம்போல்.

(௨௨)

தனிநுக ரனுபவந் தாவில் யாவர்க்கு

மினிதற விரிந்தரு ளியல்பி னுட்கரு

கனியெழீஇ நெற்கதிர் நலக்க முற்றிய

பினரரிந் தரிக்குவால் பிறங்கு போர்செய்வார்.

(௨௩)

௦ அரிதனக் கரியெனு மசலஞ் சாய்த்திடீர்
கருமுகிற் படைஞர்புக் குழக்குங் காட்சிபோல்
விரவுநெற் போர்கன்பார் வீழ்த்த மன்னர்குழ்
நிரைசெறிந் துழக்குவ மேதி நீன்குலம். (௧௦௪)

அழுக்கினை யழுக்கினு லகற்றல் போன்மல
வழுக்கினை முடியையா லகற்றல் காட்டுவ
வொழுக்கிய மேதிக னுழக்கி யோய்ந்தபின்
குழுக்கொளும் பலாலமுற் கோது நீக்குதல். (௧௦௫)

தொழில்பல கருவிக னோடு தோய்ந்திழைத்
தொழிபினைப் பாரியா ருயிர்க ளுந்நெனக்
கழிபலா லம்முதற் கடித கற்றிய
வழியொளிர் நெற்குவால் வயங்கும் யாங்கணும். (௧௦௬)

ஈடிலா ருடனுறி னிரியுந் தம்பெரும்
பீடெனச் சிற்றினம் பிரிந்து நல்லினங்
கூடுநர் போற்பதர் நீத்துக் கோதொரீ இ
நீடுநெற் குவால்கன்பன் னிலையிற் சார்வன. (௧௦௭)

ஆறினென் றரசாநன் னீதி யான் மழை
யாறினென் றறனிதைத் தனைத்து மோம்புயிவ்
வாறினென் றியநன் றி யயர்ந்தி டாமன்மு
னாறினென் றரசருக் களப்ப ராங்குளார். (௧௦௮)

ஐம்பெரும் பாகநெல் லனைத்துங் கொண்டெசன்
றைம்பெரும் பாகமா யவைமுற் றுய்ப்பராத்
றம்பொருள் பாத்துணத் தருமெ னூற்பொரு
டம்பொரு னாகவே தலைக்கொன் வாழ்வினோர். (௧௦௯)

கன்னல்கண் மஞ்சள்பல் கதலி யாகிய
துன்னுமே னலைமுதற் றெருகுபெ ருனிய
மின்னிலம் வ்ளைவன வெல்லை யில்லன
வன்னமுற் றுறவிரித் ததைத லாவதோ. (௧௧௦)

அனைத்துல ருயிர்நில யாக மல்கியே
யினத்துயர்ந் தொளிருயிவ் வினிய தண்பனை
யுணற்கருந் தினையென லோத லெங்ஙன
மனக்கொள நிறைபெரு வனனெ லாமரோ. (௧௧௧)

வேறு செய்தல்.

உதக வேந்தனென் நெமையுல குரைப்பமுற் றுலகுத்
 குதக மீவதில் வுத்தியே யாதலி னுதைச்சா
 ருதக மோம்பினப் பெயர்நிலைத் துறுமென வருண
 * னுதக நோக்கிவீற் றிருப்பது செய்தனீ 0 ஞாதகம். (ககஉ)
 பூதி கண்டிகை முதற்சிவ சம்பந்தப் பொருளி
 னாதி பூசையாற் றன்பர்போற் பாதாவ் வருண
 னூர்தி முட்புனை நிழற்றளி யூன்றியவ் வும்பற்
 கோது சீர்விழா வெடுத்துவேண் டெனபெற் றுவப்பார்.(ககங)
 இரங்கு தன்பத்தி னிறுத்தியே யின்பெனப் பிரிந்தா
 ரிரங்கு ரித்தினை யெய்தினா நோற்றிருந் திரங்கி
 னிரங்கி மேற்கொளு மீசனென் நெண்ணிமுண் டகங்க
 ளிரங்கு வண்டெழிற் கண்டிகை நீறுபூத் திலங்கும். (ககச)
 புன்னை நீழலிற் 1 கெடவாற்சிறுமியர் புரிந்த
 மன்னு சிற்றிலைச் சிதைப்பவுள் வருந்தித்தம் மார
 மன்ன வேலைமேல் வீசலுங் கொடுசெலு மகன்ற
 தன்னதொண்பொரு ஞறிற்கொளத்தாழ்க்குமோசலதி(ககரு)
 எகி யாய்முழு துயிர்க்கருளிநைவனே வலைரு
 னாகி மீன்கவர் திடினெமக் கடாக்கொலென் றலைமேற்
 சோகின் மீதுநீ இப் பாதவர் துதையுமீன் சரல
 * மாதி னீள்பல சாலங்கள் வீசுபு வலிப்பார். (ககசு)
 விழியை யொப்பெனப் படுகட லுடன்விரா யாற்றல்
 கெழுமி நிற்றிராற் காண்டுமென் றலைஞர்மேற் கிளர்ந்து
 முழுத கன்கரைக் குவித்தபன் மீனெலா முதங்கூர்ந்
 தெழுதுளைச்சிய ருணக்குவர் மேலு 1 மவ் வினைய. (ககஎ)
 துறைக டோறும்பன் மரக்கலத் தொகையினுட் டெதையு
 நிறைபொ ருட்குவால் கொணர்ந்துகைத் தோணிக ணிகழ
 வறைக டற்கரை யளிப்பமா ணவர்குலக் காழ்ந்த
 பொறைக விப்பொரு ளெடுத்தரு ளாரியர் போல. (ககஅ)
 உருவ ரிட்களத் திற்கய லன்றென வுணர்த்தங்
 கிருத காடினி யத்துட ணெண்ணிய கிலையாய்

(ககஅ) உது அகம் எனப் பிரிக்குக. 0 உதகம் நிலம். 1 கெடவரல்-சிறு
 மியர் விளையாட்டு. * மாரு-வலைமணி. 1 அவ் இனைய-அம்மீன்கள் வ
 குத்த.

மருவு கென்றுகொ லுமணராங் சுவரிதீர் வாக்திப்
பெருக வாற்றுமுப் போங்கலெப் பங்கரும் பிறங்கும். (௧௧௧)
என்ன தேத்தரும் பொருளெலா மியலும்பல் கலத்தாற்
றுன்ன கன்கரைக் குவித்தெலா நிலங்களுந் துதைந்து
முன்னி யேற்பநா டொழங்குறை வறத்தரு முதன்மைத்
தின்னி லத்தியல் பென்னிலா ரிதற்கிணையிசைப்பார். (௧௨௦)
எம்மை யாளரு ணம்பிபோற் றதிபத்த ரெனுஞ்சீர்ச்
செம்மை மாமணி யுலகெலா மொளியுறத் திகழ்ந்து,
தம்மி யற்குலத் தவதரித் திட்டமா தவஞ்சார்
நன்மை யாளரிந் நிலத்தவர் பெருமையார் நவில்வார். (௧௨௧)

திணைமயக்கம்.

குன்றி ளந்தினைக் கதிர்நுகர் குரங்கங்கொற் றவைதன்
மனற ளிக்கலை யூர்தியை யினமென மருவுந்
துன்று திண்பா லுண்புற வமையினஞ் சொரியா
நின்ற வெண்மணி பாலெனச் சென்றுண ரிற்கும். (௧௨௨)
வனாயி னஞ்சிறு மறியுகைத் தான்முலை மடுக்கும்
வனாயு ளைப்பொலி முலையுணும் வனநீனா மழவு
வனாயி சைந்துசென் றும்பல்கண் டியிலவன மருதம்
வரைய கின்னரிழ லுறங்கு ௦ மிக் குணவரு மும்பல். (௧௨௩)
அமைவெ டித்தெறி மணிவினாந் துணங்குமீ னுருங்
கமைகொ டிக்குலத் துதைப்பவிண் பறந்துநங் கழைமே
லிமிர்பொற் கோங்கிடச் சியர்க்கொளிர் கா தணி யீவ[த்தும்
நிமிர்பொற் கொன்றையம் பணத்தியர்ச் சனைத்தொழி னிகழ்
உழும்ப கடடனை யோட்டுவ ரெல்லியொண் கனிகள்
வழங்கும் பூகதந் துவர்க்கனி மறவருண் மகிழ
வொழுங்கு மீந்திருங் கனிதரும் பரத்திய ருவப்ப
முழங்கு வாரியீ னெறிவன மறத்தியர் முகப்ப. (௧௨௪)
முல்லை யான்'பொழி பால்புகு முளரியந் தடத்து
ளொல்லை லாளைதாய்ச் செருந்திவீ யுகுப்பவல் வுதுபால்
வல்லை யத்தட நிரப்பிவா ரிதிப்புலான் மாற்றும்
விலுலை மாவெனக் காசைமே லலைவளை வீசும். (௧௨௫)
தூணை யின்கனி தகர்ப்பவீழ் மாங்கனிச் சாறு
வாணை யின்கனிச் சாறுமுன் னுறுற லுளர்முட்

டாழை தாதுருத்தாங்குநோக் குநொலார் தவள
வாழை யாதியென் றோதிய விம்மிதம் வழங்கும். (௧௨௭)

வேறு.

எண்ணார்ப்பொன்கொடுத்தா ளிசைபழிச்சப்புகும்புலவ னியம்புவாக்கிற்
பண்ணீருங் காவிரியே தார்வேந்த னுஞ்சோழன் றானேயென்று
மண்ணாவ துஞ்சோழ மண்டலமே யென்றுமுறை வருமே லெந்த
விண்ணுடம்பாவுமிந்த மேனாட்டின்பெருமை யெம்மால்விளம்பலாமோ.

திருநாட்டுச் சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௧௮௦.)

திருநகரச் சிறப்பு.

வேத மூன்றிடை விளங்கெசுர் வேதமூ வேந்தர்
சோதி நாட்டினுட் சோழநா டிதனிடைத் துலங்குஞ்
குத கானன மதனிடைக் காண்டமே துணையு
மோது ருத்திராஞ் சிவாலய மைந்தெழுத் துமைகோன். (௧)

உலகெ லாநிறைந் தொளிர்முனி வரொலா மொருங்கே
நலனெ லாமெளி தருள்வநிந் நகரென நணுகி
நிலவ லாலன வரதசா ருவமுனி நிவாச
தலமெ றுமமும் பெறுவது திருவுசாத் தானம். (௨)

அகில லோகத்து மவிர்சிவ தீர்த்தங்க ணினத்து
மகில மாமுனி வரும்புகுந் தழைப்பவந் தாங்கே
சகல போகமோக் கங்களுந் தந்துவாழ் தலினாற்
சகல தீர்த்தவா சிரயமித் திருவுசாத் தானம். (௩.)

சகமெ லாம்வழி பாட்டின்மெ யின்புறீஇத் தழைப்பச்
சகன டிட்கன சதாசிவ னீமகிரி தனையை
சகன மர்த்துவாழ் தலனெலாஞ் சார்ந்துவாழ்த் தலினாற்
சகல கேத்திரா தாரமித் திருவுசாத் தானம். (௪)

உருவ காலரு நாலென வுரைதகு முபய
மருவ நாப்பணின் றென்பது வகைமையும் வயக்கும்
பொருவின் மூர்த்திமுற் ௦ற முதிறை தனைத்தொழப் புகலாற்
சருவ மூர்த்திக ணிலயமித் திருவுசாத் தானம். (௫)

கோயி லூடொனும் பெயரிடு குறியெனக் குலவும்
வாய்மை யேயழு தேசனா வயப்பெரு மாண்புந்
தூய்மை கூர்தன துவர்ச்சியும் விளக்கிய துலக்குந்
தாய்மை யாரா ணிறைதரு திருவுசாத் தானம். (க)

விண்டு வாதிவா னவனொ வா நொடொறு யிடைந்து
தொண்டு ஞூற்றுபு குறையொரீ இத் துதைதலிற் றனைநேர்
கண்டு ளார்க்கும்வான் பதமெலா மெனிறுந் காட்சி
கொண்டு தேற்றியாங் கிலகும்க் குலவுசாத் தானம். (க)

அகில லோகமுந் தனையடுத் திறைஞ்சுவாங் கறங்க
ணிவில முங்கொடுத் தெங்கணும் வ்ரித்தரு ணியையாற்
றகுதி சாலிதே தருமகோ சம்மெனச் சான்றோர்
திகழ வோதிய பொலிதருந் திருவுசாத் தானம். (அ)

உலகெ லாமுமெப் பொருள்விழைந் துறினுமவ் வுடன்முற்
றிலக நல்விபு மெட்டுணை யெனுக்குறை வெய்தா
நிலைய பல்வளத் தருத்தபண் டாரமாய் நிலவித்
தலைமை சான்றொளிர் தருவது திருவுசாத் தானம். (க)

நாம நீருல காதிய வுலகெலா நயப்பத்
தோமி லைம்பொறி துகர்ச்சிமுன் னவனெலாந் துதைதத்
தாம மிக்கன வரதமுந் தருதலிற் சகல
காம தாயக நிலயமிக் கவினுசாத் தானம். (க௦)

மாய னாதியர் * பதத்தழி ௦ மாலை தாகாத்
தூய நித்திய சுத்தவத் துவிதவா னந்த
நேய மாண்சிவ மோக்கமென் றுன்றவர் நிகழ்த்துஞ்
சேய மூலபண்டாமித் திருவுசாத் தானம். (க௧)

வேறு.

வார்கொண் டருமை காட்டியவா வளர்க்குஞ் சுபயோ தரக்குடைந்து
வார்கொண் டிடாமுப் புடையினிர் மல்கப் பொறையாற் றிலாங்கலிகள்
வார்கொண் டோடி நெடுவானின் மவிநா ணச்ச முடனடங்க
வார்கொண்டளிக்கும் பயோதாரீல் வார்கொண்டெனச்சுழந்துடனுதவும்
மண்ணின் மடவார் மூலக்கொவ்வா மாபி. னெமைத்தாழ்த் துநரெவரோ
யெண்ணின் மடவார் தமுட்டேவ வியல்பிற் பெருமை யெழின்மாதர்
விண்ணின் மடவார்மூலையொத்தேதம்விழுப்பமுடையெமெனக்களித்தான்
ருண்ணின் மடவா ரினரீர்த்தெங் குவணை முழுதுஞ் செறிந்தாமும்.

உண்ணத்தக்க இனிய இளமையாகிய நீண்ட இளரீர்த்தெங்கு.

* பதத்து—பதவிகள் போல். ௦ மாலை—தன்மை.

தேவ வழிபா டாகியபல் செயல்கட் கெமையின் றமையாமை
மேவு மெமக்கோர் சிறிதோவ்வா வின்கற் பகங்க ளெமக்குமே
லாவ தறிது மெனமேற்சென் றதனைத் தாழ்த்தி மடல்சிறி தாங்
கோவு பாளை நிரையினகு முவணை மேலு மிலாங்கலிகள். (கச)

மும்மைப் பயனுந் தருநிசமிம் மூதூர்ச் செறியு மிலாங்கலிக
ளம்மைப் பயன்வீ டறத்தளிக்கு மதனாற் றெருட்டு னுலகவை
யும்மைப் பயனி னனப்பிலகாய்த் தோம்பு வார்க்குப் பெரும்பொருடந்
திம்மைப் பயன்கூட் தெறெருட்டு மென்றுந் காட்சி யளவையரோ.
இனத்தா லைந்தென் றுரைக்குமளவெய்தும் வான்கற் பகமென்னாங்
* கனத்தாலுரிஞியதிம தூரக்கவினீர்ச் சூல்பெற்றி லமென்னு
மனத்தா லச்சுற் றறல்பெயச்செய் வளஞ்சூல் புலிக்கற் பகநிரையின்
வனத்தா ளளவோ தரிதெனுமா மல்கிப் பொலியு மிலாங்கலிகள். (கச)

ஆற்று நீரை யும்முவராக் காழி நீருண் டதைமாற்றிப்
போற்று நீராக் கெம்மின்மிகும் புனிதச் சுவைத்தாக் கிலாங்கலியென்
றேற்று நீர் 0 மை யப்பொழில்கூழ்ந் திலங்கு மெவர்தீ யினமுவர்த்தாற்
றேற்று நீர்மை நல்லினத்தைச் சேர்ந்து வயங்குந் திறம்புரியார். (கச)

அறன்மிக் களிப்போ னெமக்குவணை யாச னவனா லுதவிபெரு
நிறைபொற் றருக்க ளவற்கோவா நீழல் பரப்ப வானாநாந்
தறையுற் றெழினன் றலவென்னாத் தாழை நினாகண் மேலோடிப்
பொறையுற் றலர்பூந் தருமேலும் பொலியப் பரப்பு நறுநீழல். [கச]

ஆய துணர்ந்தாங் கலர்பூக மரம்பை கரும்பு முதலாவ
பாய விழியா யிரத்தவன்வான் பதியம் பகங்கட் கி தஞ்செய்வ
வாய் பசிய தண்ணியவே மற்றவ் வுடையெம் யாமென்ன
மேயந்நிழற்கீழ் வெளியெல்லாமிடைந்து நினாந்தாங் கணிசெய்வ. [கச]

மருதத் தலைவி தனைப்புரக்கும் வானிற் றலைவற் குண்கலத்தி
னருமைத் தவள நறுஞ்சாலி யன்னம் படைத்தாங் ககல்வானில்
விரலிப் பொலிபைங் கதலியின விரிமெல் லினநெட் டிலையினிடை
யுருமுற்றியவெண் முழுத்திங்க ளொளிகான் றமர்ந்து திகழ்தருமால்.
அனைய மதிமேற் செந்தாதிட் டலராம் பிரந்தே னொழுக்கிமுதிர்
களியும் வருக்கைச் சளைகதலிக் கனியோ மெகுப்பத் திகழ்காட்சி
பினையத் தலைவி பருப்பொடுநெய் பேணுஞ் சுவைய முக்கனிக
ளினிதத் தலைவற் கன்னமுட னிலங்கப் படைத்தா லெனப்பொலியும்.

ஞானிப்பு கதமேற் † திரையயளறுங் கொடிகள் படர்ந்து துவன்றியினங்
தனிக் ளுடுக்கிற் றெனத்துதையத் தாவில் பழுக்காய்க் குலையடுப்ப
மினிப்பு முகையோர் மெல்லிலையின் மீது பெருந்து நிலைநோக்கி
ஞானித்தாம் பூலம்பெண்சுண்ணத் துடனாங் குதவிற் றெனவொளிரும்

வேறு.

சுரர்முழு தரண்புகர்கீண்டுத் துதைதலால் வெறிதா மன்றோர்
ஓபுரமுழு தவற்றை யெல்லாம் புரப்பதெங் கடனன் றோவென்
றாமுழு தருளிக் கோயி லூர்முழு துடுத்து மேற்சென்
மாமுழு தீண்டு சோலை வான்முழு தாணிற் குழும். [௨௩]

சந்திர காந்த மாடந் தருசுவை யமுத ரூப
மந்திர நாத னீற்று வயங்கொளி மேனி, மாணு
மிந்திர நீல மாட மிடையின்மா ணிக்க மாடந்
தந்திர மயமா தேவி * சாமிமா மேனி மாணும். [௨௪]

பொன் மணி மாடம் வானிற் பொலியவம் புதங்கீழ்ச் சார்த
லன் மணி நிறத்தன் றன்மாட் ளயனெழு தோற்றங் காட்டும்
பின் மணி முகின்மே லாகப் பிறங்கும் மாட மன்ன
மன் மணி மலரோன் றன்பான் மாலெழு தோற்றங் காட்டும். [௨௫]

நாகமீப் பொலிவி லோத னங்களாஞ் செங்கை நீட்டி
மாகமீப் பொலிவா னோரை வருகென வழைப்ப வன்றோர்
தாகமீப் பொலிய வேள்விச் சாலைபுக் கீண்டி நாளும்
யாக்கமீப் பொலியு னாக்கொண் டின்பமீப் பொலிவர் யாண்டும். [௨௬]

அரிவைய ரல்கு னாக மரைக்குடுப் பதம்பொன் ? னாகந்
தெரிவையர் மருங்கு 1 னாகந் திதலைமென் முலையு ; நாகம்
வரிவிழி களுமை நாக மறைந்துறை 1 கடலி னாகம்
புரிசுழன் மிசைப்புன் னாகம் போதுமென் னடை * பெண் னாகம்.

கதிற்கிரி மைந்தர் வாகங் கரிபரி முசல வாகங்
கதிர்மிரு மணிய வாகங் காமனுஞ் சமழ்ப்ப வாக
மதில்கண்மே லெழுவ வேக மறைமுழு துணர்வி வேக
மதிமனத் தொளிரு னேக மாளிகை யிவரு மேகம். [௨௭]

† திரையல்-வெற்றிலை. ஓ புரமுழுதும் வெறிதாம் என்க. உம்மை
தொக்கது. * சாமி முருகன். ? நாகம்-வஸ்திரம். 1 நாகம் ஆகாசம். ; நா
கம்-மலை. 1 கடலின் ஆகம். * பெண் யானை.

மைந்தர்-வாகம் கிரிபோலுமென்க. வாகம்-புயம். முதலவாகம்-முதலிய வாகனம். ஆகம் அணிய என்க. ஆகம்-மார்பு, ஆகம்-உடம்பு. எழுவவே கம் எனப்பிரிக்க. கம்-மேகம்-மனத்தில்கைம் ஒளிரும் என்க. ஏகம்-சிவம். மரடமும் வாலி தாமும் வயங்கர விர்த நேரு மாடவிர் முகங்கா ரோதி வயங்கர விர்த நேரு மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரு மாடவர் கற்பாய் மார்ப மணிநறுஞ் சாந்த நேரும். [௨௬]

மாடம்-வயம் கரம் விர்தம் எனப்பிரிக்க. கரம்-ஒளி. மாடே அவிர் முகமும் அதன்மேற்சேர்ந்த ஒதியும் வயங்கு அரவுபற்றிய இந்நின் அம் நேரும். ஆடவரது கல்போலும் பரந்த மார்பம் அணியப்படும் மண முள்ள சந்தனம் பொருந்தும். ஆளுகின் தவர்களின் கற்பு ஆய்கின்ற மார்பம் (உள்ளம்) அழகிய நல்ல சாந்தம் பொருந்தும். மார்பம் ஆகுபேர். மாதர்வா னரம்பை யென்ப வணகவா னரம்பை யென்ப மாதர்கூ ரியலுந் தோகை மனங்களி னியலுந் தோகை மாதர்செய் விழியுந் தேனே வழங்குமென் மொழியுந் தேனே மாதரம் பொருவ கொங்கை மலர்க்குழ றருவ கொங்கை. [௨௭]

அழகுமிக்க சாயல் தோகை. மனங்களினியற்கைஉந்து ஒகை. வி ருப்பஞ்செய் விழி வண்டு. மா தரம்-பெருமலை.

கிளை தழுஉங் குடியெ லாங்கைக் கிளைவழுஉம் யாண்டு மாதர்க் கிளை தழுஉங் கரம்பு யங்கள் கிளை தழுஉம் * வரம்பு யங்கள் வளை தழுஉ மடவார் கண்டம் வளை தழுஉஞ் செவிக னொண்கான் முளை தழுஉ மனையெ லாஞ்சொன் முளையெழுஉங் கழனி யெல்லாம்.

குடியெலாயாண்டும் கைக்கிளை வழுவி இருதலைக்காமத்தின்புற்று லாமும். மாதர்க்கிளை-அழகிய கிளி. கிளை-மூங்கில். வர அம்புயங்கள். வ ராம்புயம் வடமொழிச் சந்திபோல் நின்றது. முருகேசன் போல, சொல்-நெல்.

கள்ளளிப் பனவாங் கென்றுங் கடிமல ரினங்க ளேயக் கள்ளக மறப்பெ ருக்கிக் களிமயக் குறுவ வண்டே ௦ கள்ளகம் பயில்வ யின்னார் கண்களே யவைக ளாற்றுங் கள்ளகப் படுவ வன்னோர் காளையர் மனங்க ளேயாம் [௨௮]

நிறைமலர்ப் பொழில்க ளேகண் ணீர்பொழி நிலையவென்றுஞ் நிறையளி யியங்க ளாதி நிறங்க ளே யிரங்கு நீர்

நறைமலர்த் தருக்கண் மாட நிரைகளே கொடிய நண் டூழும்
பொறையின் வாய்ந் தலர்கடேற்றிப் பொலிவபூ மீதல்க னேயாம். (௩௩)

வெறியன மலர்க னேயாம் விளியிய லுருபி னென்றே
யறிவில சடங்க னேயா மமர்த்தலா டவா ௦ க டாவே
முறிதரல் விருக்க மாதி மூடஞ்சோ திடநூற் கூற்றே
பிறிவதி வினைக்கு ழுமே பிணிமுக மஞ்ஞா யேயாம். (௩௪)

செல்வமிக் குடையார் மாடச் சிறப்பெலா நோக்கி யென்னு
மொவ்வது புரிது மென்பா ருளுற்றுபொன் மணிமா டங்கள்
செல்வமே லுலகே ழுப்பாற் சென்றவோ நின்ற வோமற்
றெல்வதெங் கெம்மா லம்மா வுணாப்பதொண் பொருட்பெ ருக்கம்.

இன்னன வலகி லாத வியல்வனந் துவன்று மிந்த
நன்னகர்ப் பொதுமை யாய நலன்முழு திசைப்பர் யாரே
மன்னகத் திடைப்பு றத்த வகைச்சிறப் பாம்பு ளத்துட்
கொன்னுமென் னறிவோ வில்லிக் குட * மெனிற் கூறலென்னும்.

வேறு. புறநகர். யானை.

விண்ணி யங்கிணுஞ் சிறையினு லரிந்தனன் வேந்த
னெண்ணி யங் ? கவை நோற்றெனுங் கால்கள்பெற் றினிராம்
மண்ணி யங்குது மெனக்குல மலையெலா மொருங்கே
யுண்ணி யங்குறல் போன்றன வவிர்மணி யிபங்கள். (௩௭)

உலக மெட்டினீற் றும்பல்க ளும்பர்செ லும்பன்
மலைமு னாவன தாங்குமா நிலத்தைமென் மலர்த்தார்
மலைய வோர்புயத் தாற்றுமன் னவணாமேல் வகித்தாங்
குலவீ யெப்பகை யுந்தெறு மும்பர்வா * மும்பர். (௩௮)

உலகம்-திசை உம்பல்களையும் மேற்செல்லும் பல்மலை முதலிய
வற்றையுந் தாங்கும் பூமியை மலர்மலைபோல் மிக லெருவாய்த் தாங்கும்
புயம். உம்பர் வாழ்-உவ்விடத்து வாழ், உம்பர் ஈறு போலி.

கண்ணி னோக்குவ திகந்தமே முடிவிடங் காணு
விண்ணி னோக்கினு மன்னதே யென்னிலார் விரிப்பா
கொண்ணி னோக்கியந் நீட்சியு முயர்ச்சியு மென்ப
மண்ணி னோக்குகா னொத்தகு மிபக்கள மாண்பு. (௩௯)

௦ கடா-ஆடவர்கள் போர் செய்விக்கின்ற ஆட்டுக்கடா. * எனில்
என்பது தேற்றப்பொருட்டு “ஆலவாய் சிவனுலகானால்” என்றதிற்
போல. ? அவை அரிந்தனன் என்றியையும்.

முத்தி மத்திப நிலைக்கள மிசைக்கொண்மின் முகிலோ
 டத்த வெற்புத யாசலத் திருசுட ரவிற்கான்
 மத்தி நின்றல்சங் காழிகை மருமமொண் டிருவை
 வைத்த மால்கரிக் கருளமுன் வந்தமை வயக்கும்.

[௪௦]

களம் இருசுடர் அவர்கால் மத்திநின்றல்-யானைக்கூடமான துருரியசந்
 திரர் உதிக்கும் சமயம் மத்தியில் நின்றல் மால்வந்தமை வயக்கும்.

உவமை யாகுபே ரென்பசிந் தூறுத லொழுகும்
 றவிர்மருப்புவிற் றிலகமின் னதிர்முழக் கசுளி
 திவன்க டாமழை யாதிய வியலுறு திறத்தா
 லெவன தாகுமண் ணியங்குகா ரொணுந்திற லிபங்கள்.

[௪௧]

இரும ருப்பிரு பால்வளைந் திடைக்கர மூலந்
 தெரியி பங்கறை மதிமிசைத் திகழ்முகி லெனப்பார்
 மருவு காரினைப் பிடியெனப் பிடித்தனர் வாய்விட்
 டொருவி லுட்பயத் தோடுமுட் பயமெலா முகுப்ப.

(௪௨)

இபத்தை கறைமதி தன்மீது திகழ்முகிலென நினைத்துப் பூமியில்
 வரும் முகிலைப் பிடித்தனர். பயமெலாம்-நீர்முழுதும்.

வளைந்தி யைந்தவெண் மருப்பினைக் கீழுற மண்மேற்
 றுளைந்த சுண்டநேர் கண்டவர் சேய்மையிற் றாய்மை
 யளைந்த சீருப ராகநா ளின்றென்ப ரயிர்ப்பார்
 விளைந்த வங்கமைந் துணர்த்தில தென்னென வியப்பார்.

(௪௩)

சுண்டத்துக்கு நேராக மருப்பினைக் கண்டவர் என்க. சுண்டம்-து
 திக்கை. உபராகம்-கிரகணகாலம். அங்கம் ஐந்து-பஞ்சாங்கம்.

சுண்ட மேனியிர் தாரியிர் மதமழை சொரியுங்
 கொண்டல் பற்பல வம்மத வெள்ளத்துக் குழுமுற்
 றெண்ட ராதுநீண் டகன்றுள விபநிலைக் களங்கண்
 மண்டு பற்பல சிதைக்கல வாரிதி மாணும்.

(௪௪)

சிதைக்கலம்-பாய்மரம் மேல் நிமிர்ந்த கப்பல்.

வேறு. குதிரை.

அரங்கமல் கரிவலி யடர்க்கு மாற்றல
 குரங்கம லுளைசிறு மிதப்பிற் கொண்டன
 தரங்கமன் னிரையெனச் சாற்று சால்பின
 தரங்கமந் துரைநிரை துதைவ பற்பல.

(௪௫)

மல்கு அரி அரங்க அடர்க்கும். அரி-சிங்கம். குரங்குதல்-வளைதல்.
 அமல்-பொருந்திய.

குலமகண் முகமெனக் கவிழ்ந்த கொள்கைய
நிலவுற வகன்றெழி னிமிர்ந்த நெற்றிய
வலவனைப் படைப்பவ னமைத்த வச்சென
விலகுறு நாசிய வெண்ணில் கந்துகம்.

(௪௬)

பளிங்கினிற் கருமணி பதித்து வைத்தென
விளங்கிரு விழிகரு நெய்தல் வீழ்வன
வளங்கனி யரம்பைய மலரி னீண்மட
வளங்கனி செவியின வளப்பில் கோடகம்.

(௪௭)

அள் அம் கனி-அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகு முதிர்ந்த.

மாந்தளிர் நாவின மார்புங் கண்டமும்
பாந்தளொண் படமெனப் பகரும் பண்பின
போந்தெதிர் பகையுரங் குருதி போகப்பாய்ந்
தேந்தெழிற் குரத்தின வெண்ணில் பாடலம்.

(௪௮)

வீதிமண் டலமுதல் விரியு மீரொன்பா
னேதரு சாரிமுற் றியைந்த வைங்கதி
யாதிய கதிகள்பற் பலவு மாந்தன
கோதறு குணத்தன வெண்ணில் குந்தமே.

(௪௯)

எட்டிடம் வெளுத்துமுற் றிலக்க ணம்பெறு
மட்டமங் கலமிட மைந்தில் வெண்மைவாய்ந்
திட்டுள பஞ்சகல் யாண மென்பன
கட்டழ கமைந்தன கந்து கம்பல.

(௫௦)

வெரிநிமிர் பல்லண மிதவை யும்விழி
யிருகடை மறையத. னெனுஞ்சிற் றுமையும்
புரையில்வால் வரால்களும் * புரோத னெண்ணுமப்
பரிநிரை தாங்கமென் பான்மை தேற்றுமால்.

(௫௧)

தெய்வத மணிமுத லாகச் செப்பிரண்
டைவிதச் சுழிகளு மவ்வவ வெவ்வையுற்
றெவ்வகை நலங்களு மினித ளிப்பன
வவ்வகைப் பரித்திற னறைவ தென்னினி.

(௫௨)

தேர்.

ஒருருட் டேரினை யோட்டி யும்பரி
னேனொனும் பிறர்சொலி னிறுத்தி மேருவை

யோரியற் புலமையோ ரொப்பின் நென்னுமா
சீரிய தேரினீஞ் சிவனு மெண்ணில.

(௫௩)

இங்குள்ள சீரிய தேரினங்கள் தமக்கு ஒப்பாகாத சூரியன் தேரை உம்பரின் ஓட்டி, பிறர் மேருவை நேரெனும் சொல்லிஞல் அதனை அசையாமல் நிறுத்தி, சொல்லவி னிறுத்தி எனினுமாம். தக்க புலவர் ஒப்பின் நென்னுமாதே எண்ணில்லாதன சிவனும் என்க. சிவனும்-தமக்குத்தாமே ஒப்பாகும். பொருந்து மென்னுமாம்.

மிசையுலா வமரரும் வேறு ளார்களு
நசையுலாந் தம்பதி ரதங்க ளேயெனத்
சிசையெலாம் பார்துமேற் கடந்து சேசெனலா
மிசையெலாம் விரிந்ததே ரெல்ல யில்லன.

(௫௪)

ஒத்தன மெனக்களித் துலாய வெற்பெலாங்
கொத்துறு சிறையரீஇ வீழ்த்த கோனகர்க்
கொத்தெழுந் தணிசெய்வ நன்றி யோர்ந்தபோற்
கொத்துறு மணிநிரை குலாய தேரொலாம்.

(௫௫)

ஒய்வற மறுகெலா முருளிற் செம்பொனே
தோய்வுறப் புரிந்திம்பர்ச் சுவர்க்க மாக்குமான்
மீயெழு தூளிபொன் னுலக மேவுவித்
தாயதை வையமே யாக்கும் வையமே.

(௫௬)

இந்நகரி ரிரதநோக் கினர்மற் றேனைய
வென்னவு மருவருத் திதயத் தோர்பொரு
ளென்ன முன் வையமென் றிசைப்ப வப்பெய
ரன்னவைக் காகிப்பின் பொதுமை யாய்த்தென்ப.

(௫௭)

விதிரத மரித மாதி வெட்குறு
மதிரத மாரத வகைக ளேயவண்
வதிரதஞ் சமரத மருத்த மன்பெயர்
பொதிரத மாங்கனெப் புறத்து யின்றரோ.

(௫௮)

வளையுறு நேமியங் கையின் வாய்ப்பத்த
னுளையொரு நிறத்தின்மா வுவந்து மேற்கொளக்
கிளர்தர வானமீக் கெழுவு தேரின
மளவிலர் நெடியவ ரென்ன வாங்குறும்.

(௫௯)

வளையுறும் நேமி-வளைந்த தேருருள். சங்கும் மிக்க சக்கரமும். அங்கு ஐயின். அம் கையின். நிறத்தின்மா-ஒரே நிறமுள்ள குதிரை. மாப்பில் இலக்குமி என்க.

பொன்னினு மணியினும் புனைந்த தேரின்
மின்னினுங் கதிரினு மமைத்த மெய்யின
வென்னினு மியைவதன் மென்மீ னுரோனின்
முன்னினு மொழியினு முற்று நீரவோ.

(௬௦)

வீரர்கள்.

வீரமே யுருவினர் மேற்கொள் போர்க்கவி
ஓரமே புயத்தின ரசைவற் மென்றும்வாழ்
தீரமே யுளத்தாதெய வினத்தை வீட்டுகெம்
பீரமே யுரையினர் பெருக்க மேயவே.

(௬௧)

எத்திசை வீரரே யெனினும் போர்க்குறி
னத்திசை தமதிசை யாக்கி யன்னவ
ரித்திசை யெமதிசை யெனத்தெ னுதுல
கத்திசை வுறுத்திசை காண்ப ராங்குளார்.
தைத்திட விடுகணை தவறிற் றம்முடி
தத்திமண் வீழ்ந்தெனத் தரிப்பின் மானத்த
ருய்த்திடு கணைகளே யூலகுமூடுரு
வத்தநெஞ் சன்னுமுன் கடக்கு மற்றவை..

(௬௨)

(௬௩)

ஞ்ச உன்னுமுன் எழுலகும் ஊடுருவக் கடக்குமென்க.

விடுத்திடு மனுவுமக் கணைகண் மீணடுகை
யடுத்திடு மனுவுமுன் னும்பல் பேதமுந்
தொடுத்திடு மொவ்வொரு தொடைப்பல் கோடிக
ளெடுத்திடு விகற்பமு மெளிதி னோர்ந்துளார்.

(௬௪)

முன்னருய்ப் பனவிரு பான்மு டிக்குவ
பின்னருய்ப் பனமணூ டிருவும் பெற்றிவா
னன்னருய்ப் பனமுத னன்கு ணர்ந்துளா
ரென்னருய்ப் பனவுநே ரின்மென் சீர்த்தியார்.

(௬௫)

வாளமர் வில்லமர் மருவு மல்லமர்
தோளமர் வலியினிற் றொடங்கும் பற்பல
கோளமர் வகையெலாங் குறிக்கு மாணியென்
றாளமர் வீரர்முற் றடுக்கு மாற்றலார்.

(௬௬)

இயற்கையே யிமைத்திடா ருயர்ச்சி யென்னவா
முயற்கருஞ் சமரிலவ் வும்ப ரும்புகழ்

செயற்கையி னிமைத்திடாத் தீர மேபுரிந்
தயற்கரி தாயதென் றதைவிளக்குவார்.

(௬௭)

தெவ்வுரத் துருவுகேசில் செலுத்தல் போலநட்
பொவ்வுரச் சுந்தனத் தாங்கு ணர்த்துகொல்

கைவிலிற் கோல்விடுத் தெழுதிக் காட்டிமீண்
டவ்வுரை சொடுவர விஞ்சை யாற்றுவார். (௬௮)

மறுவீழப் புண்படா வைக ருமெலாம்
வெறுவிய வென்னவே துணியு மேன்மையாற்
றெறுபகை யின்மையிற் றம்முட் டெவ்வினின்
றுறுசமர் விகற்பமுற் றுவப்பி னூற்றுவார். (௬௯)

வடவையா ரழலுமா மறலி யாற்றலுங்
கடவ்வயி றழலமுன் கதித்த நஞ்சமு
முடனிரை யிடியுமோ ருருக்கொண் டென்னவே
மிடலுறப் பொலிவராங் கோரொர் வீரரும். (௭௦)

மழுப்படை யுடம்பிடி நேமி வச்சிரங்
கழுப்படை சூந்தம்வில் வாளி கப்பண
மெழுப்படை தோமர மேதி யாதிய
வீழுப்படை நிறைபல சால வீறுவ. (௭௧)

விற்கொழி விரதமா வேழ மூர்தொழின்
மற்கொழில் வாட்டொழி லாதி வானொழி
னின்றலுங் கற்குநர்க் கியைந்த நீள்வெளி
நற்றலம் பற்பல நயப்ப மல்குமால். (௭௨)

கசைசுசை கல்லணை * கச்ச மாதிபு
சை யில கடநிக ளங்க ளங்குச
நசைதரு கிம்புரி முதன விற்றியாங்
கிசைமிகு கைவலா ரிடங்கன பற்பல. (௭௩)

அச்சுருங் பாந்துகங் கால்க ளாங்குய
ருச்சிமேற் கோப்பொடு மொளிர்வி தானங்கள்
குச்சமேற் போர்வைபல் கொடிக ளாதிசெய்
தச்சர்முற் றொழில்வலார் ததையி டம்பல. (௭௪)

மெய்ச்செறி தருபல விதகுப் பாயம்வில்
கைச்செறி யாதிய கணைக ளாதிய
தைச்செறி படைக்கிடு தடறு முற்பர
விச்செறி தர்ப்புரி வியலி டம்பல. (௭௫)

இன்னன பற்பல வெல்லை யில்லன
வென்னிலிப் புறநக ரிசைக்கற் பாலதோ
பன்னரு மிடைநகர்ப் பரப்பின் பல்வளந்
தன்னிலுஞ் சிறிதொரா மரபிற் சாற்றுதும். (௭௬)

* கச்சம்—குதிரை அங்கவடி. இலகடம்—யானைமேற் றவிசு.

வேறு ஜுடை நகர்.

பன்மணிச் செய்குன்றம் பாசின மரத்தண்கா
நன்மணித் திரைவாவி நறுவிரை மலரோடை
வின்மணித் திகழ்மேடை வியன்மணி நீண்மாட
மென்மணிக் காங்குடம்ப வெல்லையில் லனமல்கும். (௭௭)

பளிங்கினிற் புரிஞன்றம் பைஞ்சிறை மயிலும்பர்
விளங்கிய வமர்தோற்றம் விரிநில முழுமதியங்
களங்கற வருள்கென்னாக் கண்ணுத நனையுன்னி
யுளங்களி வுறநோற்றங் குற்றென வொளிர்நருமால் (௭௮)

அன்னதன் புடைவாவி யலையெறி தாளநீரை
மன்னுதம் மிறைபாங்கர் மருவுடு நிரைமானுந்
துன்னுவெண் மணற்குன்றிற் றுதைமல ரிதழிவிடை
யின்னவற் கருளவழு தேசனுந் நெனத்தோன்றும். (௭௯)

மேனிலை யமர்மின்னார் விரிசூழல் புலர்த்துமகிற்
றுநறும் புகையவர் தூஞ் சுவணவண் பொடியோடும்
வானெழு தருதோற்றம் வார்குழற் குளநாணி
மானியிர் மினலோடு வல்விரைந் தோடுதல்போன்ம். (௮௦)

மடவிய ராடவர்தா மாறுற வெதிர்வீசுஞ்
சுடர்கெழு பலவண்ணச் சுண்ணமங் கவரடிக்கீழ்ப்
புடவியின் வளைந்துறலப் புருவவிற் குடைவானத்
தடனெடுஞ் சிலையன்னார் தாள்பணிந் துறல்போலும். (௮௧)

நாற்புற மலர்ந்தொளிர்செந் நளினங்க ளிடையடையின்
மேற்படர் வளையொன்று மிளிர்வதம் மடநல்லா
ரோற்புறு முகத்தெழிலெய் தியமதி கனனாப்பட்
பாற்படு கமடம்மேற் பயிறவத் தியல்காட்டும். (௮௨)

மீயுயர் மாடமிசை மெல்லியர் மிகவூடி
நாயகர் பணிதோறு நளினங்க ணனிசிவந்தார்
காயமுன் வருபணிக்குகை காண்டலுங் கடிதோடி
யாயவர் புயத்திறுக வணைத்தகை நெகிழார்பின். (௮௩)

ரபவனவா ளரியைவெரீஇப் படர்பிடி யணையார்தம்
மெவனவா ளரிமார்பத் திணைமருப் பால்வடுப்பப்
புவனமுற் றொருங்கின்ற புனிதநா யகி * காஞ்சித்
தவனமார் பெமக்கருள்கே சரிநனி வாழ்கென்பார். (௮௪)

ரபவனம்-மேஷமுதலிய ராசிகளின் பொதுப்பேர். * காஞ்சிநா
யகி தவன்-காமாக்ஷி நாயகன். தவன்-நாயகன்.

சிறிதுநம் முலையொவ்வாச் சிறியநின் றலையெடுப்பீண்
டறிதுமென் றடிப்பவெழுந் தம்முல மிசைமோத
மறுவலு மடித்தடித்தீத மடந்தையர் பந்தாட
றெறுசம ரிளையாம லிருவர்செய் திறம்போலும். (அடு)

கைம்மண மலரென்னுக் கடுகுபன் னிறவண்ட
ரம்மல ரெறியவுமே லலமரு செயனும்பா
லெம்மவர் செயல்போன்மென் றிளையவர் சொலமடவார்
தம்முந் நகையாடத் தாங்கழந் காடுவரால். (அசு)

எம்மன வுசனும் தெழில்வனர் கயிரூர்த்திட்
டம்மவொர் கணநீங்கா தாடல்கண் கூடாக
வெம்மவர் தெரி தற்கோ விதுசெய லெனக்கொண்கர்
தம்முடி நனியாட வாடுவர் தடங்கண்ணார். (அஎ)

இளமரத் தண்காவுக் கீர்ப்புன றரும்வினைஞர்
விளைபுனல் பாய்ச்சிலமில் வீரமென் னெனவியப்ப
வளமதிச் சிலையால வாலங்கண் மதியெதிர்கால்
பளகறு புனல்பெருகிப் பாய்வன நாடோறும். (அஅ)

இனவளிக் குணநல்கா விவறன்மை நனினோக்கிச்
சினமிக நம்பொழிலைச் செறவிவண் வருகின் ற
தெனமக பதிதானூ ரெழிலியை யுய்த்திடவக்
கனமிசை தடுத்தாங்குக் கவிவன பொழிலெங்கும். (அக)

மலர்செறி வாவியினின் வாவிலிண் ணெழுவானே
பலமுறை மோதமிசைப் படிந்தமை பெய்துவெரிநு
விலகலு ம்பொழிலவ் வியநலக் கெதிர்செய்தாந்
கலர்மது கனியாதி யட்டுவ பட்டமெலாம். (க௦)

தம்முரு நிறங்கவருந் தபனியந் தனைவெகுண்டாங்
கிம்மெனத் தகர்ப்பார்போன் றிடித்திடு பொற்சுண்ணத்
தம்மகி பொன்னுலகா யவர்குழற் புகைகுழ்வால்
விம்மித முறவிருள்குழ் வியலிட மெனத்தோன்றும் (கக)

வேறு

ஒண்டொடி மகளிர் மைந்த ரோடுநீ ராடு காலே
மண்டுபல் சேல்வரால்க மடங்குளிர் தடங்கம் பாதி
கண்டிரிந் தொளிப்பவம்மா கதித்தெழு பகைநே ராற்றல்
விண்டிடு மெளியர் செய்யும் விதமிதன் மேல்வே றென்னே ()
பங்கயம் வலயம் *வீசிபாசிபைங் குவளை யாம்பல்
செங்கிடை வளைய னேகஞ் செறிதல்கண் டிலையா ரென்னே

யெங்களிற் சிலரீண் டற்றே மெண்ணிலர் செறிகின் றுரொன்
சங்கைகொண் டன தத் தத்தந் தலைவரோடு கிற்பார். (க௩)

அங்கிளை வரவேற் குங்கா லறிஞர்செய் செயலே போலப்
பங்கய முகம லாந்து பணிலவின் முறுவல் காட்டித்
தங்கடை மரக தத்தா சனமளித் துடற்பொ டிப்பிற்
பொங்குபுற் புதஞ்செ றிந்து பொலிவன குடைத டங்கள். (க௪)

உயிரனார் கொங்கை நேரிங் குறுதிர்கொ லென்ன மைந்த
ரயன்மினார் கொங்கை யம்புயத்தரும் பென்று பற்றிக்
கயிலுற மையின்மே லீர்ப்பக் கனன்றிரு வோருஞ் சீறச்
செயவறக் கவன்று நாணித் திருத்துவ ரிருவர் தம்மை. (க௫)

நனைந்ததுண் டிகிலிற் றேன்ற வுறுப்பெலா நாணி மீண்டுட்
கனைந்தெழு திரைதூ சென்ற நனைந்ததைக் களைந்திட் டந்தோ
வனைந்தது மலைகொண் டோட மடவியர் வாட மைந்தர்
புனைந்ததொன் றுடுத்தின் பாரப் புயந்தழீஇக் களாயிற் செல்வார்.

தளரிடை வளர்மென் கொங்கைத் தையலார் தங்கட் கெல்லாம்
பளகறு தெய்வந் தத்தம் பதிகளே யெனலோர் தன்பி
னுளமுறப் பூசித் தாங்கவ் வுரியர்மேன் மடவார் தங்கை
யளகமொண் டிறைத்துப் பல்பூப் பறித்தெறிந் தாடு வார்கள். (க௬)

வாவியின் மைந்த ரோடு மாதர்தோய்ந் ததன்கை மாறாத்
தூவினா கமழ்சந் தாதித் தொன்மைய வளித்து மீண்டு
மேவிய லுடைபூண் வேறு வேறணிந் தலர்கொய் வான்பூங்
காவினி லுறுவர் மாரன் கலின்படை யினஞ்சேர்ந் தென்ன. (க௭)

புரிசன மிடைமின் னார்தம் பூம்பட மொதுங்கத் தோன்றுங்
கரிசன நகிலங் காணுங் காளையர் பாவை யாகத்
தெரிசனப் பெரும்பி ணிப்புட் செல்குவா னென்ற லன்றோர்
பரிசன முற்றுஞ் செய்யும் பரிசெனோ வம்ம வம்ம. (க௯)

கொம்பொன் பெயரொப் பாலிக் கொம்பர்யாந் தீண்டற் பாற்றன்
றெம்புயத் தமர்ந்து கொய்மி னென்றுகொண் டந்ந லார்கா
லம்புயங் கண்டன் னோவெம் மகலவெற் புதைத்து தைத்தே
செம் ஓபத மாய்த்தென் றங்கை தீண்டியுட் குழைப்பர் மைந்தர். ()

மைந்தரா லுட்கு ழைந்த மங்கையர் செங்கை நீட்டி
யந்தினீள் வளார்கு ழைத்தாங் கலர்பலர் சிலகொய் போது
சிந்துபோ துடனக் கொம்பர் தெவ்வலேம் விடுமினென்று
தந்திடு பாத காணிக் கையெனத் தயங்கு மெங்கும். (க௦க)

தனவநம் மூர நேரத் தருங்கொலென் நெதிரை கைப்ப
வளவறத் தழைத்த ரும்பி யலர்ந் தெதிர் நகைத்தல் கண்டத்
தளவெழீஇப் படர் சோகந் தனைவெகுண் டெதப்ப வன்ன
தளவில மதன்கோ லந்த வாயிழை யார்மேற் றாவும். (௧0௨)

மலர்செறி குரானேர் நோக்கு மகளிர் தம்முனைமென் றுள்ள
மலர்தர வணைப்ப வன்ன தலகிலா மகளிர் பூத்து
நலமிகு மடவர் ருள்ள நயப்புற வணைக்குங் கூட்டத்
தலகில் சந் ததிவி ருத்தி யாமெனல் கண்கூ டாக்கும். (௧0௩)

நாசியை நேர்த ருக்கு நாமினிக் காண்டு மென்ன
மூசினர் கொய்யச் செல்லு மொய்யிழை யவர்க ணீழன்
மீசில னுறலு மிக்கு வீபல மிடையப் பூத்துக்
காய்சினந் தணியச் சண்ப கம்மல ரடியிற் றாவும். (௧0௪)

புவிதரு பிரம னூரிற் பொலிபுற நகரின் மேலு
மலிர் தரு முருந்த னூரே யாமெனு மிடைய கர்ச்சிர்
நவிலுதந் கெளிதோ லிந்த நகரொரு விதங்க டந்தாந்
சிவநக ரதுவே யாமுண் ணகரினிச் செப்பு கினறும். (௧0௫)

அகநகர். வேறு.

அண்டமெலாம்படைத்திடற்காங்கயனைமுனம்படைத்தருளுமுதநாத
னண்டமதி லதுகுழ்பே ராழியைநீ யிவ்வளவிற் றாக நானங் [யென்றே
கண்டனைசெய் கென்றமைத்துக் காட்டிவைத்த மாதிரிகைக் கருவி
கண்டவர்கொல்வாொனிளிக்கவினகர்மாமதிலகழ்நாங்கழறற்பாற்றே. ()

உயர்வுகலந் திண்மையெவ ருக்குமுறந் கருமைமுத லுடைய தாமிச்
செயலரிய தனிமதினாற் றிசைவாயி ரெறுங்களிறு திண்டே ராதி
யியலுதல்போன்மேனிலவாயில்களின்வெண் கரிபரிவானிரவிதேர்முன்
வியன்மறுகிற் செலுமனைய மிளிர்மணிக்கோ புரச்சீர்த்தி விளம்பந்
[பாற்றே. (௧0௭)

வகைவகையா விரிந்துவளர் வளமெனுநித் தியவாயு வரனோர் நம்பி
யகனிலவிந் நகர்நங்கை யாம்வதுவை மணம்புணர்ந்த வாதி நாளின்
முகினைமீலில் விதானமிசை முதுவான மணப்பந்தர் முழுதுந் தாங்குந்
தகையபல காங்களைனத் ததைதுசங்க ளம்மதிலிற் றயங்கா நிற்கும். ()

எவராலு மெஞ்ஞான்று மெவ்வழியு மேற்றறலின் நெனிணு மிந்தச்
சிவராச தானியெனுந் திருநகர மயற்கிறைமா திரிகை யாச்செய்
புவிராச நகராகப் பொலிதலினம் மதின்மிசைப்பல் பொறிக்கு ழாங்க
டவிராது நிறைதருமித் தகைமுழுதும் பகர்வரிதெத் தரத்தி னோர்க்கும்.

முடியிடைவெண் டிங்கனும்வான் முதுநதியுங் கோளரவு முயங்கா நிற்ப
வடியினகழிப் புனலுமொரா தமைதலின்மா துமைகோனம் மாணக் கா
வெண், பொடியணிதா ணுவைப்போலும் பொன்மதிலின் நன்மையெ
வர் புகல்வ ரம்மா, வடிவுசெயல் சொலினிளைஞர் * வபுபொணுயிர் கவர்
மடவார் வளமை சொல்வாம். (கக0)

பரத்தையர் வீதி. வேறு.

ஐயவென் சோறும் யாது மையமின் றுள்ளந் தேர்ந்த
மெய்யிரு மோர்கா னோக்கின் மெய்மறந் தவசு மாகிச்
? செய்யகால் விழவுள் ளாற்றுங் கலவியின் நிறங்க டட்டும்
பொய்யகித் திரம்பு நத்தே பொய்சொலார் போற்செ றிப்பார். ()

புருடராங் கரும்பின் மல்கும் பொருளுடற் சாறு முற்றும்
வருமள வுறுஞ்சிக் கோது மறுகவாய் மறுக யாரும்
பரிகசித் திடவே வீசும் பரத்தையர்க் கன்ன கன்ன
லிரதம்வே ருக்க லொன்றே யியற்றுமெந் திரநே ராமே. (ககஉ)

தம்பொரு டம்பா லாகத் தருணர்க்கு விலைசெய் தன்னார்
தம்பொருண் முற்றும் யேண்டித் தரப்பெறு விலையின் னார்க்குத்
தம்பொருள் கொடுத்து முன்னீ டவணையின் விலையோ மீட்டும்
தம்பொரு னோகொள் வாணி களையுநேர் சாற்றற் பாற்றே. (ககஉ)

அருத்திகு றிவர்ப் பரத்தை யளிப்பொன் பதுதி ரிந்து
பரத்தைய னொன்று நாமம் பரித்தவ ரொருவீட் டின்பிற்
குரைத்திடு மெடுத்துக் காட்டிங் குவர்ப்புண ரின்பே யென்னுத் .
தெரித்ததுல் வாய்மை யென்று சொல்லிய நெறிப்பர் னைந்தர்.

வஞ்சகஞ் சூது பொய்மை மதுதுகர் வாதி யாவு
மெஞ்சலில் வனநா டோறு மினிதுகொள் கலனா மின்னோர்
விஞ்சகா ரிகைக்கு ஊடந்தோ வேறெனோ கப்ப மேபோற்
கஞ்சமின் றிருவெ லாமிச் சணிகைய ருழைக்கு விக்ரும். (ககஇ)

சாதனம் வரைந்த ளித்துந் தருபொரு ணனும் பெற்றும்
வேதன மாந்த லோவற் கிடையீடு மிகவுண் டந்தோ
சாதன மிலாது மைந்தர் பொருளெலாந் தரீஇக்குற் றேவல்
வேதன மின்றி யாற்றி னிவாரசெயல் விளமபற் பாற்றே. (ககஈ)

ஆவணவீதி.

இன்னது கொடுமின் கொண்மி னென்றுரை யேவ லல்லா
லின்ன 0 துண் டெனுங்க டாவு மெதிர்தரு விடையு மென்றுந்

* வபு—சரீரம். ? தமது செய்யபாதத்தில் விழ என்க.

0 உண்டோ வெனும் வினாவிடைச் சொல்லு தெரக்கது.

தன்னகத் தியாண்டு மில்லாத் தகையவா வணச்சீ ரம்மா
தன்னமோ வுரைப்ப வெம்மாற் சிற்சில சாற்று கிற்பாம். (கக௭)

* விலைநனி விரிக்குஞ் சொன்ன விலைபகர் வேர்கள் சொன்ன
விலைநிலை யேகொள் வார்முன் மேவிநேர் செய்த ராசிற்
!! கலையொரு தட்டிட் டாட கம்மொரு தட்டிட் டவார்
கலைதெளி ஞான மிக்கோர் சமரசங் காட்டு வார்போல். (கக௮)

! செம்மணிப் பதக்கஞ் சங்கக் திகழ்கவுத் துவம்பொன் வாச
மம்மபல் கோடி மல்கு மாவண மண்ட கோடிக்
கெம்மிறை யேவுங் கோடி யிந்திரை கேள்வர்க் கீவான்
சொம்மணி யாழி யாதி தொகுத்தபண் டாரம் போலும். (கக௯)

மணிகளொன் பானுஞ் சொன்ன மரபினேர் வைத்து வைகும்
வணிகர் ௦ முன் ஞால வாயெம் வன்னன்முன் வழுகி ? காத
லணியது போலு மென்ன வரசினங் குமார் செல்லக்
குனிவிலை பகரா தள்ளிக் கொடுத்திளி துவப்பர் வாழ்த்தி. (க௯௦)

பலவகைத் துகில்லிற் போரிற் படர்ந்துனா ரொன்று காட்டிக்
குலவுமீ தளித்தி ரென்னக் கோடியென் றளிப்ப வம்மா
விலகிதொன் றளித்துக் கோடி யென்றசெட் டழுகி தென்ன
வலமிது பெயர்க்கு மேவன் முற்றுமா மமைக வென்பார். (க௯௧)

நென்மலை கொள்ளத் தூர நிலையினின் றுறுவோ ராங்குப்
பன்மலை செறிசு நிரஞ்சிப் பரப்பென மீள நேர்ந்தோர்
சொன்மலைக் குலமென் றேதச் சொன்மலை வுறநேர் கிட்டி
நன்மலை யிவைவநாம் வேட்ட சாலியென் றுளந யப்பார். (க௯௨)

அடுகரி தூரகம் வைய மத்திர சத்தி ரங்கண்
மிடைநிலா நினாயா மல்க விற்குநர் கொள்வோர் பல்கத்
தொடர்களம் பாடி வீட்டிற் றேன்றுகா ரணத்தாற் போலும்
பட்பகை யவ்வூர் மேற்செல் பயன் றுணிக் துறமை யம்ம. ()

கைக்குடத் தொடுசென் மின்னார் கடைமறு குறச்சென் றிந்தப்
பொற்குடம் விலையா தென்னப் பூங்கொடி தளரக் கொண்டிர்
முக்குட மேலுங் கொள்ளின் முறிகுட மென்பீ னென்ன
நக்குடன் சென்ற ரன்ன நலக்குடன் முகிழ்த்தார் மைந்தர். (க௯௪)

பூவிலை பகர்வார் முன்போய்ப் பூவையர் பொருளை கீட்டி
மாவினஞ் செறிந்து தூங்கு மல்லிகைத் தாரநேர் காட்டி

* விலை-ஒளியை. !! கலை-நிறுக்கும்படிக்கல்லை. ! செம்மணிப்பதக்கம்
வட்டவடிவாலும்ஒளியாலும்ஆழிபோலமென்க. ௦ முன் குமார் செல்ல
என்றியையும். ? காதல்-மகன்.

யீவிரின் னீலத் தாண யென்ன நுந் நீலத் தாண
யேவிலும்புண்ணிற்கோங்கொத்திடின முழுதளித்துமென்பார். ()
கலனுலாம் வாரி வெற்பு காணநா டென்னு நான்கு
நிலனுலாம் பொருள்க ளெல்லா நிறையக்கொண் டளிக்கு நீரா
லுலகெலா நுகர்பல் போக வொண்பொரு டன்பா னல்கும்
வலனுலா மாயை போலு மாவணம் வழத்தற் பாற்றே. (கஉசு)

வேளாளர் வீதி. வேறு.

தருமுகிலான் மணிமுதல தாவி 0 லெழு வோர்முதலோ
ரருள்கொடைமை தவாதமர்ந்து மடைவரிய தனிநாம
மொருதமக்கே யிடுகுறியா யுறப்பெறு ? வே ளாளர்குல
மருவிவளர் பெருமாட மணிமறுகி னணிபகர்வாம். (கஉஎ)

எத்தொழில்செய் வார்க்குமுறை வினிதளித்து நிலைநிறுத்தி
யத்தொழில் கட் காரியிரா மருந்தொழிற் தொழிலாக்கொண்
டெத்தொழில் களினுமுழுவே தலையென நூ லிசைவாய்மை
கைத்தலநெல் வியிற்றேற்றுந் காராள ரிவரம்மா. (கஉஅ)

நிலமலைநீர் கடல்வினவு நேரியர்க்கீந் தமைச்சாகி
யுலகமுதல் கொடுபெருநூ லுலகமெலா முயவளித்த
மலர்புகழ்சேர் சேக்கிழார் மாமணியிம் முதலியார்
குலமணியே யெனிலினிநாந் கூறுகிறன் வேறெவனோ. (கஉக)

இன்ன திரு மணிவாயி னிடைநேச நடராசன்
றன்னருளால் விரிந்தெழுந்த தனிமணிக னேழொன்பா
னன்னவற்று ளொருபதின்மூன் றருமணிக ளவதரிப்ப .
முன்னமருந் தவம்புரிந்த மூதகுசீர்க் குலமிதுவே. (கஉ௦)

என்னினிநா முரைக்குதுஞ்சீ ரிம்மட்டோ வீராண்டிற்
பொன்னகர்நாண வெண்ணெயமர் பொல்லார்பே ருட்கடலுண்
டந்நிகரில் சித்தாந்த வமுதுபொழி மெய்கண்ட
நன்னர்முகி லவதரித்த நற்குலமு மிதுவன்றே. (கஉ௧)

உழுதொழிலே தலையெனக்கொண் டிறலொன்றே ஷமாபதிதா
டமுலியமெய் மன்புறுபூ சனைத்தொழிலும் வழித்தொண்டர்
விழுவியபூ சனைத்தொழிலும் விருந்துபுறந் தரன்முதலாந்
கெழுதொழிலும் வழாதுபுரீஇக் கிளர்நிதிமேல் வளர்தருவார். ()

முத்தொழிலி னமித்தொழிலா முழுதுலக மளித்தருளு
மத்தொழிலோ னமிசுத்த தாமரசர்க் காறினிலொன்

* ஒத்து-ஒத்தனம். 0 எழுவோர்-எழுவள்ளல்கள். ? வேளாண்
மை-கொடை.

றுய்த்தவர்கோல் கோடாமை யுலகளித்தற் குயிர்த்துணையர்
மித்தகையோர் பெருஞ்சீர்த்தி யிசைப்பரிதே யெவராலும். (கநக)

வணிகர் வீதி.

குலத்தாலு நலத்தாலுக் கொடையாலு நடையாலும்
புலத்தாலுஞ் சிவநியமப் பொறையாலு நிறைகல்வி
வலத்தாலும் வளர்ச்செல்வ மாண்பாலுஞ் சிரேட்டிகளென்
* நலத்தாலு முற்றுரைபே ரணிவணிகர் மறுகுரைப்பாடி. (கநச)

இருநிதியாற் நன தர்பல ரென்பரஃ திவர்க்கியைமோ
வொருவருமுண் னைதவுவ ருததியே யுபனியியம்
பெருகுசுவை யுருணிபோற் பிறங்குவதிங் கிவர்நிதிய
மிருதலைவேற் றுமையணுவு மண்டமுமென் னினுமேலா. (கநஞ)

ஈட்டுறுகா லணுவெனும்பொன் னிரவியென வேயீட்டி
மீட்டதனுக் கெதிர்மறையா விழுமியபல் லறநெறிய்
னீட்டுவெருஞ் ஞான்றுநடு நிலைதிறம்பா நிலைதுலைக்கோல்
காட்டுமிவர் கையினுறீஇ யென்னினியாங் கழறுவதே. (கநக)

அம்மையே யெனவெல்லா மளித்தபர னழைத்தருளு
மம்மையா ரியற்பகையா ரமரீதி கலிக்கம்பர்
மும்மையா லுலகாண்ட ஸூர்த்தியா னாவர்செக
மும்மைவாழ்த் திவர்குலஞ்செய் முதுதவத்தா லவதரித்தோர். (1)

பயன்மரமுன் ஞர்ப்பழுத்த பான்மைத்தே பகர்செல்வ
நயனுடையான் கட்படினென் னன்னூலி னிலக்கணமில்
வியல்பினரீ ணினியறத்தா நேருமிலக் கியங்கண்டே
யுயவுலக முறைத்ததெனி னுவர்மகிமை யெவருணாப்பார். (கநஅ)

அரசர் வீதி.

உலகமெலா மோம்புதொழிற் கொருமுஞ்ந்த னுருவினோ
குலவரச ரென தூல்கொல் கூற்றுநேர் தேற்றுதல்போன்
மலர்தலைய நிலமகளை மணிப்புயத்து மணந்தனிக்கு
நிலவுமணி முடியரசர் 0 நியமமொரு சிறிதுரைப்பாம். (கநக)

அமைச்சமுன றஞ்சாமை யாதியவே ழியற்றன்முதற்
கமைத்தொழினுன் குளர்காட்சிக் கெளியர்கடுஞ் சொற்கடிந்தோ
ரமைத்தவநன் சிறிதிழுக்கா ரளிகொடைகோல் குடியோம்ப
லிமைப்பளவுந் தவருதல் லவைநீக்கி யினிதளிப்போர். (கச0)

* அஸம்-சிறைவு. 0 நியமம்-வீதி.

நிறைகொடுசா ரயலரசர் திரனொருபா லணையநிதிப்
பொறையொருபான் முரசொருபாற் பேற்றுறுபல் லறனொருபா
* லிறையொருபான் மறையொருபாலின்னனமுற்றெவ்வொருபா
னிறைதருமக் குலவேந்தர் நிரம்பிவளர் திருக்கோயில். (௧௪௧)

புகழ்தருசெங் கட்சோழர் புகழ்ச்சோழ ரிடங்கழியார்
நிகரிலருண் மாணியார் நெடுமாதர் சேரனெனத்
தருயிவரோ ரிருமுவர் தம்பிரான் ரோழந்தரு
தொகையினுளா ரவதரித்த தூயதவத் திவர்குலமே. (௧௪௨)

வேறு.

உலகெலாமாசர்குலமெலாமேற்கொண்டோர்ந்துசெய்நீதி தூ லுரைத்த
குலமனு வேந்து திருமுறை கண்ட கோவொரு சேய்மிசைத் தேரு
ரலகில்லே ராசு பொதுவெழுதனிச்சொலருந்திறையவர்குலத்தவரான்
மலருமு வேந்தர் தமிலுயர் சோழர் மகிமைநாம் வழுத்துதற் கெளிதோ.

அந்தணர்வீதி.

முற்றுலகொருங்குபடைத்திடுபிரமன் முகோற்பனமுனிவாசந்ததியோர்
முற்றுலகொருங்குவாழ்வுறவேள்விமுதுமறைமுறைபுரீஇமுருகில்கண்
முற்றுலகொருங்குநிறைபயிரோங்கமும்மழைபெய்ம்முறைமுயல்வார்
முற்றுலகொருங்குவாழ்த்துவேதியர்வாழ்முழுமணிமறுகினிமொழிவாம்.

ஒருவரு மிருமை மும்மையு மின்பே யுறப்பெறு நிலையர்நா லொழுக்க
மருவினின் றியல்வா னாம்பெரு வேள்வி வயர்க்குந் தறுதொழி லாளர்
பெருகுசீ ருலகே கழெட்டுறு மேனும் பின்னரு நவமுறப் புரிவார்
திருநிறை தருவார் ஞானசம் பத்தே தேடருஞ் செல்வமா வனர்ப்பார்.

ஒருபதுபுராணமுழுவதுமோர்ந்தோரொன்பதாயெண்குணமுடைத்தா
யருமையேழ் பவந்தீர்த் தருள்பெரும் பொருளை யாறரு னைந்தெழுத்
துண்மைப், பொருளென நான்கு மறையினுட் டெளிந்து பூசனை முப்
பொழுதுஞ்றி, யிருபதத் தொன்று மன்பினு லின்பே யெய்துவார்
திறனெவ ரிசைப்பார். (௧௪௪)

திருவளர் வாது லூராச்சம் பந்தர் சிறுத்தொண்டர் நீலநக் கடிக்கன்
முருகர்சோ மாசி கலயசப் பூதி நயிநந்தி மொழிகண் நாதர்
தெருள்பசு பதிசண் டேசர்வண் பூசல் சிறப்புலி தில்லையந் தணர்கன்
குருமறை ஞான சம்பந்தர் கொற்றங் குடியடி களுயிவர் குலத்தோர்.

சூதிசைவர் வீதி.

உலகெனாமுய்யமுபாயமேசெய்யுமொருபெருந்தொழிற்சதாசிவன் றம்
புலனுற முப்போ துந்திரு மேனி தீண்டுமா பார்த்தபூ சனைதா
னிவருதன் சாதி வேதிய ரேசெய் திடன்மர பெனவதித் தைந்து
மலர்முகத்துதிப்பித்திட்டவைந்திருடிமரபினர்மணிமறுகுரைப்பாம். ()

நிலவரு வருவ சதாசிவ சிருட்டி நிமலவே தியர்களா மிவரை
யலர்வரு பிரம சிருட்டிவே தியரே யாதிராற் சாதிய ரெவர்க்கு
மலர்சிவ தீக்கை முதற்சமக் கார வகையெலாம் புரியதி கார
நலனினு லன்றோ குருக்களென் றுலக நயந்திடு குறியென நவில்ப. ()

அரிபிர மாதி யருமிவர் பார்த்த மாப்புவி யதில்வழி பாடு
புரிசிவ லிங்க தெரிசனா திகளாற் புன்மைதீர்ந் துய்வரே னிலையில்
சுரகுவகொன்றேதருமறைவேள்வி துணிவரோசிவாக்கினித்தொகையே
வருசிவாகமஞ்சொன் மரபினெஞ்ஞான் றுமல்குறநியதியின்வளர்ப்பார். ()

வேதவக் கிரய மாதியாற் றேவ லகத்துவ விளைவினர் முதலோர்
தீத்த லாதிக்கியற்றுறு பிராயச் சித்தமே நித்திய மாதி
யோதுபூசனைகள்பிற்பொருட்டுஞ்செய்துலகெலாமுய்விக்குங்கருணை
யேதகுமுருக்கொண்டுந்நவரிவரென்றெவ்வுலகுந்தொழுமியல்போர். ()

கம்புகழ்த் துணையா ளுரர்சீர்ச் சடைய னுரிசை ஞானியார் நாரை
நம்பியாண் டார்மன் னருணந்தி யிவரிந் நற்குலத் தவரென லொன்றோ
நம்பியொன்பதின்மராத்தொகைதொகுத்தநாயன் மார்தம்மின்முப்போது
நம்பிரான் மேனி தீண்டிவா ரிவரே னும்பிற நவிறிற் றெவவேன. ()

மறைமொழிப்படியேவைசியப்பிரமன்வதனத்திறுந்நிறியான்மார்த்த
முறையல துலக முயச்செயும் பார்த்த முறைக்குரித் துறாவர் புகழே
யறைவரிதெனிலம்மறைபிராமண்ணென் றருள் சதாசிவன் முகத்துதித்து
நிறையினவ் விரண்டும் புரிசிவத் துவிசர் நீதிநா மோதுதற் கெளிதோ.

திருக்கோயில்.

இத்தகு சிறப்பிற் பெருந்தவத் துவீச ரிருந்துவாழ் மணிநெடு மாடப்
பத்திவான் சமழ்ப்ப வொளிர்திரு வீதி பாங்கினி லன்யிமன் குழ
மத்தியெய்ம் பெருமான் மந்திர நாதன் வாழ்மணிச் சினகர மன்னு
மத்திருக்கோயிலெனெலாம்வகுத்தலம்மவோவெம்மெனூர்க்காமோ. ()

தல விருகும்.

பற்பல கோடி யண்டமும் விரிந்து பரந்துவாழ் பல்லுயிர்த் தொகைக்கும்
இவப்பறு கவிகை யாமலர்த் துணைத்தான் விரிநிழ் றருமமு தேசற்

கொப்பிலா மரக தம்மணிக் குடையா யுலகெலாம் விரிந்துயர்ந் தோங்கு
மற்புத சூத பூருக மம்மா வாங்கொரு பாங்குரினீ றவிரும். (ககிஞ)

நந்தன வனங்க டடங்களபல் கழக நன்மணி மேடையா டாங்க
முந்தன சாலை யனபர்வாழ் மடங்கண் முதற்பல வுறுப்பெல்லா நிறையு
மிந்தநன் னகரே விராட்டெழிற் கோயி லேயித யாம்புய மென்றே
சந்தத மமுத நாயகன் தருணை தந்துவீற் றிருந்தர சியற்றும். (ககிசு)

இத்தலத்தின் தேவார விளக்கம்,

நீயவல்விடமுண்டமுதருள்சிவனென் பொதுத்தனக்கேசிறப்பென்று
தூயமு தேச நாமமே தேற்ற றுணிவுறக் காழிவாழ் மணியிங்
கேயருள்பதிகமுதலிலச்செயலிவ்விதைசெயலெனுஞ்சரித்திரஞ்சேர்த்
தாயகா ருடைநஞ் சுண்டுகாத் தருள்செய் தவனென வருளிய தம்மா.
செறிபொழிலணிசெய்திருவுசாத்தானந்தெண்டிரைக்கழனிசூழ்தான
யிறைதிட மெனவே யுறைவிடஞ் சேணி நெழுந்துலா மானிகைத்தான
நிறைமதி யந்தோய் மதிலணி தான மென்பன வாதியா நிகழ்தென்
மறையருண்மொழியாலனையசெய்வழுத்துமாண்பதித்திருவுசாத்தானம்.
ஆயவிந் நகரத் தரும்பெருஞ் சிறப்பிவ் வறிவீலா வேழையே னுறாக்கு
ளாயதோ வம்மா வத்தனிக் காழி யருமணி குருமணி யயில்வேற்
சேய்மணி யமுத வாய்மணி கமலச் சேவடி சென்னிசேர்த் தெளியேன்
வாயில்வந்தன சிற்சிலபொறுத்தருள்வீர்மாசறத்தெளிந்தமாண்புலவீர்.

திருநகரச்சிறப்பு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩௩௬.

புராண வரலாறு.

சித்தி யெட்டுநின் றேவல் செய்யும்வனம்
பத்தி வேலி யருட்புனல் பாய்வன
முத்தி வான்பயி ரோங்கு முதல்வன
நத்தி மாதவர் வாழ்நை மிசவனம். (ச)

வேறு.

இன்ன விப்பரு வத்துறு மெனும்வரம் பின்றிப்
பன்னு மூவிரு பருவத்தும் பனிமல ஶாதி
யென்ன பற்பல பொருள்களுங் குறைவுற தென்று
மன்னி மல்குபு வீலாவது ரைமிச வனமே. (உ)

காட்ட மாவன மேதருப் பாதிய கலப்பை
 † யீட்ட மாவன மேதமி னியமங்கட் கிசையக்
 கூட்ட மாவன மேதரு மெனமுனிக் குழாங்கள்
 வேட்ட மாவன மேதரு னைமிச விபினம். (௩)

நேய மாதவ நேத்திர னிமாசலை நிமிர்வேற்
 சேய மாதவழிகடக்களிற் றுணனன் றிருத்தாட்
 கேய * மாதவப் பொறிநெறி தொலைத்துநின் றிறைஞ்சந்
 தூய மாதவர் வாழ்வது னைமிசத் துடவை. (௪)

எங்கள் வானுல கென்பெறுந் துன்பமே யேற்கு
 மிங்கு ளார்கன்பே ரின்பமே வேறறி யாரென்
 றங்கு மான்முதற் சுரரெலா மவியமு தாசை
 பொங்க மேவலி னுலகபண் டாரம்ப் பொங்கர். (௫)

சரியை யாதிராற் பாதமுஞ் சாற்றுநூ லபரம்
 பரம தாமிரு கோடுமைம் முகனையோர் முகப்பண்
 பொருவி லாதுணர் வாலொன்று முறுவராக் குறுவர்
 வரன ௦ கோபுரம் போலுமல் வில்லையார் ? வல்லை. (௬)

வன்னி வேதியின் வயக்குவ வன்னிமுன் னாவ
 வன்னி யோதுநான் மறைமுழு தோதுவ வன்னி
 யன்ன தூலயந் தீர்த்துய மயன்விடு மன்ன
 மன்ன மாதியெண் டிருநிறை யந்நகு மடவி. (௭)

வேதியில் வன்னியை வயக்குவன வன்னிமுதலிய சமித்துக்கள்.
 பிரமசாரி ஒதும் மறைமுழுதுங் கிளிகள் ஒதுவ. வேதி-குண்டம்.

அங்கி. மூன்றவ ணந்தண ரோம்புவா ரவர்த
 மங்கை மாரவற் றோடுதம் வாயகற் பாய
 தங்க வங்கியு மேற்கொடுக்கான்கெனத் துலங்கத்
 தங்க னாவளர்த் தொழுகுறத் திகழ்வதத் X தவமே. (௮)

இன்ன பல்வளஞ் சொல்வளத் தியம்பொனா தென்று
 மன்னு மப்பெருங் ÷ ககனபூ வாசமு னீசர்
 பன்னு மாசவு னகமுனி பூகமெனப் படைத்தாங்
 குன்னு மோர்வடி வமைந்தென வொன்றிவாழ் மனத்தோர், (9)

† சட்டம் ஆவ நம் ஏதம் இல் னியமங்கட்கு எனப்பிரிக்குக.

* மா தவ-ஆணவமலவிருந்தெட. ௦ கோ புரம்-கோக்களினுலகம். ? வல்
 லை-காடு. X தவம்-காடு. ÷ ககன பூ-வனமாகிய பூமி.

இத்த வப்பெரும் பண்ணவ ரித்தவத் தென்று
முத்த மப்பர ஞானநிட் காமியத் துடனாய்
முத்த ழற்பல வேள்விக டொடங்குபு முடிப்பார்
தத்த மக்குள மரபுல குணருமா தரத்தால். (க௦)

இனைய மாதவ ரிமாசல மாதம ரிடத்தான்
வினாக ழற்றியற் கனைகழற் நிகழ்மனம் விழையும்
புனித தத்தம ரித்திய ரியமங்கள் போற்றி
யினிய சத்திர யாகமங் கியற்றின ரிருந்தார். (க௧)

அன்ன காலையிற் சூதமா முனிவர்கோ ஞங்கே
துன்னி ஞனது காண்டலுந் துண்ணென வெழுந்தார்
சென்னி கூப்பிரு கரத்தினர் வரத்தெகிர் சென்றார்
முன்னி ஹைஞ்சின ரின்னுரை முகமன்முன மொழிந்தார். (க௨)

அழைத்து வந்தன ராதனத் திருத்தின ரன்பார்
றழைத்த தூமலர் பாத்தியா சமனமர்க் கியமுன்
விழுத்த கககொடு வழத்துபு சனைமுறை வினைத்தார்
முழுத்த வன்பினு லின்புற முன்பிவை மொழிவார். (க௩)

ஐய மெய்ச்சிவ புராணதூற் போதமுற் றளித்தே
யுய்ய வெம்மனோர்க் கருளிய மேனிகொண் டுற்ற
மெய்ய வேழையேங் குடிசைநீ விழைந்துபோந் தருளிச்
செய்ய முற்றவ நற்றவம் பெற்றவென் சிறியேம். (க௪)

கருணை மாநிதே முற்றுணர் கற்றவ ரோறே
பொருண யந்தனின் வாக்கட ஞக்கடை புராணத்
தெருண யந்தவா ரமுதுணு வுண்ணெடுந் தெவிட்டா
தருண யந்ததி லார்வமீக் கூர்வதா லண்ணல. (க௫)

நின் வாக்காகிய கடலினின்றுங் கடைந்தெடுக்கப்பட்ட புராண
மாகிய அமுதுணவு என்க.

முன்ன ரொண்சிவ கேத்திர விசிட்டமுற் றியற்சீர்
சொன்ன லம்பெற விரித்தனை சுருக்கினை சொலுங்கா
னன்ன ராம்பிர வணமநு ராதனற் றலமொன்
றென்ன மாதலத் தினும்பெருஞ் சிறப்பின திதன்கண். (க௬)

இனிது வீற்றிருந் தருளுமா தேவனெம் மீசன்
புனித மான்மிய மளப்பரி தெனப்புகன் றுரைத்தா
யனைய மாண்விரி வுணர்விழை வகிவிரி பென்னு
வினைய வாய்மையின் வேட்டனர் கேட்டனர் மேலோர். (க௭)

அன்ன வாய்மையின் வாய்மைகேட் டருணிறை சூத
 னென்னு மாநவன் னென்னுமா தவன்மறை யாவும்
 பன்னு மந்திரேச் சரண்பத பங்கயம் பரிவாற்
 சென்னி வைத்தரு ணிலத்துலாய் நின்றிது செப்பும். (கஅ)
 முனிவிர் கேண்மினும் வினாவுல கினவொழி முதலா
 மெனது நெஞ்சக முஞ்சக முஞ்சக மிரித்து
 வனிதை பாகனா ருள்பெறற் காகநார் மலிந்த
 தினித ளிக்குமிச் சிரவணம் பரவண மெவர்க்கும். (கக)
 நெஞ்சகமும் சகம் உஞ்ச அகம் இரித்து அருள்பெறற்காக என்க.

நீவி ரிங்குரை தாவிரி மாவிரி நிழற்காத்
 தேவி ளங்குமான் மியமபக் குவர்க்குரை செய்யாத்
 தூவி ளங்கதி குய்யமித் தூய்யமான் மியத்தை
 நவி ளங்குசீர் நந்திதே முந்திசை நவின்றான். (உ௦)

விரிநிழல் மா கா என்க. மா கா-சூதவனம்.

போதானேதரு புத்திரசிகாமணி பொருவின்
 மாதபோதனர் வழுத்துசிந் தாமணி வரந்த
 வாத சீர்ச்சனற் குமாரமா மணிமுனிக் கவ்வா
 ரோது வாயினி துணர்மினென் றுறுவர்கோ னுரைக்கும். ()
 சனற்குமாரமுனிமணிக்கு நவின்றான் என்க.

கண்ணகன்புவ னங்களாங் காங்குயர் கருமங்
 கண்ண கன்புறச் செய்பயன் கைபெறீஇக் களித்தே
 கண்ண கன்புரிந் தமர்களை கண்ணுதற் கண்ணங்
 கண்ண கன்புடைத் தருடிருக் கைலையஞ் சைலம். (உ௨)

நுதற்கண்-அன்மொழித்தொகை. நுதற்கண்ணனாகிய பரமசிவன்
 அங்கண்பாவத்தை புடைத்து அருங்கின்ற கைலை,புவனத்தவர் களித்துக்
 கருதுகின்ற மனம் விரும்பி அமர்கின்ற ஸ்ரீகண் ஆகும் என்க. களை
 கண்-புகலிடம்.

காள கண்டனை மொழியிமா சலையிடங் கவின்கெய்
 காள கண்டனை மண்டனை விண்டனைக் கலந்த
 தாள கண்டனை யண்டருந் தொண்டருந் தழுவத்
 தாள கண்டனை யருள்வது கைலைபஞ் சைலம். (உ௩)

காளகண்டம்-சூயில். அதனை றைக்கின்ற மொழி. கலந்த தாளையுடை
 யகண்டனைத் தழுவும்படி தாள கண் தனை அருள்வது சைலம் என்க.
 தாள்-முயற்சி வலி. கண்டன்-தலைவன். தாளகண்-நிருவடி ஞானம்.
 அ தன் சாரிபைகண்.

சுருதி யானளப் பரிதெனும் பரமனிற் றாயோர்
வருதி யானத்தி னுற்பது கோடியோ சீனமாண்
சுருதி யானதிற் பாதிய கலமெனப்பரவித்
தருதி யானம வெனப்பெறுங் கைலைமா தரமே. (௨௪)

பரமனைப்போல அளப்பரிதாயினும் தூயோர் தியானத்தால் சிறி
கோடி யோசனை உயரமும் ஆன அதிற்பாதி அகலமும் என மரண்கரு
திப் பரவி வேட்டன தருதி நம எனப்பெறும். ஆல்-அசை. தரம்-மலை.

விண்டு வாதிய விபுதர்வாழ் பதமெலாம் விளிகாற்
கண்டு மேனகூங் காட்சியிற் கவின்செய்வெண் கதிர்தா
னண்ட மெங்கணு மகண்டனாற் தன்னகத் தரன்போற்
றண்டு றுதொளி பயில்வது கைலையஞ் சைலம். (௨௫)

ஆற்றல் சாலசு ராதியர்க் கஞ்சுமா லாதி
சாற்று வானவர் சாருமா தாரமா தாரம்
போற்று மொண்கண கங்கனெப் புவனத்துன் ளானவுந்
தேற்று மாண்புயர் திருக்கயி லாயநீள் சிலம்பு. (௨௬)

சிலம்பு சாரும் ஆதாரமாகும். மா தாரம்-உயர்ந்த வெள்ளி. ஒண்
கல் நகங்களைனப் பிரிக்க.

பன்னு முவுல கத்துள பறம்பெலா முகாந்தத்
தின்ன நீர்தரச் சரண்புகு மினியகோ வென்ப
சொன்ன மேருவு மேருவந் தின்னும்பஃ றுதிகள்
சொன்னன் மான்மியத் திருக்கயி லாயநீள் சுரும்பு. (௨௭)

பறம்பு-மலை. கோ-மலையுமாம். சுரும்பு-மலை.

வேறு.

இன்னன பலவே றுய வியல்வனத் தொகுதி யார்க்கு
முன்னரும் பெருஞ்சி றப்பி னொளிர்நிருக் கயிலா யத்திற்
பன்னருட் சோதி லிங்க பரமன்சீ கண்ட நாமத்
தென்னையா ளிறைவன் யாவு மீன்றரு ளன்னை யோடும். (௨௮)

வியனுல கெல்லா முய்வான் மேதகு குடிலை யாதி
வயநிறை தத்து வத்திண் மணியரித் தவிசின் மன்னிப்
பயனுற வம்பொற் கோயிற் புரன்றிருச் சுந்நி தானத்
தியலருள் வெள்ள மாமீ தென்றுல கெல்லா மேத்த. (௨௯)

உடலிடர்க் கடலோ யாரு முட்கொள நீண்டல் காண்ட
விடனுயின் மடனெ லாமு மிரித்துயி ரிடர்மூற் றோட்டித்

திடீர் னமுத தோயல் திகழ்சிவ தீர்த்த மொன்றெத்.
தடமுமன் புடன்சென் றேத்துந் தனியா சாக மன்னும். (௩௦)

பேசுமித் தடாகஞ் சீசம்பொற் பித்திகை நாப்பட் டேனுந்
தேசுறு பரிசுத் தன்றிச் சென்றுநேர் நின்றங் காணார்
மாசறச் சென்றார் சில்லோர் மதிலலான் மற்றொன் றில்லா
வாசறு தளியொன் றுண்டோ வண்ணறன் கைலைக் கென்பார். (௧)
வயிரத்தொண் சோபா னஞ்செம் மாணிக்க மிழைத்த சந்து
பயிலத்தின் பளிக்க கஞ்செய் பரவுமவ் வாலி நீரத்
துயர்ப்பது நூறு பைம்பொ ன்ணைமணித் தம்பத் தும்பர்
நயனுற்ற விர்து காந்த நகுமணிப் பரப்பு வாய்ந்த. (௩௨)

மண்டப. மொன்றி வங்கும் வித்தியா மயமீ தென்றே
யெண்டரு முனிவ ராதி யிறைசிவ ஞான வேட்கை
கொண்டெழு மன்பர் கூட்டங் குறைவற நிறைவ தாங்கே
பண்டரு மலறநான் காந் பலகலைத் துழனி மல்கும். (௩௩)

வழுத்துமம் மண்ட பத்தின் மத்தியிற் புண்ட ரீக
முழுச்சுரு மாத னத்தின் முற்றுல கெல்லாம் வந்து
தொழத்தகு மம்பு சாதத் துணையடி சிவப்பப் போந்து
வீழுத்தக வீற்றி ருந்தான் விழைதிரு நந்தி தேவன். (௩௪)

வேறு.

சிவமுணர்பன் முனிவர்குழார் திவியர்ப்பர மதகணங்கள் செறிந்து சூழச்
சிவதரும மகாத்தியட் சன் சிவனந்தப் புரபாலன் சிவமெய்ஞ் ஞான
சிவகுரவ னருளபர சிவனாகும் பிரபுதிரு நந்தி தேவன்
சிவமுதவுந் திருவுளமே திகழ்தரவீற் றிருந்தருளுந் திருமுன் னாகே.

மலமகன்ற குலவிரதன் மாதவர்தம் போதநிதி மலர்ந்த செங்க
மலமகன்றன் மகன்சிவமே மருவுமக னெருவுமகன் மறைசொல் ௦ சீர
மலமகன்றம்மன் விழையும்வன முனிவர்வனம்போற்றுவானன்பான
மலமகன்ற சனற்குமர மாமுனிவன் றேமுனிவன் மயன்வந் தானாவ், (௧)
வந்தசனற் குமரமுனி மாமேரு வாமேனி வளன லாய
நந்திதிரு வடிமலர்க்கீழ் நலனுறுதன் டெனவீழ்ந்து நமந்து போற்றிக்
* கந்தமலர் கமலமலர் காவின்மலர் கலப்பமலர் கருத்த னாகிப்
பந்தமலர் படத்தெறுமப் பாதமலர் மீதமலம் படப்பூ சித்தான். (௩௬)

0 சீர் அமல் அம் மகம் எனப் பிரிக்க. மகம்-மகன் எனப் போலி
யாயிற்று. * கந்தமலர்கள் கமலம்போல் அலர்ந்த கரமாகிய வில் மலரிற்
கலப்ப மலர்ந்த கருத்தனாகிப் பூசித்தான் என்க.

பின்னுமடி பணிந்தெழுந்தெம் பெருமானே யருளாழி பிறரே வாக்கும்
பன்னரிய வேதாந்த பாகனே பரியாய சிவனே பன்னு
லின்னுரைமா சிவதரும மெல்லாமெம் மவர்க்கீணர்த்து மினிய போதா
வென்னுரியகுருநாதாவெளியேன் வண்ணப்பமுள்மிரங்கிக்கேண்மோ.

புத்திமுத்தி யருளகில புனிதசிவ தலங்களினுட் பொருவி லிட்ட
சித்திமுத்தி தருமேரு. சேசைல மாசைலத் திரள்சென் நேத்து
முத்தம்பொற் றிருக்கைலை யொண்ணைசைல மந்தரமு னுலப்பில் சீர்த்தி
வித்தகப்பஃ றிருத்தலத்தின் விசிட்டமுரைத்தருள்கலைவிளம்பவற்றுள்.

ஒப்பரிதா யெப்பரிசு முரைப்பரிதாய் வரைப்பரிதா யுண்மைத் தாகித்
திப்பியமா யனவரத சிவசாரித் தியவிளக்கச் சிறப்ப தாகித்
தப்பரியகாரணப்பேர்தான்பலபெற்றுளதாகித்தரையின்சேம[முன்னான்.
வைப்பெனலாய்த்திகழ்குதவனப்பெருமாண்புகன் றுரைத்தாய்வள்ளான்

சொன்னதலந் தீர்த்தமருட் சுயம்பிலிங்க மூர்த்திவரன் சொல்வித் தாரத்
தின்னமியம்புறக்கேட்பானிதயமிசைத்துதையர்வமீர்ப்பப்போந்துன்
பொன்னடிப்பூந் துணைபணிந்து பூசித்தே னேசித்தென் புந்திவேட்டை
மன்னருளாற் கைகூட வழங்குகெனப் பணிந்தெழுந்துமலர்க்கைகூப்பி,

திருமுனம்ப் பெருமுனிவர் சிகாமணிநின் நேத்தவருள் செய்துநோக்கி
வருதியயன் பொருட்குமரமற்றெமக்கோருட்குமர வையமுய்யத்தோ
தருபதிநூற் றெருட்குமரசனற்குமாரினக்ஞரைப்பத்தடையொன் றுண்
வருகிருத்தி யெனவிருத்தி யம்முனியைத் தெம்முனிபேரருணந்தீசன்
நனியருள்கூர்ந் தினிதருளு நங்குமர பாக்கியமே ஞான நேசா.

மனியசிவ முகாம்புயநூன் மகரந்த பானமது கரமாய் வாய்ந்த
தனியயில்வேற் கரதார காரியருட் சண்முகன்மா தாம டிக்க [மென்ஞ.
ணினி தமர்புதாதையனைக்கியம்பு தல்கேட்டெனக்கிசைத்தாங் கிசைத்து

அய்யனையு மன்னையையு மாறிருமா மலர்வதனத் தாறி ரண்டு
கையனையுமொருகோட்டுக்களிற்றினையுமுளத்திருத்திக்கனிவாயோதும்
பையணிவெம் பணியணிகன் படர்நகிவெண் சுடர்மதியம் பரவு சீர்த்திச்
செய்யமதி யிநழிமுடிச் சிவபாதாம் புயார்ச்சகமெய்ச் சேல கேண்மோ.

பரவியலவ் வியாசகிரு பாகரமா தேவனருள் பவனமெல்லாம்
வரமுறநல் கியவென்று மன்னுபுவீற் றிருந்தருளம் மாமன் கானப்
பரமதல மத்தியந்த பாவனமா யாமினிய பாரா வாரத்
திரமுறுமால் புரிமாம சேதுவினீ சானதிசை திகழ மன்னும். (சு௫)

இப்பரம சிவதலமே யிப்புவிக்கா ரருட்டுணையா யிலங்கு முத்தி
கைப்பொருளாக் கிடுஞ் சகல காமியமுந் தரும்பாவங் கழிக்கு மிந்தத்

திப்பியமாதலப்பெருமைசெப்பரிதெவ்வெவர்க்கெனினுஞ்சிறி தூநீகொ
ளப்பெரிய நசைமறுக்க லாற்றாது சொலத்துணிந்தா மருமை மைந்த.

இன்னதிருத் தலந்தீர்த்த மிலங்கமுத சுயம்பிலிங்க மூர்த்தியென்ற [நா
மன்னருளித்தலஞ்சுதவனமெனும்பேர்பெறுநிபஞ்சொல்யாய்மை மெய்ன்
பின்னகிகொண்பாற்கடலிற்பிறங்குபதேசம்மால்பாற்பெறுசீரென்ற
பன்னையகுராவனிடச்சிவலிங்கம்பணிபதிகொள்பான்மையென்ற.

வாரிறையவ் வகியரசம் மாவனத்திற் பாவனத்தின் வருசீ ரென்ற
பாவுதிருப் பணியாங்கப் பணிவேந்த னெணியாய்ந்து பயிற்ற லென்ற
கரவில்சுவ பூசனையக் கட்செவீவேந் தாங்கியற்று காட்சியென்ற
நாலையா சுறுசாப நடலையொழித் தாராருளே நண்ணிற் றென்ற. (சஅ)

தூய்றன்மார் கண்டமுனி தோய்ந்துடன்மா சிரித்தருள்சார் தூய்மை
யென்ற, சேயாகு குலபதியா ருட்பேற்றிற் பகைதொலத்தின் புறுசீ
ரென்ற, மேயவழு தங்கொணர்ந்து விண்ணெவ நிவேதனஞ்செய் மேன்
மை யென்ற, வாயதிரு விழாச்சிறப்பு வானவர்கோன் புரிந்தருள்சார்
வாய்மை யென்ற. (சக)

இவ்வகையோர் மூன்றுதலை யிட்ட்பதி னோர்காதை யியல்பு முற்று
மவ்வகையேமைந்தநினக்கறிந்தவகை விரித்துரைத்துமமையக்கேளென்
றுய்வகைசெய் நந்திச னுரைத்தனனென் றுடன்சுத வுறுவர் கோமான்
செய்வகைமா தவர்க்கனைய திருநந்தி மொழிப்படியே தேற்று கின்றான்.

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௩ அக.

தலவிசேடச்சருக்கம்.

மரைமகன் மைந்த கேணின் மனம்விழை கின்ற வாறு
நிருமல மந்தி ரேச னிலவுத லங்கொண் மேன்மை
யுரையில டங்கி டாத தொருசிறி தன்பு நீட
வருளுது மென்று வாய்மை யறைதரு நந்தி நாதன். (க)

வேறு.

மலரவன் றனையருள் வயங்கு மாதவர்
திலகனென் றுலகுரை செம்மல் கேண்மியா
நிலவுல கலைவற நிறுவு * சந்திர
வலநிரை யிரவியி றனவாசி வம்பலில்.

* சந்திர இரவி-பொன்மலை. ற அலாசி வம்பல்-தென்றிசை.

திருநிறை காவலந் தீவின் மேவிய
பரவிய வரனுறு பரத கண்டத்திற்
பொருவது திரவிட பூமி மங்கைதண்
பிருமுக மெனப்பொலி சென்னி நாட்டினில்.

(௩)

தண்ணெனத் திகழ்தரு சூத கானனம்
புண்ணிய மாநிதிப் பொன்னி மாநதிக்
கண்ணிய தெனாதுமூன் றாய யோசனை
பண்ணிறை மறைவனக் குடாது பாங்கரின்.

(௪)

ஓரிரு யோசனை யோங்கு தென்கடற்
சேரியல் வடாதுமா திரங்கு ரோசமைந்
தேரிய லெல்லையினிலங்கு மிவ்வனத்
தோரிய லகலமுகக் குரோச மோதுப.

(௫)

தெவ்வனத் தஞ்செய்மால் சென்று சாவலாற்
செவ்வன சத்திரு வாதி சேர்தலா
லெவ்வன நித்திய விற்ப மீதரு
மிவ்வனந் திருவுசாத் தான மென்பவே.

(௬)

புத்திகள் வேண்டினும் பொருவி னாலிரு
சித்திகள் வேண்டினுஞ் சித்த சுத்திமா
முத்திமூன் வேண்டினு முற்றும் பெற்றுளா
ரித்திருத் தலம்புகி னெண்ணி யாக்கரோ.

(௭)

இத்தல மெத்தலத் திருந்து மெத்தரு
சுத்தமா முனிவருஞ் சூழ்ந்து போந்துமை
யத்தனை வழிபடே வமரும் பூதல
தத்துவ மெனத்தருஞ் சனற்கு மாரானே.

(௮)

ஆதரத் தடைந்தம ரகில சீவர்தம்
பாதகக் குழுத்துகட் பருப்ப தங்களைப்
பேதறக் கரைத்துயர் பேரின் பேதரு
சேதத் துவமெனச் சிறக்கு மித்தலம்.

(௯)

எத்துனை மூடரு மெய்தி னீண்டவர்
* கத்திசெய் ௦ சூதவனக்க ணக்கிலாக்
கொத்தெலாந் தகித்தருள் கூட்டு மாரழற்
மத்துவஞ் சூதவ னத்தண் மாதலம்.

(௧௦)

சேகதி மனத்தவ ரெனினுஞ் சென்றவ
ணீகதி! யெனப்புகி னிகரில் பாவநீண்
மாகதி ஈட்குல மலைகள் சாடுஞ்சு,
தாகதி, தத்துவஞ் சாற்று மித்தலம் (கக)

அம்பர வான்புவி யாதி போற்றுதோ
லம்பர சிவனிரண் டற்ற வன்பருக்
கம்பர விற்பளித் தமருஞ் சிற்கன
வம்பர தத்துவ மாரு மித்தலம். (கஉ)

கண்டவ ரித்தல நிரயங் கண்டிடார்
தொண்டெவ ராற்றுந் தனையர் சூழ்ந்துவா
னண்டர் தொண் டாற்றிய வமர்ந்து பேரரு
ளெண்டரு புவனம்வீற் றிருப்பர் வேந்தராய். (கங)

இத்தலத் துற்றவ ரினித்த லத்தினுற்
பத்தியுற் றருட்சிவ பத்தி யுற்றுயர்
முத்திபெற் றுய்வரான் முனிசூகாமனீ
சத்தியஞ் சத்தியஞ் சத்தி யம்மிதே. (கச)

மன்றலெண் டிசைசகம முயிர்த மாவன
மென்றொரு முறைதிரு நாம மேவர்வாய்
நின்றெழு லுறினுமந் நிமல நாமமே
யன்றவர் தம்மையு மயிர்த ராக்குமே. (கரு)

மாதகு திருவுசாத் தான மாண்பெய
ரோதுநர் புகழ்த்திரு வுரைசெ யெண்டிரு
மேதகு பரசிவ ஞான மெய்த்திரு
வாதிய ? திருவுசாத் தான மாவரே. (கசு)

ஏனைய தலங்களி னியற்றும் வேள்விகண்
ஞானமா தவமநு நவீற்றல் பல்லறந்
தானமா தியவெலாஞ் சாற்று மாம்பிர
கானனத் தியற்றிடுனென் றனந்தங் காண்பரே. (கஏ)

ஏனைய தலங்களி லெண்ணில் கற்பகா
ளீனமின் மாதவத் தெய்தம் பேபெறலா
மானதன் னேணியா ருறினு மக்கணந்
தானுயந் தருள்வது சூத மாதவம். (கஅ)

? திருக்கள் தம்மிடத்து வந்து உசாவுகின்ற தானமாவர், என்க.

தன்னுழைப் போந்தறன் மூழ்கிச் சம்புவை
முன்னுநர்க் கண்ண || மாமுளரி யீபல
னென்னுரை யளவுகொ ளெண்ணின் மேலையோ
ருன்னுரை யுட்டொகைச் சிகையு முட்படா.

(௧௬)

இன்னினி யென்னிசைத் தின்ன மாவன
முன்னியன் னையையனு முதலை யென்றும்போற்
றின்னிய தியர்முனே ரெய்தும் பேறெலா
முன்னுகை முதிசுத்தா *உறழ்வு முற்றிடா.

(௨௦)

என்றரு ணந்திதா னிறைஞ்சி வேதன்சேய்
பின்றற னீருணர் பெற்றி வேண்டிமு
னின்றன னென்றுபி னிகழ்த்து வான்றனை
முன்றொழு முனிவர்க்குச் சூத மாமுனி.

(௨௧)

வேறு.

ஆத ரத்தினி மாவன
மீத லத்தினின் மேன்மையை
யோத லுற்றவா கேள்வியர்
திதொ ழித்தருள் சேர்வரே.

(௨௨)

தல விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத்திருவித்தம் சகக.

உ

தீர்த்த விசேடச் சருக்கம்.

ஈர்த்த மாவன மின்புற வோதினாஞ்
சீர்த்த மாதவ சிந்தைய கேண்மியா
தீர்த்த 'மான்மிய சிந்தென வோதுமா
னார்த்த மாவன நந்திபி னானரோ.

(௧)

வேறு,

இத்தலமுன்றுகுரோசுவெ ல்லையினுளெண்ணிலாப்புவனங்களிடைநின்
றுத்தம தீர்த்த முற்றும்வந் திலகு முரைப்பதெங் கிவையெலா முவற்றி
னத்தகு நாம நிகரமே யளவின் ருதலா லாருயிர்க் கருண்மா
துத்தமே யனைய சிற்சில தீர்த்தஞ் சோதுமாற் றேறுமா தோன்றல்.

|| மாமுளரி-சூதவனம், * உறழ்வு ஈண்டு எண்ணின் பெருக்கல்.

சூதவனபுராணம்:

ஆருயிர்க் கருளு மந்திர நாத னாலயத் தங்கியம் பர்த்திற்
சாருமோர்சாசநிருமலமளிக்குந்தன்மையினிருமலதடமென் [பெரிதுஞ்
பேருமெம்பெருமான் பிறுமுடிப் பிறங்கும்பெரும்புனற்பெருமையிற்
சீருடைமையினுன்மணிகருணிகையென்றிருப்பெயரும்பெறீஇத்திகழும்.

அத்துணை நாமத் தால்வன ரேல்வை யாமுரு வாயினு மடைந்து
பத்தியிற்படியும்பண்புடையவர்தம்பவப்பொருந்தவப்பெரும்பரப்பைத்
துய்த்திர ளாகத் துய்த்திடுந் தூமந் தோயுறத் தீயெனத் துலங்கு
மித்திர மிதுசேர் மாதிரத்தாறு மிலக்குமா லெனவர்க்கு மின் றும். (ச)

இம்மணி கன்னி கைப்புன றினந்தோய்ந் திடக்கிடைப் பரிதருந்தவங்க
ளும்மையாற்றினர்க்கேவாய்ப்பதாமெனினுமுதண்மதி மதிநிறைபருவத்
தம்மணிநீரிலாண்டொருகினம்வந்தன்பினுன் மரபினிலாடுஞ் சூரிண்ணம்
செம்மையர்முந்நூற்றறுபத்தைந்தினமுஞ்சென்றுதோய்பயன்பெற

இறைதிருத்தளிநேர்மறுகின் கீழ்பாலினிலகுறுமலந்தையொன்றி தன்பே
ரறைகுபவனுமகுண்டமென் தவன்முன்ன ிற்படிந்தெண்ணியாங்கடைந்
தா, னிறையும்வ் வுறையிற் பெளமவா ரந்தா னிகழ்திர வாரமில் விரண்
டின், முறைபுரி நான முக்கிய மென்ப மூதுணர் மேதகு முனிவ. (சு)

சொன்னவாரத்தின்வாரத்தின்மூழ்குந்தூயர்பன்றோயெலாந் தொலத்து
வின்னிகழ் திடகாத் திரதயி ரியமா வீரிய மாதியெவ் விழைவு
முன்னியாங்கொருங்கேயுறுவரெந்நலமுமுதவமிவ்வுதகத்தின் கீழ்பாற்
பன்னருஞ்சிறப்பெண்டிகையினுந்தகையாப்பயிலுமோ ரியலெழிற்படுகர்

திவளுறு மனைய வுளக மாதி சேடன்மா தீர்த்தமென் னாமத்
தவருமவ்வாழி யாழிய சூழி யன்புமிக்கின்புற வடுத்து
நவிலுறு மாக மதியிலந் நாளி னுன நூன் முறைமையின் மூழ்குந்
திவியரெண் போக மாதிபல் போகச் செறிவெலாம் பிறிவறச் சேர்வார்.

நிலவுபோ கீச தீர்த்தமென் பெயரே நிச்சய மென்றதை நிறுத்து
மலகிலாப் போக துகர்ச்சியீ தொன்றோ வருமறை யாகம மாதி
கலையெலாமுள்ள படியுணர் தெளிவுந் கைவர வுண்மைஞா னத்தாற்
செல்வரும் வீடுந் கூடுமச் சேட தீர்த்தமாண் பெயரிது தேற்றும். (க)

வுளர்திருக் தோயிற் புறம்பிர தீசி வம்பலி னும்பரும் வருத்து
கனினியொன் றுளது மார்க்கண்ட தீர்த்த நாமமவ் விலஞ்சியை நவில்ப
பளகெலாம் பாற்றும் பவமெலாம் படுக்கும் பாவனம் பலத்திரம் பரமம்
புனகயிக் கருவிவ் வளகம்பல் கோடி புலனமும் போற்றுமா ௦ புலனம்

சாதவெப் *பாற்றிச் சீதள ! காண்டந் தைம்மதி தருகுரு பூசத்
தேதறுவியியின்மும்புருந்பேற்றையார்கொலோவிசைப்பரிப்பெரிய
மேதகையானர் விழிசெலு ? மூலகின் மேவிய*வாவியெய் விதிர்க்கும்
கோதற வுலக மெவற்றினு மாவிக் குவால்கவர் தவாத்திறம் i கூற்றும் .

இன்னினியிதன் சீரிசைப்பதையெற்றுக்கவ்வொரு திறத்தினாலேனை
நன்னல நிகர மென்னவு மின்ன நாரமே தேரமே னவற்று
முன்னிய வளிக்கும் வகையவந் நீர முதவிடாப் பலன்களொன் றில்லை
யென்னலாம் பொதுவாற் சிறப்புற வகுத்தல் யாவர்க்கு மரிதரி தம்ம.

யாமிய கருபத் திலங்குமோ ஈலந்தை யிதன்பெயர் கௌதம தீர்த்த
மாயிதிற் ii ரோணி பவாம்புதி கடத்து மரும்பெற்ற ரோணியா மனைய
தேயிசு பாணி நினைப்பெலா மளிக்குந் திறத்தினிற் பாணியா முதமாந்
தோயிலிக் கமல நிமலமிக் கருளுந் தோயமாந் தோயவந் தவர்க்கே.

இன்னனவென்ன வின்னமாவன த்திலெண்ணிலாவெண்ணிலாவெல்லை
மன்னுமத் தொகையே பகர்வரி தெனிலவ வாழிய குழிகள் வழங்கு
நன்னலன் முழுது மாயிரத் திரட்டி நாவுளா னோவுளா னவற்றற்
கென்னிலாருரைப்பர்தாலிபுலாகத்திருமொழியொருவகையிலக்கும். (i)

அறந்தரு மருத்த மாதிய திருத்த மருத்துமித் திருத்தங்க ளருத்தி
சிறந்துமூழ்கியமுன்னுரைத்தநாளவதெத்தினமுழுகுறினுமச்செல்வர்
நிறைந்துள விட்ட காமிய சித்தி நிகரகோ டுகளெலா நினைவின்
விறந்தொளிந்தரப்பேற்றிம்பர்வாழ்த்தீற்றின்னீடுபேறடைகுவர்மெய்ம்மை.

என்றெமை யளிக்கு நந்திவாய் மலர்ந்த வின்னுரை தன்னுளத் திருத்தி
முன்றொழுதெந்தாய்நின்றனிவாக்கமுதந்தெவிட்டுதலிலையெனமுன்
னின் றுபே ரன்பு நிமிர்சனற் குமா நிறைதவற் கறைதரு நிமல
நன்றிசெய் நந்தி நாசன்மே லென்னு நற்றவச் சூதன்பி னவற்றும்.

வேறு.

தீர்த்த மான்மிய மீதுரை சீரினோ
ரார்த்தி தீரவி னுவின ராதிதேயர்
கார்த்த மாமல வாதனை காதுநீஇ
யேர்த்த பேரருள் வாழ்வினி வேறுவார்.

(௯)

தீர்த்த விசேடச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திரு விருத்தம் ௪௨௮.

* ஆற்று இ எனப்பிரிக்க. ! காண்டம்-நீர். ? உலகு-திசை. i கூற்
றும் உயிரும் மெய்யும் கடுங்கும் என்க. ii தோணி-நீர்.

மூர்த்தி விசேடச் சருக்கம்.

மலர்தலை யுலகருண் மணிமக னுகவிய மைந்த தீர்த்தமேல்
விஷ்ணு மகிமையி னொளிர்சில வுணரந வின்று மேற்சொல்வா
மலகிரி வரனிறை மனுவிறை யருள்குறி யந்தண் மூர்த்திசீர்
நலனிடை யொருசிறி துளமுற வினவென நந்தி சாற்றுமால். (க)

வேறு.

நிருமலமாய் நிற்குணமாய் நிர்த்தொந்த நிராலம்ப நேய மாகி
நிருவீக்தப் நிராதார நிர்த்தோட நிட்களங்க நிருவி கார
வருண்மயமா யகண்டைஇக சுயம்பிரகா சப்பொருளா யனக மாகி
யருவுருவா யருவுருயுக் கதீதமா யத்துவிதா னந்தமாகி. (உ)

தித்தியமாய் நிறைவதுவாய் நிராமயமாய் நிரஞ்சனமாய் நீளமாகிச்
சத்தியமாய்த் தத்துவமாய்த் தத்துவா தீதமாய்ச் சாந்த மாகிப்
பத்தியமா யத்தமுமாய்ப் பராபரமாய்ப் பாவனமாய்ப் பரம மாகித்
தூத்தியமாய்ச் சோபனமாய்ச் சுமங்கலமாய்ச் சூக்குமமாய்த் தூலமாகி.

சேதனமாய்ச் சிற்பரமாய்ச் சிற்சகமாய்த் திவ்வியமாய்த் திருத்த மாகிச்
சாதனமாய்ச் சாத்தியமாய்த் தாயகமாய்ச் சமயமுமாய்ச் சமயா தீத
மாதனமாய் வளரமுதாய் மலிசுவையாய் வருமணுவாய் மகத்து வாகி
நூதனமாய்ப் புராதனமாய் நுந்தாத வொண்சுடராய் நொதும லாகி. (ச)

சமரசமாய்த் தனிமுதலாய்ச் சராசரமாய்த் தருமமுமாய்த் தருமியாகித்
தமரசமாய்த் தமரமுமாய்ச் சதாகதியாய்த் தருபரிசத் தானாய் ரூப
நிமிரனலா யிரதமுமாய் நீராகிக் கந்தமதாய் நிலனு மாகித்
திமிமொழித் திமெபராஞ் சிவமபெருக்கும் பரஞானத் தெளிவு மாகி.

சகலமதாய்க் கேவமாய்ச் சுத்தமுமா யவத்தையதீ தந்தா னாகி
யகலமதாய் விகலமுமா யாதிரடு வந்தமுமா யனாதியாகி
யிகலரிதாய்ப் புகலரிதா யெண்ணரிதாய் நண்ணரிதா யெவ்வாற் றுணும்
பகலரிதாய்ப் பின்முன் சூழ் பக்கமேல் கீழ்நாசோற் பவமின் றாகி. (சு)

சுன்னாமா யல்லதுமா யெவ்வுயிர்க்கு முள்ளுயிரா யெவைக்கும் வித்தாய்ச்
சொல்லாரும் வித்தின்றித் தோன்றுவதாய்ச் சமீபமாய்த் தூரமாகி
வில்லாரு மணிமார்பன் விரிஞ்சனரி முதலாய விபுத ராதிப்
புல்லாரும் பல்புவனம் பல்கோடி யகிலாண்டப் பகுதியாவும். (ஏ)

உதமரம்-ஒலி. சம்-பிறப்பு. ஒலியைப் பிறப்பிக்கும் ஆகாசம் என்க.

அலரிமுனஞ் சலசமெனத் தன்முனஞ்சேட் டிக்கவம ரசல மாகிக்
குலமறைகடனித்தனியேகோடிசூழாங்கோடியெனக்கூறிக்கூறிப் [துச்
பலமுறையும்பலநெறியிற்படர்ந்துபடர்ந்தெட்டியெட்டிப்பார்த்துப்பார்த்
செலமுடியாதினாத்தினாத்துத்தியங்குறநீண்டொளித்தெங்குந்திகழ்வதாதி:
ஒன்றாகிப் பலவாகி யொப்பிலதா யெப்பொழுது மொரோப டித்தாய்
நன்றாகி யெவராலு மெவ்விதமு மெவ்விடையு நவிற்றொ ணதாய்
நின்றாரும் பிரமமென நிகழ்த்துபா சிவஞ்சீவ நிகரம் யாவுந்
தன்றாவி ல்ருளெளிதிற் சார்ந்துய்வான் நிருவுளத்திற் றதம்பி யோங்கி.

பெருகுதிரு வருளாலிப் பிறங்கமுத குதவனப் பிரம தேசத்
தருண்மயமாயொளிப்பிழம்பாயமுதசயம்பிலிங்கவடிவாகிவான்றோய்
தேருண்மலியாம்பிரவிருக்கத்திருவடியின்மூவாத்தெழுந்ததிகழ்ந்தெந்நான்
மருமலிகூவிளமிதழிமாலதிமுன்புடைமலர் தூய்வளைப்பமன்னும். [ஹம்
தன்னருளாற்சுவேசசையிறுந்நனிமு தலாயெவ்வுலகுந்தழைப்பப்போந்த
தொன்னிலையவன்னவருட்சயம்பிலிங்கமூர்த்திபதஞ்ஞழ்ந்துபோற்றி
யின்னருள்பெற்றவர்புயங்கவிறைவருணன்மார்க்கண்டனிந்திரேசன்
முன்னரிவர் தொகைதானு மொழிவரிதா லிவ்விலிங்க மூர்த்திநாமம்.

வரணிறைமார்ச் கண்டேசன் வருணேச னன்னதேசன் மந்திரேசன்
மருமலர முதகுத வனநாத னுசாத்தான மாத லேசன்

முருகுமல ரமுதலிங்க மூர்த்தியிவை முதவனந்த மொழியு மிந்தத்
திருவருண மங்களிதேன் றெள்ளமுதா தியவெனத்தித் திப்பமாதோ.

இன்னவரு ணுமங்க ளெழுகோடி. மகாமனுக்க ளெவற்று மேலாம் [றை
பன்னுமுறைபண்பினுரைப்பவர்முறையேபகிர்மதிவெண்பல்வாய்க்குந்
வென்னலமேமலரோகவெப்பொழிந்ததட்பநிறைவிழுத்தவீன்ப
மன்னலமே சகலகலா வல்லபமா வித்தைநலம் வாழி மாதோ. (௧௩)

பூதமகா வேதாளம் பொல்லாத பேய்முதல புரிபல் கோடி
யேதமெலாந் தெறுநலமே யின்னருளாங் குளிர்நிழலூ டிருந்து வாழு
மோதநலந் தனிப்பரம முத்திமுதற் நிருக்களெலா முன்னு சாவி
யாதாமீ தருநலமே யமிர்தநல முதல்யாவு மடைந்து வாழ்வார். (௧௪)

இத்தருமந் திரநாதந் கின்னுமள வின்னம மிசைப்ப விந்தச்
சத்தியவா னமுதலிங்கத் தனிமுதலித் தலமொன்றிற் சமட்டியாகும்
வித்துருவா யுலகமெலாம் விரிந்துமுனைத் தாங்காங்கு வியட்டி யாகு
முத்தமமா வருட்குறியா முதுபுவீணே டேகினுநே ரொளிரு மின் றும்,
திருவமுதலிங்கமெனுந்திறனடைந்தார்க்கருள்செயலாற்றேற்றலன் நி
யுருவமும்வெண் ணிறனேயா யொருவாம லெஞ்ஞான்று மூலகர் யாருந்

தெருளியதேற் றுறுமிந்தச் சிவலிங்க மூர்த்தியைப்போற் சிறந்த மூர்த்தி யிருநிலத்துந்தருநிலத்துமெந்நிலத்துமில்லையெனவெரிகையேற்பாம்.()

நவிலருமிச் சூதவன நாதனடிப் போதிதய நளினப் போதி லவிர்தாமெய் யன்பொமெய் வாலயநற் காஸையினி லடைந்து சூழ்ந்து பவியமுறத்திருமுன் புபணிந்தேத்தும்பண்பினர்பாற்பதி நூன் முற்றுந் திவனறம்பல்கோடிகளுஞ்செறிந்துளாகுந்றே வவெலாஞ்செய்துசூழும்.

பனகமணி மதுவிறைவன் பதப்போது பகற்போது பரவிப் போது மென்வருமெய்யன்பொடுசென்றேத்துநரோத்தேத்துமுலகேழுஞ்சூழும் வனநிதிசொன்னவநிதிபொன்மணிநிதிமுற்பொருள்சுருணவளநீடாயுள் புனைபொருள்கண் முதலாய பொருள்களெலாந் தமைச்சூழ்ந்து போற்ற [வாழ்வார்

மதியிதழி மலருமுடி மதுவிறைபொன் மலரடிகண் மாலைக் காலை யதிகலித துதிபணிமெய் யன்பர்ப்பல விற்பவகை யனைத்துஞ் சூழப் புதிதுபுதி தாநிறைபல் * போத்திருவா குவாருத்த யாமப் போதில் விதிமுறைபோற் றுநாமல மெய்வீட்டிற் பேரின்ப மேவி வாழ்வார்.

மகரமதி குருபூச மதிரிறைநாள் வரணுணர்ந்தம் மந்திரேசன் பகாரிய பதமுறையிற் பணிந்தேத்தும் பண்பினரெப் பாவ தாவ நிகரமும்போய் நிகரரிய நின்மலராய் நினைத்தவெலா நீங்கா தோங்கச் சிகரமலி தீபமெனத் தேசமெலாஞ் சீர்பரவச் சிறந்து வாழ்வார். (௨௦)

வேறு.

இந்தமா மந்தி ரேச னிம்பரோ மெபர்க் கின்பற் தந்தெழுந் தருள்வி ழாக்கொள் சைத்திரோந சுவநாண் முற்றும் வந்துவர் திறைஞ்சு மன்பர் மணமகார் செல்வ மாதி செந்திரு விழாமுற் றெய்திச் சிவகதிச் செல்வ ராவர். (௨௧)

திருவனர் சூத கானஞ் சென்றுநா மந்தி ரேசன் மருவன ரம்பு சாத மலரடி பணிது மென்றா வருவனர் நெறிச்சென் றாரும் வந்தினி திறைஞ்சி னாராய்க் தருவனர் பெளவ நீந்திக் கதிக்கரை சேர்வர் திண்ணம். (௨௨)

கண்டவ ரலக்கண் யாதுங் கண்டிலர் பணிந்தார் தம்மை யண்டங்க ளெல்லாம் போற்ற வமர்வரா னினைந்து ளாரிம் மண்டனி லின்னு மோர்கால் வருநினை வடையார் வாய்மை வண்டரு சூத கான மந்திர நாதன் பாதம். (௨௩)

இன்னவர்க் கெந்தை யீயு மின்னரு ளின்ன வென்னின்
முன்னவ ன்முத குத முளரிவாழ் மந்தி ரேசன்
தன்னடி யம்பு சாதந் தளிபுகுந் தளிமீ தூர
மன்னுநன் னியதி வாய்ப்ப வழிபடே வழுத்துஞ் சீலர். (௨௪)

அலகிடன் மெழுகல் பூக்கொய் தலகிடா வலங்க லாற்ற
னலநிறை காலந் தோறு நல்குத னல்கு வித்தன்
மலர்ந் தூப தீபம் வயக்கலப் பாசனம் பொற்
கலசமுற் கலமி னோசைக் கண்டடமுன் னுதவு கிற்போர். (௨௫)

மறைமுத லிறைசி வாக மம்முறை வழாநி பந்தங்
குறையற வளித்து நாளுந் குலவிய நடாத்து மேலோர்
நிறைமணிப் பொற்றே ரூர்ந்து நிமலனெவ் வுலகு முய்வான்
முறைபுரி திருவி ழாவம் முறைபுரி திறமை யாளர். (௨௬)

மந்திர நாத னென்று மகிழ்ந்துவீற் றிருந்து வாழு
மந்திரத் திடைக்கி லங்கண்மருவினாங் குடனா வஞ்சு
மந்திரங் குளம்ப தைப்ப மணிபொரு திகளி னாலே
மந்திர மாக மூல மந்திர மெனவ யங்க. (௨௭)

புதுக்கியெவ் வுலகும் போற்றப் பொருவில்பே ரறத்தி னீண்டு
நிதிக்குவை மனைம கார்மு னிறையத்தா மொன்றை வேண்டா
மதிக்குளிர் நிட்கா மத்தான் மலர்திருப் பணிமெய் யன்பான்
முதுக்குறைந் தருனா லாற்றின் முதமிகப் புரிமே தக்கோர். (௨௮)

அணிமணி * சாத சும்பத் தணிகன்பற் பலவ ளிப்போர்
தணிவிலா னிரைவ ளர்த்துத் தக்கபா றருவோர் நந்த
மணிவனம் பெருக வைத்து வளர்ப்பவ ரிவைமுன் னும்பல்
பணிபுரி பவர்தம் பேறு பகரவோ ரளவிற் றுமோ. (௨௯)

முரிவிலா வளியோ டேனை மூர்த்திகண் முன்ன ஶாற்றுஞ்
சரியையே கிரியை யாதி சாற்று பஃ றிருத்தொண் டெல்லா
முரிமையிற் றருபல் பேறு மொப்பிலா வமுத லிங்க
தெரிசன மொன்றே நல்குஞ் செப்பிய துண்மை மன்னோ. (௩௦)

மந்திர மெவையு தூலின் வருமுறை பகர்பே நெல்லா
மந்திர வேள்வி யாவு மரபினிற் புறிபே நெல்லா
மந்திர நிரைக ளேவன் மலியுமென் சித்தி யெல்லா
மந்திர நாதன் பாத வணக்கமே யருளு மாதோ. (௩௧)

* சாதசும்பம்—பொன்.

இம்பர் வாழ் வனைத்தும் வானத் திந்திர னயன்மா லேனை
யும்பர் வாழ் வனைத்து மேலை யுருத்திரா தியர்பு ரக்கு
மம்பர் வாழ் வனைத்து மப்பா லமலவாழ் வனைத்து மெல்லா
நம்பர் வாழ் மந்திரேசர் நியமபூ சனையே நல்கும். (௩௨)

இன்னருண் மந்தி ரேச னீண்டுசெ யருள்வி லாச
நன்னிலை யுள்ளத் தாலு நாடரி தணுவு மேனு
மென்னி லென் னளவோ முற்று மிசைப்பதிங் கிசைத்த வெல்லை
பன்னனு வென்றிற் கோடி பங்கிலொன் றேனு மின்றால் (௩௩)
என்னவாய் மலர்ந்த நந்தி யெந்தை தான் சனற்கு மாரன்
முன்னமந் தின்ப வாரி மூழ்கிநீ டார்வங் கூர்வ
துன்னுபு பின்னு நந்தி யோதுமென் றேதில் சூத
மன்னருண் முனிவர் கோமான் மாதவர் கேட்ப வோதும். (௩௪)

வேறு.

இந்தவருண் மூர்த்திவர னின்பினளி யாற்சொலுநர்
முந்துசெவி வாய்க்கொளுநர் முன்செய்வனை பாற்றிநிறை
யுந்துலக வாழ்க்கைமுழு துண்டருளி னீற்றினர
னந்தண்மலர் தாட்கமல வங்கணிழன் மேற்பொலிவர். (௩௫)

மூர்த்தி விடேச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௪௩.

சூதவன நாமகாரணச் சருக்கம்.

—0—

எந்தை தூயமு தங்கொண் மேனியி லிங்க மேன்மையி சைத்தன
மிந்த மாதல் மந்தண் மாவன மென்று நாமமி சைக்கமுன்
வந்த காரண முந்து காதைவ ழிங்கு வாமென நற்றிரு
நந்தி நாயக னன்பி னோடுந யந்த வர்வின விற்றுமால். (௧)

வேறு.

இனிது கேண்மதி முனிவரர் மாநிதி யெனுஞ்சேர்ப்
புனித மாண்சனற் குமரனே பூருவத் தலரோன்
றனைய னுனிய காசிப முனிவரற் றழுவு
மனையர் கத்துரு வினதையென் வனிதைய ரிருவர். (௨)
மனன மர்ந்தன ரோர்வயி னிருந்துழி மகவான்
றனது வானிற வச்சயிச் சிரவமென் றகுபேர்

வனைது ரங்கமஞ் சேய்மை கண் டனையமங் கையருண்
முனைய ளாகிய கத்துரு வினைதேநர் மொழியும்.

(௨).

எங்கை யொப்பரிப் பரியின * திலாங் கூலம்

பொங்கு வான்மைகொ னீன்மைகொல் புகல்கென வவடன்.

றங்கை வான்மைய தென்னவத் தகையின்முத் தவடா

னங்கை நின்சொலொவ் வாமணி நிறத்தென நவின்ருள்.

(௪)

இன்ன வாறவர் முரணுழி யெய்மிலார் தோற்ற

ரணைர் வென்றவர்க் கடிமையா குகவென வவண்குள்

பன்னி னூரவர் தம்மிலக் கத்துரு பரந்து

துன்ன னந்தன்முற் பணிச்சிறுப் பார்த்திது சொல்லும்.

(௫)

வருக நம்பணி மறுப்பணி மைந்தர்காள் வானப்

புரவி வானிற வானிறங் கரிதெனப் புரிதற்

சூரிய தெவ்வழி யவ்வழி புரிகென வுரைத்தா

ளரவ மைந்தராங் கடாதென மறுத்தன ரவருள்.

(௬)

அனைமு னிந்துரை சாபவெம் மொழியினை யஞ்சந்

தனைய னாயகார்க் கோடகன் றுயடி பணிந்து

முனிய லன்னேநின் கருத்தினை முடிப்பவென் றதன்வாற்

றுனைபு சென்றிறு குறத்தழீஇக் கரிதெனச் சூழ்ந்தான்.

(௭)

பினை முன்னையர் பின்னைநேர் பின்னைய னுடனே

யன்ன வான்பரி யுலவுபா லாழியின் புறம் போந்

தின்ன வாலதி யெந்நிறத் தெனத்தெரிந் தினையாள்

சொன்ன நீன்மைய தேயுனக் கடிமையான் றேகாய்.

(௮)

என்று கூறிமுன் னவள்பணி பணிகடா னியற்று

கின்ற நாளவ டனையன்வான் கிளர்சிறைக் கலுழன்

றன்ற னிப்புறத் தருணஞந் தன்முனைத் தாங்கி

யொன்று மெய்ம்மொழிக் கனதையாம் வினைதபாங் குற்றான்(௯)

உடன்பி றந்தவச் சத்துரு கத்துரு வுதுகண்

டடங்க லாச்செருக் ககங்கொளீஇ யினையனை யழைத்தே

தடம்ப ணித்தலம் புருதநம் முளத்தவாத் தழைத்த

தொடர்ந்துன் மைந்தனஞ் சிறுர்ச்சுமந் தேகுறத் துனைந்தே. (௧௦)

நம்மை நீசுமந் தேகுதி யென்னவன் னணமே

யம்ம பின்னவ டன்னிள மகற்பணித் தவனோ

பீம்மெனச்சுவன் மிசைச்சுமந் தரம்புகுந் திறப்ப
வெம்மை மக்களோடக்கொடியவன்விரைந் திழிந்தான். (௧௧)

ஆங்க ணிக்கையி னுளவுறு மப்பணிச் சிறுந்தம்
பாங்க ணைத்தனர் கலுழனை நாமிவண் பலவா
யோங்கு தீவங்கள் காண்விருப் புற்றன மெமைநீ
தாங்கி யேகுதி நம்பணித் தாதிதன் றினைய. (௧௨)

என்ன வோதின ரப்பணி யிழிபுரை யெனுந்தீக்
கன்ன பாகத்தைச் சுட்டிடப் பொருமையக் கலுழ
னன்னை பாலுநீடு யென்னையிவ் வறிவிலாப் பணிக
ணின்னை யீண்டுதந் தாதியென் றோதிய நிமித்தம். (௧௩)

உள்ள வாறருள் கென்றடி பணிந்துரின் றுரைப்பக்
கள்ள வாமதுப் பொழிமலர்க் கருங்குழற் கனதை
வள்ள வார்மணி மலைமுலை வழக்கிலா மனதை
வெள்ள வான்மலர் மதிமிக மதிமுக வினதை. (௧௪)

அருமை மைந்தகே னென்முனா னெனைமுனா ளகநேர்
திரிய வஞ்சகத் தடிமையாக் கொண்டவச் செயலா
லுரிய மைந்தனுந் தாயுமா மிருவரு மொருவர்
புரிய லாவிழி தொழிவுபுரீஇப் புன்மையே பூண்டேம். (௧௫)

என்ன வாய்மொழி தாய்மொழி கேட்டிகந் கலுழ
னன்னை முன்னையள் கத்துரு சத்துரு வாகி
நின்னை யேவல்கொள் கொடுமையா மடிமையி னீங்கந்
கென்னை செய்தொழில் சொல்லுதி வல்லையென் றிசைத்தான். (16)

தனையன் வாசகந் தனைவுனாய்த் தனையிலா வுலகை
யினைய டைந்தனை மைந்தவப் பணிச்சிறு ரிடையென்
னனைய டைந்தவிவ் வடிமைநீங் கியநாமக் காற்றும்
வினையு ரைத்திராந் துவலென வினவென விடுத்தான். (௧௭)

அன்ன பன்னக மைந்தரை வினவின னவ்வா
றுன்னி யன்னரக் ககபதி முகமதித் துரைப்பா
ரின்ன லந்தரு வானமு தெமக்கிவ ணீதி
யென்னி னின்னனை யடிமையை நீக்குது மென்றார். (௧௮)

வியனு லாம்பொறைக் கனதையார் மனதையார் வினதை
வயரி லாவுசெய் வந்தவட் பணிந்தனாய் வானத்

சியலு மாறமு தங்கொணர் வான்வழி யிளைப்பின்
றுயவு னாவிலொன் றுதயுதி யாலென வுரைத்தான். (௧௯)

X உதவி னுளவற் குரைக்குமென் * னும்வலே யும்பற்
பதவி நீபுக வாற்றுண விழைவுறிற் படுநீ
ருததி வைகுநர் வேட்டுவ ருண்டிந் யுணுங்கான்
மதர்கெ டிங்கண்வேட் டிவர்மினே வேட்டொரு மறையோன். (௨௦).

ஆங்கு வைகுமா லவ்வேநீ யெடுத்தாணு தைய
வோர்கு வான்புகுந் தழுதுகொண் டெறுதியிங் குறுதி
தேங்கு நின்சிறை முன்னுறுப் பியாவையுஞ் சிறப்பப்
பாங்கு வாயுமுற் சுரர்புரத் தருள்கெனப் பகர்ந்தான். (௨௧)

அன்னை பேசிய வாசிய னார்கலி யணுகித்
துன்னு * சில்லரை யுண்டனன் கண்டமீச் சுடுதி
யென்ன வேதியன் கன்னி டக் கான்றன னெழுந்தம்
மன்னர் முன்னனென் பன்னியும் உழங்கருள் வள்ளல். (௨௨)
(வேறு).

என்னலுங் கிராத மாதை விகங்கவேந் தினிது கான்றிம்
மின்றொடிங் கிராது சேறி வேதிய வெனாவி டித்துப்
பன்னுதன் றுதை காசி பன்னிடம் புகக்கண் டன்றே
னென்னிவட் சேறி மைந்த வென்னமுன் னிகழ்வி சைத்தான். (௨௩)

சொல்லுவான் மேலு மெந்தாய் சுடுபசிக் காற்றா தாற்றி
னெல்லையிற் சில்லர் பல்ல ரொன்வயிற் றெல்லே யிட்டும்
வில்லழல் கொளுத்த நொந்து, மெலிந்தனன் சிறைக ரிந்த
வொல்லெந் லுணுவொன் றைய வுதவென வுதவு தாதை. (௨௪).

பன்னுவான் விபாவ சுப்பேர்ப் பனவனு மிளவ லான
ஷன்னுசுப் பிரதி கன்ற னும்பொருள் குறித்துப் பூச
முன்னிய விளை த்துத் தம்மிற் சொற்றனர் சூப மற்றான்
முன்னவன் கமட மானுன் முசுணிப மானுன் பின்னோன். (௨௫)

புகலுமிக் கமடம் வேழம் பூருவ வயிரத் தீரா
திகலியித் தடத்தி னுற்ற விக்கரி யுச்சு மாறு
தகுமுடற் பருகவி மட்டி யோகனை காற்றுங் கூர்மத்
தகலமோர் பத்தா முச்சத் தளவையோ சனைமூன் றுமால். (௨௬)

எனியங் கிவற்றை யுண்டாங் கெரியழற் பசிதீர்த் தப்பாந்
போகிநீ போகில் வேந்த போகியூ ராமரி கொண்டு

X உதவினான்—தாய். * இம்பல்—மகன். * சில்லர்—வேடர்.

வேகியாய் மீளு கென்றான் விரைந்தவண் விகங்க ராசன்
ருகியா யவ்வி ரண்டுந் தானுகி ரிடையே கவ்வி. (௨௭)

விசைகொடு கிளப்பி தூறி யோசனை மேக்கு யாந்த
பசையுரோ கிணிரா மத்தொண் பாதவ விடபத் துற்று
னசையுமக் கோட ரந்தா னுற்றொணு திறவப் போதத்
திசைகொண்மா தவத்தின் வால கில்லிய விருடி கூட்டம். (௨௮)

வாவலி னப்ப ணைக்கண் மன்னுபு தூங்கக் கண்டா
னாவர் வீழ்வர் கீழென் றகநடுக் குற்றக் கோடு
மேவுற வுடன் ற ழீஇவின் மீச்செலக் காசி பண்கண்
டோவிலிவ் விடப மெல்ல வுத் தரத் தமைய வைத்தி. (௨௯)

ஐயநீ யென்றா னவ்வா றத்கரத் தினிது வைத்து
மையிகல் வேழ மாவுங் கமடமோ தகமும் வாய்ப்பெய்
தொய்ப்பென வுண்ணே மேலவ் வுணவேந் துறுங்கா லன்ன
தெய்வநாட் டிற்பா தங்க டிகழமுன் கண்டான் வேந்தன். (௩0)

அச்சமிக் கண்ணு லென்னீ தவம்பல காட்டுற்பாத
நிச்சயித் தருள்வகன் ருசா னேர்பணிந் தியம்ப வன்னோன்
முச்சகம் பரவு வேந்த முந்துகா சிபன்ற னுற்று
மெச்சநற் பண்டங் கொண்டாங் கெய்துவா னேவச் சென்றார். (31)

வாலகில் லியாக ளங்கைப் பெருவிரன் மானு மெய்யர்
சாலமன் சுமைசி ரத்திற் றுங்குபு சரிசெல் காலான்
காலுறுங் குரநீர் மூழ்கு காத்திரர் கரையே றிச்செல்
வேலை நீ யசித்தல் கண்டார் விழியெரி கதுவ நோக்கி. (௩௨)

இவற்கொரு விரோதி தோன்று கென்றவி சொரிந்து நோற்றார்
சிவத்தவர் கறுப்ப நீசெய் தீமையாற் காசி பண்பாற்
றவப்பெருங் குமரன் போந்தான் நன்சிறை யிரண்டி லொன்றற்
புலிப்பரப் படங்க மூடும் புள்ளர சனைய மைந்தன். (௩௩)

அமரிகொண் டேக லிங்க னனையும் விகங்க நாத
னிமிருமுற் பாத மிற்றா னிகழ்ந்தவென் றுரைப்ப வேந்தன்
கமையொலி யழலோ னதிக் கடவுளாக் கூவிக் காமி
னாதுல கமுது புள்ளி னாதன்வேட் டுறுமிக் கென்றான். (௩௪)

சிதுவில யமரர் யாரு மமர்விழை யனிகஞ் சூழ
முதுகய உரவு நீப்பான் முயலுபு முயல்குழந் தாங்குக்

கதுமெனச் சுதையைச் சூழ்ந்து காத்தனர் வருப தங்க
பதிமுதிர் வரைகள் சாயப் * பங்களுே பவத்தின் கீழ். (௩௮)

அண்டமுங் கிடுகி டென்ன வரிப்பிர ளயமே யென்ன
மண்டொலிச் சிறக ரீற்றின் வளரொலி கிளர வீசிச்
கொண்டறல் கண்ட ரண்டர் கூறுமாத் திரையொன் றறப்பேர்க்
கண்டக ரத்திற் கூடிக் கைகுலைத் தோடி யெய்த்தார் (௩௯)

நின்றவரீ சிலரந் தோவென் னீள்விழி முகிழ்ப்பி லாலுழ்
நன்றல முகிழ்க்கு மேலிந் நடுவற்கு நடுங்கா துள்ள
மென்றினி யோடினாலு மிவன்விடா னென்று நின்றார்
வென்றியி னமர்வா ரென்ன வெரிமுனும் விபுத ராங்கே. (௪௦)

ஆற்றல்சால் சகுன வேந்த னவர்க்கப சகுன மென்ன
வேற்றனன் செஞ்ச ரந்தாம் பஞ்சா மெனவி லேகர்
தூற்றின ரவைதன் பக்கத் துனையின லுக்க பின்னர்ச்
சேற்றமேல் கொடுப தங்கச் செம்மறன் சிறகர் வீசி. (௪௧)

வலனுறக் குல்ப்ப வோர்கான் மாதிரத் தளவும் போத
னலிவுற வருதல் பல்கா னண்ணின் ரமர ரப்பேர்த்
தலையெழுத் திரித லன்றோர் தலையெழுத் தாக வப்போ
தலகுள துண்ட மொன்ற லலகிலாத் துண்டஞ் செய்தான். (௪௨)

உம்பர்கு மும்ப ரெல்லா மொழிதலு மங்கி நாணல்
வெம்புனர் தூர்ப்பத் தூண்டி வெம்படை யேரபப் புள்வேந்
தெம்பர்மா நதிந தங்கள் யாவுமுண் டமிழ்ந்தா னங்கி
யம்பர்மெய் கரிந்தி ருந்தை யாய்ச்செய லற்று நின்றான். (௪௩)

துணிவினோ*ரிமையில்வென் றுனிமையிலவ்விமையோர்தோற்றார்
கணிதரு மிதற்கு நானே கரியென் பான் போற்க ரிந்து
? பிணிமுகத் திறையால் வன்னி பிணிமுக ஞாய பின்னர்த்
தணிவிலா ரமுத மன்னுந் தகுமிடம் புகுங்கா லாங்கே. (௪௪)

பன்னக நிராக ளங்கி படுவிடங் காரி ரும்பா
லன்னவா ரமுதைச் சூழு மாணங்க டிரண் மாகத்
தன்னல காற்று ணித்துத் தனியுட லொடுங்கித் திகான்
ரென்னலர்த் திசைத கிக்கு நேமிகண் டெண்ணு ழைந்தான். (௪௫)

0 அண்டர் என்ற அப்பேர்க்கண் உள்ள டகரத்தில் ஒரு மாத்திரை
கூட என்க; * இமையில் சருடன். ? பிணிமுகம்—பறவைப்பொது

தருப்பைகு ழுமுத பூரி தக்கன கடங்கைக் கொண்டு
பொருப்புவேர் பறியச் செல்காற் போந்துமா தவனே ரண்ணால்
விருப்பமீக் கூர்ந்தீர் மீண்டுன் விற்றெரீஇ வேண்டிற் றென்கொ
லொருப்பட வளித்து யிற்றென் றுணாத்தியா லுவண வென்றான்.

மாதவநீ நமைச்சுமக்கும் வார்தருகென் றதுபெற்றச்
சீதரணை நினக்களித்துஞ் செப்புதிரின் வேட்கையென
வோதினனக் ககபதிமா லுதுகேட்டாங் கூர்தியெனக்
காதியென வழுதிதுசென் றளித்தபின ராதிமெனா. (சச)

தருவரமால் கொண்டிறப்பொற் றருவரமால் வெருவாருஞ்
சருவரவா னமுதிமுத்தற் காற்றுமைத் துணிந்தொருவா
ரெருவரும்போர் நனிபுரிந்தங் கொருவகையு முய்வின் றி
வருவயிரப் படையாவி வாங்குகென வெறித்தார்த்தான். (சக)

வருகுலிசந் தெரிகலுழன் மகபதிநீ தகவதிகள்
மருவுநின் துயிர்க்குலிசம் வறிதுறன்மாண் பன்மெனது
பொருகிறையி னிறகொன்று தருதுமெனப் புகன்றுதிர்த்தான்
பெருகொளி யெண்டிசை நிரம்பப் பிறங்கியதா லிறகாங்கே. (சக)

ஊழ்த்தவிற கொளிப் பெருமை யுள்ளபடி யுணர்ந்தெவரும்
வாழ்த்தினராற் சுபன்னென மகபதியக் ககபதியைப்
போழ்த்தவல கிலகுபடைப் புள்ளரசே தெள்ளமுதங்
காழ்த்தமனத் தினர்க்களிப்பக் கைக்கொடுசெல் கின்றனையால்.

அன்னவருண் டெமையடர்ப்பா னதிகரித்தா லுனக்கந்தோ
வென்னவருஞ் சுதையிதையிங் கீதியென விரந்துரைத்தான்
பன்னவருந் திறற்கறுழன் பரிந்துரைக்கும் புரந்தரணை
நின்னவருத் தந்தணத்தி நிறையமுத கடமிதனை. (சக)

யாயடிமைத் தொழிலொழிய யான்கொடுபோய் வைக்குமிடத்
தேயுடனீ கோடியென விசைந்தரிபி னசைந்துவரப்
பாயவகன் காயநெறி படர்புதிற் லடல்வயின்
தேயன்மகி தலமுடுத்த தென்கடன்மீச் செல்கின்றான். (சக)

அப்பெரிய திறற்கலுழ னகல்வானத் துறுகாலே
யொப்பருமந் திரமாத னுலவுதிறு வருள்பொழித
லிப்பரிசே யெனவுணர்த்த விருகிறைக்கால் விசைகெவ்வாற்
றுப்புறுமக் கடத்தமுதத் துளிகிதறி நிலம்வீழ்த்து. (க௦)

அத்திவலைக் குலகிரிவீழ்ந் தமரிடமுக் குரோசமதா
மெத்திவலை யம்புபுறுமவ் வியலிடந்தான் கீட்டிசையி

னத்திலுலையொத்தமுலை நகமகன்பா கன்றெண்டர்
பத்திலுலைய்படுபரமன் பவிலுமிடம் பாவனமே.

(௫௧)

ஆகியருள் கடிக்குளம்வே தாரணிய மமர்ந்திலங்க
* வீதிகோத் திரி கருப மிசைக்கோடிச் சூழகர்தளி
யோதகத்தி யான்பள்ளி யுற்றிலங்க ஓயாமினிய
மாதிரத்திற் றானநகர் மறிதிரைவா ரிதிதிகழ.

(௫௨)

வருகிருதி ? யம்பரத்தின் மறைபரவுந் தனிச்சேதுத்
திருவிரா மேசதலந் திகழ்தரப் ! பச் சிமவுலகி
லருள்பொழியுங் கொடுங்குன்ற மமர்ந்திலங்க] வரியரிதம்
பரிதிரிய மம்பூவ னூர்பயிலக் குபேரதிசை.

(௫௩)

பன்னரிய பொன்னிநதி பாதாளீச் சுரந்திகழ
மன்னுதிற லீசாண வம்பலிடைச் சிற்றேமந்
தன்னிகர்சீ தனகந்த தரபாரி சாதவன

மென்னவளர் திருக்களரென் றியம்புதல மினிதிலங்க.

(௫௪)

முத்திதரு திருவருட்பா மொழிதலமெண் டிசைசூழ
மத்தியநா யகமாகி வயங்கருண்மா தலமாமா
லத்தனரு ளெனவானின் ருங்குபரம் புறவீழ்ந்த

புத்தமுதத் துளிரின்றும் பொலிசூத முளைத்தெழுந்த.

(௫௫)

வாகீசத் திருவடிகள் வாய்மலர்ந்த தமிழ்ச்சுருதி

மீகாண விச்சின் றி நாறுசெய்வா னெனவிதந்த

மாகாசின் மொழிப்பயனேர் வயக்கியவெம் பிரானருளா

லேகாணத் தோற்றினன்கொ லெனவெழுந்த சூதநிறை.

(௫௬)

அண்ணலுயிர்க் களிப்பதரு ளனு வெனினு மகண்டமதா

யெண்ணரும்பல் பயனளித்தாங் கிணையிரிய விரிந்திடல்போற்

றண்ணமுதச் சிறுதுளியிற் றழைத்தெழுமாம் பிரகிகரம்

விண்ணரித முற்றனந்து விரிந்தபலன் புரிந்தபல.

(௫௭)

எண்ணியவா கலுமுனடந் தின் சுதைப்பொற் கடநாகர்

கண்ணெதிரவைத் தனையடிமை கடிந்தளித்த கடனளித்தான்

விண்ணவர்கோ னன்னவன்சொல் விரகினு லக்கடங்கொண்

ண்ணிறையு மகிழ்சிறப்ப வுவுண்புகுந் தினிதமர்தான்.

(௫௮)

அணுவுதவி செய்னுமலை யளவுதவி யவர்க்கருணற்

ருணரிதிகள் செயல்காட்டுங் குளிரமுதத் துளியுதவித்

* வீதிகோத்திரம்-அக்கினி. i கருபம்-திசை. o யாமினி-தெற்கு. அம்பரம்-திசை. ! பச்சிமவுலகு-மேற்றிசை.] அரி-வாயு. அரிதம்-திசை.

கிணையிறல மிதுதிரட்டி யின்னமுதம் பருக்களித்தாநீ
சீணையுநிறை மதிசிகரத் தணிதரு ௦சே கரநிகரம். (௫௯)

நமதமுதத் துளிபரந்த நறுந்தலமந் திரநாதர்
தமதருளிந் கெளிதெமக்குச் சார்மெனவந் துடற்கண்ணர்
கமமுறல்போன்ம் வீரவு? சுவா கதமாதிரி பாதிநுகர்ந்
திமைதருபல் வடுக்கணிறை [] யிரதமகீ ருகநிகரம். (௬௦)

வித்தின் றி முளைத்தெழுந்த வீறுபிர தாபநிறைந்
தெத்திசையும் பரந்ததென விளந்தளிர்கான் ரெளரிமாழை
யத்தனலோ திமமுச்சி பலவன்மறை யோதிமமே
யொத்தவடிக் குடாவடி * விண் ணேச்சுமடிக் கடாக்கிடியே. (௬௧)

திசைக்கரிய முகக்கவளத் திரள்கொடுக்கும் பாகரென
விசைக்கரிய சுவைக்கனிதூங் கிருஞ்சாகை திகையுரிஞ்சு
மிசைக்கரியன் சுதன்மைமுனம் வீரவுருளிர் நிழல்பாப்பு
நசைக்கரிய முசுக்கலைபன் னலநுகர்தே மாந்தருமம். (௬௨)

1 சேதார முகந்தெறிபஃ நிரைத்தடநீர் பருகுபல
2 சேதார முகந்துதிர்ஃ நீங்கனியா தியநுகர்வ
3 சேதார முகமுடிவுஞ் சேராத திர்க்காயுட்
4 சேதார முகந்துருமிச் சீர்த்தருமஞ் செப்பரிதால். (௬௩)

புன்னைநற வங்கருபம் பூகமிலாங் கலிகுடசம்
முன்னை வழை வில்லம்விளா முண்டகமா ருஞ்செருந்தி
வன்னிகளா விதழிபலா வகுளநந் தஞ்சாளம்
பன்னிலகு சங்கோங்கு பாடலமுன் னீடலவண். (௬௪)

மாதவிதன் மௌவன்மன மாலதிக மாலதிகள்
போதவிர்வண் சாதிமண்ம் பொலியிலை சண்பகமே
யாதியபைந் தாதவிழு மல்லிமலர் வல்லியெலாம்
பாதவமீப் பிரிவின்றிப் படர்ந்தொளிரு மடந்தையர்போல். (௬௫)

குதுகுலகோ கிலங்காளங் குயிற்றமிரு தங்க ௦மரி
மதுகரம்பா ழிசைப்பமுசு மலர்கரதா ளம்மசைப்பச்
சதிமுறைமை வழாமையயற் றடமஞ்ஞரு நடம்புரிய
முதுகணிப்பொற் றிரனையருண் முதலமுத! சேகரங்கள். (௬௬)

௦ சேகரம்-மாமரம். ? சுவாகதம்-கிளி. [] இரதமகீருகம்-மாமரம்.
* விண்ணேச்சு மடிக் கடாக்கிட விஷ்ணுவாகிய நிகரிலா வீராகம்.
1 சேதா-அணை. 2 சேக்களும் தாரங்களும் உகந்து நுகர்வ. 3 சேதாரம்-
அழிவு. 4 சேதாரம்-மாமரம். ௦ அரி மிருதங்கமும் கோகிலம் கரளமும்
குயிற்ற. ! சேகரங்கள் அருண்ம் என்க.

மாதவர்கை யிளந்தும்புன் மடிதுகரு மானினங் * கன்
 ரேதுட்ச மலகிவெ யுழைவநிரை வாலதியாற்
 போதகநீர் தெளிப்பவரி பூக்கொய்ப்பணி தருஞ்சரபந்
 தீதிவினைச் சிறைச்சிவிறித் திருத்தொண்டு செயுமாங்கே. (௬௭)

கிளையமர்பைங் கிளைபுணர்தன் கிளை துகரக் கிளைவானின்
 விளைமலர்தூய் விளைதருவின் விரைக்களிகொ ணுத்தரவஃ
 துளையெறிந்துள் ளுளைவுறவேம் புணக்கொடுத்தங் கூடன்மிசு
 மளைபினுமிக் களைதருமா விலைச்சுவையு மிலையதனால். (௬௮)

வேறு.

இன்னதனிச் சூதநிரை யின்சுவையா ரமுதமய மிதுமந்த் ரேசன்
 றன்னருளா தவின்வானந் தருமமுதி னுடற்குறுதி தருதலன்றி
 மன்னுமுயிர்க்குறுதியையும்வளர்ப்பதெனுமுளப்பொலிவுமருவுவாஞ்சை
 தன்னுதபோ தனர்மலத்தின் றெகைமுனியுந் தகைமுனிவர் சூழ்ந்தா
 [ரங்கே. (௬௯)]

காசிபர்மார்க் கண்டர்கொள தமர்பிருகு கடயோனி கர்க்க ரேவி
 யாச்சுக்க ரத்திரிகுற் சகர்புலகர் யஞ்ஞபா லகர்பா ரத்து
 வாச்சுஞர்த் தனர்சனகர் வருணர்சனந் தனர்சத்தி வாம தேவர்
 கோசிகர்ப ராசரர்க் கோளர்புலத் தியர்வசிட்டர் குற்ச ராதி. (௭௦)

சிவமுணர்மா தவமுனிவர் திருவமுத சூதவனந் திகழச் சேர்ந்தே
 யுவமனிலா யுவகையரா யொருபோது மொருவாத வுளத்த ராகி
 யவனுறைபல் லாச்சிரம மாமுடச மாக்கியினி தமர்ந்தா ரந்தத்
 திவியமுனி சிகாமணிகள் சீலகுணச் சிறப்பெவர்வாய் திறக்கவல்லார்.

அன்னவர்தா முன்னமர்சீ ருட்கைலை மந்தரமே ருவைமுன் னாய்
 வென்னசிவ தலங்களினு மிலங்குசிவ தீர்த்தமெலா மிவண்வந் தென்று
 மன்னுகவென் றுன்னினரம் மாண்புணர்ந்தாங் களைத்துலகும் வயங்கு
 [மந்தப்
 பன்னரியதீர்த்தமெலாந்படர்ந்தவண்பஃறடங்களெனப்பரம்பிரின்று.

களியளியுண்டெவட்டெடுப்பக்கமழ்பிரசப்பெருவெள்ளங்கான் றுநாளும்
 வளர்கமலத் துணைகுமுத மலர்த்துணைகு வளைத்துணைசை வலத்தை யுள்
 தென்றும்] [ளிட்

டுளபொருள்கட் குறையுளென வெளிர்தருமவ் வுயர்தடங்க ளுலவார்
 பளகறவிப் படியிலெவர் படியினுஞ்சூழ் பாவமறப் பலன்க ண்ல்கும்.

* கன்று மாதவர் மடியிலிருந்துகொண்டு அவருட்டும் புல்லை தாக
 ரும் உடசும் ஏன்க.

மாதர்வன சம்மனையின் மராளமணம் புரியவன மலிவெண் சங்க
நாதயிசைப் பனகுமுத நற்சுடரோந் துவகீத நறுந்தேன் பாட்டுஞ்
சீதமா கதக்கலரித் திலரீராஞ் சனந்துளிகள் செறியு மம்பு
சாததமா லம்வளைப்பத் தக்கமுர சொலிப்பனபோ தகங்க ளாங்கே. (௭௪)

வானைகள் * வான் நவசொனவவ்வாவியினும்வாவியெழில்வளர்குதத்தின்
ரூனதிர மோதுதலுந் தருஞ்சுவைமாண் கணிகளபல தருவதாமே [ண்டு
கோளுறுநெஞ்சினர்தீமை குயிற்றிடினும் பொறுத்ததனைக் குணமாக்கொ
மீளவுநற் பலனுடனே மிக்களர்க்குந் தக்கவாச்செய் மேன்மை காட்டும்.

வாலிதட மாநிரைசெவ் வனசநிரை மீதயல்வெண் மலர்தண் பூகந்
துவியதம் மடைதுதியாற் சுரும்பாற்றக் கணிகளினதேன் றாவா நிற்கண்
மேவியவம் முனிவார்தூல் விதிமறுவோ டொண்பொரிதூய் விளங்கு

[செம்பொற்
ரூவிரிவட் டகைநறுநெய் தகச்சொரிந்தா குதிசெய்மகத் தகுதிகாட்டும்.

இத்தகைய பற்பலமா ணெழிற்றடங்க ளிடையுலக மெனைத்து முள்ள
வுத்தமமா தீர்த்தமெலா முவந்தினிய பாவனமா யுற்றெஞ் ஞான் றுஞ்
சித்திபுத்தி பத்திமுத்திச் சிறப்பெவையு மொருங்கருளுந் திறத்தினுலு
மெய்த்தகையபுண்ணியமாவிருக்கமெலாம்பெருக்கடிலாம்வியப்பினுலும்

திருவமுத குதவனத் திருநாமத் தொருவாத சிறப்பினுலுந்
தெருளமுத மீட்டியருட் டெள்ளமுத மூட்டிவளர் சிவப்பே ருய
பொருள்முதசிவானந்தபோகமடுத்தடுத்தவர்க்கோர்புறத்தின்வெற்பின்
வருபெரிய நாயகிசேர் மந்திரநா யகனருளு மாண்பி னுலும். (௭௫)

கத்துதிரைத் கடலாடைக் காசியினிற் கண்ணுதலோன் கலந்து வாழு
முத்தமமா தலமெவற்று முத்தமோத் தமதாமென றுலகு போற்று
நித்தியமாதலமிதுவேரிசஞ்சொன்னேன் முகமெனெனநினையெவென்றோ
வத்தகைய திருநந்தி யடிகளச்சனற் குமாமுனிக் கருளி மேலும். (௭௬)

இவ்வருமை பெருமைதிக ழிருங்காதை யதிகுய்ய மேனோர் தம்பா
லெவ்வகைய வேதுவினு மியம்பேலன் பொழியுத விதய சீல
மெய்வருபக் குவம்பழுத்த வித்தகசங் கமங்களுக்கே ள்ளம்பு கென்று
தெவ்வடுவேற் பணிகொண்ட செவ்வேளிங் கெனக்கருளிச் செய்தான்
[மன்னோ. (௭௭)]

துனித்துணர்வித்தகநினக்குதுவவ்வானென்விரித்திதெனறுதற்க! ணந்தி
யினித்ததிரு மாண்மியமீ திசைத்தனைகேட் டளவாத வின்புற் றெனப்
பனித்தவன மதிவேணிப் பானருள்பெற் றயந்தவர்கீர்ப் பண்பி னோடித்
தனித்தவனமாண்பினுக்கேதனித்தவனமுள்ளின் னுஞ் சாற்றுக்கெந்தாய்.

* வான் நவர்--வானவில். ! கந்தி என என்றியையும்.

என்றுசனற் குமாருனி யெழுந்திறைஞ்சி நின்றனென் றிசைத்த குத
வென்றிபுனை மாதவனை வினாக்கமலத் தாள்பணிந்து மேலு மெந்தா
யன்றருணந் தீசனவற் கருளியவா நெமக்கின்னு மருளு நென்ன
நன்றுணர்ச வுனகாதி நற்றவர்போற் றியகுதீன வில்வான் மன்னே.

வேறு.

ஓது சவுனக ஶாதி முனிவர ரோகை நனிபெற மூதுணர்
குத முனிமுன மோதி யருளிண குத வனநிப மான்மிய
மீது கனிமன மாத ரவின் மிகுயாவர் வினவின ரோதினர்
மேத வர்புவி வாழ்வு முழுவது மேவி யறுவரொர் வீடரோ (அக)

குதவன நாமகாரணச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ஐசக.

ஆதிசேடனுபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

தேமிகு மாமனு நாயகன் மேவிய சிவமாதல
மாமிர கானன மாநிப மோதின மகிநாயக
னேமுப தேசமு நேபெற லீதென ஶசிதாசல
நாமிகு காவல ஞானசி காமணி நவில்வானரோ.

(க)

வேறு.

இத்திரை இந்தி ஶாணி யீரிரு கோட்டு வால
சிந்தர நினைத்தாங் கீயுஞ் செம்மணி காம தேனு
முந்துமைந் தருக்கள் வான முதமுதற் பொருளெல் னாமும்
வந்தவா கரகாந் கீர சாகரம் வழுத்தற் பாற்றே.

(உ)

தொக்கமு துணம தித்தார் மதித்தடி தொழாமைக் காலி
நக்கமுன் ஞலங் காட்டி நயந்தடி பணிந்த பின்றைத்
தக்கபே ஶமுத மீந்து தண்ணருள் புரிந்த நீரா
விக்கட லிபமு கத்தெ மிறைதிரு வருட்செங் கோலே.

(ஈ)

இத்திருப் பாற்க டற்க ணிடைமணித் தீவ மொன்று
புத்திதழ்த் தவன மாவம் புயப்பொருட் டெனத்து லங்கு
மெய்த்தகத் தீவி னிற்ச வேதமா புரம்பொ குட்டின்
மத்தகத் தமர்வென் னோதி மத்தெழில் காட்டு மாதோ.

(ஐ)

வழுத்துறு மச்ச வேத மாபுரச் செம்பொற் கோயின்
முழுத்தவம் மராள வேந்து முதுகம ரம்பொன் மேனி
பழுத்தநாப் பயிஞல் வேதப் பண்ணவ னென்ன மேவும்
விழுத்தரு மனை ய செம்பொன் வியன்மணிக் கோயி னுப்பண். (ஊ)

உருகினர் தவள மேனி யுருவேந் துடல்வ னேத்து
மருவுமெல் லணையல் வேதன் வயங்கு வெண் ணீழ் பூத்த
திருமுக மதிய மென்னத் திகழுமா விதன்பா லன்றோ
னிர்விழி மணியின் சோதி யெழுந்தொருங் கிலங்கு மாபோல் (சு)

மாலிசை மாலின் மேனி மாலினி தமரு மாலிக்
காலயில் கால கல்பூங் காலொளிப் பரியங் கத்தின்
மேலறி துயில்கொள் வேலை விண்ணுயர் மைநா கத்தின்
பாலொரு பால பானுப் பான்மையிற் படர்ந்த பல்கி. . (எ)

மின்னொளி யுலகம் போர்ப்ப மிளிர்மணிச் செம்பொன் மோலி
சென்னிசேர்ந் திலங்க நீற்றுத் திருநுதல் பரிதி யோடு
துன்னுவெண் பிறையை மானத் தூமணி குண்ட லங்கன்
மன்னுமல் வென்றா ழின்பால் வருமிரு குழவி மான. (அ)

இருவிழி யப்பதங்க னெதிரரு ணறவெஞ் ஞான்றும்
பெருகுசெங் கமல மானப் பிறைமுன மலர்செவ் வார்பல்
பொருவிய திருவா யென்றும் பொலிந்திரு மதகிற் பாய்ந்துங்
கருணை நீ ரணுவுங் குன்றாக் கவின்றிரு வதனங் காட்ட. (க)

மைம்மலைக் கிளைத்த நான்கு மாமணிச் சிகரமென்ன
விம்முதிண் டோளி லங்க வெங்கதிர் தன்கி ழத்தி
யம்முலை மணந்தாங் கோர்கை யரத்தவெம் பரிதி தோன்றச்
செம்மரை மராளத் தாங்கோர் செங்கையிற் சங்கி லங்க. (க௦)

வரதநல் லபயம் வாம வலத்திரு வண்கை காட்ட .
வரதந் முதல மைந்த வங்கத கங்க ணுதி
யுரதந வைசயந்தி யுயர்மணி யார மாதி
சரதந் வொளிபெங் கெங்குந் தனித்தனி கான்றி மைப்ப. (க௧)

கவினிறை மணிலேந் தாகுங் கவுத்துவ மணிமா தீப
மவிர்தர வனவ னத்தண் ணணிநிழல்பரப்பு மார்பார்
திவியவா தனத்தி லீல மணிமிசைச் செம்பொன் சேர்த்தாங்
குவமனே யுலகெ லாந்தேற் றொருபெருந் திருவிளங்க. (க௨)

மறுவெண்ப் படுவ யாவும் வர்ச்சித மெவர்க ளாலு
முறுமிடத் துயர்வா லன்றோ வுலகெலா முணர்ச்சி மேன்மை
பெறுபெருங் கவிக ளெல்லாம் பேணுமா பெறுமி தென்னத்
துறுமெழின் மறுவொன் றம்ம தூயவம் மார்பி லங்க. (க௩)

உலகெலர் மரபி னோங்க வற்பவிப் பிக்கு மூல
குலமகப் பசும்பொன் றேசு கூர்மல ருந்தி யோடு
தலமெலாம் போற்று தாமோ தரபதப் பொருளின் வாய்மை
மலர்வட தளிர்மே லாந்தன் மல்கெழி லுதரங் காட்ட. (௧௪)

மாற்றயர் சுவண நாக மருங்கொளிர் தரச்செங் கேழ்ப்பன்
னூற்றிதழ்க் கமல^{*} நீரி னோற்றிதற் கொப்பான் பன்னாட்
சேற்றிரீஇப் பங்கத் தோற்றஞ் சிவணிய வுலகமெல்லாம்
போற்றிய வெழின்மென் பாதப் போதருட் டேன்ற தும்ப. (௧௫)

பரிபுர மாதி யம்பொற் பன்மணிப் பணிப ணிந்தார்க்
கருள்செயல் பலமுன் கூறி யழைத்தென வொலிப்ப நீலத்
திருவுறு நிறனு மேற்கொ டிருவெண்ணீற் றொளியுந் தன்னை
மருவியற் குணனுங் காப்பின் வரை வரை குணனுங் காட்ட. (௧௬)

* கடிமல ராசா ரத்தின் கதிரொளி படைப்புந் தானே
கடிமலர் மகற்கொண் டாற்றல் காட்டிரா சதம்வி ளக்க
கடிமலத் தவர்பல் லோர்முன் கண்ணருள் விழைந்து போற்றக்
! கடிமல விகங்க ராசன் கைகுவீத் தெதிர்நின் றேத்த. (௧௭)

தேனல ரம்பு சாதச் செம்மல ரயன் ற மா லாதி
வானவர் சென்னி தாழ்த்த மாதவர் சூழ்ந்து வாழ்த்த
வானவர் பன்னி மாராங் காங்குபல் லாண்டு கூறக்
? கானவர் னைவ ளத்தின் கைவளத் திசைக னேற. (௧௮)

இன்னிய முள்ள வெல்லா மெழுந்திசை யெடுப்ப விண்ணிற்
கன்னியர் மரபி னாடக் கதைவசி சார்ங்க மாதி
பன்னியற் படைக்க லம்பற் பலகுழிநூப்பணியி னிற்பக்
கொன்னியற்சேனைக்கோன் பொற்கோல்கொடுநெருக்கொதுக்க.

மாமறைத் துழனி மல்க மற்றுள கலைகள் பல்க
தேமலர்க் குழற்பூ தேவி தேற்றெழி னீனா தேவி
மாமலர்ப் பூம்ப தங்கள் வருடியாங் கிருபா லோகை
யாமல ருததி மூழ்க வமர்ந்தரு டிருவோ லக்கம். (௨௦)

வேறு.

தன்னுளங் சுவர்த்து கண்ணிறை காட்சித் தக்கபே ருவகைநேர் தரத்தண்
டென்னுடை நாதா விருஞ்செகந் நாதா லிந்திரை வந்தித நாதா.

* கடிமலர் ஆசாரம்-விளக்கம் விரிந்த ஆடை. அது பீதாம்பரம்!
! கடி-விரைவு. மலவளப்பமுடைய. ற மால்-இந்திரன். ? கானவர்-கானம்
பாடுவார். கைவளம்-வீணை.

மன்னகு ணிதியே வைகுண்டதியே மாசிலார் பெறுபெருங் கதியே
யின்னருட்டிதியேயியற்றுதண்மதியேயாவையுமுணர்ந்தமாதுதியே. ()

என்றினிதனந்தனந்தமாண்டுதிகளிகைத்தினிதேந்தையென்றும்
பொன்றுரு நித்தியா னந்த பூட்டி போகழீம் புரிவதாய் விரிவதாய்ப் போத
நன்றிலாச் சணன சாகரங் கடத்து நலத்ததாய் வுலத்தவே தாந்த
முன்றிகழ்சகலாகமங்கன்சம்மதமாய்மொழியிமெய்வழியினைமுறையே.

அறிவிவாச்சிறியேற்குள்கெனவிரப்பவன்னதுதன்னிருசெவியேற்
றிறைவனா மனைய முருந்தநா யகன்போ கீசசுற் குணரிதே யிதுகேண்
முறையினின் வினாவுக் கிறையென வருளு முற்றுணர் பராபர முதலாய்
நிறைசமு சார வுத்திதா சகமாய் நித்தியா னந்தநின் மலராய். (உ௬)

ஆதிமத் தியாந்த சகிதமா யனாதி யாய்நிரு விகற்பமா யனவாச்
சோதியாய்ச் சமயா தீதமாய்ச் சிவதத் துவமுப சாந்தமுன் னாய
கீதியாய் வேத முடிவினிற் பிரம நேயமாய் நிறைசதா சிவத்தை
யோதியா லுள்ள படியணர்ந் துபாசித் துறுநிலை பெறுமவ ரொவரோ.

அவர்கண் வினவு சகசிய நெறிமுற் றறிவரீ தறிந்திலா ரொவர்மற்
றவரொரு சிறிது மன்பிலார் நாரு ளதமராய் கவர்களே யாவர்
தவயிரு மனந்த வாதலா லனைய சதாசிவ மூ'த்திபூ சனையே
தவநின் வேட்டை தருமலால் வேறு சாதன மிலையிது சாதம். (உ௭)

யாவரே தீரத் துவம்பெறீஇ யோரைந் திந்திய * புபுட்சுக்க ளாகா
தோவியே நிராசை யொடுபயன் கருதா துத்தம பத்திபெற் றுய்வோ
ராவரே யரிய முழுட்சுக்க ளென்றால் கருமறை பெருமுறை யறையும்
வாவுறும் விடய நுகர்ச்சிமுன் னாவ மாற்றுதற் கசத்தரே லவர்தாம். ()

விதிவழி வழாமன் மதிநதி வேணி விமலனை யமலமா விழைவாற்
றுதிவழி பாட்டிற் பதிமன மாட்டித் துரிசறப் பூசித்த லதுவே
கதிவழியாமா விதுதுணிந் தென்றுங் கைவிடா துய்வுறக் காணுஉ
மதிவழி யுடலுள் ளளவிரு வினையின் வருபயனெருவற நுகர்ந்து.

நியதிசெய் பூசோ பாசனா பெலத்தா னிமலமெஞ் ஞானமுன் னிகழு
நயர்விலா வாய்மை மலர்சிவ ஞான வலியினான் மருவுதே காந்தத்
தயர்விலா தென்று மழிவிலா தமரு மத்துவி தானந்த போச
நவனிறை மோக்க நண்ணுப தின்னை நன்குண ரங்கத நாத. (உ௮)

ஆதலாற் சமுசா ரோததி கடந்தே யருளினா னித்தியா னந்த
போதவி றேதற் கேதுவச் சிவனைப் புலமொரீஇ லமரீஇப் புனித
பாதமெய்ச் சிவனா னம்பெறீஇ யுள்ள படியணர்ந் திரண்டறப் பயிற்று
கோத்பூ சனையே யன்றிலே நிலையான் முடிபிதென் றணாகி மூதவ்வ.

* புபுட்சுக்கன்-புசிக்கும் இச்சையுடையார்.

செப்பியாங் கீனைய தத்துவ முணர்ந்து சிவத்துவம் பெறற்கிடை யுற
யொப்பரும் பசுத்து வம்முயி றெவற்று மொழிவுற வழிவிரிந் துளதா
லிப்பசுத் துவந்தா நெத்தவத் தாலு யிரிந்திட* திரித்திடு மிவனே
யப்பசு மோக்க விருப்பனிட் களங்க நகமிலா நெனுமறை மந்தம்(௩௦)

வேறு.

இத்தகைய பசுத்துவத்தை யிரிப்பதுவே பாசபத தீக்கை யாகு
முத்தமமா மிதுவிரசர் வோமமுட னிகழ்வுறச்செ யுண்மைத் தாமாந்
பத்திமையால் விரதநெறி பன்னிருநா ணியமமுறப் பயிற்றல் வேண்டும்
வீத்தகவம் மகதீக்கை விதியினைநா முள்ளபடி விளம்பக் கேண். (௩௧)
இன்னவிர சாமகத்துக் கிடுஞ்சமித்துக் கோமயமன் னிதுகொன் காலம்
பன்னுமுவா விருநான்கு பதினான்காந் தினநான்கு பரம யிந்த
மன்னுதினத் தீன்றணிமை வருபினியீ னுக்கன்னி மலடு மூப்பே
யுன்னுறுகன் நிறப்புமல முண்பதிவை யுறநிரைநன் குணர்ந்து சார்ந்து.

அனையநறுங் கோமயத்தை யளிக்குங்காந் றாமனாமெல் லடையிற்
சாத, மனுநவில்பேற் றம்மயமேல் வழும்பகற்றிக் கோசலம்வா மத்தாந்
பெய்து, பினைநவிலு மகோரத்தாந் பிசைந்துருட்டி யுலர்த்திமுனம் பே
ணிக்குகொண்டே, முனநவிலோ மந்தொடங்கன் முறையாமம் முறையுமே
ன்மொழியக் கேட்டி. (௩௨)

அக்கினிகோத் திரமுளரி யாணி *சசி ? தாணிசிலை யழலிம் மூன்றிற்
புக்கதொரு ||வசுவெழுப்பிப் புருடத்தான் மல†சுட்கம் பொலியமூட்டிச்
சொக்கிரா கியமாகுஞ் சூத்திரத்திற்சொன்முறையித் தூவேன் விக்குத்
தீதக்கமனு நாலொன்பான் றத்துவா தியசுத்தி தயங்கக் கூறி. (௩௩)

சொல்லியவான் கிருதத்தாந் சொல்லியவா றாகுதிக டெலங்க வாற்றி
வில்லியலுஞ் சியாதியோ மச்செயலு மீற்றின்முறை விளங்க வாற்றி
நல்லியன் முற்றமைந்துபிரதிட்டையிலாவோரிவிங்கநாடிக்கொண்டாங்
கெல்லியனுல்விதிப்படியேபிரதிட்டையுரிந்தருச்சித்தினிதுபோற்றி,
மேவுபசுத் துவநீக்க விருப்பொருநன் நெறியொழுகும் வேதியர்க்குத்
தாவருநால் வகையுண்டதக்கிணைதாம் பூலாகி தகமு னல்கிச்
சேவுடையான் பாசபத தீக்கைமுறை யந்கிசிறாந் நிணியா மத்துந்
தேவியலவ் வருட்குறியைத் தியானமிடை யற தன்பு திகழப் போற்றி.

* சசி—அக்கினி. ? தாணி—சூரியன். || வசு—அக்கினி. † சுட்
கம்—உலர்த்தப்பட்டது. 0 ஆறு சூத்திரங்களுள்ளே தத்தம் பரம்பரை
யிற் சொந்தமாகக் கிசுக்கப்பட்ட சூத்திரத்திலென்க. § மனுவை மூப்
பத்தாறு தத்துவ சுத்தி தயங்கக்கூறி என்க. ii ஜய என்னும் மனுமுத
லிய மனுக்களால் யாக முடிவில் பூரணகுதிக்குமுன் செய்யும் ஓமம்.

வேண்டுமபு. காணமெலாம் விருப்பமிக கனியீட்டி விளங்கிப் பூசீத்
தேண்டருமெம்பெருமானேயிந்துசேகானேயெம்மிறையேமன்றிற்
ருண்டவருஞ் சிதபாதா தண்கிரிசை மகிழ்நாதா தமியே னிங்காட்
பூண்ட.விர தம்முடித்துப் புணர்பசத்து வம்முமுதும் போக்கி மேலும்.
உன்னபடி சிவத்துவப்பேற் றுண்மைதிகழ் தாவருளே புதவு கெந்தாய்
கள்ளமனத்தேதென்னினுங்கைவிடனின்னடிமைடியெனக்கரைந்திவ்வாறு
தென்னுமுளத் தீராறு தினங்களும்பூ சனையோமச் செயலோ டாற்றி
நன்னருளாற் பதின்மூன்று காளுதய நித்தியமு நடாத்திப் பின்னர். ()

கேசனையாப் பூசனையா னிலவியவக் குலவிலிங்க நிமலன் தன்னை
மாசனாவ ருத்தெறவே மதித்தமைந்துசிவானுபவர மனஞ்சேர்த்தென்று
யீசனையே பசத்துவரீக் கிடுகிறமை யொடுகிகழு மெழிலா சாற்கு
பாசனையாற் நக்கிணைதாம் பூலமொடு பரிந்தளித்துப் பணிந்து போற்றி.
பின்பனைய ராவ்ணநாற் பெருமறையோர் மாபினரைப் பேதி யாமெய்
யன்புறுமா கேசாரை யறுசுவைநால் வகையுண்டி யயில்வித் தன்போ
டின்புறுதக் கிணையாதி யினிதளித்தி யகீந்திரரீ யிவ்வாறாக
முன்புரிய பாசுபத தீக்கையிடை யூறின்றி முடித்தி யாலோ. (௪௦)

கேறு.

முறைமையினித் தீக்கையினை முடித்தியெனிற்ப் பசத்துவம்போய்
நிறைவிரசா யோமத்தா னிருமலகாத் திராளுதி
யறைதருமிச் செயன்முடிவி லாசமன மிருமுறைசெய்
நிறைவிரசா வோமாந்தத் தெடுத்தொளிர்வெண் ணீரூதல். (௪௧)

அங்குகோத் திரமௌபா சனவீதி கோத்திரமத்
துங்கசிவாக் கினியிவற்றின் றாயதிரு நீரூதல்
செங்கையிலவைத் தங்கிரிதி பற்பமெனத் திருமறையிற்
நங்குபத முதலமைந்த தக்கமறு வோரேழால். (௪௨)

வலத்தனிக்கை மேன்மூடி மன்னுறமும் ழுறைசெயித்து
வலத்தொடபி மந்திரித்தோ மாபோவென் மனுவாறு
நலத்தகைய * வார்போவா மனுவாறு நறுநீரைச்
செலத்ததிதேவியினைநினைந்து தெளித்தனைய திருநீற்றை. (௪௩)

ஒப்பவெஞ்ரு முப்பாக முறப்பகுத்தோர் பாகத்தைச்
செப்பருமீ சானத்தாற் சென்னியிற்றற் புருடத்தாற்
றப்பின்முகத் தகோரத்தாற் சாற்றிதய மகடுதோ
டிப்பியவா மத்துந்தி சாதத்தாற் நிரன் சாணு. (௪௪)

௦ நசனையே என்றும் மனஞ் சேர்த்து என்க. * வகர-உடப்படு மெய்.

இருகரங்க ளாமுறுப்பி னெழிலுறலே பனமாகப்
பெருகுறப்பூ சுபுயின்னர்ப் பிரித்துளமற் றொருபாகத்
திருவருள்காட் டிடுநீற்றைச் சென்னிமுதற் பாதம்வரை
யொருவறமெய்ப் பூசுபுயின் புடனிருகா லாசமித்தே. (சடு)

அனந்தரமற் றொருபாகத் தணிநீற்றைச் சென்னிமுத
லினந்தருமைத் திடத்தாத லெண்ணிரண்டெண் ணுன்காதல்
வணந்தருதத் துவ்வகையின் மருவாறா றிடனாதல்
மனந்தரமுன் மனுமுறையின் மலிதிரிபுண் டாமாக. (சக)

தரித்திடுதன் மரபாமித் தருநீறு தரித்தவரே
யரித்திடுவர் பசுத்துவமில் விரும்பாசு பததிக்கை
யுரைத்தவிதி வழாதன்பி னுஞற்றினுமுன் ஞாயிர்போல
வரத்தருமாண் புனதொன்று வழங்குதமற் றதுகேட்டி. (சஎ)

செபமூலம் யாகாதி செயன்மூல மருமுனிவோர்
தபமூல ஞானசா தனமூலஞ் சிதம்பரமா
நபமூல மறைக்குயிரா நன்மூலஞ் சிந்மூல
முபமான மிலாதென்று முயர்பஞ்சாக் காமூலம். [சஅ]

சுவிலிஃதேழ் கோடிமது ராசாதி ராசமனு
திவியமனுப் பாசுபத தீக்கையினும் பலனளித்தற்
கவிர்தருமுக் கியநிபமா மதிகார மிதன்பாலே
சுவிதருமில் வருட்பஞ்சாக் காமுறைநீ பெறல்வேண்டும். [சஆ]

பாமசிவப் பிரசாதம் பரிந்தருளிம் மனுவேந்து
வரமிகுமா றக்கரமா மருவுதொகை வகைமலரு
மானதிக னேயெனைமுன் னுஞ்சுரு னெனின் மனுவுட
டிரானதிக மிதுவென்று செப்புவதென் றெளிமனத்தோய். [சா]

வேறு.

வேத முடிசொல் கைவலிய விமல மோக்க தாயகயிப்
போத மயமக் திரமேயாம் புனித முனிவர் கனிமனத்திற்
பேதமறவீற் றிருக்குமிதிந்பிறங்கோரெழுத்தின்பெருமைபெனு
மோத லரிதே யுன்னரிதே யும்ப ரெவர்க்கு மயற்கெனக்கும். (சக)

சகல வேத கோடிகளுஞ் சாந்து சிவங்கு னெல்லாமுஞ்
சகல சிலையு மெப்பொருளுந் தன்னு னமைந்து தனிவினங்க
வகல மளிக்கு மாதா மாகு மவற்று னெஞ்ஞான்று
மகல வரிய வாருயிரா வலிரு மகாயக் திரமிதுவே. (சஉ)

சுத்த சித்தா னந்தவுப சாந்த பரிபூ ரணவிமல
சுத்த முத்த நித்தபர சுத்தாத் துவித பரப்பிரம

வந்து தானென் றுபநிடஞ்சொல் வரத பரம சிவனென்று
முத்தி முதலாய் வீற்றிருக்கு மூல மகாமந் திரமிதுவே. (௫௩)
ஏனை மனுக்கள் குடிசையுஞ்சேர்த் தெண்ணப் படுவ தத்தமெழுத்
தான வனவை சிற்சிலதம் மந்த மருவா தளப்பனவா
யான மதுவீ தக்குடிலை மருவா தந்தம் வரையெண்ணு
மேன திருவைந்தெழுத்தெனவேவிளக்கு மியற்சீர் பெறுமனுவாம்.
இதனா லிதுதா கஞ்சேர்ந்தா நெழுத்தா யெண்ணப்பெறினுமிதை
முதலா லாகி கலையெல்லா மொழிவ திருவைந் தெழுத் தென்றே
சிதமா முனிவரி துபேணிச் சிவாபி வியத்திப் பேறுற்றார்
புதர்பற் பலரு மிதுகொண்டே பொருவில் பதங்கள் பலபெற்றார்.
இன்ன மதுவே தத்திராயத் திடைநின் றிலங்கு மெசுர்மறையிற்
முன்னு நடுக்காண் டத்திடைமீத் துலங்கு சீருத் திர நாப்பண்
மன்னு நமசி வாயவென வழுத்திம் மனுவை திகமுதலா
மின்ன லொழிந்துய் வுறவுயிர்கட் கீசன் பொதுவி னிசைமனுவாம்.
யாவ ரிதயத் திம்மனுவீற் றிருக்கு மவருக் குபநிடதத்
தாவில் பொருளா லருந்தவத்தாற் றருதீர்த் தாகி யாகாதி
யோவி லறனாற் றமக்காக வேண்டும் பயனவே றென்றி லேயான்
மேலிம் மனுவோர் முறையேனு மெய்யன் புறவோ தாவிடிலோ.
கணிப்பி லபார துக்கபயங் கரசங் குலவா கரமாய
கணிப்பில் சமுசா ரப்பெருஞ்சா காரீந் துறவே றுபாயமிலை
தணிப்பில் சகல வுபநிடபூட் டணலிம் மனுவே சகலசுகந்
தணிப்பில் பரம சிவஞானோ தயமுக் கியகா ரணமாகும். (௫௮)
தருகை வலிய சிற்சொருபந் தன்னை விளக்கு மணிவிளக்குத்
தருபல் குளுர பஞ்சபா தகதா வாங்கி யென்றுரைக்கத்
தருமிப் பிரண வஞ்சார்பஞ் சாக்க ரம்மே மோக்கம்விழை
தருநால் வருணர் சங்கரருஞ் சூற்றும் வரோப காரமது. (௫௯)
தாமந் திரமீ தெப்போதுஞ் சுத்த மயமேயாதலினு
லோம முதல பூர்வாங்க முசித கால முதல்வேண்டா
தேமமலியக்கொடுத்தல்கொளலிசைத்தலெவைக்கும்பொருத்தமுள
தாம மீதுமா சுயம்பிரகாசத்து மகாமந் திரமிதுவே. (௬௦)
வேறு.

இம்மாமனு விற்கிவ வென்னுமிரண் டெழுத்தின்றொகை லகைவிரி
யிற்றிகழு, மம்மாபொரு ளுண்மைய ளப்பவரா * ரயனான்முத் னன்மறை

* அபன் நான் என்று பிரிக்குக.

யாநியெலாஞ், சும்மாவென வல்லதென் சொல்லுவதித் துவிநாக்கர
மீதரு தூயபல, னெம்மானவி லத்தகு மோவிடர்முற் றிரித்தின்.
பொருக் கீமென லாமொரு சொல். (௬௮)

மானந்தருயிம்மனுசற்குருவாவ்வுங்கப்பெறவுன் றியெம்மாதலத்தின்
பானந்தனவிற்றினுமெண்ணியவெப்பலனும்பெறுகிற்றிலராதலினும்
சானந்தரு சற்குரு வாலுபதே சம்பெற்றுயர் சைவத லத்தினுடைந்
தினந்தவிரச்செபமாற்றி னுடனெல்லாமெளிதிற்பெறலுண்மையதே. (௭)

எல்லவயிர் கட்டுமு ளத்திலுந்துன் பெண்ணாக்கக் ளங்கமுன் னோர்
சிறிது, மில்லாதவர் காமமுன் னுயதுரி சிரித்தோர்பய னின்மொழி
பொய்ம்மொழிமுன், புல்லாதவர் தூலுரை சீலர்களைம் புலனீத்தவர்
போற்றுறு சீடர்கள்பா. னல்லாதர வாற்புரி தீக்கையினு னைவநீக்கு
மெய்ஞ் ஞானந லத்தகையோர். (௬௯)

இவ்வாய்மைக ளாதிய மைந்தவரே யிதவாய்மைய சந்தூர லோரிவர்பாற்
செவ்வேபெறுமந்திரமேவிழையுந்நிறனெண்ணியவாறுடனல்குமெளி
தவ்வாய்மனு வேந்திட னோதிடநல் லருண் மாதல னாகிடி லாங்கவைதா
மில்வாழ்ந்த னீள்புவி வாழ்வுறவே யெழுதாரக மானதி ருக்கைலை (௭௦)

தனிமேருவி மாசல மந்தரங்கே தாரந்திரு வாரண வாசியரு
ளினிதார்பிர யாகைதி ருச்சயில மிசைபுட்கர மல்லிகை யர்ச்சனமே
முனியோர்பணி நைமிசங் கோகனமே. முதுகூன்றரு னாசலந்தில்லையரு
னணிசேர்திருக்காளத்திகாஞ்சிபுரநவில்பஞ்சநதம்மிடைமாமருதூர் (௭௧)

புவிவாழ்சிவ லோகமெ னும்மதூரா புரிவேதவ னம்புகல் தேசமுத
லவீர்மாமதி வேணிச யம்பிலிங்க மமர்மாதல மாவன கூவிளமா
சிவசுராசல ருக்கமு தற்பலவாஞ் செப்பும்கிவை கைப்பொருளாக்குமுன
நவின்மாமனுவின் செபமெய்ப்பயனைநவின் றும்மிதுநிற்குலகின்புறவே.

எனநாரண னோதிய வாய்மையமு திருகட்செவி வாய்துகார் தேயமுத
நனிகூரகி நாயக னோதுறுமென் னாதாதிரு நாதவெ னக்குயிரி
னினியாரினி யாருனை யல்லதையிங் கெனியேனுயு மாறிரங் காரருளாற்
றனியோதியயாவுகின்பாற்பெறவேதமியெற்குளமார்வமிக்கூர்வதரோ.

அண்ணுலெனை யேன்றுகொண் டின்னருளே யளித்தாயகி லம்மும
ளித்தருளங், கண்ணாவருள் கென்றுப ணிந்தடியிற் கைகூப்பிய சென்
னியன் வீழ்ந்துபணிந், தெண்ணைத்ர வேண்டலு நீண்டவனாக் றெரும
பைப்பதி யெண்ணமு டித்திமென, நண்ணரிதி பெற்றென முற்றுவ
கை நயவாரிதி மூழ்கின னாகபதி. (௭௨)

பின்னேயமொ டன்னப ணீந்திரனப் பெருமான் றிருக் சந்நிதி முன் னுறுமோர், மன்னேர்மிரு புண்ணிய தீர்த்தமலர் வாலிப்புன லும்படிந் தாசமியாத், தன்னேர்திரு நீரணிந் தெல்லெபெருத் தண்மாமணி மெல்லில கோலமுடன், கன்னேர்கவி கைத்திரு மாலடிக்கீழ்க் காணிக்கைய தாகமுன் வைத்தனல். (௬௬)

மேலுந்துதி விண்டுமு னின்றனனவ் வியாளேசனுக் கத்திரு மாதவ னெனத், தாலுந்துதி செய்விர சானலமார் னுவல்பாசப தச்சிவ தீக்கை மறை, காலுந்துதி மந்திர மாதியெலா நயப்பப்புகிந் தத்திரு நீரளித்தெக், காலுந்துதி செய்திரு வைந்தெழுத்தைக் கருதிப்பொருள் வாய்மை கனிந்துமனம். (௭௦)

வேறு.

ஏகச்சிவ மாகத்தனைப் பாவித்திரு கண்ணற் பாகத்தற நோக்கித்தகு பார்வைத்திரு வமுதாய் சேகற்றுப் வாசத்தனி விரதச்செயல் கோளந் காகர்க்கிறை தேகத்தினை நானம்புரி விததே. (௭௧)

தன்னேர்முகந் கிழக்காகவங் கதக்கோவினை யிருத்தி யன்னோன்சிர மிசையங்கைவைத் தருண்மாசிவ ரூப மென்றாவரு திருவைந்தெழுத் துயதேசமு னியற்றி மன்னேர்சிவ மயமாக்கினன் மகியேந்தகி வேந்தை. (௭௨)

உதையாதிந் னாலும்மள வுணராவொளிர் மணுவேந் துரையாவொரு செவ்வாயினு மொருவாத்திரு வமுதாய் உணரையாமுன மெனமாநவம் வாய்த்தோமென மகிழா வரையுந்தமெ யறிவானந்த மயவாரிதி படிந்தான். (௭௩)

தானென்றொரு சிவமென்றிரு வேறின்றெழு தருமெய் யானந்தமம் மாந்தம ரங்கைப்பெரு மன்றன் பாணன்றருள் கரமத்தக பரிசாதிய பயனூன் மானந்தர வெல்லாஞ்சிவ மயமாய்வயங் கினனல். (௭௪)

அகிலாயக னலர்நாயகி யணிநாயக னடியிற் றகுமாதர மிகவீழ்ந்தடிக் கடிதாழ்ந்துபஃ றுதிகண் மிகவோதியவ் வரிதாட்பணி விடையிக்குளம் விழைந்தா னிகவாழ்வயன் முதலோர்பத மெல்லாந்துரும் பெனவே.

மதியாநதி மதிவேணியன் பதவம்புய மலரே கதியாமனம் பதியாவொரு கணமும்மற வாதப்

பதிவாராருட் குறியாஞ்சயம் பிலிங்கேசுபொற் பதமே
விதியோடருச் சனையேபுரி விழைவேயிக வமர்ந்தான். (௫௫)
என்றோதிய நந்திசனை யிருதாள்சனற் குமர
னன்றாத விறைஞ்சாகவில் கதைமேலுந் யந்தே
நின்றனென வருஞ்சுதனை நேயம்மிகு முனிவேர்
பின்றானர விறைகாதையென் னெனவாங்கவன் பேசும்(௫௬)

வேறு.

திருவைப்புணர் மாதவ னற்புமிரு திறனுற்றெழு சேட னுளக்களிகூர்
தாமுற்றுபதேசமுரைத்தகதைதனையற்பின் வினாவின்ரெப்பினர் தாங்
குருவைப்பெறுவார்கள் பசுத்துவயில் குலமெய்ச்சிவஞானமுற்பெறுவார்
பருகுற்றிகவாழ்வுகண்முற்று மொருபரமுத்தியுமேவுவாநிச்சயமே. (௫௭)

ஆதிசேடனுபதேசம்பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் (௬௨௪)

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம்பெற்ற சருக்கம்.

நிலமுழு வதுமுடி யின்கண் வாழ்தர நிறுவிய பணிபதி யன்பு கூர்தர
மலர்மக டமுவுறு கொண்ட னாருள் வருமொழி குருமொழி கொண்ட
தோதின்ங், குலவுறு மனையன விண்டு பாலொளிர் குளிர்மர கதசிவ
லிங்க மேலுறு, நலநிறை செயன்முறை யின்ப மேதக நவிலுது மென
வரு ணந்தி கூறுமால். (௬)

வேறு.

அருத்தியிருசனற் குமரவருந்தவகேண்முருந்தனடியடைவிற்பேற்றுற்
நிருத்தகுபாக் கியன்விரசா திக்கையினைத் தெழுத்தினுப தேசசேவன்
சருத்தொருமைச்சிவஞானக்கடற்படிந்தானந்தமுதங்கனித்துண்டன்பு
பெருத்தெழநின் றனந்தனீரிபிரசமலர்த்தான்பணிந்துபேசுகின்றான். (௭)

குலையமுற் றளித்தருனென் குருநாதா திருநாதா கோதெ லாம்போய்ப்
பவலையமா கியபாசு பததீக்கை யிதமேற்கொள் பரிவி னன்பேர்
திவலையவிலேனெனினுஞ்சிறியனமையலதுகதிதேரானென்றென்
கவலையற வினிதனித்த கடமையின்மே லருளலுநின் கடமையன்றோ.

ஆதலினு லெனியனெழுத் தைந்துபதே சப்பேற்றிற் கமைய வீசன்
காதலினுலனவர தங்கலத்துறையுஞ்சிவலிங்கங்கைக்கொண் டென்றுஞ்
சாதலினுத்துடைத்தருன்புசனையுரிதற்கேவேட்கைதழைத்தேனனை
யீதலினு லுளங்குளிர்வித் தென்னையருள் பின்னையமர் திவங்குமாற்ப.

எனவகிவேந்திறைஞ்சபுரின் நினைகிசைத்தவேத்துரைகேட்டிந்திரேசன்
கீரீயடிபுரொணமுடிக்குங் கருத்துவகை நனிபூப்பக் கருணை கூர்ந்தப்
பனகபதிக் கருன்புரிந்திப் பரிசுரைக்கு மனந்தகேள் பாரிற் சோணட்
நிலைலிறைவனருட்பெருக்கேயெனப்பொலியுங்காவிரியாற்றினுக்கவாசி
ஆசையினில் யோசனைமூன் றலர்பாரி சாதவன மதற்குத் தென்மேற்
தேசனையொன் றெனப்பெறுமோ ருழியமுதாம் பிரகுலங்க ளுலவா

[தென்றுந்

தேசவிரி தரப்பொலிந்து திகழ்குத வனமெனும்பேர் சிறப்ப வாய்ந்தாங்
சேனஞன் முழுதடைந்தார்க் கினிதளிப்பித் தமலமதா யிலங்கா நிற்கும்.

வேறு.

ரககுபமந் தாரங் கன்னி காரம்பா டலஞ்செ ருந்தி
வகுளகூ லினங்க டக்கை மராகுரா நாரங் கஞ்சண்
பக||நிப நறவ ஞாழல் பன்னிதா தகிப லாச
மகில்வழை விகுசம் வன்னி யாரமா விலங்கை புன்னை. (எ)

சாலமா சினியி லந்தை தாத்திரி பாரி சாத
மாலமா துனைய சோக மரசுகர்ச் சூர மா த
மாலமஞ் சாடி நாவன் மதூகஞ்சே வோமை வெள்ளி
வேலயி லவங்கஞ் சாதி யிலங்கலி பூத நாகம். (அ)

ஆதிய நிரைக ளந்த வாய்பிரா டலிச்செ றிந்து
சாதிதா டிமஞ்சம் பங்கி சண்பக மயிலே சீந்தின்
மாதவி மல்லி முல்லை மதூரமுன் வல்லி தத்த
மீதழீஇப் படர்ந்து பங்கி விண்ணெலா மளந்து மல்கும். (க)

வேரிகை நிமிர மாந்தி மிழற்றிசைச் சுரும்ப ராதி
சாரிகை காள கண்டந் தத்தைசா தகஞ்ச கோரங்
தாரிகை யோதி மஞ்சி காவளஞ் சிவல்க போதம்
* வாரிகை யிசைமுற் றத்த மாண்செயல் வழங்க மல்கும். (க0)

வாவிபல் வலத்த டாக மடுச்சர சேரி கேணி
யாவியு வளச மேல்வை யலந்தைமுன் றுய வென்றுங்
காலிபல் கயங்கல் லாரங் கைசவ மாதி தூநீர்ப்
பூவிரித் துளங்க வர்ந்து பொலிவினெங் கெங்கு மல்கும். (கக)

அிகுதண்டு குண வாகி விழுத்தவ முனிசு ழாங்க
ஐருன்கண்டத் துவித போகத் தமர்துவா முடசந் தோறும்
பொருசுண்ட வேழஞ் சேயம் புண்டரீ காகி யாங்கே
வருதொண்டு பலவுஞ் செய்வதே ம்ரெழிந் தமர்து குழ்வ.

இன்னன பலபீ ளங்க னெல்லையின் நென்றும் பல்சு
மன்னமா வனத்தி லெங்கு மமுதமுன் னடுத்த தூய்மை
யுன்னியோ வுலகெலா முய்ந் துறத்திரு'வுளங்கோண் டோநின்
மன்னுபுண் ணியவி சிட்ட மலபரிபாகத் தாலோ.

(க௩)

தானருண் மறைக ளாலுஞ் சாற்றும் நளவை யாலு
ஞானமா முனிவ ராலு மெனைமுன்வா னவர்க ளாலு
மேனவின் மனம்வாக் காதி வேறெவற் றாலு மெட்டா
மானமெய்ச் சிவமே லிங்க வடிவமாய்ச் சயம்பு வாகி.

(க௪)

அவ்வன நாப்பட் டோன்றி யாரமு தெனச்சு வேத
மெய்வள ரொளியி னீடி விளங்கும்வ் விலிங்க மூர்த்தி
திவ்விய சாண பூசை சிவாக்ம விதியாற் செய்தி
யிவ்வருட் செயனீ வேட்ட தின்றுறு புதுமைத் தன்றால்.

(க௫)

பதஞ்சலி யாகி முன்னாட் பரமஞர் முன்ன ரங்கை
முதஞ்சலி கூம்பச் சென்று முறைமுறை யிறைஞ்சிப் பூசை
நிதஞ்சலி யாம லாற்றி நிருத்தநேர் காணப் பெற்றாங்
கிதஞ்சலி லங்கொள் வேணி யிறையருள் செயப்பெற் றுயால்.

(க௬)

வேறு.

இப்பகலு மப்படியே யாம்புகலிச் சூதவனத்
தொப்பரிய மெய்ப்பொருளை யுமாபதியை யெமாதருமை
வைப்பினைநூல் செப்புநெறி வுழாமலருச் சனைபுரிதி
யப்பரம நெப்பொழுது மமர முத வருட் குறியில்.

(க௭)

பணியரசே சிவார்ச்சனையாம் பணிபுரியப் பணிவொடுநீ
யெணியனைய சூதவன மெய்துமுன மெய்தருபன்
மணிகனக நீதிவகைகள் வரம்பிலகொண் டருமறைக
டுணிபுணர்த்து சிவாகமமுற் றுரிசறத்தேர்ந் துனந்தெளிந்த.

(க௮)

திதறுபோ தகராதி சிவமறையோர் வைதிகரை
முதகுரீர்க் காசியப் முதலாய முழுதுணர்ந்த
நேதருபல் விமானாதி நிருமிதசா தகசுதா
ரோதுறுவென கிகம்வல்லா ருடன்றேவ கம்மியனை.

(க௯)

உடனழைத்துக் கொடுவிரைந்தவ் வுத்தமமா வனஞ்சேர்ந்தங்
கடைதினத்திற் கேத்திரபின் டாதியுப வாசாதி
கடனமைத்து மடனகற்றிக் கதிபுகுத்து மான்மார்த்தத்
திடனிலைத்த சிவலிங்க சிவார்ச்சனைசெய் குதிவிதிலால்.

(௨௦)

சகலதல சிவலிங்க வியட்டியு சனைப்பயன்முற்
தகலமுற வளித்திமொன் மார்த்தபூ சனையதனா
லிகலரிய மாகதமா விலிங்கமுனக் களிக்கின்றோம்
புகலரும்ன் பாலென்றும்பூசைவழா தியற்றுதியால். (௨௧)

என்றருளி முகுந்தனா விறையிறைஞ்சி யெதிரிநிப்
மன்நன்மல ராகிகொடு மரபின்மா கதவிலிங்கத்
தொன்றியபூ சனைபுரிந்தீர் ரோமாங்கி வினைநிரப்பித்
தன்றிருமென் கரத்தாலச் சரலிங்கந் தனையளித்தான். (௨௨)

அகியாச னடிவணங்கி யங்கையினை விரித்தேந்தித்
தகுமலரா தியகொண்டா சானெதிரா ணையின்விதியான்
மிகுகிரியா தியதெரிப்ப விழைதகுபூ சனைமுடித்து
நெகுமுனத்தாற் குருபூசை நேரியற்றிப் பணிந்தெழுந்தான். (௨௩)

ரூரவெதிரின் றாவிறைபின் கூறுகின்ற னான்மார்த்த
சரலிங்க பூசனையே சகலதல சிவலிங்க
பாமனபூ சனைப்பயனைப் பாலிக்கு மென்றனையாம்
பிரவணநா யகன்பூசை பேணுகெனப் பணித்ததையென். (௨௪)

அடிகளடி யேனுளத்தி னையமொழித் தருளுகென
முடிவணங்கி யெதிரின்றான் முகனோக்கி மொழிகின்ற
னெடியவனங் கதவேந்த நீகேட்டி நிபந்தெரிப்பாங்
கடிவருமான் மார்த்தநெறிக் காசுறுமா பூசனை தான். (௨௫)

சுருதிகிவா கமமாதி னுதிசருவ சம்மதமே
கருதுமது கைக்கொண்டோர் களிவுறுதா வரலிங்க
பாமசிவ வழிபாடும் பரிவுமிகக் கொளல் வேண்டும்
வரமிகுதா வரலிங்க வகைபலவா மவைகேட்டி. (௨௬)

வேறு.

மனுட தாபித லிங்கமே மானுட லிங்க
முனிவர் தானவர் நிருதரான் முனோத்ததா ரிடமே
யெனைமு னாஞ்சுர தாபிதந் தைவிச விலிங்கங்
கனிக ணேசரு காதிர பிதங்கண லிங்கம். (௨௭)

உன்கெ லாமுய லுருளிற்ரு னுதித்ததே சுயம்பு
லிலகு மிவ்விய லைவகை யொன்றுக்கொண் றே
ருவடி மாயிர மயுதமி லக்கமே கோடி
நினைநந்தமா மடங்குயர் தரும்பய னிகழ்த்தும். (௨௮)

வழுத்து மிவ்வுகை யன்றிலே றெருவகை வயங்குங்
குழைத்த மண்சுடு மண்டருச் சிலகொன்சீ ருணமு
னிழைத்த ரத்தின மொண்மணி வாணமே யிதேதம்
பழுத்த மெய்ச்சயம் பென்விரண் டைந்தொரு பகுப்பாம். (௨௧)

இன்ன பத்தினுண் முன்னேநான் கொன்றினென் றேற்றந்
துன்னு மொவ்வொரு பதின்மடங் கனையதூச் சைலந்
தன்னி னூறுபங் குலோகமாங் கதினிரத் தினந்தான்
மன்னு மாயிர மதின்மணி யிலக்கமே வாணம். (௨௨)

அன்ன தற்கொரு கோடிமே விரதமாங் கனைத்தே
யின்ன ருட்சயம் பிலிங்கமாங் கதனிலு மேற்ற
மென்ன லாமலா லளவுகண் டிசைப்பரி தெவர்க்கும்
மன்னு பூசையிற் றினில்வீடு மிலிங்கமோர் வகைகேள். (௨௩)

மண்ணு தண்டில மன்னமாற் றுமணல்கோ மயமே
வெண்ணெய் கண்மணி சந்தனம் கூர்ச்சம்பூ விரைத்தார்
நண்ணு சர்க்கரை மாவென நவில்பவா றிரண்டு
ளெண்ணி யாதொன்றிற் புரியினு மிலிங்கபூ சனையே. (௨௪)

போத ருத்திர ராதிய புனிதராற் பூவில்
வேத னாகிய வளப்பிலா விபுதரா லென்னுண்
மாத போதனர் தானவர் நிருதர்மற் றவராற்
கோத றப்புரி யிலிங்கங்கள் கோடிமா கோடி. (௨௫)

ஆய வெவ்வகை யிலிங்கத்துஞ் சுயம்புமிக் கதிகந்
தூய மெய்வகைப் பயனெலா மெளிதுடன் றுறுத்து
மேய வில்வியன் மெய்ம்மையா லமுதமா விபினந்
தேய முய்வுறத் திவ்விய வமுதலிங் கேசன். (௨௬)

அருளி னிற்கள வில்பலப் பிரதனே யாகத்
தெருள்சு யம்புவாய் வீற்றிருந் தருள்பெருஞ் சிறப்பா
லிருளி ரிக்குமச் சேகர வனம்புகு கென்ற
மருடு ரத்தகி வேந்தவம் மந்திர நாதன். (௨௭)

அவ்வ னத்தனவரதசா ரித்திய னாகித்
திவ்வ யத்தனி யமுதலிங் கத்தினிற் றீகழ்வுந்
மெய்வு கத்துரீங் குறுகிருந் தருளுமிவ் விறைக்குச்
செவ்வி முற்றநீ முன்புரி திருப்பணித் திறங்கேள் (௨௮)

வேறு.

வரப்புனித தருப்பணம்போற் கருப்பதல மருத்த மண்டபமாமண்டபஞ்
சோ பனமண்ட பாதி, புரப்பகைவிற் பொருப்பென விண்பரப்புயர்பற்
பலகோ புரவகையா வரணவகை பொன்னெயில்கண் முன்னு, தரப்புசு
னூல் பற்பலதேர் சிற்பர்முடி வணக்கந் தருமயனா னிருமிதஞ்செய்
வித்தியனை யசின, கரப்பவனத் தமாமுத மூலலிங்கத் தட்ட கணந்தருபந்
தனம்புரிதி காசறுநூல் விதியால். (ந௭)

கணநாதர் குறப்பிடிதன் மணநாதர் கபால கரநாதர் பரநாதன் கடை
காவ னாதர், தணவாத துசம்பீட்டஞ் செளராதி சண்டி சாந்தபரி வாரகசர்
தமைநிருயித் தாங்காங், கணவாரிண ரூவரிப்பத் தாவனஞ்செய் தரியூ
ரையமதீ வெள்ளிபமூ ரையனிவ ரவ்வூர், மணவாரின் றனவரதம் புர
ப்பநிறீஇ யிமய மலையருணின் மலையுலக மலையறவீன் றருள்வான்.
உம்மையினு மிம்மையினு மம்மையினு மெம்மை யுண்மையுற வண்மைபு
ற வொண்மையுறத் திண்மை, செம்மைசிவத் தன்மையெனு நன்மையரு
ள்வின்மைச் சிவகெவுரி பவைகுமரி பிரகந்நா யகியெம், மம்மைதிரு
வுருவிதியி னிருமிதஞ்செய் தவட்கெம் மையனமர் துய்யசின காவரி
போற் செய்ய,கொம்மைதிகழ் கருப்பதல விமானாதி பலவுங் குலவுரி
கே தனமெழுப்பிப் பதிட்டைமுறை குயிற்றி. (ந௭)

பரவுசிவா கமநெறியிற் சிவத்துவிச விசிட்ட பாவனரைக் கொண்டேமுற்
பகர்பதிட்டை யாதி, புரிபுசுப தினத்துலகு புகழுமகா சாந்தி புனித
வினை யனுஞ்ஞைமுதற் கும்பா பிடேகம், வரைகிரியை மந்திரம்பா வனை
திரவி யாதி மறந்துமொரு குறைமருவா வகையங்கப் புரிவித், தரவி
ரை யும்மனை ய மனுவிறைவற் பூசித் தந்தணருண் முதலாய உனைத்து
மியற் றுதியால். (௪௦)

அனந்தரமக் கணந்தரமா கந்தார்க்குப்பன்னீ ராயிரநிட் கம்பொருளொவ்
வொருவருடந்தோறு, மினந்தரவந் திடத்தருபல் வகையவினை நிலங்க ளி
லங்குமா வணத்துடனீர் திதன்மேலு முவகை, மனந்தரமா மணியணிக
ள்சுவணரசி தாதி மலிதருபா சனவகைமற் றுள்ளவெலாம் வயக்கிக், க
ணந்தாரித் தியமுதன்மூன் றுஞற்றுசிவத் துவிசர் கனிதரநெஞ் சினிதள
வில் கணகாதி மனைகள். (௪௧)

வனநிறைபல் வினை நிலங்கண் மற்றவெலாஞ் சாச வதானுபவ சாதனத்தா
ன்மறுத்திடினு மருத்தி, கொளவினிது புகண் றுதவி யாங்கவொஞ் ஞான்
றுங் குலவியவூழ் தரப்பதிட்டை குயிற்றியொரு வாதே, பள்கொழியு நீ
யுமவ ணமர்த்தனையான் மார்த்த பார்த்தமா கதவமுத சிவலிங்க மூர்த்தி,
தனை ந்தமு மனவிலுப கரணவகை யெல்லாங் கவினியபூ சனைகள்சிவா
கமலி தியாற் புரிதி. (௪௨)

இவ்வியல்பிற் பூசனை புரியமுதலிங்கத் தின்னினிமா தவப்பெருஞ்சீ
ரிருடிகணீர்க் கிறைமூற், நிவ்வியபூ சனையாற்றி யிட்டமெலாம் பெ
றுவர் சென்றினிநா மிரவிசுலோற் பவராம நாமத், தவ்விறையய்த் தெ
வ்விறச்செய் மெய்வலிபெற் றுய்வா் னவ்வமுதலிங்கசுவாரச் சனையுரிந்
தின் படைவே, மெவ்வமிலொன் டதுகோளு மெவ்வுலகும் பூசித் தின்ப
முழுதும்பெறுவ டென்புகல்வ தினிநாம். (௪௩)

ஆதலினுற் பணிராச குணிசிகா மணிகே ளத்தகுமா வனத்தமுதலிங்கேச
சரணங், காதலினு முரைத்தவிதி கருத்துறவெண்ணீறு கண்மணிமுற்
சிவசின்ன காத்திரளு யார்த்தி * யோதலினு வரைந்தருளு மணராச
ராச வுத்தமோத் தமசீவ ரத்தினமாய் வேதத், தீதலினுர் வம்பெருகை
ந் தெழுத்தைமுறை யோதி யினிதுதினம் தினம் பூசித் தின்பினமர்ந்
திருத்தி. (௪௪)

இத்தகுதி யோபெரி' சுத்தசந்மார்க் கத்தி னியைந்துமா கதலிங்க வான்
மார்த்த மெனுமவ், வுத்தமபூ சனையும்வழா துஞற்றிவரு குதியே லுலவா
தவினையொப்பு மலபாக மேலுஞ், சத்திநிபா தத்துயர்சுத் தாத்துவிதா ன்
ந்தசாந்தபர சிவமாவை பாந்தள்குல வேந்த, துத்தியமன் றிதுவாய்
மையெனமாத வாசான் சூதவனத் துய்த்தனன்கா கோதரேந் திரனை.

வேறு.

என்ன வோதிய நந்தி நாதனை யெண்ணி லாமுறை வந்தி யாவய [வி
னுன்னு கான்முனை பின்பு சேடன வொண்மை மாவனம் வந்து மேன
னன்னர் கேள்வியி னுங்கு மாதர நண்ணி னுனெதிர் நந்தி நாயகன்
சொன்ன வாறுவி னம்பு வான்விழை தொண்மை மாதவர் முன்பு சூதனே

அமரர் வானமு தன்று சீவர்க ளமிர்த ராய்முழு வின்ப வாழ்வினி
லமர மேவமு தென்று மாதவ ரானிய னீடிய விர்த மான்மிய
மமர வோதின றொன்று கேள்விய ரகில போகமு முண்டு மாமல
மமர ஞானமெய் கண்ட போதர்பி னழிவில் வீடுற வொன்றி வாழ்வரே.

* ஒது அல் இன்னு எனப் பிரிக்க.

ஆதிசேடன் சிவலிங்கம் பெற்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திரு விருத்தம் ஈகக.

ஆதிசேடன் சூதவனஞ்சென்ற சீருக்கம்.

மதியி லங்கு வேணி முக்க ணிரலை யங்கி குரல் கட்க மருவு செங்
கை நீன்மி டற்றன் முதுவானவர், துதிவழங்க நாதன் முற்செ லருள்பு
ரிந்து காதன் முற்று துணைசெய் நந்தி கேசனற்பி னகிசோன்மர, கத
வீ லிங்க மீது பெற்ற கதைபு கன்று மாலு ரைத்த கவினி லங்கு சே
கரதண் மலர்கானன், மதைவி னைந்து நேயமிக்க மனனின் முந்து போ
ய் டெத்த வருமை யன்பி னேது கிற்ப மெனவோதுமால். (க)

வேறு.

வினவுதி சனற் குமார வித்தக முனிவ ரேறே
வனசைகோன் புகன்ற வெல்லா மகிழ்மிக வினவு சேடன்
ரபனியுறு தவனி மாந்தர் பதஞ்சலி யுருவந் தாங்கி.
நனிமகிழ்ந் தரிபொற் பாத நளிநம்பன் முறையி றைஞ்சி. (உ)

விடைபெறீஇச் சென்று வேத வித்தகர் சிவாக மாதி
தடையறத் துணிந்து நான்குஞ் சமைந்தபோ தகர்முன் னோர்நூ
னடைதரு மயனுள் விட்டோர் நவிலுமற் றுள்ளா னொல்லாம்
புடைவர விலைகட் கெட்டாப் புனிதவண் மணிக்கு வால்கள். (ங)

வகைபல வளக்க வொண்ண மாநிதிப் பொருப்பு மற்று
யிகையெனக் கைகொண் டச்ச வேதமா புரத்தி னின்று
வகையிகப் புறப்பட் டோங்கல் வகையெலாம் பணியு மோங்கற்
சிகைநிறை நினைபல் கோடித் திருக்கயி லாயம் புக்கான். (ச)

கண்டமர் மொழியோர் பால கண்டனை யெண்டோள் கொண்ட
கண்டனிப் பால நீல கண்டனை முண்டத் திந்து
கண்டீ கண்ட நாம*கண்டனை மண்டு தொண்டர்
கண்டரு மங்க னானை* கண்டனை கழலி றைஞ்சி. [ஊ]

அருள்வலி யெண்ணி யெண்ணி யாங்குற வேண்டு கோடற்
பொருண்மலி துதிபு கன்று போந்தவி முத்தஞ் சார்ந்து
தெருள்பொலி கங்கை தோய்ந்து சிவந்திகழ் விசுவ நாதன்
மருணலி யுகள பாத வாரிசந் தொழுது வாழ்ந்தான். (சு)

ஆங்குநின் றரிதி னீங்கி யருட்பருப் பதங்கி ராதர்
தேங்கம லாம்ப கங்கொ டிருப்பதி பொருப்பி லன்னை
கோங்குவண் டினில்வ டெத்த குளிப்பதி யிருவர் நாப்ப
னோங்கன லோங்க றாய வொண்மணிமுத்தாற் றேதி. [ஏ]

புனி-அடுக்கம். *கண்டன்-தலைவன். †கண்டு அல் கை கழல் எனப்பி
ரித்த.

புலிபதஞ் சலியர் னித்தம் பொலிபதஞ் சலியா நித்தம்
கலிசிலம் பொலியா நிற்பக் கனியருள் வலியா நிற்ப
மலிசில காமி யுள்ளம் வரம்பிலா னந்த வெளீளம்
பொலிதர வமன்ற மன்றம் புரிந்தருள் கின்ற மன்றம்.

[அ]

ஆமுத்த மாங்கத் தேந்தி யருச்சனைத் தவத்தின் பேற்றூற்
கோமுத்தி கியப்ப வநீராட் கொடுத்தரு மருத்த வம்மா
னேயித்தின் படைக்கி டந்த நேத்திரார்ப் பண்பு ரஞ்சீர்க்
காமித்த வாஞ்சை யன்பர் கைக்கொள்கி வாஞ்சி யந்தான்.

[க]

அரியாத் துச்ச வாச நிச்சவா சத்தி னாங்கே
புரிதரு மசபா நித்தம் புரிமுசு ருந்த வேந்துட்
பரிவெனும் வலையி னீர்க்கப் படுஉப்படி மூலா தாரத்
துரிமையி னொருவா தும்ப ருத்தம னுஞற்றி வாழார்.

[கௌ]

ஆதிபலி றலங்க டோறு மடுத்ததெத் தாங்காங் கன்பி
னோதுகேத் திரபின் டாதி யுஞற்றிமா மணிமி டற்று
மாதாபா தியனை வாழ்த்தி வழிக்கொளீஇ மறைக னான்கு

நீதியி னருச் சித் தேத்தி நிலவுமா ரணியம் புக்கு.

[கக]

வேதநா யகனைப் போற்றி விளம்புமவ் வனத்தின் மேல்பா
லோதிரு யோசனைத்தா யொப்பிலாத் தனது முன்னை
மாதவாங் குரமே சாகை வகைவிரிந் துயர்ந்து விண்ணின்
மீதெழுந் தனைய சூத விபின்மே நோக்கிச் செல்வான்.

[கஉ]

செல்லுழி யகிசு லேசன் றிருக்குநேர் திருக்கி லாத
நல்லன சுபரி மித்த நற்சகு னங்கள் பல்வே

றொல்லையங் குறுவ கண்டா னுலப்பிலா வுவகை வெள்ளத்

தெல்லகாண் கில்லான் றற்கு டெழினையரோ டேகு கின்றான்.

[கங]

நவங்கடத் துவன்செல் சூத நறுங்கடற் றினிலு மேதப்
பவங்கடத் துறுநா வாயென் பாக்கியன் மார்க்கண் டாதி
தவங்கடத் துவமோர்ந் தாற்று சற்சனர் முன்ன ராங்கே
சிவங்கடத் துராநி மித்தத் திறம்பல திகழ்ந்த மன்னோ.

[கச]

தனித்தனி நிமித்தங் கண்ட தகுமகிழ் வலதுந் தம்மு
ளினித்தெழு மின்பந் தேங்க மிருகணீ ரகுவி தூங்கப்
பனித்துடல் பூரித் தோங்கப் பாலிய புளகந் தாங்க
ஹனித்தவர் மார்க்கண் டாசா னுடசம்வந் தொருங்கு குழந்தார்.

[கௌ]

வேறு.

அன்ன மாதவர் யாவரு மெம்முட லகத்தினும் புறத்து
முன்னு நன்னிமித் தம்பல வேககா லத்திலிம் முளரித்
துன்னு நம்மவ ரொவ்வொரு வருக்குமிக் கின்புறத் தோன்றத்
கென்னை யோரிப மென்னயோ சனைபுரிந் திருந்திடு மெல்லை. [௧௯]

வான துந்துபி யோவென வழங்குகெப் பீ ரவான் வாணி
யான தங்கெழுந் தரியருள் சேடனாஞ் சேடன்மெய் யன்பாற்
கன்ன மின்னதில் லாழுதம் புண்ணிய கவுரவ கனத்தான்
மேனி மிந்தெழு சூதமு லத்தொளி மிளிர்சயம் பிலிங்கம். (௧௭)

அமிர்த ரூபமாய் மல்லிமுன் வல்லிகள் செறிந்துகூழ்ந் தடர்பு
ரிமிர்த ருங்கிரு கார்தரத் திலங்குமந் நிமலமா விலிங்கத்.
துமைம னுளைனத் திருமணு ளன்றனி யுருள்பெறீஇ யுவந்திங்
கமய நேர்தொழற் காதர மீதரப் போதரு மகிகோன். [௧௮]

அன்ன சேடனிங் குறுதனு மருந்தவப் பயனென வறிமி
னின்ன காரண மேரிமித் தம்பல நிகழ்ந்ததும் மெதிரோ
யென்ன வோதிய வுடலிலாத் திடமொழி யமுதமுண் டிலங்கு
நன்னர் மாதவர் வேறிளி யாதுகொ லின்பென நயந்தார். [௧௯]

அனைவர் சூழன்முன் னனந்தர மனந்தனு மனந்தனல் வினந்தன்
றனைய ளாவிய வெதிர்வர முதிர்வர முனிவார் தாஞ்சென்
றினைய தென்பதி லின்பமெ யன்புற முன்புறீஇ யிம்பர்
வீனையை யோவிய மேலிய காவிய நாவியல் வேந்த. [௨௦]

இந்த மாவனத் தெல்லையில் வரத்தினே வினிதுவீந் நிருக்கு
மந்தி ரேசன தருட்பெருந் தரத்தினே மறுதமர்ந் தீண்டு
வந்தி யாம்புரி யருந்தவ வரத்தினே மற்றெனே வமையு
மெந்த வாய்மையு மின்னநின் வரத்துயர் விசைப்பதை யெவளும்.

என்ன வின்னன வின்னுலா முன்னுரைத் தெதிர்தழீஇ நமந்தா
ரன்னர் யாரையு முன்னமந் தடிக்கடி யருந்தவப் பெரியீர்
பொன்னை நாதனைப் பல்லுகம் வெரிந்மிசைப் பொறுத்தபுண் ணியமோ
பின்ன ளாங்கவ னருள்பொழி கருவொழி குரு மொழிப் .பேரே.[௨௨]
எத்த லங்களும் பத்தியான் மிக்கிறைஞ் சிடத்தரு மிருஞ்சி
ரித்த லத்தெலை புசப்பெறீஇ யெளிதுட் னித்தவப் பேற்றால்

வித்த கத்திரு *மும்மையா லருளுல காட்சிசெய் விமல
வுத்த மத்தவ ருலதரி சனத்தனிப் பேறுபெற் றுவந்தேன். (௨௩)

*மும்மை-விபுதி குத்திராகும் சடை.

இனிப்பெ நற்கரும் பேதமற் றுண்டுசெர். செனக்கென விசைத்தாங்
கினிப்பு நக்கலக் தழைத்துறு குலத்தழைத். தெழுமுனி வர்தாந்.
தனிப்ப சன்சரு னாகான் மிருகண்டு தனையனாக் சிரிமத்.
தனிப்பு கப்புருக் தருத்தவ விருத்திக டயில்விஞ யமர்நால். (௨௪)

நான மாதிகட் செவருயிக் கண்புற கயப்பது நலயிக்.
கான மார்க்கண்ட திர்த்தமென் நவச்சொல வினவியங் வசேன்
ஞான மாதவ ரோடுநீ இயக்குமா சங்கற்ப கவின் நவ
வான நீர்க்குடைந் தவட்புரி நியதிகண் மரபினால் வயக்கி. (௨௫)

வேறு.

கோதாச முதலாய குலதானம் பலதானம் குளிர்வ தான
மேதாச முனியோர்கள் வெறுக்கையுற வகைவேண்டி வெறுக்கையோடு
மீதாசத் தருவாதி விருதாசத் தானமென வென்க கல்கி
பயாதாசம் புரிந்தலவேட் டருந்தானத் தம்முனிவர் கார்வஞ் செய்தான்.
இவ்வாறு செவ்வாறுந் நியன் முனிவர் பயன்முனிவந் தேற்ப கங்கு
மவ்வாதி சேடன்மதித் தமுதாதி நாளளித்த வாசான் சொன்ன
மைவாமுங் கனத்தமுத மயவிலிங்க தரிசனத்தின் வாஞ்சை கூர்ந்திங்
செவ்வாயின் னமுதசயம் பிலிங்கமவீந் நிருந்தருளு மியம்பீ ரென்றான்.
அகியாச புகலுறுமவ் வாசைமொழி நேசமொழி வறவி னுய
தருமுனிவ ரககெடுப்பு சாற்றுகின்றார் முன்காகோ தாரு லேச
முகமுருவங் காண்மோவ முதலிங்க தரிசனமியம் முளரி யிற்பல்
வகமுறினு மெமக்கெவனா முற்றெமது கண்ணாக வுணர்த்தி லாயேல்.

இங்குநினைக் கொண்டுகுனிய விலிங்கதரி சனப்பெரும்பெ மெய்த வாலே
எங்கவரிரு கண்ணீமெய் யேமுகம னன்றுகரி யினிவே மென்னே
தங்கியும்மன்னெடுநாளித்தலச்சி டப்புகின் தருமைத்தவாங்குரம்மே, யொ
ங்கியெழுந் தனவிலிங்கத் துயர்வேதுமுணர்ந்திமப்பெ ழுற்றி லேமால்.
என்றனைய முனிவருவந் தினிதிசைப்ப வவரோடு மெனைய ரோடு
மன்றினிய சூதவனத் தமுதமய சுயம்பிலிங்க வரும் ருந்தை, நன்றுது
நீஇ யெங்கெங்கு நடந்துறுங்கான்மார்க்கண்ட களினிதீரத். தென்றுதய
திசையனித்தாயிசைப்பரும்பல் வளஞ்செறிந்தோ ரிடத்தோன்றிற்றால்.

ஆங்கதகண் டெறும்பொழுதா ரமுதினினித் துளங்கினிவித் தருந் வந்
தீர்த்தாந், கோங்கியெழு மினனிகைகேட் மெவ்விடமோ வெவ்விடமுண்
டுமெப்சாவி, தாங்குகளத் தமலனமர் தானமவ ண்முதவுருத் தவரு. தெ
ன்றுந், தேங்கமுதம் பொழிதிறனே* சிரிதுவென் றுளங்கனிப்பச் செ
ல்லா நீன்றான். (௨௬)

0 ஆதானம்-தாபனம். *சீர்-ஒவி.

காவாவல் வொலியெழுத்தின் வடிவாக மாறேவா மணிதன் டாசம்
காவாவு மாகாந்தா கைகாசை கைலேசா கங்கா தேசா
பாவரத பூதேசா பாசுபதே சாகவதா பாமே சாபூ
தானேயு டணசாம்ப சதாசிவமம் திரகாதா தானு சம்போ. (௧௨)

சந்திரசே காவாம தாண்டவமூற் றுண்டவபஞ் சாக்க-தேசா
சந்திரகாத் திரவிலோ சனத்திரைய வினத்துயர்மா சரும வேசா
சந்திராளம் புயதரிகோ சராசனபல் கராதிபனே சருவே சாநெஞ்
சந்திரா மன்பருளத் தனிர்கோலி நனக்கோவில் சாந்த வாழ்வே.

என்பனவா தியநாமத் திலங்கொலியா யெழீஇச்சுமாயினித்த லான்மெ
பன்புநிறைசுகவொலியீதாமெனவுட் காமுறவாங் கண்குங்காலவ் [சன்
வின்பவொலி பன்னிறத்தவிருஞ்சிறைப்பைஞ் சுகவொலியாயினி துமல்
முன்புதேரீ இயிர்மிதித்தமுன்னிய துமுடிக்குமெனமுடிந்துகொண்டான்
அனந்தரமா தவர்முற வாங்கணுகி மாங்குயில்க ளழைக்கு மோசை
கனந்தருவா ரிகைசுவா கதங்கிலவென்பனவாநி கழறு மோசை [காட்ட
நினைந்துருகி மயினடமுன் னிலைநினைப்பித் துலைமெழுகி நெகிழ்ச்சி
வினந்தருவண் டிசையாநி யேத்துறுமநடங்களுமென முன்கண்டான்.

சாதிமா லதிமயிலை தளவுமுத லனவில்கொடி ததைந்து மல்கி
மீதுபடர்ந் தலா்துறும்பல் விருக்கமுன முருக்கமுத விமல விங்க
பாததரி சனநிமித்தம் பகிரண்ட நிரைகளினும் பயிலா நின்ற [டான்.
வாதிதிருக் கயிலைநிரை யடைந்தவன்குழிந் தனவெனுமா நமையக்கண்
சேகரபூ ருகநிகரஞ் செறிதனிரீன் நிருவாழ்முனந் தேட நீடுஞ், சேகர
வெற்பொன் றலபலி நிரன்கொலென நின்றொளிரச் சேய்மைகண்டான்
சேகரவா திவாப்பரமன் நிருவருளிற் பெருகருவித்தெளிதேங் கண்டான்
சேகரன் மிறக்குனித்த செம்மலைக ளெனவிதழிச் செறிவுகண்டான்.()

இத்தலத்தேர ஈணுவனவா கினுமீகை மலையனவா மிரும்ப யன்க
டத்தமகை யுறளீதரி சனமெனவே யிலாங்கலிக டங்குச் சின்னீர்
துய்த்திடமுன்னல்நியவச்சுநாசியமாச்சுதன்மைமுனந் துலங்கப் போந்து
பத்தியினல் வினரீர்கள் பற்பலதந் தலங்கரிக்கும் பரிசு கண்டான்.

உத்தமர்தூற் சலிசலபத் துணர்வரிதாய் வெற்றென்னு தூரனதாதி
மெய்த்துக்கொந் தொடருடைத்தாய் விழிப்பொருளாழ்ந் தினிப்பறவுந்
வினங்கல் போற்க, வித்தபிதற் செதிர்மறைபா விளைகாவல் பலத்தோடு
மெதிர்வ கண்டான், மொய்த்தெழுமுக் களித்தொகைகண் ழுவுகைநு
ந்நிறத்திலரு முறைமை கண்டான். (௧௩)

விசே—மலை. !முடிதல்—சுண்டுமுன் றானையின் முடிதல்.

சம்பீர மிலிகுசுமென் தன்பெயர்க்கேற் றிடக்கன்னித் தீதயலார்த்தஞ்
சம்பீர மிலிகுசுமாத் தனிகாட்டுங் கனிகாட்டித் தானோமோ கிக்குஞ்
சம்பீர நிரைகளைச்சர மிகரப்பெம் றிரைகளைத் தங்கைநீட்டிச்
சம்பீர வடியருக்கீ தரவெதிர்பார்த் துறுங்கொடைஞர் தாமர்க்கண்டான்.

நீடுபெருஞ்சுருள்களெலா நிறைந்திருந்துந் தாழ்த்தடங்குநிலைமை வாய்ந்து
நீடுபெறுமணிதொகையாய்ப் பெருமுடிப்பா யருள்கொடைஞர்பெற்றி
காட்டுந், தாடிமும்பெயராலுந்தானிழிந்துமுனையேந்தனைமுன்காட்டியிழி
விடம் பனைப்போன்றந் கிவங்குதுமுந்திரிவீருக்கத்தியல்புங்கண்டான்.

இவ்வகையின் மற்றுமவ ணிலங்குபல நலங்களெலா மிதயானந்தச்
செவ்வியிகக்கண்கண்டுசெலுஞ்சேடனெதிரவண்வி சேடமேன்மைத்
திவ்வியதேத்துயர்வீருக்க சேகரமாய்த் தோன்றிடவோர் சேக ரந்தா
னவ்வியன்மா வணித்திதழி யருண்மலிகு வினம்பாரி சாத மாதி. [சஉ]

குழுபுலா னிவந்துநவத் தருமங்கண் மீப்படர்ந்து துவன்றி யெங்கும்
வாழியன்மா வதியாதி வல்லிகன்பே ரில்விதெனு மாண்பிற் குழ
வேழிசைய பிரமாங்க ளிருஞ்சாம கீதமினி திசைப்ப மல்குங் [தான்.
கேழிசைய பொருகுழல் கெழுமுதல்கண் மெய்வலன்பின் கிழமைகூர்
அளிகிளா வாங்குறுங்கா லச்சுழ லுட்சார்த்தங் கரிது நீங்கி

யொளிகிளரு மடிமடைவின் மறுகாலின் மறுகாலி னுயர்பால் வெள்ளங்
களிகிளரப் பிரவகிப்பக் கற்றினங்க ளுடன்பல்வலம் *கண்டு தாழ்த்து
தளிகிளரப் புறம்போந்து தன்னெதிரே பன்னிரைகள் சார்வகண்டான்.
பாற்கடலின் மேற்படப்பெய் பசுக்கடமெவசுக்களுடன் பரவிமுன்செல்
காற்கடலு ளுள்வெள்ளங் கைம்மேல்வந் துய்மேன்மைக் கணம்பெற்
ருங்கு, தாற்கடனீத் திலகனந்த னுவலரிய சிவானந்தா னுபவி லாச
மேற்கடவுச் சென்றருங்கு விதப்பருமற் புதப்பரம விளவுகண்டான். (1)

தோற்றமும் குழலிற்காத்த் தாலகுலம் வாலதியாற் சோத னித்தொண்
டாற்றியுய் லாலகுடா வடிவிரைகுழற் திறைஞ்சுபுயோ காகி தொண்டு
போற்றியதா மும்பணிந்து புரியோகத் தனிதமாய் புழைக்கை நீர்நா
யேற்றபுணி கயஞ்செயக்கண் டரவம்பாங் குபகார்த்தத் திறைஞ்சிச் குழ-

இன்னபைல் விலங்கினமு மிருங்கமும் குலங்கனும் வெல்லையாந்து
குண்ணருமற் புதச்செயல்கண் ணெவாத வானந்த வுதி முழி
பெண்ணியுடையானமுத விலங்கேச னெழுந்தருளி யினிது-வாழ்க்
தன்னிகர்பா தலமிதுவோ தரும்பணிசெ யிவரெம்மா தவர்க ளேயோ

என்றுவிசைந்தன்புறமுனேகியெதிரடிக்கடிவீழ்ந் திறைஞ்சி யெம்மான்
முன்றிவரும்பணிநாளுமுயல்கின் றீர்திருத்தொண்டர் முன்னொன்னொ
லின்றுதமதரிசனப்பேற்றினுக்கியன்மாதவமென்னோவெளியனேனை
க்கொன்றைமுடியானேன்றுகோடலுஞ்சங்கமத்தின் தணமெய்னது.

அன்புரைபற் றுபலபுகன்றாக் கருளீர்ப்ப வுட்புகுந்தா னமுத மாண்பே
ரின்பமய சுயம்பிலிங்க வின்னருண்மந் திராத நெழிற்கோ லந்தன்
முன்பிலகு முறைகண்டான்முதமகோ ததிமூழ்கி முன்ன மாதி
தன்பழைய காரணமெலாந் தணந்தொழிய மணந்தசிவந் தானே யானான்.

சேவருண சேட்டிதமோர்சிறி துயிலான் றிருமுனந்தான் செய்த *லோதல்
யாவதுமோர் வரிதாய்ப்பற் றிலாததொரு தம்பமென வெதிரிற் றுழந்தா
னோவரியி ளிவானந்த அததியினுந் கரையவா தொன்றி வாழந்தான்
நேவர்பிரா னருளெடுப்பத் திரையூடு கரையேறித் திருமு னிள்ளான்.

அருண்மேனியமுதவொளியழகெறிப்ப வணித்ததுகண் டன்னுலிந்தத்
திருமேனி திகழ்தரவிச் செகமுழுதும் புகழ்தரநீ திவிய லிங்க
வுருவாதி ஷுத்தித்தெழுந்திங் கொருவாம லுலகமெலா முலவா விற்பப்
பெருவாழ்வு பெறவமந்த பேரருளிப் பேரையுணர் பெற்றித்தேயோ.

உளையாலு முளத்தாலு முணர்வாலு மொருநான்கி னுச்சி யாலும்
வளையாநின் னருட்பெருக்கெவ் வகையாலு மணுத்துணையும் வழுத்தொ
னாதேபுரையோடு தரையோடு புன்றொழிலே துன்றியவிப் புழுத்த நா
யேன், களையாவன் மனத்தெனியேன் கருதுவதோ லிதிர்விதிர்க்குந்
கடையேனுள்ளம்.

(௮)

அகிலேசா சுயம்புலிங்க வழுதேசா முழுதருளம் பாநே சாவில்
வகிலேசா யினுமளியு ருத்தென தெனையுமளித் தருள்க ரோசா
முகிலேசா முடித்தாசா மூதேசா பூதேசா முன்ன ளன்னை
நகிலேசாத் தியவடுக்கொ ணடநேசா படனேசா நானூல் வாசா.

என்றினைவதிகன்பலவெரித்திசைக்குந்தெடுத்திசைக்கு மிடையே
யிற்பப், துன்றிருக ணீர்மாரி சொரிந்திடுநாத் தழுதழுப்பச் சொற்கள்
சோரு, முன்றிஷடிக் கடியிறைஞ்சு மொழிகுறும் பினுந்துதிக்கு முத
மாகு, மன்றிவேந் துற்றுளவாராமையெவானக்குநர்முற் றரிதேயம்மா.

இவன்செயலிங் கிதுவாக வினிதடன்சா ரிருபுகுழாமெல்லாக் கண்டாக்
ருவந்தன்பன் முறையிறைஞ்சி யுருகினரீங் வழுதேச னுருவந்தாணுஞ்
சிவந்தரவந் தருளியவிச் சேடனே விசேடருள தெய்வ மென்பார்
பவந்தெறுந் குருவென்பார் பாகதிக்கு வித்தென்பார் பாமனென்பார்.

புத்தல் - நீங்கல்.

பன்னுளிக்தமீர்துளநாம் பரிந்துபுரி யருந்தவமெய்ப் பலனோ வென்பர்
 ரன்னோவிப் பணியாசகக் கற்றுறுகைம் மாறெம்மா லாமோ வென்பர்
 முன்னுளிக் குளதெனிலிம் முளரிமுழு துவாவியவெய் முற்படாதோ
 விர்நாகர் கோனன்பே யிவ்விலிங்க வருவாகி யெழுந்த தென்பார். (௧௬)
 அன்னோவென் புசன்றவா ரமுதசயம் பிலிங்கமிஃதநீதி யோந
 முன்னாதற் கென்ன தவ முற்றினமுற் படலெளிதோ முளரி வாழ்க்கை
 மின்னாத குசுவனருள் வியனுபதே சப்பேற்றின் மெய்மை தேர்ந்த
 வின்னோன்வந் திலனேலிவ் விவிங்கமதி துரமகக் கின்னு மென்பார்.
 இவ்வகைபற் பலபுகன்றங் கின்புறுமெ யன்பினமு தேசபாத
 திவ்வியச ரோருகம்பன் முறையிறைஞ்சிச் சிவானந்தந் தினைத்து வாழ்ந்
 தா, சவ்விருடி குழாம்பணிலேந்தமுதலிங்க தரிசனம்பெற் றடுத்தவந்நாட்
 டைவருபு சங்குருவா ரம்பருவ மாயவதி சயத்தை யோர்ந்தான். (௧௮)

வேறு.

முன்னுந் திவ்னை முளரியின் மாநடந்
 தன்னை நார்தரி சிப்பத் தருந்தின
 மின்ன மாவனத் தீசனைக் காட்டிந்ரு
 லென்னை யோவிதற் கீயுங்கைம் மாறியாம். [௧௬]

யாது நல்கினு மின்னதற் கோரனு
 வாத லொப்பரி தாதலி னித்தகு
 மூதி னத்திம் முளரியி லீசனைப்
 பாத சேவை பரிந்து புரிந்தவர். [௧௭]

ஆதரத்தபி டேக மருச்சனை
 மாத ருற்சவ மாகி வயக்கினர்
 காதன் முற்றுமுன் பெற்றருள் காட்டுமா
 மோத வுத்தம மோக்கமு மேற்கொள்வார். [௧௮]

என்ன மாண்பு வாகச மீதுரைத்
 தன்ன வாரமு தேசனை யாசையிற்
 பன்னு மாமலர் பைங்கனீ யாதிகொண்
 னென்னு பூசை முறையி னுஞ்ந்நினை. [௧௯]

என்று நந்தி யியம்ப வெதிர் தொழா
 நின்ற வம்புய னும்பல்பி னேய்மிக்
 கொன்றி மேற்பன்ன சேச னுஞ்ந்நிய
 நன்றி யெந்தை நவின்றருள் கென்றன்ன [௨௦]

சனற்கு மா னுவன்க தழைப்பமேன்
மனக்கு லாவுந் தீசன் வழங்கியாங்
கினக்குழாங்கொ விருடிகள் கேண்மினி
ரெனக்கு னாகர குதனியம்புமால்.

[௬௪]

வேறு.

இனைய காதையி சைத்துனா ரினிது கேள்விம டெத்துனார்
வினைகள் யாவுர்வி டெத்துமேல் விளைபல் போகறு கர்ச்சியார்
புனக கோலின்மு டிக்கணீன் படியி னாயுண்டி குத்துவாழ்ந்
தனக பாதநி முற்கணே யமல யோகினி லைப்பரே.

[௬௫]

குதவனஞ்சென்ற சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௭௩௬.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம்.

அன்பேறு சேடன் மாவன மன்றேகு காதையி தோதினம்
பின்பாதி லேசேதம மாதிய பின்றாந நீன்பணி பீடியர்
சும்பாபி டேகமு னாயசெய் கொன்பேச வாயினி மேலென
கம்பாவ நாசசு போதக நந்தீசு னாதர வோதுறும்.

(௧)

வேறு.

!தாதை மைந்தனென் றோது தபோநிதே

* போத னந்தன் னந்தரம் போற்றுமா

நாத னெந்தை நயந்தமர் கோயில்செய்

கந்த லுந்து கருத்தனி தாற்றாமால்.

(௨)

பாங்கி நின்ற சுரத பகியைநீ

யோங்கு சேதிம மோது முறுப்பெனந்

தாங்கு வானவ ருருஞ் சயழ்ப்புற

வீங்கெ மீசற் கியற்றுகென் றேவினான்.

[௩]

பின்னு மெத்தை பிரானடி யர்ச்சனை

யுன்னி யாற்றற் குழுவனின் புந்திய

வன்ன பூசைமா சாந்திகடீ காம் பொரு

ளென்ன வுங்கொண் டமின்னென வேவினான். (௪)

உழைய சாங்கல் வுரைசெந் தொண்டெசன்

ரெழிவி லாவவ் வுபகடீ ணம்மெலாந்

சூழுவின் மல்கக் கொணர்தரு முன்னவட்
செழிய புற்கொடி யாதிய சித்தரேர். (௫)

பாலு மாய்மருந் தாய தெனுப்படி
கோல முற்றுஞ் சுராதிகொள் கோக்கனன்
பால ருந்த வருச்சித் தருத்துபு
சாலு மெய்ப்பயன் பற்பல சார்த்தனன். [சு]

பளிக்கு மேனிப் பானமு தேசனுட்
களிக்கு மப்பிர தேசங்கண் ணாடிபோ
னொளிக்கு லாவிய வொப்பச் சமன்செயாத்
தெளிக்கும் போழ்தத் தினகரன் நன்கரம். [௭]

சிறிது மெல்லெனத் தீண்டெந் காண்டலு
யினையி லிங்க முடித்த னிருகரம்
பொறைசெய் வெண்குடை பொற்ப நிழற்றும்வாழ்
வுமநி னைந்தர கேசன்மு னுற்றனன். (௮)

அதற்கு முன்ன ரமார் தபதியங்
கிதற்கு நேரிலை பெந்தவண் டத்துமென்
பதற்கி ணங்கொரு பைம்பொன் மணிக்குல
விதத்தொ ளிச்செய் விமான நிழீஇ யினன். [க]

யாமி யத்தோ ரிலங்குபொன் மேருவிப்
பூமி யுற்றது கொல்லெனும் பொற்பது
தேமி குத்தெழு தின்கயத் தெண்குல
நாமி கப்பொறை யாற்று நலத்தது. [க௦]

அனந்தன் கூர்மன்முன் ஞாயவ ரண்மியாங்
கினந்தி கழ்ந்துற வேண்டு மிடந்தோறுங்
கனந்த ரப்பொலிந் தோது கவின்க
மனந்த ருக்கி வகித்துறு மாண்பது. (க௧)

பானு வான்செல் பரிசுநேர் பார்த்துமப்
பானு வொன்றிவட் பற்பல் பசுங்கதிர்ப்
பானு நின்றொளிர் பான்மையி தென்னையென்
பானு றும்பொற் கலசம் பரிப்பது. [க௨]

வானி ராசியு மல்லலிம் மண்ணுலா
மானு மல்லவக் *கோபுரத் தானல
வேனை யாண்டைய வென்னப்பல் லேற்றின
மேனி லைத்தெழில் செய்ய மினிர்வது. [க௩]

சிந்தி லிங்கத்தி னென்றதி தூலமா
முந்தி லிங்க மெனலின் முடிநிறை
யிந்த ணிந்த தெனநித் திலத்தினத்
துந்து டெண்குடை சென்னி யொளிவது. [கச]

அன்ன தற்கிரு பான்முத் தவிர்மணி
யின்னி யற்றிரண் டேழையர் சாமா
முன்னர் வீசுபு நிற்பலம் மொய்திரை
மன்னு கங்கையின் னொன வாய்த்தது. [கடு]

மாற்று யர்ந்தவட்*டாபத மாமணி
யாற்றி கழ்ந்து சிவாகம யுத்தமாய்த்
தேற்றி யெங்குஞ் சிவனே பாமென
வீற்று வீற்றொளிர் விம்பங்கண் மேயது. [கசு]

சித்தி லத்தொடை குழ நிரைஇவை
சத்தி னத்தினு நாற்புறஞ் சித்திர
பத்தி மிக்கெழுச் செம்பது மத்தணி
மத்தி வைத்த விதானமுள் வாய்ப்பது. [கஃ]

புத்தி சுற்றயில் புன்மைய னோதுத
சத்த தாங்கொ னவிற்பரி தோர்துணை
குத்த மப்புல வோர்க்கு முறப்பெலாஞ்
சுத்த யோகருட் டோன்றவ் விமானமே. [கஅ]

இனைய மான விமான மிலிங்கமேற்
புனைக ரூப்பக் கிருகம் பொலியுமவ்
வனக னைம்முக னாதலி னூற்றிசை
யினிலவ் கண்ணடி யேநினாத் தாலென. [கக]

நாற்பு றத்து கலத்திகழ் பித்திகை
யேற்பு றப்பளிவ் காலுறுப் பியாவையு
மேற்பு டுத்தி வியன்மணிச் சான்றம்
யாப்பு றத்தெழின் மல்க வியற்றினான். [உ௦]

வேறு.

இவ்வகையி னமுதசயம் பில்லிங்கசதாசிவார்ச்சனைக்கவ் விறைவனைந்து
தெய்வமுகோற் பனமுனிக டிருக்குலத்தார் சிவசாதிச் செல்வராதி
சைவசிவ சமக்கார சர்வாதி காரொனந் தணரோ யல்லா
லவ்விடையுட்புருதம்விதியார்க்குமிலாக்கூவின் முடித்தமைத்தபின்னர்

*அட்டாபதம்—பொன்.

அரணரியம் புயன்மகவா னுயிவர்நாற் சாதியசென் றுரணஞ்சென்
மரபினில்லவ் சிவவயன் றன் வத்தோற் பவமுனிவர் மரபி லங்க
வருமறையோர் புருமருத்த மண்டபஞ்சத் திரியமனர் வணிகர் சற்குத்
திரிப்புருமா மண்டபமுன் றிகழாறு காற்பீடஞ் சேரச் செய்தான். (௨௨)

அடேக்குமா ளீகைநிரைவின் ணகடுபோழ்ந் துவணைதா னமைத்த வேணி
கடுக்குமா நெழீஇச்சுழ்ந்து கவின்முதற் பிரகாரங் கண்டான் மேன்மேற்
றெடுக்கும்வானகருமிவட் டின்னுறப்பல்லேணியைத்தோற்ற மென்ன
மடுக்குறுமைந்தாவரணமதில்களின்மேன்மேலுயர்கோபுரங்களவைத்தான். ()

ஆவரண மைந்தினுமாங் காங்குபரி வாரகுல வமரர் வாழ
மாவரண வுறையுள்பல மணிபொன் னுற் புரீஇப்பளிங்கு மணிச்சி லாதி
யூலிரிபன்சிலங்களுமொப்பமைத்தணய*குட்டிமஞ்சந்தரும்டொன்னுற்றிச்
சேவினமுஞ் சிவகணமுந் திருமதில்க் டொறுந்திகழச் செறிவித் தானுள்
முரணிடப கந்தியபி முகவாயி றெருமருவ முதிய செம்பொ
னரதனமா தியதிகழ்மண் டபங்கள்புரீஇ முதல்வாயி லநந் தீசாடு
பரதலமேற் பொன்னுலம் பரதலமே னியிர்துசத்தம் பந்ரி நீஇமா
திரமிருநான் கிலுமணைய ஃசவேறு கொடித்தம்பத் திறந்தா பித்தான். ()

அனகன்விழாச் கொண்டருளு மணிவசந்த மண்டபஞ்சி வாக மாதி
புனிததமிழ் வேதசிவ புராணாதி திருமுறையைப் பூசித் தென்றுங்
கனிதருமன்பருண்முனுரீஇக்களங்கமுற்றுணர்ஞானக்கணவலோர்பு
வனமுய்சிவப் பிரசங்கம் வயங்குறச்செய் வித்தியா மண்ட பந்தான். ()

ஆயிரவிற் கானிறுவு மணிமணிமண் டபஞ்சததம் பாதி மேய
மாயிருமண் டபம்யாக மண்டபமா மறைகீத மண்ட பாதி
னாயபல வங்கமெலாந் துணைத்திலங்க வமுதலிங்க சுயம்பு நாதந்
கேயமகா சிவலோக மிதுவேயென் நெடுத்தோத வியற்றி னானுல். ()

இம்முறையேமும்மையினுமெம்மையருண்மெய்ம்மையுலகெல்லாமீன்ற
வம்மையமர் செம்பொன்மணி யாலயமு மாலயன்முன் னமா ராதி
மும்மையுல கமும்வியப்ப மூதண்ட பகிரண்ட முழுதும் வாழ்த்தச்
செம்மையபல்லங்கமெலாஞ்சிறந்தோங்கிறந்தேங்கச்செய்துமேலும். ()

தாய்மையதாய்த்தின்னியதாய்த்தொழிற்கினிதாயிழுக்கிலதாய்த்தொன்
னாற்சொல்லும், வாய்மையதாயொண்மையதாய்வயங்கெழின்மாண்சிலையி
னிபமாமுகத்தோன், றுய்யிலுர்பரன்முவர்சௌராதிசண்டாந்தசடரிவாரச்
செய்மையர மருமுருவந் திருவுருவோ வென வியப்பச் செய்துமேலும்.

*குட்டிமம்—கற்படுத்தநிலம், 0 அபரதலம்—பின்புறம்.

அண்ணமனக் காவியை யாவருட்சத்திபீடமுஞ்செய்தாங்குக்கண்டோர்
கண்ணடியோ மரகதமோ கருஞ்சிலையோ வன்றெனவே கீழறி முற்று
மெண்ணரிதா யிறுவகையு மீதலவென் றேமறை களிறையை யோதும்
வண்ணமெனத் துணிந்துரைக்கும்வகையெவர்க்குமரிதாதமாண்பிற்றந்தான்.
திருவிழாத் கொண்டருள்சோ மாக்கந்தர் மதிமௌலி சிற்சு பேசர்
கருவிழா தெமையருளுங் கணேசர்வான் பிடுகுறமன் களிக்கு நேசர்
கருவிழா விதழிமுடி வாங்கினரத் திராதேவர் முதலோர் வன்சீ
குருவி*ழா விருதசாம் பூரத்தா னிருமித்தாங் கொளிர்வித் தானால். ()
இருமணியினிருமிதஞ்செயிருவகையிம்மூர்த்திகளுக்கெல்லாஞ்செம்பொ
ருமணியின்வருமணிகளளப்பிலசெய்தமு தேசர்க்கைந்துசென்னிக்
குருமணிய சடிகைதிகழ் கோளராப் படங்கலிக்குங் கோள காதி
திருமணிய வுபலீதத் திருவணிமு னெல்லாமும் திருந்தச் செய்தான். ()
இப்பரிசெல் லாம்புரிந்தாங் கெதிர்நின்ற மயனுடல மிறுகப் புல்லி
யொப்பரிதாய் நீயிவன்செ யுதலியுரை யளவைகளி னுணர்த்தொ ண்தா
லெப்பெரியவருக்குமெனில்யாந் கொலனுவெனுங்கைம்மாறியற்றவல்லே.
னப்பரம னருள்வீடு மதற்கிணையோ வன்றோமற் றறியே னம்மா. ()
என்றுபல புகன்றிணையொன் றின்றெனினு மரபிஃதங் கீக ரிப்பா
யென்றுபலபலபொருளினிருங்குவைகளரும்பணிமுனெல்லாந்தந்தாங்
கென்றுறழ்மா மணிப்பணிவேந் தின்புறுமெ யன்பினமு தேசன் பாதத்
தென்றுணையேதும்பாபிடேகமினிக்கொண்டருள்கென்றிறைஞ்சிப்போந்து.
முனிவர்க்க மாகமதான் முற்றுணருஞ் சிவத்துவிச சூதக் கோர்மற்
றெனையரொடுஞ் சூழ்ந்தனுணை பெருவாய்மா கும்பாபி டேக மீற
மனியசிவ மகாயாக மகாசாந்தி புரியோரை மாசொன் றின்றாய்ப்
புனிதமதாய்ப் பொன்மதிமுற் புணர்சுபநோக் கணவுநலம் பொலிவ தாகி.
திரிகோணங்கேந்திரமாதியநலன் பல்பயன்மலிந்துசிறப்பத்திக்கோண்
அருகாது னுனித்துநிறை மதிநாணிச் சயித்தனைய மாசு ணேசன்
பெருகார்வத் தமுதேசன் பேணுதளிப் பூர்வதிசை பிறங்கப் போந்தாங்
கொருவாதொன் றிலஞ்சிதன்பே ருறப்புரிந்து மயனாலவ் வுயர்த டாகம்.
மேற்றிசைமார்த்துண்டமுனிவியன் நடமில்விரண்டினுக்குமிளர்சோபான
நாற்றிசைமா மதிலாதி நயப்புறுத்தி வியப்புறுமெய்ஞ் ஞானம் வாய்ந்து
போற்றிசையுஞ் சிவத்துவிசர் புந்திமகிழ்ந் தனவராதம். பொலிந்து வாழ்
வேற்றிசைவான்றோதேயேயெழின்மணிமாளிகைபலவாங்கியற்றுவித்தான்
மும்பெறவச் சசகுமீப முதியசிவ மறையவரை மும்முத்த நன்னா
ளிப்பாவு பற்பல்பொரு ளெல்லாமு னென்றிறைத்தவ் வில்லந் தோறும்

*எகரம்-எதுகைகோக்கி முகரமாயிற்று; உழ்க்கின்றதுபொல்

பொற்புறுமர்பிரதிட்டை புரிந்தமைத்தாங் கேனையவும் புரிந்து செய்யு
கற்புமிரு மகிவேந்த ன்நாட்டு மகிவேந்தா மபயர் கோமான். (௩௮)
சாற்றுலுபே ரிராசகு டாமணியென் பான்றனையித் தலத்தி னும்போந்
தாற்றுசெய லுரைத்தழையி னந்தணர்கா னென விடுத்தா னவாங்கேகித்
தேற்றினர்கேட் டன்புவகை திளைப்பவனப் பரியநிதித் திரளி னோடும்
போற்றுபரி வாரமெலாம் புடைசூழ மாவனத்துட் பொருக்கென் றற்றான்.
அத்தகையி னிராசகு டாமணிபோந் தகிவேந்த னடிதாழ்ந் திந்த
வுத்தமமா தலமிதுவோ வொப்புயர்வில் சிவபுரமென் றுவகை யுள்ளம்
பொத்தநடந் தனந்தனோடும் பொன்மணியா திகடிகழும் புனிதன் கோயி
லெத்தலமுஞ் சிவத்துவிச ரிருக்கைகளுந் தனித்தனிகண் டின்புற் குனால்.
என்னுரைக்கே னின்னருமை யெப்பெரிய புலவோர்க்கு மெடுத்துக் காட்டா
முன்னுரைக்கு மரிதேநீ யுவந்துபுரி நிருப்பணியி னுயர்வென் றானின்
முன்னுரைக்கு மாறேழை முன்னுகினு முற்றுவதோ மூதக் கோயென்
றின்னுரைக்குஞ்சென்னிதவன யெதிர்தழுவிப்பணியரசோரிருக்கையிந்தான்.

வேறு.

அத்தலத் தமர்ந்தர சனந்த னோடவ
ணைத்தகு செயலுங்கண் டிருப்ப வவ்விடை
மொய்த்தபல் பொருளெலா முன்கொண் டேகுவா
னுய்த்துள வேவல ருவைகொண் டிற்றனர். (௪௨)

அரிசனப் பெருங்குவா லாங்கொர் பாங்கரப்
புரியிடி யரிசிமாப் புலர்ந்த தாத்திரி
விரியிடி குங்குமம் வியன்மி டாக்களிற்
றெரியொரு பாங்கரிற் செறித்து வைத்தனர். (௪௩)

அலகில்பன் மிடாக்களெட் டைல் மார்த்தனர்
பொலியும்*வற் சலநிரை வேண்டும் போதெலா
மிலகுOதோகனமுற யாத்திட்ட டாசவைக்
குலவில்பல் லுணுகிறைந் தொளிர்பல் சாலையில். (௪௪)

அப்பொழு நப்பொழு தாங்கு வேண்டுபால்
பொற்புறு தயிர்மிடா நிரைகள் பூரித்தா
ரொப்பறு சுகந்தமெட் டெருஞ் குழ்பசத்
திப்பிய நெய்க்குட மனேகஞ் சேர்த்தனர். P௫)

நெக்கெழ வின்சுவை நிமிருந் தைவிக
முக்கனித் தொகுதிபன் மூரி வெற்பின்வான்

மிக்கெழச் செறித்தன ரேனை மேதகு
மெக்கனிக் குவாலுமங் கெய்த வைத்தனர். (௪௯)

மதுக்குடம் பற்பல மலிபல் லாயிர
முதுக்கழை ஈசகண்ட முழுத்த சர்க்கரைப்
பொதிக்குல மனேகமும் புடையி லாங்கலிக்
கதிர்குலை கோடிமேற் கவினச் சேர்த்தனர். (௫௦)

திணியகாழ் நறுங்குற கிரிஞ்சு தேங்கமழ்
தணியபூந் தேய்வைப்பொற் றசும்ப னேகமாங்
கெணியவில் வாதியின் வடித்தி மோதக
மணிசட மனப்பில வாக்கி வைத்தனர். (௫௧)

பன்னிறப் பல்வகைப் பளகில் சாலிக
னென்னவு மனேகவெற் பெனக்கு வித்தனர்
தன்னிக ரரியவெண் யே தண்டிலு
மன்னவற் றெண்மடங் கதிக மீட்டினார். (௫௨)

வாடக வொவ்வொரு வகையு மாசுதீர்த்
தாடக மாடமுர்க் கந்தி லாதிப
பீடகத் தானியம் பிறங்கு பற்பல
*நீடக மெனநிறை நிறைத்த மைத்தனர். (௫௩)

விலலுவம் பாடலம் பலாசம் வேணுமா
சொல்லுதும் பாஞ்சமி யித்தி தூர்வையம்
புல்லர சால்பலாப் போற்று சந்தன
மொல்லுவென் னெருக்குநா யுருவி மூவைவந்தும். (௫௪)

திகழ்கருங் காலியே தேவ தாருவே
யகருவா மலகஞ்செஞ் சந்த னாதிய
பகர்சமித் தெலாந்தனித் தனிபற் பல்கிரி
வகையெனத் துணித்தவண் மலிலித் தாரரோ. (௫௫)

மலிபசுந் தருப்பைகண் மரபிற் கொய்து கொய்
தலகில்பன் முடிக்கொணர்ந் தாக்குப் பைம்மணி
மலையென வுயர்த்தினர் வகைபற் பண்ணுவ
கலசமுன் னடுக்கினர் கணக்கி லாதன. (௫௬)

அறிவரும் பொன்னினால் வென்னி யாதியாற்
சிறியுன பெரியபலி நிறத்த பரசன

மிஹைசிவ யாகபூ சாதிக் கேய்வகை
யநீமய நிருமித்தாங் களிப்பச் சேர்த்தனர். (௮௪)

கூவிரம் வாரிசங் குமுதங் கொன்றையிங்
தீவரஞ் செங்கழு நீர்முற் சீரிய
பூவின மீனிணம் புவனே கூர்மமூன்
னாவன பொன்மணி யால மைத்தனர். (௮௫)

குதபத் திரங்கண்மும் மூன்றிற் சொல்லுப
வீதபத் திகண்முடி வினங்கு கூர்ச்சங்கு
!!ளாதபத் திறத்தேந் காய்க ளாதிய
பூதபத் தியின்மணி பொன்னிற் சேர்த்தனர். (௮௬)

பொன்னினும் பட்டினும் பொருவி லாமணி
தன்னினுங் கவிகைவெண் சாம ராதிகண்
மின்னுமிழ் சுருட்டியா லவட்டம் வீசன
முன்னிவை யளப்பில முற்றி னார்களால். (௮௭)

விலைசெல்காற் பாசமெல் வாசம் வீற்றுவிற்
தலகில்பன் னிறத்தபட்? டாட காம்பரங்
குலவுமொவ் வோர்வகை கோடி கோடியாக்
கலைகளி னளவுறுக் கலைக ளார்த்தனர். (௮௮)

மதிப்பரும் வின்னவ மனிக்கு வால்பல
கதிர்த்தெழு லனகன கக்கு வால்பல
நிதித்தொகை பற்பல நிமிர்த ரக்கொண
விரிப்புற வனகையு மிகக்கு வித்தனர். (௮௯)

வேறு.

கற்பமுறை யமைத்துவடித் தெடுத்தத் தூய கமழ்தருசி தளவினைப்பூங்
கலவை சேர்த்துப், பொற்புறவாய் தூத்துகிலி னிறகச் சூழ்ந்த பூநீத
வெண் டிருநீற்றுப் புனைபொற் கும்பம், பற்பலசேர்த் தனர்நாணங் குங்கு
மப்பூப் பாளிதங்கோ ரோசனைவெண் பசுங்காப் பூரம், விற்பெறுதண்
புழுருமுத லளப்பிலாத விரைவருக்க நிரைநிரையா வினங்கச் சேர்த்தார்.
விரைகமழு நறுத்துபம் விரித சாங்கம் விரவுறுபூம் பொடியேல வித்தந்தக்
கோலம், வரமிஞ்சா திக்காய்பத் திரில வங்கம் வான்மினகு முதல்வரச
வருக்க மெல்லாம், பெருகநிரைத் தனர்யாகத் திரவி யங்கன் பெட்டிற

இந்தீவரம்—கருங்குவளை, 0புகனம்—நீர். !!சூரியகிரணம். போலும்
ஒளியைச்செய்யும் பொற்றேங்காய். †வீசனம்—விசிறி. ௦கரம்பாசமெல்
வாசம்—பரித்தி தூலாஸாகிய மெல்லிய வஸ்திரம். ? ஆடகாம்பரம்—
வீதாம்பரம்.

வொவ் வொன்றாகப் பேணி யாசாய்ந், தரியவெலா மிகச்ச்லப மாகவாந்த
ணன்பரிதாம் படிநிறைய வமைத்துப் பின்னும். (௬௧)

அரம்பைநெடுங் குருத்தலரும் பருவம் வாய்ப்ப வரிந்துசுமை. சுமையாக
வனேகஞ் சேர்த்தார், வரம்பிலகாய் வகைமூல வகைகடுகை வல்லிபழுக்
காய்வகை கண் மற்றுஞ் சேர்த்தார், விரும்புதளிர் வகைதுவர்ப்பு ருகத்த
தொக்கின் விதமிருத்தி கைவகைவா லுக்கவி தங்க, ணிரம்புசிவ தீர்த்த
வகைப் பொற்குடங்க ணிகழ்த்துமிவை முதல்யாவு நிறையச் சேர்த்தார்.

இவ்வகையே வலர்வேண்டும் பொருளெ ளாமல் வெவ்வேயெலாஞ் செறி
தாச்சேர்த் திடுங்காற் சேட, னவ்வமுத லிங்கேசற் குளநி ரம்ப வருண்
மேனி குளிர்ந்தாமா வபிடே காதி, திவ்வியபூ சீனபுரிந்து மேற்றொ
டங்குந் திருத்தகுமா கும்பாபி டேகச் செய்கை, யெவ்வமுறா தியலுறக்
கொண் டருள்க வென்னு வேத்திறைஞ்சி வேண்டுபுமே விதனைச்செய்யும்
சிவத்துவிசர் முகமாக மயனைக் கொண்டு திருந்திரண்டாம் பிரகராத்
தீசானத்தி, னவத்தகுமா குண்டங்கள் வேதி காதி நாலிருமங் கலந்தசா
யுதங்கண் ணை, நிவத்தகுமாற் றுவாரங்கூர் மாத னுதி நீடுறு மேல் விமா
னமே நிகழ்வி தான, முவத்தகுபல் லுறுப்பெல்லா மணிபொ ணற்கொண்
டொளியாக சாலைகளாக் குஞற்று விப்பான். (௬௨)

ஒருகோட்டு முதிர்வேழ மலசில் கோட்டு மிருகோட்டு வான்படியோ
லாவியாருந், திருகோட்டு மறுமுகங் கண்டுட் கோட்டந் தீரவருண்
மதவேழம் வேதன் சென்னி, யருகோட்டு வண்கைவகி கேசன் மற்று
மருக்கன்முதற் சண்டசு னந்த மாக, வருகோட்டு பரிவாசர் விமானமாதி
வகைக்கெல்லாக் தனித்தனிமா மகப்பொற் சாலை. (௬௩)

அருண்மலரும் பிரகந்நா யகியெய் மன்னை யமுதேச னிருவருக்கு மரு
மைவாய்ப்பத், திருமலரும் பிரதான யாக சாலை திகழ்தாச்செய் வித்த
ரம்பை கழைதிண் பூக, மருமலரும் பற்றொடை பொன் னரிய மாலை
வளரொளிப்பன் மணிமாலை மணிப்பொற் குச்சு, முருமலருந் தோரண
முன் னணிகளெல்லா மொப்புயர்வி லாவகையாக் கொளிர்வித் தானால்.

இன்னனபற் பலமுன்ன ரமைய வேண்டு மிருந்தொழில்ச டிருந்தகயந்
தெல்லாஞ் செய்தாக், குன்னிநிக மாகமமுன் னேனிக் கைவந் துறம
னுப்பாவின்செயறந் திரமுன் னோர்ந்து, சொன்னமா பங்ககி னுதிருந்
றந் தோயாம வகம்புறமுந் தூயோ ராகி, னன்னுசபத் தினிகசிவத் துவிசர்
நாங்கும் வாய்த்தவரை யாய்ந்து தெரீஇ மரபிற் போற்றி. (௬௪)

0 காகவல்லி—வெற்றிலை. ? துவர்ப்புருகத்தொக்கு—துவர்ப்புருக
தின் பட்டை.

சிவமாகும் பெருவாழ்வு பெற்று வாழுஞ் சிவத்துவிச மகத்துவமாண் செல்வர் காளிபீ, பவமாகந் தவமாகும் பாபி டேக பரமமகா சாந்தி செய்யும் பணிமேற் கொண்டே, னவமாவ தனுவுமுற வண்ண மன்ன தாற்றிய ரும் பயனெனக்கு மளிப்ப தம்பா, னவமாவ தீன்றிதுமேற் கொண்டு நீரே நடத்திமுடித் தருள்கவென நமந்து பின்னர். (சுஅ)

அத்தகைய சிவத்துவிசர் தமையெம் பெம்மா னமுதேசன் பெரியநா யகி யைங் கையோன், சத்திதான் முதலானோர் வேள்விக் கெல்லார் தனித் தனியே நவநவமாச் சாருங் குண்ட, மெத்தொகையத் தொகையமல போதகேச ரிருத்துவொடு சாதகரென் றெண்ணி யின்னா, ரித்தகுருண்டத்தோமம் புரிக வென்னா வெல்லையுற ரியமித்தா னிரும்பை வேந்தன்.

அங்கதன்மே லங்கதவேந் துரைக்கி சைந்தாங் கருத்திமிகு குருத்துவப் பேரதிகாரச்சீர்ப், புங்கவர்கள்செய்விக்கு மிறைவ னுமப்புயங்கபதி யிடை ராசவனுஞ்ஞை பூணூந், துங்கவினைமுறைமையிற் செய் தந்நான் முன் னாதொடங்குபுசென்மான ரிதித்தொகைகண்முற்றும், பங்குபதி [தார், னென்றாகப்பார்பித் தூய்மைபனுஞ்செயலாந்தனபூசைபாங்கிற்செய்

பின்னூரிய பிராமணர்த மனுஞ்ஞை பெற்றார் பெருகுரிதி தக்கிணைமுன் பேணி யீந்தா, ரன்னையரு ளமுதேசர் தமைமெ யன்பா லபிடேகா திக ணிகழ தருச்சித் தேத்தி, யுன்னுதிரு வருள்வேண்டி யனுஞ்ஞை பெற் றுங் குறுசெயலெல் லாமிடையு னென்று மின்றி, மன்னிமுடி வுற வேண்டி விக்கினேசன் மலரடிக்கு மாபூசை வயங்க வாற்றி. (சுஅ)

தேர்துபராய்ப் போந்தமுத நாத னாச்சந் ரிதியின்மகா சங்கற்ப நிகழ்த்தி வாத்து, சாந்திபிர வேசபலி கிராமசாந்தி சாற்றிரட்டோக் கணஞ்சில தனையிக் கூடாத், தேர்த்துளபூ சினிக்காய்முன் னுவ கொண்டு செய்தி ளம்புன் முதனிரைத்தான் றிரட்டு லங்க, ளார்த்துதிருக் கோயிலிட மெங்கு மல்கி யமர்தருகோ நிவாசமுறை யாற்றி னாரால். (சுஅ)

அனந்தரம்பூ ருவபுண்ணி யாக வாச னஞ்செய்தரு மறையாக மாதி யாய் ந்த, கனந்தருவிப் பிரவுண்டி மரபிற் செய்தார் கவினுறவுத் தரபுண்ணி யாகக் கண்டார், தனந்தருமா கிருகமகம் புரிந்தார் சங்கி தாவோமந் திசாவோமஞ் சாந்தியோமம், வனந்தருமா வருணிதையு மூர்த்தி யோம ம்விதரவாங்காங் குவிதி வயங்கச் செய்தார். (சுஅ)

வேறு.

இருசேய்க னொருதாயெம் மமுதேசன் விழைசண் டசனில ரூம்சுவந் கொண் டெழுந்தருண்மூர்த் திகளை, வருதேச திரிகுல வத்திராமாதேவன

மலியுமபி டேகாதி வயங்குறப்பி சித்தாங், கொருவாவென் வீடையாதி
சுளிலாரோ கணிப்பித் தொளிவீதி விழவுறச்செய துடன்போந்த வில்
வத், தருமுவத் தெழுந்தருள்வித் துறுமாரி லீனைய தருமுவ மிருத்தி
கைபொற் றட்டதனிற் ளவர்த்தே. (எசு)

மாற்றையரீ தாம்பரமேல் வயங்கவிரித் தனைய மண்கவர்த்த வண்கணக
பாத்திரத்தை மரபி, னேற்றிவர்பாங் கமர்ந்தருளு மமுதேசா தியரோ
டெழுந்தருள்வித் தாலயம்புக் கெழில்யாக சாலெப், பாற்றிகழச் சோம
கட தாபனமுன் னிகழப் பாலிகைபூ சனைபுரிந்தப் பாவனமிர்த் திகையை
வீற்றுலீ ற்றுனபாலி கையினிற்றீடு யான்பால் விராயபல தானியங்கண்
ழிது தெளித் தமைத்தார். (எடு)

அவிர்தருமிவ் வகைமிருச்சங் கிரகணத்தோ டங்கு ஶார்ப்பணஞ்செய்
தனைய சிவத் துவிசுரொலா மன்பா, லிவர்தருபொன் ஞாணிரட்சா பந்த
ணங்கைக் கொண்டாங் கெமதிறைவ னமுச்சயம் பிலிங்கேச னிமய;
நவிரய்வன ஶனைசேய்மு னெவர்க்கு முயர் செம்பொன் ஞாண்காப்பு
யாப்புமுறை புரிந்தபிடே காதி, திவியபிர சன்னபூ சனைபுரிந்தாங்
சுனைய தேவேசன் முதலானோர் திருத்தருசந் நிதியில். (எசு)

தூயதுகி லாண்வடித்து மணங்கன் பல தொகுத்த தூரீர்பூ ரித்துளபொற்
குடங்கன்பிர தான, மேயவருத் தனியட்ட வித்தியே சாதி விதமுறத்தா
பனம்புரிந்தாங் கமுதேச விபுவை, யேயதனிச் சுயம்பிலிங்க விம்பநின்
றிக் கும்பத் தெந்தையே வந்தருள்கென் றிரந்திரந்து சின்னா ளாயிதனி
வமர்த்தெளியே மட்டபந்த னந்தா னமைத்தபின்மீண் டெழுந்தருளி
யமர்த்தருள்க வண்ணால். (எஎ)

ஞ்ருவாத தனியமுத லிங்கவுரு விதநா மொருவரிதென் றமர்ந்தருளேல்
பொற்குடமீ துனது, திருமேனி மலர்சிகைபொற் றேற்காய்மா விலை
கூழ் செறிதூலா தியவேனைத் திருவுறுப்பாத் திகழ்வ, வருணீரிற் குளிர்
த்துமண நிறைந்துபூ ரிதமா யமர்திருத்தந் திருத்தகுமட் டகத்தினி
லொன் ருமே, பெருமானே திருமானேர் வீருமானேர் பாகப் பெம்
மானே யம்மானேந் தியகாத்கெம் பிரானே. (எஅ)

வேண்கூவார் வேண்வெதே யருளுமது தொழிலென் விபவமெடுத்திருஞ்
சூருதி விரிப்பதையுன் றனையே, யாண்டருளு மண்ணலோ வண்ண
லோ வெனவே யடுத்தெத்தாங் கிரப்புமொழி யளப்பில சொற் றழைக்கு
மாண்டருமந் திரங்கனெயித் தோதிநியா சாதி மரபினிற்செய் தனையரு
ட்டத் தாடாதித் தேனை, யேண்டருபொற் குடங்களினுங் கவரவர்து
நுண்மா யேய்த்தருள வம்முறையா வாகனமுன் னியற்றி. (எக)

அருளுருவாயுமர்ந்தருளெம் பெருமானே யுருகுமன்புருவாய் நின் நிரந்து
வேண்டியவிர் குடத்தின், வருதன்முனந் தெரிதலெனப் பரிதவினாள்
வயக்கி மற்றைய பொற்றசும்பை யருச்சித்தஹ் கேனை, யொருவின்க
டங் களும்புசித் துடனயாத்தி ராதி யுயர்தானம் புரிந்துதனித் தனி*
யுட்டி ணீட, சிரமேலச் சிவத்துவிச ருயிர்மேலும் வகித்துச் செல்லடி
மே. லடிதுவன்ற மெல்லநடக் கின்றார். (அ௦)

முத்தாராலிருதமுழக் குடைகன்சா மரங்கண் டூரிலிடைக் கொடியாதி
வரிசையெலா மொய்ப்ப, வித்தார மாகதர்வந் தியர்குதர்வீர மேதகுமங்
கலம்புகழ்கள் விதந்தெடுத்துப் பாடப், புத்தேளிர் கற்பகப்பூ மாரிநனி
பொழியப் பூதேவ ரக்கதைதூ யாசிமொழி புகலச், சுத்தோத கம்பனி
நீர்ப்படர நறுந் தோயஞ் சுவணமணி சாலிபொரி பூமழைமுன் றார்ப்ப.

வேதியர்கள் சிலரெதிரட் டாங்கமுற வீழ்ந்து வீழ்ந்திறைஞ்சிப் பின் கா
ட்டா விதஞ்செலச்சிற் சிலவர், மாதகுதேந் காய்சிதறப் பக்குவஞ்செய்
முர்க்க வர்க்கமது வர்க்கநதும் பாணகந்து நீர்மோர், மேதகிள நீர்வருக்க
வோதனம்பல் கனிகள் விழைபசுப்பால் பாயசந்தாம் பூலமுக வாச, மாதி
யன வனப்பிலன வடுத்தடுத்து நிவேதித் தாதிசைவ குலமறையோ ரணி
மைவிடா தொழுக. (அ௧)

இருபாலு?மிருமறைக ளெடுத்திசைப்பார் போற்ற வெதிர்நின்று பலம
றையோர் சுவத்திகளாங் கிசைப்ப, வொருவாம லெப்பாலுஞ் சிவாகமங்
கண் முழங்க வருத்திரமா நமச்சம கங்களினி தோங்கப், பெருவாழ்வு
தருபஞ்சாக் கரசடங்க பஞ்சப் பிசமசங்கி தாமனுக்கண் முதலாயபெரு
கத், திருவாருஞ் சிவநாம கீர்த்தனங்கள் பொலியத் திருந்திசையா முரு
த்திரவீ ணுதியிசை மலிய. (அ௨)

மாமுனிவர் போற்றெடுப்பப் பன்னியர்கள் வாழ்த்த மனங்ககிந்து நெக்
சுருகுந் தக்கதிருத் தொண்டர், தாமருவி விழிபொழிந்து சார்ந்துவா
வேனைச் சாற்றரிய பற்பலவுந் தழைத்துவா வெல்லா,மேமுறக்கண்டிது
வன்றோ யான்செய்தவப் பேறென் றெய்யாத வானந்த மெய்வாழ்வு
கிளைத்தே, துமுனிவர் போற்றுபதஞ் சலியாமெயனந்தன் றொடர்ந்து
வர விராசுரு டாமணிபின் றொடர. (அ௩)

கண்டவர்நிற் கின்றவர்க ளென்றுரைப்ப மெல்லக் காத்திரத்தி னனைசவு
மதி வரிதாகிக் கவின, மண்மெலர் பரப்புதிருப் பாவாடை மேற்றம் மல
ரடிவைத் தொருங்கேகி மகாயாக சாலைத், தண்ட ருபச் சிமவாயி லபிமுக
மாப் போக்தத் தசும்பினங்கள் வீற்றிருப்பத் தனித்தனியாங் கமைத்த,

* உஷ்ணீஷம்—சிரோவஸ்திரம். 0 படரம்—சந்தனக்குழம்பு.

? இருமறை—ஆரியவேதம், தமிழ்வேதம்.

வெண்டருவே திகைகடமிற் சென்னியினின் நெடுத்தாங்கிருத்திநிலே
தனமுதல வினிதுபுரீஇ மகிழ்ந்தார். (அகி)

பரிவார கலசமொரோர் மகச்சாலை தோறும் பண்புறவாங் காங்குநிறீஇப்
பூசனையோ மாதி, மாபோடாற் நியதொடங்கி நிகழ்காலந் தொறும்
மகச்சாலை யிடைப்புண்ணி யாகவா சனமான், நருசீரைங் கவியபூ சனை
முனஞ்செய் தம்பொற் நசும்புகளி னமர்ந்தருளம் மூர்த்திகளுக் கெல்லா
மருள்கூரு மபிடேகம் பாவனையிற் புரிவா ராணிமத னாங்கிவிதி திகழ
வெடுத்த மைப்பார். (அசு)

அன்னதனி வன்னியினைப் பிரதான குண்டத் தாமுறைதாபனம்புரிந்தா
ரதினின்று மெடுத்தே, பின்னுளவே னையகுண்டங் களினுந்தா பித்தார்
பிறங்குவரி சைக்கிரமப் படியோமச் செயல்கள், பன்னரிய வித்தாரமாக
மலி சயித்தின் பகுதிகஞ்சத் தான்நிறை யவிசுகோ கிருத, முன்னுபல்
கோக்கடரு சுத்தநிறை துத்த முதிர்சுவைய வதியாடைத்திசாலிலாசம்.
தினமதுவா னெல்லெவைநீ வாரநிறை சாலித் திரள்வகையக் கதைசாமை
தினைமூங்கி லரிசி, யிலகுமவல் சத்துமா முர்க்கமாமாட மிராசமா டஞ்சண
கங் கோதுமையா டகமும், குலவுறுதா னிய்வகைபல் கரும்புசருக் கரை
யின் குளநீலோற் பலங்கமுநீர் குமுதாதி மூல, நலகருணை பலவள்ளி சஞ்
டாதி பூலா நறுங்கிழங்கு முதலான கிழங்கின்வகை யெல்லாம். (அசு)

மாதுளைநாரங்கமரம் பாதியொன்றொன் றினும்பல்வகையநறுங் கனிகண்
முதிர் வருக்கைநறுங் கனிகள், சூதநறுங் கனிகள்கொடி முந்திரிகற் குரஞ்
சுவணலிசுசாதிவகை தூயரசு கண்ட, மோதனநற் பாகநூற்புலவாநுனித்
தோர்ந்தோர் துஞற்றுபவல் வருக்கவகை யுலப்பிலனவெல்லா, மோதகமா
டாபுபஞ் குபபூ ரணமேமுதிர்சுவைநா னுகோணஞ் சட்குலியே*முர்க்கம்.
பாயசமென் னுண்டைமனோ காரொலைய நிரட்டுப் பானிறைசந்திராபுபங்
கனுபூபமுதலா, மேயவன்ப்பரும்வகையபண்ணியங்கனெல்லாம் வெட்டி
வே ரிலாமிச்சம்வேர்பனிரீர் புழுசு, தூயசுகோ ரோசனைகுங் குமப்பூக்கத்
தூரிதூநறுங்கர்ப் பூராதி கத்தாரி மஞ்சள், பாயுநறுங் குஞ்ஞலியஞ் சடா
மஞ்சி மட்டிப் பால்கோட்ட நெரியரிசிப் பான்முந்தீர்ப் பச்சை. (அசு)

ஏலநறுஞ் சாதிக்காய் பத்திரி தக்கோல மிலவங்கம்வான்மினகு முதல்வாச
மெல்லாஞ், சாலநிறை தரம்பூல முகவாசஞ் சீந்தித்தன்கொடிவெற்றிலைக்
கொடிமுன் னாயநறுங் கொடிக், ணீலமலர் கல்லாந் துவயபதுமாதிரீர்ப்பூ
மந்தாசம்பா டலங்கன்னி காரங், கோலநறும் புன்னாகம் பாரிசா தம்பூங்
கொன்றைநிபஞ் செருந்திமகிழ் கூவிளஞ்சண் பகமே. (அசு)

* முர்க்கம்—ஈண்டு நிவேதனாகுமாய் பக்குவஞ் செய்யப்பெற்ற பயற்
றம் பகுப்பு.

பன்னிதா டிழுஞ்சுவே தார்க்கங்கே தகைதண் பலாசுருமா வடம்புதுணுபல்
வலரிநறவம்,வன்னிதாத்திரிவிஞ்சுநாங்கஞ் செச்சை மாவிலிங்கைகுருந்
துவினா மாநாவன் மருது,பொன்னினு விரைகிளுவை சந்துமுதற்கோட்
டிப் பூவகைமென் நளிர்வகைகள் புனிதவலம் புரியே,துன்னுநறுஞ் செவ்
வந்தி கொக்கிறகு பச்சை தும்பைமருக் கொழுந்துசிவ நநந்தைததிர்த்

[துணைபம். (கஉ)

முதலாய நிலப்பூமா தீவிமயிலை மல்லி முல்லைநறுஞ் சம்பங்கி சாதிமுதற்
கொடிப்பூ, விதமாதி பற்பலவுஞ்*சண்ணவதி யென்ன விளம்பளவின்
மேலுநனி மிக்கதிர வியமற்,புதமாக மனுமுறையா ருதிசெய்தீர் நினிற்
றும் பூலமுத வாசமுதிர் புதியநறுந் தேங்காய், பதமாரின் சுவைக்கனிக
டுகடலமுத லாய பட்டினம்பொற் பூலிஞ்சு பலமுதற்பல் பொருள்கள். ()

இனியசுகோ கிருதமுதற் சுருக்கினிறைத்ததன்மேலிருஞ்சுருவ ரூபியெ
டுத் தெழுந்துமனு வெடுத்தே,பனிவனிகண் முற்றுமே லெழுந்துவலஞ்
சுழித்தூண் பாரித்த நிறையுணவின் பாண்மையுணர்த் தேப்ப, நனிபுரித
லெனவொலிப்பவின்னியங்கனொருங்கேநரன்மெழமாபூரணகுதிசெய்து
நயந்தாங்,கனககட நிவாசவமு தேசர்முதலோரையவரவர் தங்கடங்களிற்பூ
சனையாற்று கிற்பார். (கச)

மணங்கமழுந் தூபநறுநெய்த்தீபங்கோட்டிமலிசுவைப்பால்வருக்கவோ த
னமாதி யூட்டி, வணங்கவைபின் னருந்திட்டி. மாதிரி நீட்டி மலிநானுண்
குபசாரம் வயங்குவழி பாட்டின்,குணங்கனிமெ யன்பின்மனுக் கிரியாதி
கூட்டிக் குலமறைசொறிரிசுபன்னககொன்றைமுதற்கூட்டிக்,சுணங்கெ
ழுநா மாவளிநாவெடுத்தினிதினாட்டிக்கர்ப்பூசமாதீபங்குடிவைவரைகாட்டி.

அனந்தரமஞ் சலிசிரமேலினந்தரநேர்நின்றங்காரியமுஞ்செந்தமிழுமாய
பாணுவந்த,கனந்தருமாரியவேதமின் சுவைமாதிரியகவின் நருசீரியவேத
மாசியடுத்தோதி,யினந்தருமா தெரிசனத்தின் பெரும்பேறு பெற்றாங்
கெதிர்நிற்பா ரொவர்க்குமிரும் பூதிபிர சாத, தனந்தருவர் தினந்தொறுமில்
வகையிருகாலமுதால் சாற்றபூ சனைபுரிந்து போற்றுவருண் மகிழ்வார். ()

இத்தகையின் மகாயாக பூசனைநாடொறுஞ்செய்திடையிடநூ தனவிம்ப
நயனோன்மீ லனமே,சுத்தசல நிகாசநகர்ப்பதக்கணந்தானியமேற்றோய்
வாசஞ்சயனாரோகணமாதி புரிவார்,பொத்தசலம் புரியட்டபந்தனபூ சனை
மன் புரிஇவிம்ப சூத்திரவீட் சணநேர்வா லுக்கமே,ரத்தினமா நியாசமே
யந்திரதா பனமே நாலிருபந் தனமேலுஞ் சுவணபந்த னாதி. (கௌ)

நவரீத லேபனமே னைதலாப்பி யங்க நவிற்துறுமத்தகசெபமே விம்பால
யாதி, யவிர்தருசஞ் சோதனமே விம்பசுத்தி யாதியவைபுரிவார் புலியுயமு

* சண்ணவதி—தொண்ணுற்றுறு, 0 பதக்கணம்—பிரதக்கணம்.

னுனித்தசப தினத்தி, லுவமணிலா விம்பாட்சா பந்தனஞ்செய் துவப்பா
ருரைபரிசா குதிரியா சார்ச்சனைசெய் தெழுவார், திவிமகாபூரணகுதிகள்
பூ சனையர் த் திராதான மகூதான மாதிபுரீஇச் சிறப்பார். (க௮)

பின்புசிவத் துவிச்சிவா சாரியர்கடாமேபிறங்குமமுதே தசகடமுதற்கடங்க
னெல்லா, மன்புரிறை தாவுட்டி னீட்சிர மேற்கொண் டாலயஞ்சூழ் பதக்
கணந்தம் மடியுரிஞ்சுவடிபேர்த், தின்புமலி தரப்புதுப்பூம்பாவாடையிடை
வைத்தியங்கியிணைக்கவிகைகிரைகடங்களின் மேலிலக, முன்புவருங்கானி
கழ்ந்த வுபசாரத் தெண்கான் முதிர்ந்தருபற் பலவகைய வுபசார மொய்ப்ப.

வேறு.

ஆர்வமிக வுடலசையா வழகுமிகத் திருக்கோயிற்
பூர்வதிசை தனிற்றிகழ்கோ புரவாயி னெறிப்புருந்து
நேர்வருமக் கடங்கடமை நிகழ்த்துமுறை யாங்காங்குத்
தார்வனரவ் விம்பகுல சமீபமுறத் தாபித்தார். (க௦௦)

அந்திகமார் சாதகும்பத் தவிற்கும்பங் களினமரு
மந்திரமா மயமூர்த்தி மானவிம்பங் களிற்றிரம
நந்திரமார்க் கத்திய நளினமுறீஇ வீற்றிருப்பத்
தந்திரமா மனுவினியா சம்புரீஇ யன்புருவாய். (க௦௧)

இரந்திரந்தி யாசகமுத் திணைகாட்டி யினிதேத்தி
நிரந்தரசா நித்தியமா நிலையுறவந் நிறைகும்ப
* தூர்த்திரு கரந்தனின்மேற் றாக்கியெடுத்தாக்கமொடு
வார்த்தருமா கும்பாபி டேகமுறை வயக்கினார். (க௦௨)

பதஞ்சலியா தாங்காங்குப் படர்ந்துபடர் துவகைமிகும்
பதஞ்சலியாம் பணிவேந்து பார்வைகளி கூர்வகையன்
பிதஞ்சலியா நிமிர்ந்துனின் றிருமதகிற் பெருகியெழ
விதஞ்சலியா யாசகமா வெணக்குவித்து விரித்திருகை. (க௦௩)

எதிர் தொழுதின் புறவபய னிராசகு டாடிணியேந்
ததிமகிழ்வுற் றுடன்சார வமுதேச னுமையாதி
புதிதொளிப்பல் விம்பாதி புத்தேளிர் தமக்கெல்லாங்
கதிதருகுப் பாபிடே கம்முழுதும் புரிந்துவந்தார். (க௦௪)

ஆய்துடனே நவவாச மணிந்தருச்சித் தழுதருத்திப்
பாங்குறுபா ளிததீபம் பணிமாறப் பணியெவர்க்குந்
தேங்கொளியெவன் டிருநீழ் திருப்பாதோ தகமளித்தா
ரோங்குறுமித் திருப்பணிமுற் றுஞ்ஞவித்த வொருசேடன்.()

உடனேயச் சிவமறையோ ருவந்துமகா வபிடேசந்
தொடர்பாய பொருளயுத நியுதமெனுந் தொகைபெருகத்
திடனோடு செயவளித்துச் செய்வித்தாந் கவர்புரியு
மடனோடு மாபூசா வகைகண்டு வகைகூர்ந்தான். (க௦௬)

அப்பெரிய சிவத்துவிச ரீனவரையு மவர் * வசதி
யிப்பிரிய முறதுகர்வித் திருந்தனியிற் நிருந்தவழைத்
தொப்பரிய பெருவாழ்வின் குவந்தளித்தீ ருமக்கெளியே
னெப்பெரிய வகையெல்லா மீந்தாலு மெதிராமோ. (க௦௭)

நிகர்வரிய பேருதவி நீர்செய்தீர் துமக்கேழை
பகர்வரிய தென்னினுதூல் பகர்முறையேற் றருள்கவெனப்
புகர்வரிய சந்தனதாம் பூலாதி மேலோரு
யிகவரிய கண்டிகைமா ணிழைசுவனும் பரவகைகள். (க௦௮)

பற்பலமும் கிரியாமம் பத்தளித்த தன் றியுமே
லம்பமல வாயிரமா யிரமாக வள்ளியள்ளிப்
பொற்புறுதக் கிணைகணனி புனிதமுற வினிதளித்தான்
பிப்பாவி யவர்நிறைந்த பெருந்திருக்கூட் டம்பணிந்தான் (க௦௯)

மூற்றினமே முதலாக மூதகுரீ ருணுலோர்ந்
தற்றவருக் கற்றசிவ னருள்பெருகு சிவதிக்கை
பெற்றான் பூ சனையினிமை பெறுவேத சிவவணமு
னுற்றமகே சராபூசை யுத்தமவிப் பிரவுண்டி. (க௧௦)

முதலியபல் வகைநிதமு முறைமையிற்செய் வித்துவந்த
வதனிலுமும் மடிபெருக வந்நாட்செய் வித்தினையோர்க்
கிதமலிதக் கிணையாநி யினிதளித்தா னேனையபல்
விதமலிபற் பலர்க்குமவர் விழைவினுமே தகவளித்தான். (க௧௧)

இவ்வகையே கும்பாபி டேகதினத் தெனையவெலா
மெவ்வமறப் புரிந்தன்றே யிபமுகன்சே யிறையிறைவி
யைவருஞ்சண் டசனோ டவனியுயப் பவனியருந்
திவ்வியநன் மகோற்சவம்பல் சீர்பெருகச் செய்வித்தான். (க௧௨)

வழிநாளுங் கலியாண மகோற்சவஞ்செய் வித்தன்பின்
மொழிநான சிவத்துவிச மோதசிவா சிரியர்குழாந்
செழிநீறு கண்டிகைமும் சிவவேட மினிதிலங்க
விழிநேர்கண் டவருருக மிளிர்மணிப்பொற் சிவிகைகளில். ()

வீற்றிருந்து நகர்வவஞ்செய் மேதகைய வற்சவமும்
போற்றுமுறை மையிற்புரிந்தப் போதசிவத் துவிசர்தின
மாற்றியன்மண் டூலரியம வபிடேகாச் சனையாதிக்
கேற்றபொருள் பலநாளு மினிதளித்து நடத்துகிற்பான். (௧௧௪)

இவ்வியல்பி னூடொறுமவ் விறையமுத சுயம்பிலிங்க
மைவருமா மணிமிடற்றெம் மாதேவன் மாதேவிக்
கெவ்வரிய பொருள்களுங்கொண் டிருமுன்று காலநிகழ்
திவ்வியபூ சனையென்றுத் திகழ்வுறுமா ரியமித்தான். (௧௧௫)

ரித்தியநை மித்திககா மியமெனநூ னிகழ்த்துமிய
லுத்தமபூ சனைவகைக ளொருவாது தினம்வாரம்
பத்திரிறை பக்கமதி பரவுவரு டோற்சவமுன்
னெத்துணையுஞ் சிறப்பநடந் தியலுறுமா ரியமித்தான். (௧௧௬)

எல்லாழு மெந்நாளு மிடைதளரா தியலுறுமா
வில்லாரு நிதிக்கோடி மேலுமழு தேசன்முதற்
பல்லாரு மணிகலன்பற் பலவகையு ரிறைத்தெல்லாம்
வல்லான்மந் திரநாதன் மலிபொருளாம் படிவகுத்தான். (௧௧௭)

பின்னனைய ஷமுதேசன் பெரியநா யகிதளிக்குப்
பன்னிரண்டா யிரநிட்சம் பங்குபொரு ளொரோர்வருடந்
தன்னிலுமாங் குறுவினாவாற் றப்பாது தரற்குரிய
நன்னிலமவ் விராசுரு டாமணியா நரோந்திரனாள். (௧௧௮)

ஆவணத்தன் பாலளிப்பித் தானையுந் நிறையோடும்
பாவணத்த சிவத்துவிசர் பல்லோர்க்கும் பரம்பரையா
மாவணத்த வனுபவத்தின் வருசருவ மானியமாப்
பூவணத்த நிலம்பலவப் புரவலனா ளளிப்பித்தான். (௧௧௯)

இன்னனமற் றென்னெனநன் றினிதாய்ந்தத் திருக்கோயிற்
கென்னவுமேன் மேனிறைய வெல்லாழும் வகுத்தமைத்தான்
பின்னனைய சூதவனப் பிரதேச பாலகராத்
தன்னிகரெண் வடுகேசர் சாத்தாசண்டுகையிவரை. (௧௨௦)

விதிவழிமுன் றனித்தனியவ் வியனகரி னாங்காங்கு
வதிதருவான் பதிட்டைவினை வயக்கியநாண் முதலனையோர்
மதிதருபூ சனைவகையு மனுநாத னிமாசலவாழ்
முதிர்மணிப்பொற்கோயில்களின் முறைபுரிபூ சனைவகையும். (1)

தன்னா லநகரிடைமுன் ருபனஞ்செய் சிவத்துவிசர்
மன்னா லின் மெந்நாளும் வழிவழியா மரபின்வழா

தின்னாழற் றெழிந்தன்போ டின்போங்க வியற்றிவரு
கென்னுநின் றெதிர்வேண்டி யியைவித்தானியமித்தான். (கஉஉ.)

இப்படியிப் படியுய்வா னியாவுமியற் றியுசேடன்
மைப்படிவ னளித்தருளான் மார்த்தமா கதவிலிங்கத்
தப்படியர்ச் சனைபுரிந்தெ மன்னையிடத் தமுதேசன்
அப்படி கடினந்தோறுந் தொழுதுவந்தங் கின்புறுநான். (கஉங)

வேறு.

மரபினி லையொன் பானுண் மண்டல வபிடே காதி
தாமிச முடிப்பித் தோகை தழைத்தன னுடனின் றெல்லா
நரபதி தரிசித் தின்ப நரலையுட் படிந்து வாழ்ந்து
பரவியப் பன்ன கேசற் பணிந்தரி தகன் றூர் புக்கான். (கஉச)

மகியர சிராச சூடா மணியவ ணகன்ற பின்ன
ரகியர சனைய காண மகலரி தாகி யுள்ளம்
பகிர்மகி வேணி யண்ணல் பதமல ருட்டே னுண்டு
சுகிதரு பமர மாகச் சூழ்வாங் கமரந்தா னென் னு. (கஉடு)

வேத்திர மலர்க்கை யெம்மான் வினம்பவே தியன்சே யெந்தாய்
நேத்திர சோத்தி ரன்பின் னிகழ்வருள் கெனவன் னோனக்
கேத்திரத் தவன்பின் செய்கை கிளத்தியாங்குரைத்துமென் னுச்
சாத்திர முனிவர்க் கன்பு தவாதவச் சூத னோதம். (கஉசு)

வேறு.

உரைத்தவர்வினவினர்திருப்பணிபணிபதி யுஞற்றிய சரிதமி தொருவாத
வரத்திரு மனைமக நிதிக்குவை நிறைசுக மடுத்திக ளவன்முழுதுறவாழ்பு
பரத்தினு துகருபு முழுச்சுக வகைபல பவத்தொடர் பறவரு பலபோக
விரத்திய ரானடி மலர்த்துணை நிழன்மரு வியத்துவித நிலைபினுறுவாரே.

ஆதிசேடன் நிருப்பணிச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் அகங.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சவணச் சருக்கம்.

அனந்தனி யற்றிய திருப்பணி யான்கொடி நத்தினை யுரைத்தனம்
பினந்தனு ளற்பெழு தரத்தனி பிறங்கும ருச்சனை நவீற்றிய
கனந்தரு பிக்கதை யினித்துறு கவன்பெறு பொர்புள தெனச்சொறு
மினந்தரு முச்சிவ கணத்திறை யெஸந்திம னத்தனி மிருத்தரோ. (ச)

வேறு.

அனந்தாஞ் சனற்கு மார வனந்தனங் கமர்ந்து நானுந்
தனந்தர காதத்தி னோடர்ச் சனைதிகழ் கால மெல்லா
முனந்தர விமலை கோயின முறைபுகுந் திறைஞ்சிப் பின்னர்
வனந்தரன் றளியுட்சென்று வழிபடு நியதி பூண்டான். (உ.)

போற்றமிப் படியான் மார்த்த பூசனை பார்த்த சேவை
யேற்றமோ டென்றும் பல்கு மிருந்தவந் திருந்த வங்கட்
டேற்றமிக் கெழுமு ளத்திற் நிகழுமெய் யன்பின் மல்க
வாற்றிவா ழ்னைய சேடற் காண்டுமூன் றகன்ற வாங்கே. (ங.)

சினகா நியமத் தேகித் தெரிசனா னந்த மீக்கட
ரினகா மணிசெய் சூடத் திரும்பைவேந் தொருநாண் முக்கட்
டினகா விமக ராங்கி சிவார்ச்சனை சிவாக மத்தாற்
றனகாத் தியற்று மார்வந் தழைத்துப் கரண மெல்லாம் (ச.)

பெருகிய வமைப்பித் தாங்குப் பிறங்கிய தன்பேர் வாவிப்
பருகிய னீரி னொற்றிற் படிந்தணித் திருந்து கூலந்
திருகிய லொழிக்கு நீறு திருமணி கண்டி பூண்டு
ஞருகிய சைவ சந்தி யுறுமுறை யுருற்றி யேகி. (ஞ.)

பெரியநா யகிதான் போற்றிப் பேணினின் றிறைஞ்சி வேண்டிப்
பிரியநா யகன்பொற் கோயில்பெரி துவந்தடைந்தைக்கையோன்
றுரியனா யதீத னாகுந் தூயமா முகனைப் பூசித்
துரியனா யிரவி யாதி பூசனை யுருற்றிப் போந்து. (சு.)

வேறு.

திருவழு தேசன் றிருமுனம் வடாது திசைமுக னாகவாங் கமர்ந்தா
ஞெருவருந் திக்கு பந்தன மவகுண் டனமனு வொடும்புரிந் துவற்றான்
மருவுபூ சனைசெ யிடத்திட ரொன்றும் வராவதை காவலா வயக்கி
யிருகா நியாசஞ் செய்துமே லிருகா ல்ருபெரு விரலினின் றெழுந்தே.

வான்றனி மூலா தாரமட் டிரண்டு வடிவதா யுச்சிமட் டொன்றாய்த்
தோன்றுவ தாகி யுட்டுளைத் தாய சுழுமுனா நாடியின் கொடியே
பேர்ன்றொளிர்ந் திதயங் கண்டநா வடியே புருநயப் பிரமரத் திரமைத்
தேன்றிடத் திடைபிங் கலையெனு நாடி யிரண்டொடும்பின்னியதாகி. (.)

சூதுமய விருத யாதியைங் திடத்துங் கமலவைந் தரும்பதோ முகமா
யொருவறத் தன்பாற் கொண்டது வாகி யுட்புறம் பமுதநற் றுரை
தருவதாய்ப் பரம வியோமார ரூப சத்தியாய்ப் பத்தியாய்த் தியானித்
தஞ்ஞமையிற் சிகாமந் திரத்தணிப் பீச மாயவூங் காரமா மனுவை. (ஈ.)

இருதய கமலநடுவினிற் நீப மெனச்சொலிக் கின்றதாப் பர்வித்
தொருமையின் வளியைப் பூரகத் திடமூக்குட்புகவேற்றிக்கும்பகத்தாற்
பிரிவற நிறுத்தி யனையஒங் கார பீசத்தின் மனத்தைவைத் துடன்முன்
மருவுகா துவாத சாந்தமேற் சுழுநா வழியுகைத் தும்படு மனுவை. (க0)

துரிசற வைங்கா லடுக்கியுச் சரித்துச் சோடிகா முத்திரை யதனால்
விரிவுநீ இ யதோமு காம்புய முகுள மேனியிர்ந் திலகுறப் புரீஇமுன்
மருவுகா லடங்கிப் பிங்கலை வழியின் வருமிரே சகம்புரிந் ததன்மேற்
பொருவளி பின்னும் பூரகம் புரிந்தப் பூரக வளியினுண் மனமாம். (கக)

தனிவன சத்தி லமர்ந்திருப் பவனாய்த் * தாரகா காரம்போன் றவனா
யினிதுறு சாந்த பீசமா மயனா யிதயசம் புடிதசே தனனாய்
முனிபுரி யட்ட கத்தினின் றொரீஇய முத்தனாய்ச் சூக்கும னாகிப்
புனிதவூங் கார முடியனாய்ப் பிந்து பூதனாய்த் தனிநிரா மயனாய். (கஉ)

நிலவுமான் மாவைப் பாவனைபுரீஇமுன்னி றுத்துவவ்வளியைமேலேற்றி
யிலகுசங் கார முத்திரை யதனா லிதயநின் றனையசீ வனையக்
குலவுபல் பீச சகிதமந் திரத்தைக் கூறியாங்கெடுத்துமேற்கொடுபோய்ச்
செலுமுறை துவாத சாந்தவம் புயமேற் நிகழ்பாசிவனிடைச்சேர்த்தி.()

அயனிடைச் சத்தம் பரிசமே ரசமா லவனிடை ரூபகந் தங்கள்
வயவுருத் திரன்பாற் புத்தியாங் கார மகேசன்பான் மனமும்விந் துவமே
யுரைசதா சிவன்பா லொடுக்கியித் தொகைசோந்தொன் றியசூக்குமதேகச்
செயலறு சத்தி செய்துபின் னூல தேகசுத் தியுமுறை செய்வான். ()

பொன்னிற் நிவிர்த்தி கலாமயங் கடினம் புகலுநாற் கோணமுன் னாவ
மன்னுறு மியல்பிற் பிருதிவி பூத மயத்ததாத் தன்னுட றனையோர்ந்
துன்னுபூ ரகமும் பகத்தினும் பீசத் துடனிலிர்த் தியின்கலா மனுவைத்
துன்னுமும் பட்டந்தத் தைம்முறை கூறித் துறுவளி துவாதசாந்தம்மேல்.

ஏறிய வைங்கா லேற்றிப்பின் வலமூக் கிரேசகத் தாற்கழித் திதனே
டிறில்கந் தாதி பிருதிவித் குரித்தா யியைகுண மைந்தைநீத் தினைய
வீறுமண் ணனில மயமதா யொழிபு மேவின பாவனை புரீஇப்பின்
மாரில்வெண் ணிறமே பிரதிட்டா கலையின் மயநெகிழ்பான் மதிவடிவம்.

ஆதிய வியல்பி னப்புது தந்தா னாகத்தன் றேகத்தைப் பாவித்
தேதற முன்போ லிடையினால் வளியை யிலங்குநாற் பீசத்தோ டியைய
வோதுறு பிரதிட் டாகலா மனுவை யும்பட ரூகநான் முறைசொற்
ரூதிவாழ் துவாத சாந்தமட் டேற்றி யதனைப்பின் பிங்கலை நாடி. (கஎ)

* தாரகை ஆகாரம் எனப்பிரித்துப் பொருள் கொள்க.

வழியிரே சுகத்தாற் கழித்திர தாதி மலிகுண நான்குநீத் தனைய
பொழிதரு ம்பு பூதந்தீ மயமாப் புக்கொழிந் தெனநினைந் ததன்பி
னெழிவில்செந் நிறமே லித்தியா கலையி னுருவமுட் டினந்திரி கோணந்
தழுவிய வங்கி பூதம தாகத் தன்னுட றன்னைப்பா வித்தே. (௧௮)

தேசமுப் பீச வித்தியா கலாமந் திரமும்ப டிற்றுறச் செபித்தே
யேசற முன்போல் வளியையேமே லேற்றி யிரேசித்து ரூபமுன் னுமந்
நேசமுக் குணநீத் தவ்வனந் பூத நீர் மயத் தொழிந்ததா நினைந்து
காசறப் பின்பு கருநிறஞ் சாந்தி கலாமயஞ் சலித்தல்சட் கோணம். (௧௯)

முதலியல் வாயு மயமதாத் தனது மூர்த்தியை நினைந்துமுன் போலக்
கதுவிரு பீச சகிதமச் சாந்தி கலாமனு வும்பட ரூக
விதமுற விருகாற் புகன்றுறு காலே யிடையினுந் பூரக மியற்றி
முதுசுழு முனையா விருமுறையேற்றி மூதரு துவாதசாந் தத்திவ். (௨௦)

பின்னிரே சகஞ்செய் தப்பரி சாதி பேசிரு குணங்களு நீக்கி
யுன்னுமவ் வளியப்பிரு திவிமயமாயொழிந்தெனப்பாவித்தாங்கதன்மேற்
கன்னலிவ் படிக்கு சாந்திய தீத கலாமய மிடந்தால் வட்ட
முன்னிய னபமாத் தன்னுட றன்னை முன்னிமேற்பீசமொன்றுடனே.

சாந்திய தீத கலாமனு வும்படந்தமா வொருமுறை சாற்றித்
தோய்ந்திடு வளியை யிடையிற்பூ ரித்துச் சமுனையா லோர்முறையேற்றி
யேய்ந்தபிந் கலையா லிரேசித்தா காயத் தியைகுண சத்தமொன்றினையுங்
காய்ந்துபின் னனைய காயமேற் பரமாகாயமாம்விந்துவிற்கலந்து. (௨௧)

இத்தரு விந்து மயமதா யொழிந்த தெனநினைந் திவ்வகை தூல
சுத்திசெய் தனைய பிராசத்த தேகத் தொடர்புறு துரிசெலாந்தொலைய
வத்திர மனுவை யும்பட ரூக வறைந்துகால் வலப்பெரு விரலிற்
சித்திர பானு வெழுப்பியவ்வெல்லாந்தீந்துறத்ததித்ததாநினைத்து. (௨௨)

ஆயபின் சிவாய வெளசடென் ரோதி யரியநற் றுவாதசாந் தத்தின்
மேயமாண் பரவிந் துவினெழு மமுத வெள்ளிய தாரைக ளாலக்
காயமுட் புறம்பு நினைந்ததா நினைந்து கருதிய விருதய டெவி
லேயதண் டிலெபொற் கருணிகை முதல வியைதரு சலசமென் மலரை.

ஆதன மாக முக்கலைக் குடிலை யாலம்மத் ததன்கரு ணிகையிற்
சேதன கிரியா ரூபருக் குமமெய் திகழுநாந் கலைப்பிர ணவத்தான்
மேதக வந்த தாநினைந் தனைய மிளிர்ந்தரு குக்கும வுடலி
லோதுறு துவாத சாந்தத்திற் சிவமா யுடனமர்ந் தொளிருமான் மாவை.

அனையசீ வான்ம மனுவுரைத் தெடுத்தாங் கவிரொளி யுருவுடை யவனு
யினிதுதா பித்தே சத்திமந் திரத்தை யியம்பியாங் கதனிஞற் கலக்குண்

டனகமாய்ப் பூருவ நடுவினின் றொழுது மமுதவென் ளத்தபி டேக
நனிபுரிந் தங்க நியாசமே வியற்றி நாடுறு மிவ்வெலா மமைந்த. (௨௪)

விரவுமைம் பூத சுத்திமூற் றியபின் விசுத்தனே கத்தனாய் விழைந்து
பரவுமன் பொமும் நாயியந் தடத்திற் பதிமுகுங் கிடைமுளைத் திருநான்
மருவுமங் குலத்தோர் நாளநின் டிதய வரையுந வதனிலெட் டிதழோ
டொருதனிச்சவேதாம்புயமிருதயமேலொளிர் தரவுரைத்திடுமதன்மேல்.

இனியவங் குலநான் கிரண்டெயர் படிக விவங்கமொன் றிருப்பதாநினைந்து
புனிதபூ சோப கரணங்கண் மனத்தாற் பொலிவுற வமைத்துளக் கமலத்
தனிமல ரிடையே விசேடவர்க் கியமுன் ருபன முறையமைத் தனைய
பனிமலர்க் குரிய கந்தநா னங்கள் பத்திர கருணிகா திகளில். (௨௫)

சாற்றுமா தார சத்திமூற் குடிலா சத்தியீ ருயவா தனமிட்
டேற்றவப் படிக விவங்கச்சுற்றிடையெழுந் திவமூர்த்தியைநிவேசித்
தாற்றுதண் டபங்கி முண்டபங் கிநியா சம்புரிந் தவ்விலிங் கத்திற்
றேற்றுறு நெடுமை மூர்த்தியின் வித்யா தேகத்தை நியசித்தாங்குடனே.

நேத்திர நியாசம் புரிந்துபி னந்த நிகரிலாப் படிகமா விவங்க
மூர்த்திதன் பிரம ரந்திர நெறியின் முதுபர சிவத்தைமேற் கொணர்ந்து
நார்த்தவா வாக ஞாதியர்க் கியங்க ணவிற்த யாதிய நியாசம்.
பாத்தியா சமனாக் கியமலர்த் தானம் பயிற்றிநின் மாவியங் கழித்தே. (௨௬)

நவமல ரணிந்து தைலமுன் னுவ நனிமிக மனுமுறை யாட்டித்
தவனவொற் றுடை சாத்திவெண் ணீறு சாந்தமுன் னணிந்தில யாங்கந்
திவியபோ காங்க பூசனை யாற்றித் திருவமு தாதிய நிவேதித்
தவிர்செப நிவேத னம்புரி இ முக்கா லஞ்சலி நிறைமல ரளித்தே. (௨௭)

துதிபுரி இ நாபி குண்டத்தி லோமந் தொடங்கிமே ணின் றொழு கமூதே
புதியகோ கிருத மாமுடித் தனைய புண்ணிய மண்ணல்கைக் கொடுத்தே.
*ததியுறு மட்ட புட்பமுஞ் சாத்திச் சத்தியோ சாதமுன் னாகப்
பதியருண் மூல மனுமலர் புனைந்து பராமுகார்க்கியங்கொடுத்ததன்மேல்.

முன்னுபோ காங்க தேவர்க்கு மளித்தம் முதியமந் திரர்களை யெழுப்பித்
தன்னிகர் சிவமூர்த் தியினிலுஞ் சிவாது சனமனுக் குலங்களை யெழுப்பி
யுன்னுமவ் விவங்க பீடத்தும் யேரசித் தொண்சிவ மூலமந் திரத்தாற்
பின்னருச் சித்துத் திக்குபந் தனமும் பிறங்கவ குண்டனந் தானும். (௨௮)

தேனுமுத் திரையும் புரி இப்பர சிவனைத் திகழ்புரு நடுவமார் தொனிரும்
வானியிர் தார காவடி வினனா மன்னுற நினைந்திணிப் புறத்து

மீனமில் பூசை புரிதா வருள்கென் றிரர்சனு மதிபெற்றீ யுவர்திம்
மானமார் வகைய வந்தரி யாக மாண்புறப் புரிந்துபின் மாதோ. (௩௪)

அத்திர மனுத்தா ளத்திரீ யத்தா லாங்குறு லிக்குன மகற்றிப்
பத்துள திக்கு பந்தனம் புரிந்தப் பணியினு லொளிந்தமுன் மதினு
முத்தகு மகழ்தர்ச் சனிலல்சு குழ்மும் முறைபுரீ இக் கவசத்தி னுல
மைத்தறு தேனு முத்திரை சுத்தி மனுப்புகன் றுருற்றியம் மாண்பால்.

தாவிலாச் சுத்தி சமுகமேல் கீழிற் சார்ந்துகூழ் சாலமா ினைந்து
மாவருக் கியவட் டகையையத் திரமா மனுவினிற் கழீஇயபி டேக
பாவன செலபூ ரிதமணிக் கலசம் பயில்புரு நடுவரை யுயர்த்தி
யோவிலவ் விர்துத் தானநின் றொழுக்கு மொள்ளமு தக்கல சுத்தின். (1)

உள்ளுறக் கொண்டு மெல்லென த்தாழ்த்தவ ஷதகதையிதயமந்திரத்தவ்
வள்ளவட் டகையிற் பூரித்துச் சாந்த மலரறு கக்கதை விலவ
நள்ளுறப் பெய்து சிவாசன மூர்த்தி நலிற்றுறு பிரமபஞ் சுகமே
யொள்ளிய வித்பா தேகநேத் திரமே யொண்சிவ மூலநேத திரமில். (2)

அங்கபஞ் சுகமே மூலமீ ஷெட்டா லருச்சித்துச் சங்கிதா மனுவாற்
கொங்குற வபிமந் திரித்திரட் சாவ குண்டன மத்திர கவச
முங்குரைத் தியற்றித் தேனுமுத் திரைநந் னுறுசிவ மூலத்தவ் ஷதகந்
தங்குதன் றுலமேற் புரோட்சித்தத் திரத்தாற் றகுதிர வியசமூ கத்தும்.

அதுபுரீஇக் கவசத் தப்பியுட் சணஞ்செய்தவற்றையாங்கிரு தயமனுவாற்
றிதமுற வபிமந் திரித்தவ குண்ட தேனுமுத் திரைகொடுத் தவைய
முதமய மாக்கி யருக்கிய சலத்தோர் முழுமலர் தோய்த்துமஞ் சணஞ்சா
ரிதகடத் தமைத்துத் தேனுமுத் திரைநத் தின்னமு தாக்கியிவ் வகையே.

திருத்தரு தான கூத்திபின் வீசேட சிவார்க்கிய தாபனச் செய்தக
கருத்துற நிறைத்த திரவிய சுத்தி கண்டுபி னமுதநா யகளை
யுருத்திரு மேனி தீண்டுபூ சனைதா னெடுத்தசா தியனுருற் றுதலே
யருத்திசால் விதியென் ற்ச்சிவ சாதி யாகத்தானுஞ்செயல் புரியும். (௪0)

நலனுறு தனநர் சனத்தினிற் சிவாசனம்மனுப் புகன்றல ரிட்ட
மனாதன திதயந் தனிற்சிவ மூர்த்தி மனுமலா புரிந்துசந் தனத்தின்
றிவகநெற் றியினேத்திரம்புகன் றணிநதுசிரத்தினின் மூலத்தாற்சேர்த்தி
யலர்சிவ சாதி யாகவே தனைக்கண் டதன்பின்மந் திரசுத்தி யாற்றும். (1)

கரமிரண் டிதயத தஞ்சலி யாக்கிக் கவினுற மெனணியா யிருந்து
வரமிகு மூலா தாரமுற் புருவ மத்தியாம் விந்திடம் வரையும்
பிரமபஞ் சுகமேற் பிரமரந் தநாதம் பேசுறு சடங்கபென் றிருபாற்
றமிகு சங்கி தாமனுப் பிராசா தம்மனு வேடுமுச் சரித்தே. (௪௨)

மந்திர சுத்தி மீம்முறை முடித்து மாற்புற வஞ்சலி கரங்கண்
மந்திர நாதா தேவதே வேசா வள்ளலே யொள்ளலே யாதிம்
மந்திரத் தமர்ந்தோ யசையா லேழை வழிபட்டலேற்றருள் கெனந
மந்திரந் தன்பி னகநெகிழ்ந்துருகமரபினின் வேண்டுகொண்டதன்மேல்.

அரியநற் சிவகா யத்திரி மனுவா லட்டபுட் பாதியர்ச் சித்தே
பரவுமைஞ் சிரத்து மருகியங் கொடுத்துப் பரிமள தூபதீ பாதி
புர்புடின் மாலி யங்களைந் ததனைப் புனிதபாத் திரத்தினீ சானத்
தூரியசண் டசார்த் தம்மிரு தயஞ்சொற் றுவப்புற வைத்தனன் மாதோ.

பன்னுமத் திரமந் திரத்திலிங் கத்தைப் பாசப தாத்திர மனுவா
லன்னபின் டிகையை யலம்பியர்க் கியநீ ரத்திரத் தாட்டியட் டகப்பூப்
பின்னரும் புனைந்து தூபதீ பம்முன் பேணிநின் மாலிய நீத்தோர்
துன்னல ருடனே யிலிங்கமீ தணிந்து தூயநீ ராட்டிழ லத்தால். (சரு)

தரமிகு சுகந்த தைலமே யெவைநெற் றண்டுல ரூரணந் ததைநீ
ரரிசனப் பொடிநீர் தாத்திரி மானீ ரவிர்தரு பஞ்சகவ வியமே
யிரதவைந் தமுதம் பலபஞ்சா முதமா னிலகுபா னிறைதயிர் புதுநெய்
விரவின வெந்நீர் தேனசருக் கரைநீர் வியன்கழைச் சாறுசம் பீரம். (சசு)

பலவகை நரந்தந் தாடிம மாதி பல்கனிச் சாறிள நீரிங்
வலகில வாக லிடையிடைத் தூய வரும்புன லொடுஞ்சுவா காந்த
குலமனு மூலத் தாலபி டேகங் குயிற்றிப்பி னம்மனுத் தூய
சலமிக வாட்டிப் பின்னரச் சங்கி தாமனு வொருமுறை யாட்டி. (சசு)

பின்னரு மெண்பத் தொருபத மனுவாற் பிறங்கிய வாயிரந் துவாரந்
துன்னுபொற் கலத்தின் றுரைமுன் னுவ துலங்குசீ ருத்திர நமகம்
பன்னு று சமக மாதிமா மனுவாற் பண்புற வாட்டிமேற் சுகந்த
மன்னு று சந்த னோதக மிமநீர் மணமலர்ப் புனன்மணி யுதகம். (சசு)

உவமனில் வில்வோ தகவ்விசே டார்க்கி யோதக மேதக வாட்டித்
தவளவண் டிருவொற் றுடைதான் கவசத் தனிமனும் புகன்றுமென்
[மெல்ல

வவிர்தரத் துடைத்த கணத்தினத் திரத்தா லாமல நணிந்துவெண் ணீறு
திவியசந் தனமக் கதையறு கரிய திருத்தகு வில்வம்புட் பாதி. (சசு)

திருத்தகச் சிவமூ லத்தினு ல்ணிந்து சிவாசன பூசனை முறையா
தாத்தினு தாச சத்திமுற் குடிலா சத்தியீ ருகவொவ் வொன்றுங்
கருத்துற வவ்வம் மனுக்களால் யாவுங் கரிசற விரிவுநப் புரிபு
வரத்தபன் மலர்க ணிறைகராஞ் சலியை மருவிய் விருதயத் தமைத்து ()

அறிவொளித் தண்டா கிருதியே யுருவா யச்சிவ மூர்த்தியை நினைந்தந்
நறைமலர் நிறையஞ் சலிமெலப் புருவ நடுவரை மூர்த்திமந் திரத்தான்
முறைமையி னுயர்த்தி யஞ்சலிதனிலம் மூர்த்திவந் தெனநினைந் திறக்கி
யிறையிரு தயத்தின் மெல்லென வழுத விலிங்கச் சூழ்வுறநிவே சித்தே.

சிரமுக மிதய நாபிசா னுவெனத் திருத்தரு மைந்துறுப் பமையத்
திரமிகு பஞ்சப் பிரமத்தா னியாசஞ் செய்யுமத் தண்டபங் கியின்மேற்
பரவுமூர்த் தாய நமார்தமாப் பிரம பஞ்சநி யாசமைஞ் சிரத்தம்
புரிதரு முண்ட பங்கியைம் முகத்தப் புகன்மனு வத்திர பங்கி. (௫௨)

விதிபுரீஇப் புட்பாஞ் சலியிரு தயத்தின் விரவவைத் திதழியிந்தாதி [த்த
பொதிசடா முடியைநிலங்கெழிப்பளிங்குபொன்கரி தருணவெண்ணிற
வதனமைந் தைம்மூன் றம்பக மொருபான் மலர்க்கா மாதிய மருவுங்
கிதிப்பளிக் குருவாண் டெண்ணிரு வயச்சகாசன மாதியகவினும். (௫௩)

வித்தியா தேகந் தனைநினைந் தனைய மெய்மனு நமார்தமா விளம்பி
யத்தகஞ் சலியை யுச்சிமட் டெயர்த்தி யதனுளங் கத்தனு மின்றே
சொத்துவர் தெனவோர்ந் திலிங்கவா கார முன்னுறா தஞ்சலிப் புருந்த
வித்தரு முருவே நினைந்திலங் கத்தி னியைபுற நியாசஞ்செய் தாங்கே ()

வதனமைந் தினிலு நேத்திர நியாசம் வயக்கிமேற் புட்பவஞ் சலியை
யிதயமே னிறுத்தி மூலமந் திரத்தை யிசைத்துமேற் றுவாதசாந் தத்தம்
முதுமனுப் பொருளே யாம்பர சிவனை மோதமெய் போதநிட் களவ
நிதவியா பகளுத் தியானித்தஞ் சலியைநீட்டிமேற் றுவாதசாந்தத்தில். ()

ஊங்குநின் றனைய பரசிவ ஸீரவி யொளியனாய்ப் புருநடு வரையுந்
றங்குமென் மெலநின் றிரக்கிவந் திதயத் தமைத்தபுட் பாட்சலியதனுட்
டேங்குபல்கோடி யிந்தொளி யினனாய்த் திகழும்பு புருநடு நின்றும்
பூங்குமிழ் வலமூக் கிரேசக வழியாற் புறத்துநீஇப் புருந்ததா நினைந்தே.

அகநரின் மலவிவ்விவிங்க மூர்த்தியின்வந் தமார்தருள் கென்று வேண்ட
திதழ்புவிமுதலுன் மனைவரைவியாப்த சிவபரிபூரணவியல்பை[ழைப்புத்
கவிரி யறிவி லழுத்துமா வாகனம்மித யம்மனு நவின்றே
தருமுறையாவா கனியிலச் சினையாற் சாற்றமச் சதாசிவ மூர்த்தி. (௫௪)

பிரமரந் திரத்தா லுட்புகுந் திதயப் பிரசவம் புயத்துவீற் றிருப்பப்
புரிபுதா பனிமுத் திரையின்முன் னடைத்த புனிதனை யிருத்துதலாகி
மரபின்முன் னழுத்து மதுநிலை பெறுத்தல் வயக்குதா பனமுமப்பரனை
வாழுறத் தனக்கு நேர்முக மாக்கு மாண்பதாய்ப்பரன்வியாபகத்தில் ()

தனதுபே ரறிவு மதில்வியா பகமுந் தங்கியொன் றெனறையாசரிக்கும்
புனிதமாய்ச் சந்திதானமுத் திரையாற் புரிதரு சந்திதா னமுமே
லன்கவர்ச் சனைமுற் றளவுவேறகலா தமர்கென வேண்டிபு தகையும்
வினையதாய்த் தன்பால் வியாபக போதம் விலகுரூத்தகைவிளக்குவதாய்.

சாற்றுநிட் ரே முத்திரை யாற்செய் சந்திரோ தனமுமென் றிவையு
மேற்றிரு தயமா மனுப்புகன் றியற்றி யிமாசலையுமாபதே யாவுந்
தேற்றுமா தேவ சுவாகதங் கிலவென் றிருந்துவிண் ணப்பமுன் புரிந்து
போற்றரு மைந்த நன்குவந் தனமென்பொன்மொழிபுகன் றதாநினைந்து.

வேறு.

நமசு வாயிந் சர்வசெகந் நாதா நீதா போதாவிவ்
வமுத விலிங்கத் தேழைபுரி யர்ச்சனாவ சானவரை
நிமல பிரீதி மிகவெளியே னேர்நின்றறருளு கெனமீட்டும்
விமல னெதிர்விண் ணப்பமுறை விளங்கப் புரிந்துகளங்கமற.()

மொழியைஞ் சிரத்துஞ் சுவாகாந்த மூல மனுவா லருக்கியமும்
வழுவில் காள கன்னிலிங்க மருவஞ் சலிமுத் திரைதந்து
தழுவு மிதயா தியநியாஅ சங்க ளவ்வம் மனுவாற்செய்
தொழிவி லைக்கி யம்மூலத் துஞற்றி யிரட்சை யத்திரத்தால். ()

அவருண் டனம்பின் கவசத்தா லாற்றித் தேனு முத்திரையுந்
திவரு மகாமுத் திரையுமுடன் சிவமூலத்தாற் றந்தநம
சுவத சுவாகாந் தம்மூலத் தூய மனுவாற் பதங்கண்முக
மவிர்சென் னியினு முறைபாத்தி யாச மனார்க்கி யம்புரிந்தே. ()

விரைசெய் மலரக்கதைதூர்வைமிளர்கூ விளமெள்ளிவையிருகை
தரமு னிறைத்தாங் கருள்புட்ப தானம் புரிந்து கண்டையிடக்
கரனின் றொலிப்ப நறுந்துபங் கதிர்நெய்த் தீப மூலத்தால்
வரதன் முகங்க ணுகிள மார்பு பதநேர் தனிசுழற்றி. (சுச)

தொகுத்துப் பிரண வாகாந் தூல மிதுவோ வெனமுக்கால்
வகுத்துக் கோட்டி மலவலியை மடித்து ஞானப் பிரகாச
மிகுத்து விளங்க வருளுகென வேண்டு குறியா முறைவிளக்கி
முகத்துஞ்சிரத்து முன்போல மொழியா சமனார்க் கியமளித்தே.

பாவ னாபி டேகமுறை பயில மீட்டிந் தைலாதி
தாவில் சந்த னாந்தமுறத் தக்க வரிசை யாலாட்டித்
தூவி சேடார்க் கியமனுமா தோயமாட்டித் தூயநிற்.
தேவில் விலகு மெல்லியவண் டிருவொற் றுடை கவசமனு. ()

புகன்று சாத்தி மூலத்தாற் புனித நீறு விரைக்கலவைச்
சுகந்த படிம மக்கதைபைந் தூர்வை வில்வம் புட்பாதி
யுகந்து சாத்திப் பொன்னரைஞா னென்றிருஞ் சுவண கௌபினர்
திகுத்தமிலகு விசீத்திரவத் திரம்பொற் பூணூன் மணிக்குழைகள்.

ஆதி புனை இப்புட் பாஞ்சலிமூன் றளிந்து மூலத் திண்டைமுதற்
கோதை புனைந்து புகைசுடர்மூன் கோட்டி யாச மனார்க்கியந்தந்
தோது மனோர தங்காட்டி யுயர்சங் கிதையா லிலயாங்கங்
காதல் வேண்டல் போகாங்கங் கவினப் பூசித் தருக்கியங்கன். ()

செறிய வுனைய போகாங்க தேவர் பலர்க்குந் திகழவளித்
திறையீ சான முதன்முகமைந் தினிலு முறைதே னுப்பதமந்
திறன்முச் சூலந் திகழ்மகரஞ் சிருக்கென் னுரைமுத்திரைகாட்டி
முறையஞ் சலிக டனித்தனியம் முகாங்க தேவர்க்கவர்மனுவால்.

இதயத் தமையப் புரீஇமூலத் தினிது புட்பாஞ் சலிசாத்தி
யெகிரின் மகாமுத் திரைகாட்டி யிணைய சுரரா தியரெல்லாம்
விதியி னிமல சதாசிவன்பான் மேவு மேக பாவனைசெய்
ததன்மேற் றாப தீபமளித் தாச மனார்க்கி யங்கொடுத்தே. (௭௦)

ஆங்கு நிரைத்த நிவேதனங்க ளனைத்தும் புரோக்கித் தத்திரத்தா
லோங்கு சமக்கா ராட்டகங்க ளுளுற்றி யிருத்திஞ் சயமனுவாற்
பாங்கி னபிமந் திரித்தாச பாற்றி யமுத மயமாக்கித்
தேங்கு சபரி வாராய சிவாய னைவேத் தியஞ் ச சுவகா. (௭௧)

எனவவ்வவற்றின் பெயரிடைவைத்தியம்பிநிவேத் த்திம்மனுவாற்
புனித பாணீ யங்கொடுத்துப் புகலா சமன மாத்திரந்தந்
தனகன் கரங்கள் சந்தனத்தூ ளாலே கவசத் தாற்றுவட்டி
யினமெல் லிலகாய் முகவாச யினிதீந் தருக்கி யம்மளித்தே. ()

பூசித் தொருகான் மூலத்தாற் புகையுஞ் சுடரும் பிணங்கோட்டி
நேசித் தாச மனார்க்கியமு நேர்ந்து மலரக் கதை தூர்வை
தேசிற் சிறந்த வில்வாதி திகழ்கைந் நிறைத்தஞ் சலியாவு.
பாசித் தகில தத்வாதி பதயே சிவாய நமவென்னா. (௭௩)

புகன்று பலித்தி ரஞ்சாத்திப் பொருவின் மாதீ பாதியெலாந்
திகழ்ந்து பரம சிவஞான தேச நிறைக வெணக்கோட்டிச்
சுகந்த நீறு சாத்திமுறை தூய தருப்ப ணங்கவிகை
தொகுந்த கவரி சிவிறிமுதற் சோட சோப சாசமெலாம். (௭௪)

மாயிற் புரிந்து சிவத்துவமே வயங்க வேண்டற் கறிஞறியாப்
பரவு பளித மாதீயம் பகரும் விதியிற் பணிமாறப்
புரிபா சமஞர்க் கியமளித்துப் புட்பாஞ்சலினாய்ப் பினர்மாமுத்
திரைபஞ் சமுகி முத்திரைக டிருந்த வளித்தா யிரநாமம். (எடு)

சாற்றி யளியா னிறைவில்வார்ச் சனைசெய் துருத்தி ராக்கவடம்
போற்றி யெடுத்து வலக்கரத்தாற் புட்ப மமைத்து வாமராத்
தாற்று செபதூற் றெட்டுருச்செய் தருக்கி யோத கம்வலக்கை
யேற்றம் மலரு முடன்வாங்கி யினிதுற் பவமுத் திரையாலே.()

அனைய செபமே கன்மமே யான்மா வேயென் றிம்மூன் றும்
புனிதன் வரத கரத்தின்மனுப் புகன்று நிவேதித் துறுதத்த
வினைசெய் தனைய மலர்சாத்தி மீட்டுஞ் சங்கி தாமனுவை
நிவனபோர்பதின்காற்செபித்தளித்தந்நிமலவிலிங்கத்தென்கீழ்பால்.

அனக சிவாச னாதியமைந் தருச்சித் தேத்தித் தன்குருவைப்
பினர்மேற் றிசையிற் சிவயோக பீட மேல்வித் தியாபீடந்
தனையர்ச் சித்தே சிவாகமமேற் றயங்கப் பூசித் திவையாதி
வினைகண் மனுப்பா வனைமுதல விதியோர் சிறிதும் வழுவாமே.

அருமை பெருமை பாராட்டி யன்புபெருகி நம்பெருமான்
கருணைப் பயோஷ தநிநதியாய்க் கலந்தாங் கிருகண் ணருவியெழு
வுருக வுளமு மிருகாங்கனொளிர்சென்னியின்மேற்குவிந்தேறத்
திருமுனமுத சுயம்பிலிங்கதேவோத்தமன்பொற்றிருக்கோலம்.

கண்கள் குளிர மெய்குளிரக் கருத்துங் குளிரக் கண்டிமையா
தெண்கள் குளிர்சீ ருத்திரமு நெல்லாங் குளிரு மிருந்துதிகன்
பண்கள் குளிர வெடுத்தோதிப் பணிந்து பணிந்து பலமுறையு
மண்கள் குளிச வாய்குளிர வழுத்தி மீட்டும் பெருகன்பால். ()

வேறு.

திருமுனம் பணிந்தெழுந்து திருவருட் சலதி மூழ்கி
யொருவரி தாகி நின்ற னுடனமு தேசனந்த
வருவுருச் சுயம்பு ல்ங்கத் தருளுரு வாயெழுந்து
பொருவில்சுந் தரப்பொற் கோலம்புயங்கர்கோன்காணநின்றான்.

மலவிகு மெணிக்குந் தேச மலிதிரு வேணி கண்டா
னிலவுதா ரகசொ ரூபி நிமலனீ யொருவ னேபின்
பலரிலை யென்று தேற்றும் பைங்கொன்றை மாலை கண்டான்
குலவுபஞ் சாக்க ரத்தின் குறியுமத் தாரிற் கண்டான். (அஉ)

கங்கையு மதியுந் தானே கணக்கிலாச் சீவர்க் கெல்லாம்
வெங்கொடும் பிறவி வெப்பம்வீட்டி மெய்ந் ஞான நல்குந்
துங்கமிங் கெவருவங் காணத் துலங்குமக் கவினேர் கண்டா
னங்கதம் ப் பலவு மிந்தோ டளாவுநண் பிருமை கண்டான். (1)

பிறைமதி யொன்ற லாலெம் பிரானரை மதியு மென்று
நிறைமதி யமும்புண் டாங்கு நிகழ்து தன் முகமுங் கண்டான்
முறையின்மும் மலமுந் குற்ற முக்குண முப்பு ராதி
பறையன் றருள நேற்று பாலபுண் டானேர் கண்டான். (அச)

உலகெலா நிறைவி யுட்டி யொளிக்கெலா மொளிதந் தென்று
நிலவுறு சுசிச்ச மட்டி நேத்திரத் திரயங் கண்டான்
குலமறை சிவாக மாதி குழாங்கன்வீந் திருந்தெஞ் ஞான்றும்
விலகுற தமர்த்து வாழும் விமலமென் திருவாய் கண்டான்.

பொதுமறை யரிமுன் னோர்க்கும் புகல்பரத் துவங்க ளேனோ
ரதிகரி யாமைக் கெம்மா னருளுப சாரமேயப்
புதர்பிறந் திறும்ப சுக்கள் புகல்பசு பதியே யீச
னிதுமுடி பென்று தேற்று மெழின் மணி கண்டங் கண்டான்.

மிடற்றெழு மோசை மூன்று விதமெனுங் குறிப்போ சீறும்
விடத்தினும் புறந்த தோர்மூன் றுலகெனுங் குறிப்போ வியா
துடற்றமும் மலவி ருட்டை யொறுத்திடுங் குறிப்போ வென்ன
விடத்தறு மிரோகை மூன்றவ் விருங்களத் திலங்கக் கண்டான். (2)

அருளுதும் வருக வென்றாங் கழைத்தவி னொலியா நிற்கு
மிருகமு நிசமென் றேந்து மிளிர்ந்தழன் மழவு முற்றோர்
வெருவுற பபய மும்பின் வினைகவர்ந் தளிக்கு மாண்பு
மருவுறு மம்பு சாத மலர்க்கா சதுர்த்தங் கண்டான். (அஅ)

உலகெலா முறையிற் றன்பா லொடுங்குறத் தனையொ டுக்கி
நிலவுமேற் பொருளொன் றில்லா நித்தியன் தத்வா தீதன்
மலர்பா சிவனே யென்ன மறைமுடி யறையும் வாய்மை
யிலகநேர் காட்டும் வெண்ணீ நிலங்கெழின் மார்புகண்டான். (அக)

அண்டகோ டுகளெ லாமாங் தமர்புவ னேச ரெல்லா
மண்டபல் பொருளெ லாந்தன் மகைசுவ ரியலே சம்மென்
றெண்டகு மறையெ லாஞ்சொ லீசனே யெவற்றும் வாஞ்சை
விண்டமர் திருத்த னென்ன விளங்குபல் * லணிகள் கண்டான். (க0)

புரத்தலின் றெறுத்த லொன்றும் போதுமென் றுபநி டஞ்சொல்
கருத்தினை யேனக் கொம்பு கமடவோ டிலகு மின்கண்
ணரத்தனி மடங்க லந்தோ ண்கைதரு கபால மாத்ரி
திருத்தகு முறுப்பிற் றுங்குந் திறமினி துணர்த்தக் கண்டான். (௧௧)

தானலா துலகமில்லை சகமலா தடிமை யின்றென்
றேறவில் சருதி வாய்மை யிலங்குற வகில மெங்கு
மேனிமிர் தரவி யாபித் தவைவியாப் பியத்தின் மேவுந்
தேனிமிர் கமலத் தண்பூந் திருவடித் துணைகள் கண்டான். (௧௨)

தன்னில்வே றற்ற மர்துந் தானுறு முருவிற் கேற்பப்
பின்னையா யொருங்கு சாரும் பெரியநா யகிமா தேவி
யன்னையா யகில மீன்ற வமலையாங் கமர்து மேவு
மென்னையா ளமுத நா தனி டத்திருக் கோலங் கண்டான். (௧௩)

வலமிடம் பொலிந்து தோன்றி வளரருட் கோலங் கண்டான்
மலர்தரு மந்த காசம் வழங்குந் வெள்ளங் கண்டா
னலகிலா னந்த வெள்ளத் தாழ்ந்தனன் கரைபின் காணன்
றலனில்வீழ் தண்ட மாகத் தாழ்ந்தனன் றனையுங் காணன். (௧௪)

பாவச னுனன் சீவப் பண்பொரு சிறிதுங் காணன்
வரனரு டாமுன் போந்த வள்ளறன் குறிப்பு முற்ற
வுரனளித் தனன்கொ லென்ன வுணர்ந்தெழுந் தாங்கெம் பெம்மான்
பிரசமென் மலர்த்தான் பேரற்றிப் பேணியித் துங்கன்கூறும். (௧௫)

ஒருவனா யுலக மெல்லா மொழிவற நிறைந்தாய் போற்றி
யருமறை யுபநி டம்போற் றத்துவீதிய போற்றி
வருபரா பாமெய்ஞ் ஞான வள்ளலே மாவ னத்தின்
மருவிவா ழாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௬)

நாயக மறைசொன் ஞான ஞாதுரு ஞேய ரூபி
யாயவற் றதீத தூய வகிலமும் விரிந்து நின்றுஞ்
சேயவ வணிய சர்வா சிரயவாம் பிரவ னத்தின்
வாயம ராதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௭)

மூதுணர் விப்பி ரேசர் முறைபுரி தூங்க மேத
மாதியால் வழிபட் டேத்து முண்ணலே யனைய வேள்வித்
தீதறு பலன்க ணல்கு தேவசே கரவ னத்து
மாதவ வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (௧௮)

விரிதலை யாவும்மோர்ந்த வித்தக டொவன்றி யானத்,
தொருவுபு கன்ம டந்த * முறுவர்து முத்தி யன்ன
துரியனீ யென்ன வேதந் துதித்திதைஞ் சதீத ஞாத
மருவனத் தாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (கக)

மிருகண்டு குணு வொன்றி விதியினர்ச் சிப்ப வன்றோ
னருகண்டு 2 மறலை வீட்டி யாசினித் தியமா வன்பந்
தருகண்ட காள வொன்சே தாரமா விபினத் தென்று
மரு 0 கண்ட வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க00)

0 வனசமா தவன்றன் னோக்கம் வனசமாப் பூசிக் கும்பிபா
வனசமா ராத னத்தான் மகிழ்வுறீ இத்திகிரி தந்தோய்
|| வனசமா னங்க டந்த வள்ளலே மாழை குழும்
வன X சமா வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க0க)

தொழில்களைத் துனையன் நின்றத் தொகைவகைவிரியளப்பின்
றொழிவில வசல னீயிவ் ஷாவறி வரிதென் றுன்றோர்
மெழியுமெய்ஞ் ஞான னந்தழ்மூர்த்தியாம் பிரவ்னத்தின்
வழியரு ளாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க0உ)

தன்னில்வே றுயர்ந்த தொன்றுஞ் சசாதிக துவிதாமாகத்
தன்னில்வேற்றென்று மில்லாச் சர்வபூ தேச நேச
மன்னிய வழுத ஞாத வனத்தன வரதவாச
மன்னிய வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க0ங)

போதருமெவர்க்கு மோர்காற் புரிநம மாத்தி ரத்திற்
காதர ன பவாரண வத்தைக் கடப்பிக்குங் கருணை வள்ளால்
பேதம சர்வ சித்திப் பிரதனே ச யிரதக் கானின்
மாதவ வாதிசேட வரதநா யகனே போற்றி. (க0ச)

நித்தியூநிர்வி காரபூரிஸம்ம நிராமுயேச
சத்திய ஞான னந்த தற்பர சாதூர் வேத
துத்திய நிமல சர்வ சோபன ஞாத கான
மத்திய வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி. (க0இ)

* பந்தம் ஒருவுபுமுத்தி உறுவர் என்க. 2 மறல்-மறவி.
0 கண்டன்-தலைவன். 0 வனம்-துளசி. சம்-சுகம்.
1 பாவனம்-சுத்தம். || வனம்-அழகு. X சமா-சாந்தனே.
ங பவாரணவம்-பிறவிக்கடல். ச இரதம்-மாமரம்.

அ* ஸூந்தர வமுத நாத வட்டமங் கனசொ ரூப
கனந்தர கந்த ராதி காருணி யாம்பு தீச
சனந்தர சனக ஞான தாயக சூத கான
வனந்தர வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி.

(30௬)

சங்கர நீல கண்ட சந்திர சடில சாரங்
கங்கர மந்தி ரேச காரண பெரிய நங்கை
பங்கர சூத கான பரவர பவஞ்ச மீதார்
வங்கர வாதி சேட வரதநா யகனே போற்றி.

(30௭)

வேறு.

[பே

என்றகிகோன் றுதித்திறைஞ்சி யெந்தைநினையாதுணர்ந்திங்கேத்துகிற்
னன்றிமகத் தெனிலணுவு மண்டமென நுணுகின்ற யணுவே யாதி
பென்றிடிவோவண்டமணுவெனத்தூலித்தெழுகின்றயேகனென்னில்
வென்றியுற வநேகனாய் விரிகின்ற பென்றினைக்கும் வேத நான்கும்.

காண்பாரார் கண்ணுதலாய் காட்டாக்கா லென்றனைய கலக்கந் தீர்த்து
மாண்பார வச்சுருதி சாரமெடுத்திசைப்பதெவர் மறுக்க வல்லா
ரேண்பாவு சூதவனத் தெந்தாயென் றினையடிக்கீ ழிறைஞ்சிக் கண்ணீர்
சேண்பாயப் பரவசனாய்த் திருமுனமந்தாங்கருளிறறினைத்தான்மன்னே.

அகிராசன் செயலோக்கி யமுதேசன் மிகமகிழ்வுற் றனந்த நேனின்
சுகதூய மாதூரிய துவாதசமஞ் சரியாமித் துதியி னாள்வ [யாவற்
மிகுமோகை யுற்றனமில் விழுத்துதிசொற் றனர்கேட்டோர் விழைந்த
தொகமேவீ யொருவீடுந் துன்னுகநீ வேட்டவரஞ் சொல்லு கென்றான்.

அணையதிரு வாக்கமுத மனந்தனிரு கட்செவிவா யநா மாந்தி . .
யெனையுடையா யிமகிரிசை யிடத்துடையா யமுதேச வேழையேனி
னினாவரிய திருக்கோல நேர்காணும் பெறும்பேறு நிரம்பப் பெற்றே
னினியிதனிற் பெறுபெறும்பே நென்பகர்வ தமுதசயம் பிலிங்க நாத.

ஆளுவஞ் சேடநா யவருளால் வேண்டுவதொன் றளியே னெஞ்சாந்
தேனாத நினதுபதச் செம்பதுமத் திருவருளா னந்தத் தேனுண்
டேனொஞ் சலியாம லிவணமரும் பெருவாழ்வீ கென்று தாழ்ந்தான்
பானாறு மொழிபாகப் பாமேசனகியீச பகர்தல் சேட்டி. (3௧௨)

அன்புடையா ரெவரினுமிக் கன்புடையா னுகின்ற யானு லுங்கே
ணன்புடையே நம்பத்தி னிறையன்பு குறைவின்றி நீடிமல்க
முன்புகிதம் பாநிருத்த முதமளித்தோ நினக்கிம்மா முனரி வைப்பி
லின்பமுத சயம்பிலிங்கத் தெழுந்தருணந் தரிசனப்பே றினிது தந்தோம்.

* அனந்தரன்-பிரிவிலாதவன். அல் நந்து அர என்னினுமாம்.

அனகந்நக் கென்றுநம தருஞ்சொருப சிவஞான வாக்க ழோங்க
பனகபதி நீயீண்டுப் படர்ந்துமுத னமைக்கண்டு பணிந்து போற்றி
நினகநெகிழ் தைமதியி னிறைமதியிற் குருவார நிலவு நாளெம்
முனமுரு கியவிரிவின் முறைபூசா திரவியங்கண் முழுது மீட்டி:
வழிபடுவோ ரிகபோகம் வழுவாது முழுதார்த்த மாயின் வாழ்ந்து
நழுமரிய தனிவீடு நண்ணுகீ மேலுமினி ராச சூட [கென்று
முழுமணிவேந் தனைக்கொண்டு முறைசைத்தி ரோற்சவமும் மூதூர்க்
மெழில்வளர்பூ ரீணமுடிவா யியல்விப்பா யென்றுபினு மியம்பு மாதோ.

நமதருளா லுலகபூ டணமாக யோகசூத் திரை வின்று
சமைவுறநின் பெயரினிற்பா தஞ்சலமென்றதற்கியற்பேர்சாற்றிமேலுங்
கமைதருமா தேற்றுவியா கரணமகா பாடியமுங் கவினச் செய்தே
வமைவுறுமா சாசுவத மாயகிலப் பிரசித்தி யாக வைப்பாய். (ககசு)

நம்முரிய சொருபவிய னன்ருணர்ந்தோ ஞாணனே நவின்ற துண்மை
யெம்மில்வனபேதனை வெண்ணு தியானினக்கவனையெம்மைநல்கும்
மும்மலமோ சனகுருவா முன்னுபதே சாதியருண் முதிய ஞா
ணம்முறையா லும்மவன்பாங் கமாந்துவழி படலேநிற் கமைதி யாகும்.

ஆதலினு லவனையடைந் தனையகுரு பத்திவழா தமைந்து வாழ்த்திக்
கோதறவீற் றினினமது குளிர்கமல பதநீழல் கூடு கிற்பாய்
போதுகென வருள்புரிந்தப் புனிதசயம் பிலிங்கநடுப் புகுந்து வெற்பின்
மாதொடுமந் திராதான் மறைந்துவீற் றிருந்தனனின் வையம் வாழ.

பின்னருளா லகிபதிசெம் பியற்கூவி யமுதேசன் பெரிய வண்ணைக்
கன்னடிகோற் சவம்விதியி னொற்றுவித்தாங் ககல்பிரிவிற் காற்றா னாகிப்
பன்னருளா ணையுறுக்கும் பான்மையதோ வென்றி ரண்டு பாங்குமுள்ள
மன்னவொருவாறமுதவள்ளலைத்தாழ்ந்துள்ளமெலாம் வைத்திட்டாங்கே.
வெற்றுடல்கொண்டேகுபுபால்வீரையிற்றன் குரவனடிவீழ்ந்து முற்றுஞ்
சொற்றனையன்பணியாற்றித் துன்னினனென்றருணந்திசொலக்கேட்டி
முற்றசனற் குமரமுனி யுழுவலன்பா லடிகளினி யுதக வேந்தன் [ன்ப
றுற்றவண்முன்பெற்றபயன் சொற்றருள்கென்றிறைஞ்சிடவத் தூயநந்தி

வேறு.

மேலினி தருளின னென்று சூதன்முன் மேவிய முனிவர மன்புகூர்நா
மாலறு கதைபினு மங்க ளோதுறு மாசிரி சரிதமி துந்து மாதா
மேலுற வினவினர் நன்று கூறின ரேவரு மிகசக மென்ப யாவையும்
வாலிதி னுகருபு பின்பு மாபதி வார்த்து லடிநிழ லொன்றி வாழ்வோ.

ஆதிசேடன் சிவார்ச்சனைச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் கூடிசு.

வருணன் சாபமோசனச் சருக்கம்.

அரபதி சென்றமு தேசனை யனியொடு முன்புரி பூசனை
மரபுரை தந்தன மேலினி வருணனை யன்றுடல் சாபமு
னெருவிய நன்கதை கேளென வுணர்தர வன்பினொ டோதுறுங்
குருபர னென்றுல கோர்தொழு குலவரு ணந்திபி ரானரோ. (க)

விதிதரு மைந்தமுன் னுளலை விரிகடற் கசசொரு வேள்விசெய்
மதிகொடு பாதலத் துற்றவண் மறையவ ரின்மையிற் சிற்சில
கதிபடர் 2 தெளத்தியர் தமைவிளீஇக காசினி மறையவர் தமையழைஇ
யதிவிரை வருகென வவனிபுக் கவர்மறை முழுதுண ரந்தனர். [உ]

தங்களை யுறுசெய நெரித்தரஞ் சார்கென வழைத்தன ரம்மறைப்
புங்கவர் றிடேதமப் பாதலம் புகுசெய லென்றெதிர் மறுத்தன
ரங்கது தூதுவர் பாதலத் தம்புதி கோன்முனி யம்பின
ரிங்கினி யென்செய லென்றற லிறையுள முடைந்திலீ தெண்ணுமால்.

கருதிய வேள்வியெப் படியுநாங் கவினுற முடிப்பது கருமமென்
றெருவரு முபாயத்தின் வேதிய ருங்குறப் புரிதுமென் றுன்னுபு
வெருவரல் பின்னுற னோக்கிலான் வினைவரு முன்மதி வீயுமென்
னெருபழமொழிபழுதுறு துதன் னுழியுணர்தரும்வகையுஞ் சூறுவான்.

தன்னுழை வதியுமோர் விற்பனன் நகுசில பற்பல கற்றுள
மன்னுறு புலவனோ டவனியில் வந்தொரு மகிபதி வாயிலின்
முன்னமர் கெனப்புல வனைநிர்இ முதுபொருள்குறித்திவண் வருகுவார்
துன்னுபு விப்பிரர் பற்பலர் தொகுமவர் தமையெதிர் கூவிரீ. [ஊ]

இசைதரு சாத்திர வாதத்தி லெண்ணெவன் றிடினுமக் கீருவ
னசைமிகு பொருள்பல வென்றுள நயப்புற மொழிந்தவர் தமையெலா
மசைவற வென்றலை கடலிடை யாழ்வுறத் தன்னுதி யென்றுரைஇ
வசைநிறு வுதலினப் புலவனை மற்றவ னிற்றுத்தின னேகினான். [சு]

புனலிறை பாதலம் புக்கபின் புலவனு ளனைப்பரு மச்செய
லினிதென வாங்குறு ககோளர்மு னிருடிக னெதிருரைப் போர்புரிந்
தினிலரு துயர்க்கட லிடைப்புன லிறைவிழு திறனனி தெரிப்பவ
னெனவலை யெறிகட லிடைத்தளி யேகின னத்துணை * குடாதிறை.

2 தெளத்தியர்-தூது செல்வோர்.

* குடாது இறை-மேற்றிசைத் தலைவனாகிய வருணன்.

அழலினை மடிதனின் முடிதலீ தலதிலை யெனநிறை யார்க்குலி
 விழலுறு மவர்களை யறி வவலாம் விழலுற பொற்றுவு ராற்பில
 வழியவ னுறப்புரித் துன்னிய மகமவர் மனங்கொதித் தெழுதலி
 னெழுவழ லாகுதி யாதிசெய் தெண்ணிய செயன்முடித் தனமெனா.
 முறுகிநின் நெழுசெருக் கறிவினை மூடவம் மூடபுத் தியினிலவ்
 வுறுவர்க டமையுரை யமர்பினு முருற்றுபு நீரோமை வெல்லுநா
 ளறுதியிங் கமர்தனுங் கடனெனா வவர்தகை யறிவிலி தகைஇயினா
 லுறுவது தவிர்வதெவ் வருந்தவ வுறுவரு முழுவான் நென்பதால்.
 பின்பவ ணமர்தரு ககோளர்தம் பெருந்தவ மோருரு வாயினோ
 னின்பயிக் கருமறை யாதிய யாவையு முணர்ந்துமெய் தேர்த்துளான்
 மன்பெய ரட்டவக் கிரனெனுந் தாபத ருபதுத் தாரண
 மென்பல் தேனையர்க் காற்றுவா னீன்றவற் குறுதுயர் பொறுக்குமோ.
 தாதைபா தலத்தினை செயநெரீஇத் தரிப்பற வுனயிடு பதைப்பொடு
 மோதமக் கணமவ னுற்றெதி ரொருசொலி னச்சமர் வெற்றிகொண்
 டேதறு தாதைமு னாகவங் கிருந்தவ ரிருந்தவர் யாரையு
 மேதினி புகுந்துதந் நியதிகண் மேவிய வமர்கென விடுத்துமேல் [கக]
 ஞாபதி கேண்மதி பாழ்மதி கோண்மதி யாதுகொண் டேமதி
 மடமைய ரெனவதி பாதக மலிவினை புரிந்தனை யாதலி
 னுடன்றி விழந்தனை பித்தரு யுடலழி குருபமுற் றுலாதாக்
 கடவையென் றினைதரு சாபமுன் கழறின னேகினன் றுதைபின்.
 வருணன்வ் வழியறி வழிந்துடன் மலினமுற் றலநிலை மனைமுனோர்
 * தெரிபழி மனத்தரிப் பாதகந் தீர்வதென் நென்றுரைந் தினைந்தன
 ரொருவிலிப் பழிதெற நீநோ ஞழலுமவ் வருணன்முற் புண்ணிய
 முருவினுற்றென விருபாக்கனென்றொருபெருமுனியவ னுற்றுளான்.
 ஆதிர்நொழன் முதலுப சாரமின் றிருந்தன னறிவழி குடாதுகோ
 னதுதெரிந் துடன் விரைந் தவன்மனை யமைச்சரம் முனிவரனடிபணீஇ
 முதுதவ முனிவரர் சிகாமனே முழுதுநி னடியல தாரணிலெங்
 கதுமென நகிக்குமா மேதையோர் காட்சியெத் தீமையு மென்பரால்.
 அடிகளை முற்றவப் பெரும்பய னாவின் கடிதொழப் பெற்றனங்
 கடிகவெம் பதிமதி மயலெனக் கழறுவ தென்னினி யேழையே
 மொடிவறமுழுதுணர்ந்தருளெனுமொண்கலணணிகலனெனக் கொடே
 நெடிதருள் பெருந்தகைக் கெனப்பினு நோபணிந் தனரடிக் கடியரோ.

• 0 (தமக்கு ஊழ்முறையால்) உறுவதாகிய தீமைநீக்கத்தை எவ்
 வித அரிய தம்முனிவரும் பொருந்துவான்று எனனும் ஞான்முறை
 யால் தகைஇயினான் என்க. * தெரிபு எனப்பிரிக்க.

எழுமினும் மிறைபுரி பாதக மெவற்றினும் பெரிதுசற் பிராமண
ருழியவ மாணஞ்செய் துற்றதில் வுறுபழி யகற்றரி தாயினும்
வழிபடு தும்பொருட் டிரக்கமும் வளர்த்தெழு முனந்னி யாதலி
னொழிதரு முபாயமிக் கோதுது முணருமி னெனப்பினு மோதுமால்.

துமதிறை மனமழி சாபமு னுவன்றரு டாபத னியாவையு
மமைதர முழுதுணர் தூயனவ் வட்டவக் கிரப்பெய ரண்ணல்சொ
னியிப்பெரு வலியின தாதலி னிறைபரி காரமுற் றுறினலா.
தெம்தியல் வலிகொடு மாற்றரி திப்பரி காரமு மிவனலால். (கௌ)

ஏனையர் புரிதரி னிரிதரா திவன்மது பானவுன் மத்தனா
* யீனநிந் திதசபா பிட்டனா யினனறி வுற்றல தியல்வுரு
தூனமி லனையதிப் பாதலத் துருந்துதன் முறைமையன் நம்புவி
மேனல மாதல மீதுறு விதிமுறை புரிவதென் றேதிமேல். (கஅ)

மரைமலர் புரைதன கரமவன் மத்தகந் தனின்முறை வைத்தனன்
கரவிலவ் வத்தமத் தகசய்யோ கப்பெருந் திக்கையி னுக்கமிக்
கொருவுணர் முழுதுறப் பழுகிலவ் வொருமுனி யிருபத மலர்தன
சிரசதை வரவிழந் திரைஞ்சபு தீயவிப் பேயனை நீயலால். (கக)

அருள்பவர் பிறரில ராணின தடியல திலையென நமந்துள
முருகிய மேதகு சீதள வுதகமென் பதமிசை யாட்டியப்
பொருவின்பா தோதகஞ் சென்னிவாய்ப் புரோக்கணசமனமு னியற்றுபு
மருமலர் மதுவருக் காதியான் மாபினி வருச்சனை யாற்றினான். (உ௦)

பூசனை புரிந்துட னஞ்சலி புரிந்தெதிர் தொழுவரு ணான
நேசமு னீடிய நோக்குபு நிறையருள் செலுத்தவப் புனலினைக்.
காசறு முத்தம மந்திர மாற்றினின் வகித்திடு மாற்றன்முன்
மாசற நல்கிவெண் ணீறுமெய் வயங்குமுத் தூளன மாமனு. (உ௧)

திறன்மலத் திரையமொய்நசித்தொளிர்சிவத்துவப்பேற்றினே யளித்திட
லறிகுறி யெனுந்திரி புண்டர மணிமனு நியாசங்க ளிருடிகன்
குறியதி தேவதை சந்தமுன் கொளவுப தேசமுன் நந்துபின்
மறைநடு மத்தியின் மத்தியின் வயங்குயி ரக்கர பஞ்சகம். (உ௨)

பிரணவத் துடனுப தேசமும் பிறக்கிய புரிந்துதன் னோக்கினுற்
கரிசமுற் றொழிந்தொளிர் முத்தனய்க் கவினுறு மவனுழி மேலுந்த
னருள்விரி தலினுயர் சிவாகமத் தவிர்முறை யந்திர நீலமா
பாசிவ லிங்கமொன் றனையவண் பதிட்டைசெய்தருச்சனை புரிந்துபின்

* ஈனர்களும் நிந்திக்கும் நிந்தையுடன் கூடிய பாபிஷ்டனாயினன்
என்க.

குடபதி கேண்மதி யிவ்வருட் சூரியைநின் னுடலன் விஷ்டயற
திடர்தப மிடையுப கரணமுற் றியைதர நியதிபு னொடொழந்
திடமிகு மளியிக ளுளநனி திகழ்தர வருச்சனை முற்செயக்
கடவையென் றெதிரிறைஞ் சவனிஞ் கரமிசை யருளினன் மாதவன்.

ஆரிபிர மாதிய தேவரு மருமறை யாதிய நூல்களுந்
தெரிவொழிந் தன்மைசொற் றோலிடச் சிவசிவ வுணர்பவ ருணர்வையு
மொருவியெந் நெறியினு மதிதமாமொருபொருளிருகரத்தொருமையின்
மருவியிவ் கெளிதற வெப்பெரு மாதவ கோடிகள் வாய்த்தனன். (௨௫)

வேறு

என்னாவெழு மாதா மீதுறவவ் விலிங்கேசனை யாசிரி யன்சொல்வழி
முன்னுமனுப் பாவனை யாதியெலாம் வழுவாதருச் சித்துப் தேசமுறைத்
தின்னாவற நீள்குறி நல்கியரு ளியதேசிக பூசனை நேர்புரியா
வின்னீண்மணி யாதிய வாய்திர வியநேர்தொழு காலுரை நல்கியரோ.

தொழுதாங்கெழுந்தஞ்சலிசென்னியினிற்சூழத்திருமுன் னுறநின் றன
[னம்

முழுமாதவ தேசிக னவ்வருணன் முகநோக்குபு கேண்மதி நீர்க்கிறைவ
வழுவாதமர்தாபதசாபவினைமாற்றுஞ்செயல்போற்றுதல்வேண்டுமுனக்
கெழுவாரிதி சூழ்புவி யின்கணலா லிவணீச்செயி னும்பய னின்றதனல்.

புகுபாரினும் பாவன மாவனமே பொருத்தம்மெளி திற்பய னொழுடனத்
தருமாவனங் காவிரி யாமியதி சையின்மாமறைக் கானனமேற்றிசையிற்
றொகுயோசனையோரிசண்டின்னுன தச்சுதாரணியத்தமர் தூமணியைச்
சுகபோதக ரூபவ நாமயனைத் தோன்றத்துணை யாகும நாதியனை. (௨௬)

படிவாழு மணிச்சுடி கைப்புனித பணிராசசற் பூசிட பாதினமெய்
யடியாருளத் தாரமு தச்சுவையை யமுதேசனை யளிரிறை மனமுருகக்
கடிமாமல ராதிவி ராயவுப கரணம்பல வோடள வாமணியா
லொடியாதமர்பூசனையாற்றுதிமேலுவனோர்சிவ லிங்கமு முன்பெயரால்.

மரபாற்பிர திட்டை புரிந்திறைவன் மகிழ்வேள்வியும் போற்றுதி யிவ்
[வகை

புரிவாயெனிற் சாப நசித்திடுமப் பூசைத்திருத் தொண்டது வன்றியுமே
லொருவீடுமளிக்குமெனப்புக்கன்றனுதகேசனெழுந்தெதிர்தாழ்ந்திறைஞ்

[சிப்
பெருவாழ்வு தரப்புகு சற்குரவ பெரியோய்நின திருவிசையாக்கலியை.

எவர்மாற்றுநர் சொல்வழி நிற்பனின்வாக் கிடையேழைவிண் ணப்படுமா
ன்றையநிருச், செவிசாத்தியெ னையம கற்றியருள் செயவேண்டுவ லெ
ன்னவ ி தென்னையெனச், சிவசாத்திரம் யாவையு ஞானமலாற் றிகழ்
மோக்கமின் றென்னவச் சூதவனத், தெவமாற்றமு தேசு சுயம்பிலிங்கத்
நிறைபூசனை நன்றருண் மென்றதெனோ. (௩௧)

எனவேவருணன்புகல்கின்றதுகேட்டிறைகூறுமுன் னூ லுரைசத்தியமே
யனஞானமப் பூசனை யன்றியுறு தகத்தும்புறத் தும்புரி பூசனையான்
மனதுய்மையச் சுத்தி பரம்பரையின் வருமாண்சிவ ஞானமப் பூசனையே
முனமேதுவென்றோ தலுஞ்சத்தியமேமுத்திக்கதுபரம்பரையேதுவதாம்
அவிரோதமுன் சொன்ன துங்கேட்டதுமென்றிரீபினுமத்தெனியோ

[துதுக்கேள்

சிவபூசையொ டன்றிய லெத்தவமுஞ்சீவன்கழிதேகமென் றோதுமறை
யவமேயவை யுத்தம பூசனையா மதுவேசிவ ஞானமென் றோருதியச் *
சிவபூசையுண் மந்திரம்பாவனைதுச் செயற்றந்திரமாதிப வாய்மையெலாம்.

முன் னூ லுணர்வன்பருள்சாந்தமுதன் முற்றுங்கொளுமுத்தமசத்துவஞ
யன்னேர்மிடற்றோனருள்புக்குநின்றாலறிவானதனருமைபல்பெருமை
[யெலா

மென்னேயினிப் பூசனையேயலதொன் றிறவாதவின் பீவதுமுண்டுகொ
வின்னேகாநெல்லியனத்துவிதவீரும்போகமிப்பூசனையேதரலால்.[லோ
இதன்மேலுமெய்ப் பேறுயிர்க் குள்ளதுகொ லெந்தூலு மிசைத்தில து
ண்டெனவென், றதையேபுரிந் தத்துவிதானந்த வாழ்வடைவானென
வோருதியீதலதர், துதிசேர்சிவ மாதல வாசமுநீஇச் சுயம்பீசவ ருட்கு
நிறேந்தொழுகி, யதிமேவினு முத்திபரம்பரையி னருண்மென்றுணரு
ண்மையிதையமுதேல். (௩௨)

அல்லாமலு மத்தரு சூதவனத் தமுதாகா சுயம்பிலிங் கேசனையாங்
* கெல்லாருமுக் காலமு நேர்தரிசித் திரியாதுவ சித்திடு சீலனெவன்
மல்லாரவன்றேகமவிடுக்பொழுதம்மனுநாயகன்றேவியொடும்புகுந்தே
வல்லார்தரி சனமளித் தொப்புயர்வில் வீடுந்தரு வானிது நிச்சயமே.

இவ்வாய்மையையோர்வுநிதித்தலமேயிறங்காறும் வசித்துமெனும்
விரதஞ், செவ்வேகொடு சாந்தமன்பாதி தினந்தின மோங்கியவிட்டலிங்
கார்ச்சீனையோ, டவ்வாசமு தேசுதெ ரிசனமைந் தெழுத்தெண்ண றியா
னமுன்னாயபுரீஇத், தெய்வாதிப ஞானுண முழ்குநர்க்கத் தேவேச
னளித்த நெரிப்பவரார். (௩௩)

வேறு

கேண்மி யாவது கேசநாம் விரிப்பதென் னிளத்துந்
சேண்மு னேகும் மாவனஞ் சென்றமு தேசன்
ரூண்மு னேபணிந் துன்பெய ரில்ங்கதா பனமும்
வாண்மு னீலலிங் கேசவான் மார்த்தபூ சனையும்.

(௩௮)

மரபின் வேள்வியுந் செயினட்ட வக்ஷிச முனிவன்
தரமுன் னீளிடர் புரிந்துள சாபமோ சனமாம்
வரத மெய்ச்சிவ்ஞானமா மகோததி மூழ்குந்
தரமு மாமவ ணுறலொரு தலையெனச் சாற்றி.

(௩௯)

அமல னும்விரு பாக்கமா முனிவர னகன்றன்
சமல நீக்குமத் தாபத முனிவரன் றனதாட்
கமல மன்புறத் தாழ்ந்தருந் துதிபுரீஇக் கணிந்து
நமல நீப்பதித் தலமல திலையென நயந்தான்.

(௪௦)

துணிவு கொண்டெழும் வருண்ணமுன் சூழ்பரி வாரந்
தணிவில் பற்பல பொருட்குவை புரோகிதர் தம்மோ
டணிசி றந்ததன் பத்தினி சகிதனா யனைய
பணித லத்தினும் பிலத்துவா ரத்தின்மேற் படரும்.

(௪௧)

பிலத்தின் மேல்வரு மவன்முன மருமையிற் பேணு
நலத்தி னத்தகுபாவன மாவன நாமத்
தலத்தி னோத்தடத் தெழுந்தன னத்திருத் தடமுன்
புலத்தின் மேதகு கௌதம முனிதருபுவனம்.

(௪௨)

அனைய தவ்வமு தேசவிங் கத்தின தவாசி
தனிலொர் முப்பது விற்கிடை தூரத்திற் றன்பா
லனக சானவி யாகுமா தீர்த்தமுற் றடுத்தே
யினிது நித்திய வாசஞ்செய் துறத்தனியிலங்கும்.

(௪௩)

தேவ தீர்த்தமென் பெயர்பிச சித்தமா மனைய
வாவி மேற்றன மனைபரி வாரமோ டெழுந்த
வே னாதிபன் மரபினத் திருத்தந்தோயந் தார்வ
மேவ நித்திய நியதிகண் முடித்துமே னிலவும்.

(௪௪)

மணியி லிங்கவான் மார்த்தபூ சனமுறை வயக்கிக்
கணித மில்லுப கரணங்க னோடுதன் காந்தை
பணிச னங்கன்பின் வரச்செலீஇப் பணியணி வேணித்
திணியி ருட்கனத் தமுதிறை சினகரத் திருமுன்.

(௪௫)

தூல லிங்கமா கோபுர துவாரத்தி னிருபாங்
தேல வைங்கர னூறிரு செங்கர னெனும்ப்
பாலர் பைங்கழன் முறைபணி இப் படர்ந்துகோ புரத்துட்
சாஷ வந்ததி காரநந் தீசர்தான் சார்ந்து. (சசு)

படியு றப்பணிந் துட்புகுந் தருள்பெறப் பரிந்து
விடையளித்தருள் கெனப்பராய் வேண்டுகொண்ட டுத்தாங்
கிடப நந்திதாள் பத்திர விலிங்கநே ரிறைஞ்சி
முடியி னஞ்சலித் தாறிரு முறைவலம் புரிந்து. (சசு)

இரவி யாவிலு மிக்குய ரிமாசலை யெமையாள்
பெரிய நாயகி திருமுனம் பெருகுமன் புய்ப்ப
வருண்மு னீர்த்தெழ விருவிழி யருவிநீர் வெள்ளம்
சொரிய வுள்ளுநீ இ யள்ளெழிற் றிருவுருத் தோற்றம். (சசு)

கண்கு ளிர்ப்பநேர் கண்டனன் றண்டெனக் கடிதே
மண்கு ளிர்ப்பலீழ் * தயிருணர் வொழிபர வசன
யெண்கு ளிர்ப்பவா னந்தவா ரிதிமிதந் தேறிப்
பண்கு ளிர்ப்பநே ரெழுந்தநின் றிண்ணனம் பராவும். (சசு)

அகில மின் றரு லன்னையே நின்னசே யடியேன்
றகையின் மைந்தர்க்கே நிக்கதி நினைந்துளந் தயைகூர்ந்
தகல்வு ருதளிப் பதிலனைக் கார்வமே லென்ப
புகலி லேழைநான் புகல்வதெ னென்றெதிர் போற்றும். (சசு)

வேறு

மலப்பகை யொன்றே சீவர் மாட்டொரு வாது டற்றுந்
தலைப்பகை யதனை மாற்று தலைத்தலை யாவ கித்தே
யலைத்தொழித் திடவெ முந்தாங் கம்மலம் வெளிநென் றோத
நிலைத்தொளிர் கருமை வாய்ந்து நெறித்தெழு மோகி போற்றி. (சசு)

இருண்மல வெப்ப நீக்கி யின்னருட் டண்மை யாவிக்
கருள்வது தெரிக்கு மெண்ண ளவீர்மதி யளிகம் போற்றி
தருமலத் காடு டி லர்த்தித் தகித்துமேன் ஞானப் பைங்கூழ்
பெருகிய வழுதம் பெய்து பேணுமுக் கண்கள் போற்றி, (சசு)

துக்கதுர்க் கந்த நீக்கிச் சுகமெனுஞ் சுகந்த மோந்தே
யொக்கவா ருயிர்முற் றுய்வா னுயிர்ப்பெழு நாசி போற்றி
தக்கஞ்சொல் லமுத நாதன் றடஞ்செவி வழியே யுள்ளம்
புக்குத ராண்டப் பைங்கூழ் போற்றெழிற் றிருவாய் போற்றி. (சசு)

* உயிருணர்வு—ஆத்ம போதம். டி உலர்த்தல் - தகித்தல் பெய்த
லாகிய ருத்தொழில் செய்து பேணும் முக்கண்களென்க. டி சொல்
லாகிய அமுதம் என்க.

சம்புரர் தகித்த மூரல் சமழ்ப்பவாங்கவற்கும் பேரின்
பமைவிலா ரமுதம் வாக்கு மணிமணி முறுவல் போற்றி
நிமலனே காந்த னாக நிகழ்த்துப தேச வாய்மை
யமுதுவ குயமடுக்கு மஞ்செவித் துணைகள் போற்றி.

(௫௪)

தேண்ணிறை மதியான் ஞான தேசமுற் றளித்த நேற்றுந்
தண்ணிறை மதிமு கத்தின் றனிப்பிர காசம் போற்றி
வண்ணவான் மடிமு லைப்பான் மாணவண முகநிறைந்து
கண்ணிரு மதகிற் பாயுங் கருணையா ரமுதம் போற்றி.

(௫௫)

உருவுக டோறும் வெவ்வே றுவிர்க்குயிர்க் குயிர் தா னேயாந்
தருணமங் கலப்பூண் டாங்கு தன்னிகர் கண்டம் போற்றி
யருள்பர வபர ஞான மாருயிர்க் களிப்பப் பூரித்
திருமணி நீல மூடி யிசைத்தபொற் றசம்பு போற்றி.

(௫௬)

ஆயிர கோடி யண்டத் தாவிமுற் றெவ்வோர் சூலின்
மேயிய பெற்றுஞ் சூர்தும் விகாரமி ஹதாம் போற்றி
தூயசிற் றுதரத் தாவித் தொகையினைப் பிணிக்கு மாற்ற
லோயிருள் புறத்தி னோடு மொழுக்கமநே ருரோமம் போற்றி.

(௫௭)

இருதய கமலங் கீழ்நின் றெழும்நீர் நிலைய வாவி
மருவு * மா வர்த்த மேய்க்கும் வலம்புரி நாபி போற்றி
புரகரன் சேமத் தேரிற் பொலிகடி தடச்சீர் போற்றி
யிரதமே லரம்பை யாக வியைகவா னிணைகள் போற்றி.

(௫௮)

பருமுலைக் குடைந்து கீழ்வீழ் பங்கினைக் காதி சேய்போ
லருளினி னிறுத்தி வைத்தாங் கவிர்முழந் தான்கள் போற்றி
யிருவரால் வனப்பு வெள்ளத் திலங்கனேர் கணைக்கால் போற்றி
பெருகெழில் முதிர்சம் பீரம் பிளவுசெய் பாடு போற்றி.

(௫௯)

ஆமையொவ் வாமை மாமைக் கைந்தொடுக் கியும்வி ரித்தும்
0 போமெனப் பல்கா னோக்கும் புறவடி விரல்கள் போற்றி
தாமறை யுபரி டங்கள் சமந்திடப் பெருத ஈற்றத்
தேமிகன் புனத்தி லங்குந் திருவடிக் கமலம் போற்றி.

(௬௦)

உரைசெயி னகிலபோக முதவிமேல் வீடு நல்கும்
பெரியநா யகியென் றோதும் பெருந்திரு நாமம் போற்றி
கிரிசைநின் னருளி னல்லாற் கிட்டரு மமுத நாதன்
நிருமுனுற் றருண்ம டெத்தல் சிறியனேற் குறுவ துண்டோ.

(௬௧)

* ஆவர்த்தம்-தீர்ச்சுழி. 0 போம் என்பதில் வினாவிசை ஓகாரத்
தொக்கது “செப்புதற்காமெனின்” என்பதிற்போல்.

சேயரை யணிய ராகச் சேர்ப்பது தந்தை பாங்கத்
தாயருட் கடனே யேழை சாற்றியும் பிழையி ழைத்தேன்
நீயவெஞ் சாப நோயாற் றியங்கிய சிறிய நாயே
னாயவிப் பிழையு மாற்றி யருடியா லன்னே யன்னே.

(கஉ)

என்றுமுன் றுதித்துப் பல்கா லிறைஞ்சியா ரருள்பெற் றேகி
மன்றமுன் றிதழி வேணி மந்திர நாதன் கோயில்
சென்றுந் தீசபாத தெரிசன மூறைசெய் துட்போய்
நின்றொளி ரமுத ரூப நிறையருட் குறிநேர் கண்டான்.

(கங)

கண்டனன் காண மொன்றுங் கண்டிலன் றன்னைக் காணான்
றண்டெனப் படிந்தா னந்த சாகரத் தனிதி னைத்துக்
கொண்டெழு சிவானு பூதி கூட்பர வசன யொன்றிப்
பண்ணெர் வங்கு ரிப்பப் பைப்பயக் கரையி வந்தான்.

(கச)

அண்ணலின் னமுத மேனி யம்பகங் குளிர நோக்கி
யுண்ணெகிழ்ந் தருகச் செங்கை யுச்சிமேற் குவிய நேர்நின்
றெண்ணரும் பிறவி தோறு மெப்பெருந் தவம்பு ரிந்தேன்
கண்ணெதிர் காணப் பெற்றேன் கருணையா ரமுத ரூபம்.

(கடு)

எனமுனந் துதிய னேக மிசைத்தடிக் கடியி றைஞ்சி
மனமுலந் தமுத லிங்க வரதனுக் காதி சேடன்
புனைதிருப் பணிக னோடும் பொன் மணி யணிக ளாதி
நனிவினா நிலங்க ளாதி நல்குபு பெரும்பே றுற்ற.

(கசு)

அருட்டிறன் முற்றுங் கேட்டாங் கசுமிகு வகையன் புந்தப்
பொருட்டிறன் முற்று மீட்டிப் புனிதமா நியாச மாதி
தெருட்டுசெ ருருத்தி ராதி செபமகா வபிடே காதி
மருட்டெறு நிலேத னாதி வயங்கவா கமனான் மாண்பால்.

(கசு)

போற்றமா பூசைமாசிப் பூரணை யாய வந்நா
னேற்றிவ ரமுத நாதம் கீயற்றுபு வேண்டு கோட
லாற்றினன் பதினா லோதி யாய்ந்தமைந் தன்பின் வாய்மைத்
தேற்றுபிப் பிரர்க்குத் தானந் திறப்பட மகிழ்ந்த ளித்தான்.

(கசு)

இன்னண மாரி னொரு மியற்றியத் தலநி வாச
மன்னுறக் காலந் தோறும் வந்துவந் தமுத நாதன்
றன்னடி பணிந்த மார்து சாருநாட் பிலத்தி னின்று
முன்னெழீஇப் போந்த வாவி முதுதட மதனி லேகி.

(கசு)

சாணதான் மரபிற் கோலிச் சாற்றுகும் வேள்வி யொன்று
மாலந வியற்றி யார்வ மல்திருப் பணிகள் பல்ல

காலொளி யணிகள் பல்ல கவினுறப் புரிந்த ளித்து
வாலிய வமுத நாதன் மாபூசை மேன்மேன் மல்க. (எ0)

புரிந்தெதி ராண்டு மாசிப் பூரணை நாளி லன்ன
வரையுரு பூசை முற்றி மறையவர் வெறுப்ப நல்கிப்
பரிந்தெதிர் நோக்கி யந்தப் பார்ப்பனர் குழாத்தை யென்பா
வரந்தை செய் சாப நீக்கி யருண்மினோ வென்று தாழ்ந்தான். (எக)

வேறு

ஆங்குது வினவிய பனவரெலா மார்கலி நாயக கேண்மதியா
லீங்கமு தேசசு தரிசனநிற் கெப்பொழு தெய்திய தப்பொழுதே
நீங்கருந் தீவினை யாவுமுட னீங்கிய மாமுனி சாபவினை
தோங்கழி பாக்கினி வேண்டுவதென் றாயவ னாயின நீயெனவே. (எஉ)

ஒதின ரோதமச் சொன்முடிமு னும்பரி னெம்பெரு மானருளா
லேதறு மேற்றிசை காவலகே னெம்முன மெய்திய வப்பொழுதே
யேதமு னியற்றிய சாபமொன்றோ வெப்பவத் தொப்பறு வெப்பிடருந்
தீசை முற்றெருந் கற்றனவாற் றிடமிது நின்மல னாயினே. (எஉ)

இன்னினி யெண்ணிய காமியமுற் றெய்துபு வாழ்ந்திருந் தீற்றினினஞ்
சின்மய ரூபமெய்ஞ் ஞானமுநீஇத் திகழ்பா மோக்கமுஞ்சேர்கவெனாத்
துன்னருமின்னமுதொழுக்கெனவேதொடர்புறவெழுந்தனதுமொழியப்
பன்னச ரீரித னிருசெவியாற் பருகின னுருகின் பானனே. (எச)

ஆடின னோடின னீடியபே ரானந்த வாரிதி மூழ்கியெழுந்
தீடிரி பீடைகள் சாடியெளி யேனையு மேன்றுகொ ளத்தகுமோ
பீடிரி தீவினை புத்தியுறப் பேணிநின் றுற்றிய பீழையினேற்
கேடவிழ் டி சுவன்னக வேணியமு தேசனிங் கருளிய தென்புகல்கேன்.

எந்தைசெ யாரரு னென்றாமோ வெத்தகை யோர்க்கு மியம்பரிதென்
றந்திலவ் வம்புகி நாயகனவ் வமுதலிங் கேசன்மெல் லடிக்கமலஞ்
சின்தையுஞ் சென்னியுந் திகழ்தாமுன் றிருத்தக வீழ்த்தடிக்கடியிறைஞ்சி
முந்துபஃ றுதிபுகன் றரிதுசெலீஇ முனமிரு கண்டரு டனையனவன்.

நிறுவிய வருட்குறி யவாசியினி னிலவுதன் பெயரினி லோரிலங்க
முறுவிதி வழியினிள் பதிட்டைபுரிந் துளமிகு மளியுறப் பூசனைசெய்
தறிவுள மமுதலிங் கேசனடி யமைந்துறப் புறம்புகுந் தகமுழுதும்
பிற்கொடுத் தறுமவன் சுவாசிய பாதலம் போந்தமர்ந் திருந்தனனவ்.

[மையம்]

0 அரதலந தனிர்சிவ சிந்தையோ டனைத்தையுஞ் சிவமெனக் கண்ட.
பாசிவ ஞானமொ டமர்ந்தனனப் பனிக்கட லரசைவிட் டொழிசாபம்
வருபயங்கரவுருவாயட்டாவக்கிரமாதவற்றொட் டீர்த்தன்றா [வென்னே,
லொருவரு மனையவெஞ் சாபத்தீ யுருவினை யெதிர்தெரிந் திது

எனநனி கருதிமெய் யுணர்ந்தன்றோ நெத்தகு பாதக வினையாவுந்
தனதெலை புகுமுன்னர் தொலைத்தின்பே தருவது சேகர வடவியெரு
மனனுறத் துணிந்தொரு நொடியாங்கே வந்தறன் மூழ்கிவெண் ணீர்
[ணிந்தாங்
கினிதெழுத்தைத்தெனியமுதேசனிணையடிமுறைபணிர்தெடுத்தேத்தி.

அமுதலிங் கேசபச் சிம்பாகத் தருட்குறி நிறுவியாற் றினிற்பூசித்
திமிர்பயங் கரவுருக் கொடுமுன்சா ரிடர்முழு துடனற வினிதாங்கே
நிமலமந் திரமுதல் வனைநாளு நீடளி நீடளி யோடிதைஞ்சி [கேளா,
விமலமெய்த் தவமுதல் வளர்ந்தோங்க விழைந்தமர்ந் தன்னெனு முறை

அயன்மகனந்திசேவடி தாழ்ந்தெம்மண்ணலிவ்வுருணன் மார்க்கண்டேசந்
கியலுறு தென்றிசை யிலிங்கநிந் து யினென வுரைத்தனையம்முனிவ
னுயும்வழி யருடரு சிவலிங்க முற்றிவ ணீறுவிய வுதன்வாய்மை
மயரற வருளுதி யோவென்ன மறுவலு மறுவறு நந்தீசன். (அக)

கடிமல ரடியினை முடிகொண்டு களியளி யொடுதொழு தருள்கென்ற
படியருள் கதைபக ருதுமென்று * பழமைசொன் முனிமுனி குலமுன்பு
நொடிதரு மிவணரு ளியலிந்த துவல்கதை வினவினர் புகலன்பர்
வடுவொழி பிகநல முழுதுண்டு மருவுவ ரிணையறு பரவிற்பே. (அஉ)

வருணன் சாபமோசனச் சுருக்கமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—சூசூசூ.

மார்க்கண்டேயச் சுருக்கம்.

—

‘சிந்து பூப சாபமொ சிந்த காதை யோதினங்
கந்த னேரு மாமிரு கண்டு சூது மாவன
மந்தி ரேச சேவையு வந்த பேறு கேளென
நந்தி லாத சீரநுணந்தி நாத னோதுமால்.

(க)

0 அரம்—பாதலம். * பழமைசொல்முனி—சூதமுனி.

வேறு.

வருதிசனற் குமாரம் வளர்கூரவ பரம்பரையின்
மருவுமழ வருவகுரு மணியொன்று வந்துதிப்ப
பெருகியன்மா தவமாண்பு பேணிநிறை பெருஞ்சிறப்பி
னெருவரிய திருவெண்கா டுவரிநிலத் தொளிர்நருமால். (உ)

ஏன்றுரைத்த பின்னுரைவா யெழுமுனெழுந் திணையடிதாழ்ந்
தொன்றுரைக்குஞ் சனற்குமார னும்பர்மணி முடியுரிஞ்சிக்
கன்றுறச்செய் மென் கமலக் கடிமலர்ப்பூங் கழலெந்தாய்
நன்றுரைத்த குருமணிதா வாமதுபரம் பரைமணியேல். (ங)

அணையதிருத் தணையமணி யவனியிடைத் திருவெண்காட்
டினிலுதித்த காரணமென் னினம்பருவ முதுசூரவப்
புனைமணியின் செயல்யாது புகன்றருளி மேலெடுத்த
தினிதருடி யண்ணலென் றிறைஞ்சுதலு நந்தீசன். (ச)

கினதுவினா நனிநன்று நீவேட்ட படிபகர்து
மினியசிவா கமமிருபா னெட்டினுஞ் சாரம்தா
யனகருரு முனிக்கமல னருளியதென் பதுதெரிபேர்
புனைரொளா வாகமத்திற் புகல்படலம் பலவவற்றுள். (இ)

பாவருஞ்சா ராற்சாரம் பாசவிமோ சனபடலம்
வாரிநிறையப் படலத்தின் மலிசீவ ரத்தினமா
யருள்பதியு முத்தமரூழ்ந் தாழ்ந்துடனோக் குறநோக்கக்
கருத்ருமெய்ப் பொருள்விரித்துக் காட்டுபெருஞ் சிறப்பமைந்து
தொகையுறவோர் பன்னிரண்டு சுலோகநிறைந் திலங்குமது
புகலவருஞ் சிவஞான போதமெனுந் திருநாமந்
திகழ்தருமென் றுபதேசத் திறத்தினரும் பொருள்விரித்து
நிகழ்வரு ளினன்கல்லா னிழலமர்ப்பூங் கழலொருவன். (ஈ)

ஆயதிரு வருண்முறைநிற் தார்வமுற யாமுண்ணு
ணையமிகு சமக்கார நிருவாண தீக்காதி
துயவகை புரிந்தளிப்பத் தோமறுநீ யாமதனைச்
சேயமர்சத் தியஞான தெரிசனியென் பெருமுனிக்கு. (அ)

தந்தணையம் முறையணைய தவமுனிவெம் பவமுனிபு
வந்தனைசெய் பாஞ்சோதி மாமுனிக்கீந் தனனிதன
னிந்தனையில் கல்லால நிகழற்பரம குரவசிவ
சிந்தனைசெய் பரம்பரையென் றிறன்மையப் பெற்றனம்யாம்.

பரவருழிக் கைலாய பரம்பரைபூ வுலகினிடை
மருவிவளர் தாப்பெறுக மன்னுயிர்க ளின்னதரு
மிருண்மலரீத் தருணெறிசென் றின்புறுகென் றெம்பெருமான்
நிருவுளம்வைத் தமர்ந்தனனிச் செயவீவ்வா றிவணிகழ. (க௦)

பண்ணிலவு தமிழ்வேதம் பரவுபெருஞ் சிறப்பினமர்
மண்ணுலகிற் றாங்காணை மாடமெனுந் திருக்கோயில்
கண்ணிலவு திருப்பெண்ணு கடமெனுஞ்சீர்த் திருப்பதியி
னுண்ணிலவு மொருவர்பர மோத்தமபுண் ணியசிலர். (க௧)

இவர்பெயரச் சுதரோனமுன் னிலகுகளப் பாளரிவர்
தவமகிமை யாமுமுரை தரலரிதில் வறத்திவர்வாழ்ந்
தவமறநன் மகப்பேற்றி னாவமுநீஇத் தமக்கென்று
மெவமகலுந் தீக்காதி யாவையுஞ்செய் குலகுவான். (க௨)

திருத்துறையூர் நகர்க்கதிபன் சிவத்துவிசர் குலத்தலைவ
னருத்திவளர் சிவாகமமே யருமறைமுன் னூலனைத்துங்
கருத்தொருமித் தோர்ந்துணர்ந்து காட்சிவிறை காரணத்தாற்
நிருத்துசக லாகமபண்டிதநாமச் சிறப்புடையோன். (க௩)

ஆயவரு ணந்திசிவா சாரியனை யடுத்திறைஞ்சி
நேயமலி தங்கருத்தை நிகழ்த்தியவன் சொன்னெறியே
தூயசிவ தருமமெலாந் தொகப்புரிந்து மகப்பேறு
சேயதல துணித்தாகாத் திறத்தான்மீட் டெங்குவான். (க௪)

அடிபரலிப் புகன்றமைகேட் டருமறையிற் கோதிரித்து
வடிதமிழ்மர மறைமுறையை வழுத்தனைய சிவகுவான்
கடிமலர்தூ யருச்சித்தக் களப்பாளர் தமைநோக்கி
நெடியதிருக் கயிறிதளி னீவகிர்ந்து சாத்துகென. (க௫)

அச்சுதரக் களப்பாள * ரம்முறையி னம்முறை ௦ யி
ரச்சுகரத் தெடுத்திமய நக்கையொரு பங்கனையுள்
வைச்சரிய மூவரையும் வழுத்தியெளி யேற்கினிய
மெய்ச்சுதன் ல் குகவென்று வேண்டிவகிர்ந் திட்டனாரால் (க௬)

அனையதிரு வடங்கன்முறை யதனிலவ ரிடுங்கயிறு
தனையடையா னந்தெரிந்து தணத்தியவண் முன்பிடுவெவ்வோர்
பனையிதழ்க் ளெடுத்துடன்முற் படியோலை யீற்றெழுந்து
பினையிதழின் முடிவுறுமப் பெருந்திருப்பாட் டெடுத்தினைசுப்பார்.

* அம்முறை—அத்திருமுறை. முறை—புஸ்தகம். ௦ இரச்சு—கயிறு.
ரஜ்ஜு—என்னும் வடமொழி தற்பவமாயது.

பேயடையா பிரிவெய்தும் பின்னையினோ டென்னினை
வாய்னவெ லாம்பெற்றவ ரையுறவேண் டாவொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளரீர்
தோய்வினையா ரவர்தம்மைத் தோயாவாக் திவினையென். (௧௮)

பெறலரிய காழியருட் பின்னையிருப் பாட்டுதித்த
திறனினைபச் சிவகுரவ சிசாமணியுள் ளுவந்துவியந்
திறையருணின் பான்முழுது மியைந்தனகேள் களப்பாள
நறையொழுகு வெண்காடு நண்ணுதியிக்குகணமென்ன. (௧௯)

அருளியவச் சுதர்களப்பாளரும்வியந்தாங் கன்புநனி
பெருகியதம் பன்னியொடும் பேணுபல பொருள்களொடு
முருகுமனத் தொடும்புருந்தொவ்வோர் தினமு முக்குளந்தோயந்
திருளறுபூ சனைவெண்காட்டிடைகருநனி சிறப்பநடாய். (௨௦)

வேறு.

இன்னண நியம வீரதநன் னெறிநின் நியலுற வாங்கொரு நாளிற்
துன்னுமவ் வேளாண் குலமணி யாமச் சுதர்களப் பாளர்தங் கனவிற்
பன்னுவெண் காட்டெம் மிறைபுகுந் தன்ப பரிந்தரீ யருந்தவம் புரிந்த
நன்னிலையுவந்தாரின் னுணர்விறைந்தநலனொருங்களித்தலெழுறையாம்.

ஆயினு நினக்கிப் பிறப்பினின் மகப்பே நரிதுநின் கருமத்தி னனவான்
மேயநின் னரிய தவம்பழு தாகா விதமொரற் புதமக மேலைக்
கேயுற வளித்து மமைகெனக் கேட்டவ் விருந்தவப் பெரியவர் கிரிசை
நாயக வினிய சேயக மகிழ நாப்பண்ணைத் தமர்ந்தரு ணம்ப. (௨௨)

எளியனேற் கினிய புத்திரப் பேரிக் கிலாமையா லென்னையொகோ லேதங்
கனிமக வருங்கி லாணையா லேழை கருத்தினிற்கவற்சியொன்றிலையாற்
நெளிவுறுவவசியம்பெரி தீண்டுச்செப்புவிண்ணப்பமொன்றெந்தா [பார்
யொளிர்செவி சாத்தியருள்கெனவேண்டியும்பர்கோன் றிருமுன முறைப்

அகிலயீன நளித்த வன்னையா லமர்ந்த வையபல் கோடியா மர்வி
நிகிலமு நின்சே யெனல்புதி தன்ற னிசமிதே யாகவு நிகர்வன்
னகிலமர் குறமி னுயகச் சேயைநனிமிசு காதலா னயந்து
முகிலம் ரிமவெற் பன்னையுநீயு முனந்திரு நனந்தனை முதமே. (௨௪)

மருவவைத் தொருவா தமர்திசா லனைய மைந்தனே வந்தருண்வாய்மைக்
குருமணி தாழி வாழ்மணி சைவ குலமணி நலமணி கோதி
வருமைவாய் மலர்ந்த வருட்டிரு வாக்கு மரிந்தமா யொழிவதோ வந்தோ
கருமமாந் துழலிவ் வேழையா லெனுமக்கவற்கியேகணிப்பறவெழுந்து.

[வென்னுக்
முழுதுமென்னுளத்தைவாட்டுமாலினியான்மொழிவதொன் றுண்டுசெ
கழலினை தொழலு முவகினுக் கன்பு காட்டிய நடித்த வெண் காட்டெ
மழலவிர் கரத்தோ னன்பீ வேட்ட வரும்பொருள் வரும்பத மிதுவே
மழலின் மான்மியநாம்வகுக்கொணுதுனக்குவாய்த்ததென் றருளுபு
[மறைந்தான்.

விழித்தெழுந் தனரச் சுதர்களப் பாளர் மிக்கெழு முவகையின் மிதந்தாங்
கொழித்திட லருமந் நியமநன் னெறிநின் றெழுமுருநா ளுலகெலாமுய்ய
வழுத்துசுத் தாத்து வைதளித் தாந்த வாய்மைமாண் சைவமீ வாழ்
விழுத்தகு தூய பரம்பரை யருளான் மேதினி மீதினி விளங்க. (௨௭)

திருவருள் பெருக வளையதம் பதிகள் செய்தவத் தெய்விகச் சிசுவா
யருளொளிப் பிழம்பா யவதரித் திடக்கண் டனனையுந் தாதையு மளவாப்
பெருகுமா னந்தவாரிதோயந் தருமைப் பெருந்தவக் குருந்தினைப்பேணி
யானரு ணினைந்து நினைந்துள முருகி யார்வரீட்டின ரெடுத்தினைத்தார்.

இன்னவென் பருஞ்சீ ரருமைபா ராட்டு மிருஞ்செய லின்புறப்புரிவாந்
தென்னில முயச்சார திருவவ தாரச் சிறப்புயர் திருவிழா முதல
பன்னரும் பெருமைத் தினவிழா வ்ளைய பதியினர் கிளைஞர்களைனோர்
தன்னிக ருவகை பெருகிய புரிந்து சாதகன்மாதிகள் சமைத்தார்.

பல்லுகமொருவாதருந்தவம்பெரி துபயிற்றி னுங்கிடைப்பரும்பொருள்
நெல்லியங்களியிற்கிடைத்ததென்றே கைநீர்முழுதிருமுதுகுரவ [கைந்
ரல்லினுநீங்காவருந்துணையெனக்கொண்டவீர்மணிப்பணிவிரையனைத்து
நல்லுறுப் பணிந்தா ருயிரினும் போற்று நலனெவர் நலிற்றுவா ரம்ம.

வைதிக சைவ தாபன குருவாய் வந்தருள் புரிந்தெதிர் மறையுஞ்
செய்துற நிறுவி யமர்ந்தன முன்னாட் டெய்விக சுத்தவத் துவித
சைவசித் தாந்தத் தனிக்குரு மணியாய்ச் சார்ந்தரு ளேபுரி குதுமென்
றுய்வருள் காழி வாழ்வுபின் னருமீண் டிதித்ததென் றுவப்புறுமுனகம்.

வழுத்துமித் தூய சேயினைச் சுவேத வனப்பெரு மானெனு நாமந்
தழைத்திட வழைத்தப் பதியினிற் சின்னாட் டங்கியச் சுவேதவ னேசந்
கிழைத்திடு விசேட பூசனை யாதி யியற்றியா ருள்விடை பெறுபு
மழத்திரு மகவு மனையொடு தம்மூர் வந்தமர்ந் தனர்களைப் பாளர். (௩௨)

ஆங்கமர் வழிநன் மாதலர் தமக்கின் னருண்மக வின்மையி னளைய
தேங்குதலையஞ்சொன் மகவையேதமக்குஞ்சேயெனப்பெறுநகையீர்ப்ப
தாங்குசோதரிமைத்துனரிடையெண்டித்தம்பதிவெண்ணெய்நல்லூரிந்
பாங்குறப் பெற்று ரொடுந்தனிச் சேயைப் பரிந்தெதே தின்புறப்
[படர்ந்தார்.

மாதுலர் தமது மனையலங் காச வகையெலாந் தகைபெறமலிவித்
தாதா முந்த நேர்புகுங் காலங் கமர்பெருங் கிளையெலா மடுத்தே
சாகிமங் கலங்கள் பெருகுந் தீராஞ் சனம் வளைத் தெதிர்தழீ இத்ததையத்
தீதகன் றயவந் தருண்மக மணியைத் திருமணி மஞ்சமீச் சேர்த்தார்.

ஆங்குளார் தமக்கே யருண்மயிற் கிடைத்த வருந்தவச் சேய்மணி யாகப்
பாங்குபா ராட்டி யன்னைதா தையைதும் பாக்கியம் பாக்கிய மென்பா
ரோங்குது முபய குலமணி விளக்கிவ் வொண்சிசு மணியென வுவப்பார்
தேங்குமிக் கிளைமுன் போற்றிய வனைய சேய்மணி தாய்மணி திகழும்.

ஆம்மணி யாங்கட் பாலலீ லாதி யமர்ந்துசெ யருட்செய லாதி
யெம்மனோ ரெவர்க்கு மியம்பரி தாக வின்பமீ துறவளர்ந் திடுநாட்
செம்மழிலையஞ்சொலெனுந்* தராதமருந்திற் றெதீ இத்ததைமுற் கிளை
ரிம்மகமணியுழங்கையாங்கொல்லோவென்று ளத்தெண்ணமிக்கிருந்தார்.

இவ்வகை யிரண்டாண் டெய்திவா ழினஞ்சே யேனைய மகாரோடு மேகி
யவ்வருள் பெருகும் வெண்ணெய்நல்லூரி னணிமறுகிடை விளையாடித்
திவ்விய மேனித் திருவொளி யெழுந்து திகழ்வீற் றிருந்திடுஞ் செவ்வி
யுவ்வுரு டருமிக் கயிலைநின் றேகி யொண்மலை யாசலமுனிபால். (௩௭)

ஆளவளா யினிய நண்புரை யாடி யமர்ந்துபி னிவண்வரக் கருதி [வன்
வளனுலாந்தெய்வவெண்மணிவிமான மருவிவண்வழிச்சென்ற ஞெரு
பளகறு மவலின் னருள்பெறு சீடற் பணிந்தருள் பெறுபாஞ்சோதி
கிளர்தரு மவனவ்விமான ம்வீற் றிருந்துகெழுமுவா னெந்ப்புகுங்காலே,

வெண்ணெய்நல்லூரினவ்வினஞ்சே ய்தான்வீற் றிருந்தருண்மறுகதனோர்
விண்ணிலம்மானஞ்செவ்வொழிந் துறவுண்மிளிர் பரஞ்சோதிமாமுனிவன்
துண்ணென வியந்தெம்மு ளப்படியாண்டுந் துரிசறவிசைசெலுந் தெய்வக்
கண்ணகன் விமானந்தகையுந் இந்நிருங்கரரணமென் னெனக்காண்பான்.

திசைகளொன் பாணுந் தடைசெயா நிலைமை தேர்த்துபி னதோமுகளுகி
நகைதரு புலியை நோக்குபு விமான நன்னிழ ரோய்வுறப் பெற்றாங்
கிசைதருமச்சேய்மணியொளிப்பிழம்பாயிலங் கல்கண்டிண யசேய்விமான
மசைவறப்பிணித்தபெருவடநிழல்போலவிர்வதே யயல்லதொன் றில்லை.

என்றுளத் துணிந்தாங் கன்புமா ரருளு மின்புமற் புதமுநின் றியக்கச்
சென்றொளிர் விமானத் தோடும்மறுகிற் சிறுவருண்டோடவுமசையா
தொன்றொளிவிரியத்தனி யமர்சேய்பாலுற்றுநேர்நோக்கியவ்வொருசேய்
தன் றனிக் குருவாஞ் சத்திய ஞான தரிசனி யருவெனத் தயங்கும்.

* எனும்—இடைக்குறை.

பெருகுமற் புதுநேர் கண்டினி தெடுத்தப் பிள்ளையி னொள்ளிய மேனி
மருவியதுகடன் மூவன யாற்றுடைத் துமடியில்வைத்தவணத் துடன்மகிழ்ந்தே
யருளின் மூழ்குவித்தாங்கறன் முழுசுவித்தின் பளிக்கும்வெண்ணீறுமெய்
யணிந்து, திருவருட்சத்தியோநிருவாணதீக்கையானோக்கமுற்றளித்தே.

தீக்கைசெய் யுழியா சிரியனச் சீடற் சிவமக வாக்கிருஞ் செயலுக்
கேற்கநன் னுமகாணஞ்செய்முறையாலெப்பெயரிடு துமென்றெண்ணி
நோக்குதன் குரவன் சாயையேபோ லுநோன மையாற்றந்தைபேர்மைந்தற்
காக்குதன் மரபான்மெய்கண்டானெனவேயினைய தன் குரவன்பேரமைத்
[தான்

புனிதவத் துவித நிசுசிவ ஞான போதநூற் பொருண்முழு தமைய
வினிதுப தேசித் திதனைநீ மைந்தவிருந்தமிழ்மொழிபெயர்த் திதற்கோர்
தனியுரை வார்த்தி கம்மெனும் பெயராற் சாற்றுகென் றருளிமேலனைய
நனியொளிர் சேயை யுடன்கொடு மேலு நசையெழ வாங்கணித்தேகி.

பிறைநிகரொருகோட்டைந்துகைப்பொல்லாப்பிள்ளையார்திருவடிக்கமல
நறைமல ரினைய பிள்ளையோ டிறைஞ்சி நயத்துதிபலபுகன் றெதிர்நின்
றிறைவனே யடியா ரெண்ணியாங் கருளு மெந்தையே யிந்துசேகரனே
மறைசிவா கமார்த்த சொருபனேயிந்த மைந்தனின் னடைக்கலமைய.

காமிக முதனா லேழ்சிவா கமமிக் கான்முனை கருத்தமைந் திலங்க
நீமிக வருள்கென் றத்தனிச் சேயை நேருற விருத்திமீண் டினைய
தோமிகன் முனிவ னீங்கின னாகத் தோன்றலை யேன்றிப முகத்தோ
னேமிக வாத சிவாகம முழுது மினிதரும் பொருள்விரித் திசைக்கும்.

இன்னண மாங்க ணிபமுகத் தொருவ னிருங்குரு சிகாமணி யாகித்
தன்னமர் தளியி னன்னமெய் கண்ட தனையன்முன் வினாவிடையாதி
நன்னருற் றிடப்போ தித்திடுங் காலந்தனிகள் றளிப்புற நளினி
தன்னினீர்கொருமோர்தையலக்கோயிறனிலெழுமொலிசெவிச்சார.

அத்தளி நேர்நின் றுற்றுநோக்,கின ளாங்கனையசெய் தன்னையே கண்டா
ளித்தனிச் சேயை மூங்கையென் றந்தோ வினைவதென் றந்தையா

[முதலோர்

வித்தக மொழிபற் பலபுகன் றீண்டு விளங்குமீ துணர்ந்திலர் போலு
மித்தகையவர்க்காங்குரைத்துநாமென்றாகுகேகினள் * சேய்மையிற்கண்

[டான்.

எகியாங் கவர்பு முன்னனெகொ னீந்து மிளந்தனிச் சேய்மணி மூங்கை யாகியதென த்துன்புறலொருகோடிபருண்மொழி தருவதின் றறிந்தேன் மீசெழு பொல்லாப் பின்னையார்கோயின்மேவிகீர்காண்மி நென்னனவ் வோகைவா சகந்தஞ் செலிப்புகு முன்ன ரோடுபு தாதையக் கோயில்.

மூன்னுநச்சேய்த்தாய்வரும்பொழுதாங்கு மொழியெழு மொலியெதிர் கேட்டார் பின்ன ராங்கொருவரிலாமையுக் கண்டார் பெருந்தகைச் சிசுகாமணியும் பன்னுசீர்ப்பொல்லாமணியுமேயுடனாய்ப்பரிந்துவீற்றிருத்தலுங்கண்டார் மொன்னெனவணித்தாயெகினர்முன்ன ரொழுமொழியிலாமைபின்கண்டார்

ஆங்கவர் வரவு மாகம முடிவு மமையமொத் தமைந்ததோ வயலார் பாங்குறி னோதப் படாதெனு மரபைப் பாதுகாத் திடுமுளத் தானோ தீங்கற முழுதுந் தெருள்கென வுளங்கொள் செய்தியான் முற்றிய

[இறனோ

வீங்குநாளடைவிற்றனித்துணர்த்துதுமென்றெண்ணியோயாதென வுண் வேறு. [ரேம்.

பொல்லா மணியுஞ் சேய்மணியும் புகலு மொழியொன் றின்றியமர் வில்லார் தோற்றக் கண்டுவகை மேன்மேற் பெருக வீழ்ந்திதைஞ்சி நல்லார் பரவு மிபமுதத்தெந் நாதா வேதா கம்பொருளே யெல்லா முணர்த்து மெந்தாயெம் மிளஞ்சேய் மவுன மிரித்தனையோ.

மாமன் மலைப்பாம் புருவொழித்த வரத சரத வள்ளாலோ சேம நிதியே நின்றிருமூன் றிருவாய் முதலிற் றிறப்பதெனுந் தேமன் விசத நெறிநின்றன் றிருமூன் றிருவாய் மலர்சேயை யூம னோவென் றுளங்கொண்டோ முண்மை யுணரு முரணில்லோம்.

என்று துதித்தா ருட்சேயை யெடுத்தா ரணைத்தர் ரின்புற்றார் நன்று பியன்மேற் கொண்டெவந்தார் நணுகுந் கிளைஞர் நற்பதியோர் துன்று மோகைப் பேரோதை துதையச் சூழத் தம்மனையிற் சென்று மணியா தனத்தனைய சேய்வீற் றிருப்ப நேர்பணிந்தார். (௧௫)

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவந்தா ளிளஞ்சேய் சான்றோ நெனுமகிமை தோன்ற நேர்கண் டின்புற்றா டேக்கி யெடுத்தா ணைக்கமைத்தா ளுன்று மன்பான் மார்ப்பணைத்தா ளுச்சி மோந்தாண் முத்தமிட்டா ளான்ற தாய்செ யருஞ்செயல்க ளுறைத லெளிதோ வம்மம்ம. (௧௬)

நாளு நாளு மப்பதியோர் நவிறற்ற் கருமில் வற்புதங்கேட் டாளுந் குலதெய் வதமிதுவென் றடுக்கு மேனைப் பல்பதியோர் கேளிர் முதலோர் வந்துவந்து கிடைத்துக் காண்டன் மாத்திரையே மூளு மிடரீத் திட்டமெலா முன்னி யாங்குப் பெற்றுவப்பார். (௧௭)

கதிலே ணியனே பொருளென்னும் வாய்மை யுணர்ந்து மனந்துணிந்த
வதிகீ விரசத் திரிபாதத்தீதமைதி வாய்த்த வுத்தமர்கண்
மூகிரமா மனவா சகங்கடந்தார் முதலோ ரடுத்துச் சூழ்ந்திறைஞ்சத்
திதியா ரருணைக் களித்துரிய தீக்கை திகழ்பக் குவனோங்கி. (௫௭)

அருள்செய் குரவன் மொழிப்படியேயருமைத்தமிழின்மொழிபெயர்த்த
பொருள்செய் புனித சிவஞான போதந் தனைவார்த் திகமுடனே
தெருள்செய் தருளி யவ்வடியார் செறிந்து சூழ நாப்பணமர்ந்
திருள்செய் மலரீத் தத்துவித வின்பே தருமம் விளங்குழவி. (௫௮)

இவ்வா றனைய மெய்கண்ட வின்ப மணிநா டொறும்பொல்லாக்
சைவா ரணமா முகத்தெந்தை கழல்போற் றமைதி முதனியந
மூய்வா ரடுப்பப் புரிந்தமர்த்தாக் குறவீற் றிருக்குஞ் செயல்கேட்டார்
சைவா திபர்தங் குலகுரவர் சகலா கமபண் டிதர்பாங்கர். (௫௯)

ஆக மாதி யருணால்ச ளமைய வோது மன்பர்சிலர்
சோக நாரி யமைந்துமனந் தூய்மை யுதமா சிவானுபவ
தூக மடிகி யதுபுணர்த்துந் தன்மை யவர்பா லின்மைதெரீஇ
யூத மாக வெண்ணெய்நல்லூ ருற்றார் காணப் பெற்றாரால். (௬௦)

முன்ன ரமர்சத் திரிபாத முதியர் பெறும்பே றுற்றங்கு
நன்ன ரருளம் மெய்கண்ட நாதன் கழறுழ்ந் துடன்குழந்தார்
பின்ன ரனைய திருத்துறையூர்ப் பெரிய சுவர்சார் புணர்த்துடனே
யின்னர்த் தமையின் டழைத்துறுகென் றேயி ஞர்மா ணவர்கிலரை. (௬௧)

அவரு மனைய ராயினர்பின் னருஞ்சிற் சிலரை யனுப்பினரச்
சிவமா மறையோ ரன்றவருஞ் சென்றாக் கவ்வா றுடனமர்த்தா
ரிவர்மா ணுக்க ரெல்லாரு மிவ்வா றுடுத்து வெண்ணெய்நல்லூர்த்
தவர்போற் றியன்மெய் கூண்டமணி சரணே சரணுச் சார்த்தமைந்தார். (௬௨)

தம்மா ணுக்க ரெல்லாருந் தமைவிட் டேகத் தனித்தமரு
மம்மா தவரீ தென்கொனமை யடுத்து நமந்த களப்பாள
னம்மா ரருளாற் பெறுகிறுவ னவிறுங் குதலை யினுநிரம்பா
னெம்மாண் பினனென் றதீத்தமர்த்தா ரெம்பான் முழுதோர் மாணவகர். (௬௩)

நன்று நன்று கலிப்பெருமை நவிற்தற் கரிய தேயென்பா
ரொன்று முணர்ச்சி துண்ணியர்சென் றற்ற தூகித் திடற்பாற்றே
சென்று காண்டு மென்பார்நஞ் சீடன் சிறுவ னெதிர்புகுந்து
கின்று காண்ட னம்பெருமை நிலைமைக் கடுக்கு மோவென்பார். (௬௪)

இவ்வாறைய சிவமறையோ ரெல்லை கடந்து முறுகிவளர்ந்
தவ்வாணவவல் லபஞ்சாயு மமய மணித்தா தலுக்கிசைய
வொவ்வா வுரைகன் பலபுகன்றாக் குறலே துணிந்தா ரொருதலையா
யெவ்வா யுரினுந் தாழுனஞ்செ லெழுச்சி யணிக னுறச்சென்றார். (௬௫)

சீவிகை சிதைந்த புத்தகங்கள் செறியுஞ் சகட மச்சொடிந்த
கவினை முதல முரிந்தபெருங் காற்றாற் சகுனம் பலதடுத்த
குவினை யினரும் விட்டகன்றார் கூறு மிவற்று மாணவனோ
யவிகை தெளியப் பாதுகையோ டடுத்தா ரதுவுங் குமிழ்தெறித்த. (௬௬)

கருவி கழன்று சிவத்தோடு கலவுஞ் சுத்தாத் துவிதநிலை
மருவும் பெருமை தமக்கணித்தின் வாய்த்த லுணர்த்தாங் குடன்குழும்
பொருள்க ளொழியத் தனித்தேகும் புனிதர் வெண்ணெய்ப் பதிமேவித்
தருநல் வருளே யருவாமத் தனிமா ராவ சிகாமணிவாழ். (௬௭)

திருமா ளிகைநே ரணித்தாகச் சென்று ரீனய மெய்கண்டா
னருளா னன்னேர் புவிநோக்க வமர்ந்து நாப்பண் வீற்றிருப்ப
வொருவாப் பெரியர் திருமுறையேந் தொண்கை யினர்புற் பலர்நூழ்ந்து
பொருளா ரமுதுண் டதன்வசமாய்ப் போற்றுங்கொலுநேருறக்கண்டார்.

யாமுட் புகினேர் கண்டிறைஞ்சா ளிருக்கை யெழானே றிருக்கைதரா
ரோமற் றிடும் வாய்மையினுற் றோன்று மிவனேர் நிற்தலடா [ன்
தாமற் புதங்காண் பதம்வேண்டு மதற்கீண் டிதுவே யுபாயமெனத்
தாமப் புறத்தோர் செயல்பிதிதாற் சரிப்பார் போலங் குலவினரால் (௬௯)

அப்போ தீனய மெய்கண்டா னமைந்து சூழ மப்பெரியர்ச்
கொப்போ தருமா ணவச்சிமிழ்ப்பி னுண்மை யுணர்த்து திறங்கேட்டா
ரிப்பேர் மலத்தி னியலென்னை யென்றாக் குரப்பி வினவினரச்
சொற்போ புறலு மெய்கண்ட தூய மணியாங் கோர்சிறிது. (௭௦)

பொழுது தாழ்த்து நிமிர்ந்திதுவே போலு மெனச்சுட் டுபுநோக்கத்
தொழுது வீழ்ந்தார் சென்னி மலர்த் துணைத்தா ளுரிஞ்சக் கிடந்தாங்கே
யழுது பொருமி யெந்தாயோ வறியாச் சிறியே னாற்றுபிழை
முழுதும் பொறுத்தாள் கென்றுபல மொழியாற் றதித்து நேர்பணிந்தார்

நேயம் வறந்து திரிசுருங்கு நிலைமைச் சுடர்மிட் கெழுந்தொளித்தே
மாயு முடனாக் கதுபோல வளரா ணவமே லெழவினவி
யோய * நிரீக்க ணங்கண்டாங் குடனா ரடிவீழ்ந் தெழாமலமர்
தூய சீட சிகாமணியைத் தூக்கி யெடுத்தொண் டக்கைமுறை. (௭௨)

திகழ மலர்ப்பூந் திருவடிகள் சென்னி குட்டிச் சிவம்புணர்த்திய்
புகல வருஞ்சீர்ச் சிவஞான போதந் தெருட்டி முன்புகூந்து
தகவு பெறுமா நெண்மருக்குந் தலைமை யளித்தவ் வேழெழுவர்
நிகர்மாணவகர் குழங்கிறஞ்ச நிலவு மனைய விளங்குபுவி. (௭௩)

திருவார் துறையு ருணந்தி சிவன்மெய் கண்ட.சிசுமணிபாற்
பொருவா வினவுஞ் சிவஞான போதத் தாழ்துண் பொருளெல்லார்
தெருள் வாயந் திலங்கச் சிவஞான சித்தி யாரென் றுத்தமர்போற் [தார்
நெருமாண் வழிதூல் வழியடியா ருடன் கொண் டெய்வான் விரித்துரைத்
இந்தா லுடனார் நன் னூலொன் றிருபா விருபஃ தெனும்புனித
மெய்ந்தா மமது குருமணிபான் மேவுந் துதியாச் சிவஞான
முன்னூற் போதத் திருவிழியா முறைசெய் தமைத்தக் குருமணிதா
னன்னூல் சமர்ப்பித் தாங்கொருவா தமர்த்தார் துறையு ருருமறையோர், (௭௪)

சாற்று மிவர்பான் மறைஞான சம்பந் தருமாங் கவர்பாங்கர்ப்
போற்றும் பெரிய ருமாபதியும் புணர்ந்து தீக்கை யுபதேசப்
பேற்றின் வாழ்ந்தா ரிந்நால்வர் பெயர்ச்சந் தான குரவரென்ப
தேற்ற மனைய வுமாபதிபாற் நிகழ்சந் ததிகள் பற்பலவாம். (௭௫)

குலவு மினைய சந்தான குரவர் நால்வர் பெரும்புலிய்
ஊலக மெவையு முவந்திறைஞ்சி யுய்ந்த வாழ்கென் றிருவருளா
னிலவு கோயில் கொண்டமர்து நிகழ்கின் றார்க ளெஞ்ஞான்று
மலரு மனைய மெய்கண்ட மணிவந் துதிப்ப மாதவஞ்செய். (௭௬)

பெருமை யுடைமை யான் முனநாம் பேணி யுரைத்தா மேலினியத்
திருவெண் காட்டிற் கணிமையினிற் நிகழ்ச் புரமென் றென்றதுகீர்
வருதண் கடவு ரெனும்பெயரால் வயங்கு மனைய திருப்பதியின்
மிருகண் டருள்சேய் மார்க்கண்ட விமல முனிவந் தநெந்தாகே. (௭௭)

தன்றே ி காவ சானநிலை தணத்தி நீடா யுகந்தருவான்
மன்ற டமலற் பூசித்த மன்ற தெனா டொறும் புரிந்து
நின்ற னவனுக் கிறையளித்த நெறியா யுகமுற் றியதுணர்ந்து
குன்ற விறலின் மறலியவட் குறுகி முறுகி வளரளியான். (௭௮)

ஒவா துஞற்று சிவார்ச்சுனையி னொருமித் தமர்மார்க் கண்டரெதிர்
வாவா வென்னும் விளிமாற்றம் வழங்க வனையான் விளிமாற்ற
மேவாய்ப் புறச்செயர்ச்சனைநின் நெகிர்நோக்கிலன்மேற்பிதிநென்கத்
தாவாக் கினிசென் றுடல்வெதுப்பத் தன்கைப் பாசம் பிணித்தீர்த்

[தான்.

வேறு.

சுர்த்த பாசமுன் னிடைவெளி நீத்திமா சலுகோன்
நீர்த்த மேனியி லேக்கிய மாமெனச் சேர்த்த
கார்த்த சிந்தையர்க் கெவரெனும் புரியிடர் நணுகா
கூர்த்த விற்பமே யாமெனக் கூறுநா றுணிந்தாம். (அக)

குழக னெண்கட ளூரிறை பேரருட் குறியைத்
தழுவி யேத்தினன் றனையனாங் கனையனைத் தளரே
லழிவு தொண்டருக் காற்றின ரீற்றின ராமென்
வழுவில் கூற்றையிக் கூற்றினிற் காட்டுது மைந்த. (அஉ)

என்று வாய்மலர்ந் திறலினம் மறலிவீழ்ந் தினைவா
னன்று தைத்தழித் தழிவிலா யுகமுனிக் கரு
வொன்று வெஞ்சின மடங்கலான் † மடங்கறன் னுடலங்
கன்று வித்தவக் கருமையோர்ந் தருமைமார்ந் கண்டன். (அங)

ஐய விப்பழு தெப்பொழு தகலுமென் றடிதாழ்ந்
தாய் மெய்ப்பழு தொருங்கொழித் தடுத்தவர்க் குதவி
செய்ய முந்துறு சிந்தறழ் கருணைய திறம்பா
மெய்ய செய்யபொன் மேனிய வானியல் விமல. (அச)

எனத்து தித்தலு மன்பகே ளிப்புவி யிடையே
மனத்து தித்தபல் வரனெலா மளிக்குமா வனமொன்
றினத்து தித்தபன் முனிவர்கு ழிடனதா மனைய
னனத்து தித்தவண் பச்சிம வாலியொன் றுளதால். (அடி)

எனை நீருடற் புறத்தருக் கிரித்திடு மெல்லை
தானார் வேண்டுமோ முழுகுறி னக்கணந் தனிலுன்
மேனீ நீன்மைபோ மேலெழின் மேலொளி மேவு
மான வாய்மையா லத்தட நீரின் யாடி. (அசு)

ஆங்க ருட்குயம் பழுதவிங் கேசனை யன்பு
தேங்க நேர்தொழு தமர்குதி திறலவெம் மறலுன்
பாங்க செப்பொழு தினுமினி யுருதசீர் படைத்தே
யொங்கி வாழ்சிரஞ் சீவியா யுறுதியீ துறுதி. (அஃ)

அனைய தீர்த்தநின் னொமமே யகிலமும் போற்றப்
புனையுமென்று டருக் கரந்தவா சகமிசைப் பொலிய
லினித வாய்மைதன் செவிபுகுந் துளங்குளிர்த் தீர்ப்பு
வினைத பும்முனி பணிந்தருன் விடைபெற்றீ டு மீண்டான். (அஃ)

† மடங்கல்—யமன். . ட உருக்கரந்த வாசகம்—அசரீரிவாக்கு.

குத காணனத் தெய்தினன் றண்ணென மேம்பாற்
சீத வாவீதோய் தெழுமுன மலின மெய் தீர்த்து
பூத மேனியிக் கொளியெழப் போந்தமு தேச.
பாத பங்கய முடியுறப் பன்முறை பணிந்தான்.

(௮௧)

எழுந்து நின்றமு துருவநோக் கிருகணீ ரருவி
பொழிந்து பாய்தரப் புரையிலான் புரைந்துள முருகி .
வழிந்து சென்றருட் டுணையடிக் கமலமென் மலரி
வழுந்து மன்பினுற் றிருமுனின் றருந்துதி புகலும்.

(௮௦)

சோம ருத்திர வகிலமா நதிபதே சுருதி
நாம வுக்கிர வக்கிரே சுரபர நாத
பீம சாருவ வணபதே பிரணவ ரூப
பூம னாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி.

(௮௧)

பரசு பாணிய பசுபதே யிரணிய பாகு
வரசு பததகா மியபரி பூரண வரத
தரசு கங்கைய விரதமா தவக்பாந் தவபொற்
புரசு காம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி.

(௮௨)

வனச நேத்திர ரகுசுமமா பூசக் மாற்குக்
தனக ராம்புய சக்கர தாயக சடிவ
கனக * சம்மியா கந்தர கந்தர காள
புனித வாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி

(௮௩)

அடிய ரெண்ணிய வெண்ணியாங் கருளமு தேச
வடிகொள் குலசார் மிருகண்டு வம்மிச பால
முடிகொள் வானதி மதிபொதி முக்கண திருவெண்
பொடிகொ ளாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி.

(௮௪)

உலக முற்றுமின் பளித்தினி தோம்பரு ஞானிமை
நவன்மு னாம்பல வரும்பொரு ணிறைகிவ நாமந்
தலைகொ ளாற்றல்வே நெவர்க்குமின் னொருதனக் கேழாய்ப்
பொலியு மாம்பிர வணேசநின் பொன்னடி போற்றி.

(௮௫)

என்றிவ் வாறுபஃ றுதிபுகன் றடிக்கடி யீறைஞ்சு
நன்றி கூர்மிரு கண்டுதே யானன நளினத்
தொன்றி முக்கணும் பாணுவாய் மலர்த்திட வுவகை
துன்றி மந்திரேச் சுரனெதிர் தோன்றிய் தருளும்.

(௮௬)

௦ குசுமம்—புஷ்பம். * சம்மியாகம்—கொன்றை.

|| மிருகண்டு சந்தியாகிய அடியினைக் காப்பவனே என்க.

கேட்டி யாவெமக் கினியமெய் யன்பரீ கிளத்தும்
பாட்டி ருந்துதி யாவெமக் கின்பமே பங்கும்
வேட்ட தென்கொலோ பகருதி யென்றன் விமலன்
றேட்ட மிக்கவன் பின்னரும் பணிந்திது செப்பும். (௧௭)

பெரிய நாயகி மணுளரின் பிறங்கிரண் டெழுத்தா
மரிய வண்சிவ சாமமா மனுத்துய ரனைத்து
மிரிய நீக்கமெய்ச் சிவத்துவப் பேறரு ளியற்கை
தெரிய வேதவா கமமுனா றிகழ்த்துமத் திறனாள். (௧௮)

எந்தை நிற்பத மன்றிமற் றெப்பொரு ளினையுஞ்
சுந்தை வேட்டிலேந் திண்ணமே யின்னிலை திறம்பாப்
புந்தி நல்ருக புத்தியா லபுத்தியாற் போத
நந்தி யெப்பொழு தாயினுந் தீவினை நவிற்பில். (௧௯)

திருந்து முற்றுணர் வுற்றிலாச் சிற்றறி வுடையேம்
புரிந்த யாவுகோக் காதருள் புரிகெனப் போற்றிப்
பரிந்து வேண்டலு மங்கன மாகெனப் பரய
னருந்த வத்திரு முணிக்கினி தருளிமே லறையும். (௨௦)

வேறு

வருதியா லரிய தோன்றல் வந்திவண் முந்து நீதோய்
சாசுநின் பெயரி னாலெச் சகமும்போற் றியரின் ரோங்க
மருவிமூழ் குறப்பெற் றோர்க்கு வல்லினை யனைத்து நீங்கி
யரியன புத்தி முத்தி யங்கையா மலக மாக. (௨௧)

என்றினி தருளி மேலு மின்னுநீ வேண்டிற் றென்னை
நன்றுரை யெனவெம் பெம்மா னுமந்துமார்க் கண்டன் கூறுந்
துன்றியா ருயிர்க ளெல்லாந் தோய்ந்துய்வா னீண்டு வந்து
நின்றருள் வாமெந் தோளு நிலையுதல் வேண்டு மண்ணாள். (௨௨)

அடியரே முளத்தெ முந்துன் னடியுறு மன்பெஞ் ஞான்று
மொடிவிலா திறுதி யாவிக் குறத்தகு மிடருந் றுனு
கெடிதுற வளர வேண்டு நிமலநீ யருளு கென்னைப்
படியுறப் பணிந்து பின்னு மரவினன் பரணி யம்பும். (௨௩)

மைந்தனிற் கெனவொன் றோதா மாண்பினை பரோபகார
சுந்தைய னாகி வேண்டுந் திறத்தினி துவகை கூர்ந்தா
முந்தற மெவற்றி னுள்ள முக்கிய மிதுவே யின்ன
தயர்ந்தொளிர் சிவன் முத்த நிலக்கண் முணர்ச்சி மிக்கோய். (௨௪)

எவ்வகை யுயிர்ச னேனு மிறையுமே ரிடருந் தம்மா
லவ்வுயிர்க் குருமையோம்பி யளிப்பது சீவன் முத்தர்
தெய்விக வியலென் றோதுந் திருந்துநு ல்தனின் மேலா
முய்வரு ளறன்வே நின்மை யுண்மையே ஁ண்மை மைந்த (௧௦௫)

சாற்றுமிப் பரோபகார தருமமே பெரிய தென்னப்
போற்றிதி காச மொன்று புகலுதுங்கேட்டி மைந்த
பேற்றினி லுயர்ந்த தேவப் பிரியனோர் விப்பி ரோசன்
தேற்றமவ் வேதியற்குந் திருமறு மருமத் தோற்கும். (௧௦௬)

முன்னிகழ் சம்வா தத்தின் முதுமறை யவனவ் விண்டு
தன்னெதி ருலகில் யாவன் சாற்றுகைம் மாறு நோக்கா
துன்னிய பரோப கார முஞ்ஞவ னவன்பா லீச
னின்னரு ளுவகை கூரு மென்றனன் வினவு மாலோன். (௧௦௭)

நன்றுநன் றுலகில் யாவர் நயந்துதம் பொருட்ட லாம
லொன்றிய முயற்சி யேனோர்க் குஞ்ஞந் ருதுதா னிற்க
வென்றிவென் விடையோ னற்றால் விழைந்ததி னுவதென்னோ
தன்நனக் கலாமு யற்சி தரினவ ரறிவி லாரே. (௧௦௮)

தேவர்கண் முனிவ ரேனோர் செய்யருந் தவம னேக
மாவன யாவுந் தத்த மஹுபவக் கவதொன் றுண்டோ
நீவிழைந் துரைத்த தொல்லா நிலையதென் றுரைப்ப மாலத்
தாவரு மறையோன் கூதுஞ் சாற்றிய தற்புதத்தே. (௧௦௯)

அகிலநா யகனின் முன்னோ ரஞ்சியோ டோட வாட்டுந்
தருவிட மயின்ற மாண்புந் தன்பொருட் டென்பை போலும்
மிகவிழைந் துறநீ ளீர விரைபல் லிடருந் றோய்ந்து
மிகவுற தமுத மத்திட் டித்தது மந்றே போலும். (௧௧௦)

மலையமா தகனெம் பெம்மான் மணப்பெருந் திருவோ லக்கம்
புலனுறத் தெரிசித் தேத்தும் புனிதவாழ் னையும் விடுத்துத்
தலையற னிதுவே யென்னாச் சமநில புடவிக் கீந்த
நிலைமுதற் புரிய னேக நிகழ்ச்சியு மந்றே போலும் (௧௧௧)

சாற்றுப மன்னி யப்பேர்த் தகவனும் பகவன் சார்ந்து
போற்றிய கண்ணற் கின்பப் பூங்கழன் முடியிற் சூட்டித்
தேற்றுபு சைவ தீக்கை திருத்திமெ யருத்தி வாய்ஊம
யாற்றினிற் புகுத்த தாதி யனைத்துமான் கந்றே போலும். (௧௧௨)

திருமுறை கண்ட சோழர் திறன்மனு நீதி கண்ட
வரசருட் சிபிவேந் தாதி யருட்பெருஞ் செல்வர் செய்த
பரிவெலா மற்றே போலும் பகர்ந்தது நன்று நன்று
சுரர்முனி வரர்மு னின்னோர் தூச்செய லுணர்ந்தி லாங்கொல். ()

என்னுளந் தெரிய வோதிற் றென்றி து துணிந்தேன் பூவின்
யின்னுறை மருமத் தண்ணை மேதகு பரோப காரந்
தன்னின்மேற் றரும மில்லை சாற்றிய துண்மை யாகு
மன்னது சுவார்த்த முற்று மளிக்குமே லிசைப்ப தென்னும். ()

என்றரிக் கனைய விப்பி ரேசனோர்த் தெகிர்ம றுத்தா
னன்றருண் மைந்த விங்ங னவிற்கிய பரோப கார
வென்றிமா தரும மேன்மை விளம்புவ தினியெ னென்ற
வன்றரு னமுத நாத னருட்குறி யதிந்க ரந்தான். (கக௭)

திருவழு தேசன் றுன்செய் திருவரு ளுன்னி யுன்னி
யுருகிய லுளத்த னாயவ் யுறுவர்கோன் மிருகண் டெம்ப
லொருவிலான் சூத கானத் துறைந்தருண் மந்திரேசன்
மருமல ஈடிமுப் போதும் வழத்திவீற் றிருந்தான்மன்னோ.(கக௮)

வேறு

வீற்றிருந் தமர்யிரு கண்டருள் சேய் மேலெழு மன்புள முந்தவெழுந்
தாற்றினி லமுதிறை மேற்றிசையோ ரருட்குறி யத்தளி யுண்ணி றுவிப்
போற்றியர்ச் சனையினம் புரிதருமுட் புரிவொடு மச்சிவ லிங்கத்தைச்
சாற்றுப மார்க்கண்ட லிங்கமெனச் சாற்றரி ததன்பெருந்தகைமையென.

செங்கையினொளிர் தருபொன்புரிவேத்திரப்படையவனியை யியம்புதலு
மங்கவை வினவிய சனற்குமர னடிகணு மடிதொழு மடியனெனைச்
சங்கையி னொழிவுற வருளுகெனத் தாழ்ந்திது புகலுவன் பெரியன்னை
பங்கனையாம்பிரவனே சனெனப்பகர்ந்தனையென்தமனிதுகாறும். ! ()

மந்திர நாயக னெனும் பெயரு மத்தியின் மத்தியின் வழங்கினையான்
முந்தபி தானத்தின் பரியாய மோவிது வேறெனி லிகுறியோ
சிந்தைசெய் காரணப் பெயரேயோ திகழ்நிபமேலதை விரித்தெளியேன்
புந்தியி னயிர்ப்பற வருளுகெனப்போற்றினன்றைததன்புதல்வனரோ.

வினவியவேத்திரப்படைக்கரன்முன் விளம்புவன் கேண்மதி சனற்குமர
மஜுவிறை யெனுற்பெய ரதிசூய்ய மாண்பொரு ணிறைதரு நிபநாம
மெனவுண ருதியிது தெளிதருவா னியம்புது மோரிதி காசமென
முனமவ னருளிய வாகேண்மியின் முனிவர்க ளெனமொழி தருஞ்சூதன்.

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம். ௧௬௧

வேறு.

இத்தகு மாகன்த் செற்றமர் கேள்விய ரிச்சையர் சாதக ரெவரோனு
மெத்திய னீணிதி வுத்தம சேய்பல மிக்குய ராயுத முதனாய
உத்திக வாழ்முழு துற்றமர் வாரசிவ நற்குரு வாரருள் பெறுவார்பின்
மித்தையவாவொழியுய்த்துணர்வாரொருமெய்ப்பரவீடெளிதுறுவாரால்.

மார்க்கண்டேயச் சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௩௬௮௭.

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்ற

சருக்கம்.

சூர்த்த *கால வென்ற குண துலங்கு கந்தை யோதினஞ்
சேர்த்த ராமன் மந்தி ராதி திறங்கொன் வாய்மை யோதுவா
மார்த்த பாத வன்பு கூர வமர்ந்து கேண்மி யாவென
† நார்த்த பாத நந்தி ராத னயந்து கூறு மாலவோ.

(௧)

வேறு.

சனற்கு மார கேண்மியா தனக்கு மாரன் மைந்தன
மெனக்கொண் மாய னாமுன மினழத்த தீமை யினரு
மணக்கொ ளாத பாதக மதித்து மாத வப்பிரு
குணக்கி தாகு மென்றெமை யுலப்பி லாத யோனியில்.

(௨)

சென்று சென்று லைகெஞ்ச் செப்பு சாப முற்றுடைந்
தன்று நின்று வேண்டநீ யையி ரண்டு தோற்றமா
கென்ற வாண லங்குன மெம்மி னாவ தன்றினி
நன்றி னுள்ளுந் தீமையு நவையி னுள்ளு நன்மையும்.

(௩)

ஆவ செய்கை வகையினென் பதுபி ரத்தி யக்கமே
யாவு நம்மி னோர்தனம் யாது தான வக்குலம்
வீவ தாற்று நன்மையுள் வினைந்த சாப மேற்கொடப்
பாவ காமு ணச்செலுந் பவத்து ணன்மை வாய்ப்பதால்.

(௪)

நிருத ராதி துட்ட நீதி நீக்கி நீதியிற்

பொருவி லாத சிட்டரைப் புரக்கு நன்மை வாய்க்குமா

* கால—யமனை. † நார தபாத—அன்பு நீங்காத.

பிருகு சாப மீதருன் பிறந்தை நோக்கி யான்றவர்
திருகு கோப முந்நலஞ் செய்யு மென்ப தேர்த்தனம். (டு)

என்றி வாதி யொவ்வொன்ற யாவு மோர்ந்து னந்துணர்ந்
தன்ற யோத்தி வாழ்தச சதப்பெ யர்க்கொ னாற்றல்சால்
வென்றி நாம வேந்தர்கோன் விழுத்த வப்பெ ரும்பய
னொன்றி நின்று வம்மெனா வுற்றெ திர்த்த னைத்திட. (சு)

சூத வன்கு லங்கண்முற் றுற்ற ரும்பெ ருந்தவங்
கோதொ ழிந்த கோசல நாட்டி ருங்கொ முந்தவம்.
பூத லஞ்செய் மாதவம் பொலிந்தொ ருங்க னைத்திடக்
காதல் கொண்ட வந்திரை காத லன்னெ முந்தனன். (ஏ)

உரைத்த வேந்தர் கோளரி யுச்சி மேற்கொ ரும்பலாய்த்
தரைத்த லத்து தித்தனன் றனய னாக்கொ டாதைதன்
வரைத்த டம்பு யத்தினான் மகிசு மக்கும் வென்றி நாம்
விரித்த லென்ன வன்பெயர் வினக்கு மாற்றல் முற்றுமே. (அ)

சூரசி ருக்கு மநக ரளவி லெத்து னைத்திர
லரசருக்கு மேனைய ரனைவ ருக்கும் போர்குறீஇ
வரமு தற்க னெல்லையும் மருவொணை சேர்த்திதன்
வரமி குத்த பேரினல் வயக்கு மேலு ளைப்பதென். (க)

தன்னி கர்த்த தந்நகர் தன்னின் மாலு தித்த பின்
றன்னின் மிக்க தென்னமுச் சகங்க ளாந்து தித்திடு
மென்னி லன்ன சேயினெண் ணிலாத சேர்த்தி யெண்ணுது
மென்னி லாவ தேகொல்வி சேட சேட னுக்குமே. (க0)

அண்ட மியாவுந் தேசமும் மகா மியாவு முற்றும்வாழ்
தொண்டர் யாரு மாதவர் சுத்த யோகர் சித்தருந்
தண்ட னிர்க்கை யாருமைந் தருமர் மித்திடுங்களிப்
பெண்ட ரச்செய் நீர்மையா லிராம நாம மெய்தினான். (க1)

வேறு

தாம நாமமி ராம நாமமுன் சார மாவைகுந் தப்பிரான்
காம னோவருட் கந்த னோவெனக் கவினொ டேசலை வளரவே
மாம னாமென வுணர்வு ருவண மனுட னாமென வளர்ந்துபின்
பூமன் மாமக னும்வ சிட்டனைப் போற்றி யாதா வேற்றியே. (கஉ)

போத னூல்பல கேட்டல் சிந்தனை புந்தி தேறுத னிட்டடையே
யாதி யாவ்வயு நிரம்ப வாய்ந்துகா மாதி யாவ்வை யொருங்குநீத்

தேத மில்பொறை கருணை சத்திய மின்சொ லாதிய யாவுமேய்ந்
தோதொ ணாதீர்ச் சீத வாசமா முறையி னுள்ளுல கெலாமுத. (௧௩)

அனுசர் மூவரோ டகன மீர்த்தரு னன்னை தாதைசொ லவைமுடித்
தினிது மேவுழி முனிவ னுங்குயர் திளவ லோடமுதத் திடப்புகுந்
துனல ருந்திறற் றுட காட த முஞ்நீர் மேன்மிது லாபுரிப்
பொனைம ணந்துவந்தன்னை தாதையைப் போற்றிவீற்றிருந்தானரோ. (௧௪)

வீற்றி ருக்குநாள் வேறொர் நாணனி விரும்பு தாதைசொல் கரும்புதேன்
போற்றி தித்துடல்பூரித் தொன்செவிப்புகுதுமுன்னெழீஇப்போம்பிரி
வாற்றொ ணுதுரு கிளவல் சானகி யடிதொ டுர்த்திடக் கடிதுசென்
தேற்ற* கானநி வாசமே நமக் கென்று முள்ளதென் தேகினான். (௧௫)

ககுத்த மாமர பிலங்க வந்தருள் காளை யேகிய கானன
மிகுத்த நம்மதி தெய்வ மாணுட மேனி கொண்டிவண் மேவமுன்
றொகுத்த மாதவ மென்கொ லென்றளி துலங்கு நாண்மலர் முகக்கணீ
ருகுத்து ரிடலை வணங்கி யொண்பதத் தொழியுறாமலர்முகக்கணீ. (௧௬)

மானி னம்பல பின்பு சானகி வாஞ்சை தீர்க்கெனு மாறெழு
மானி னம்பல வுங்கோ பாலனென் றறிந்த போன்னி யார்த்தெழுந்
தேனி னம்பல விறைபி தாவெனத் தெரிந்த போலிசை செய்தெழும்
வானி னம்பல மேனி கண்டின மாமெ னத்தொடர் வானெழும். (௧௭)

வேழ நங்குலங் காத்த தெய்வத மேய தென்றெதிர்வீழ்ந்தெழுந்
கேழ னம்முரு மேற்கொ ணதனைக் கிட்டி னோமெனக் கிளர்ந்தெழும்
பாழி மாவரி நாச சீயவுந் பவமி தோவெனப் பதந்தொழும்
வாழ்கு டாவடி சாம்ப வன்பினர் வணங்கல் போற்பதமலர்தொழும். (௧௮)

குணங்க ணீன்குறு முனிமு னேரொரு குலாதி பன்புகுந் தின்னினி
யணங்கு முற்றொழித் தின்ப வீடரு னைந்தெழுத்துப் தேசநன் [தமா
மணங்கொளுஞ்செயல் வாய்க்கு மாண்பினை மணங்கொ ளந்தொர்நி மித்
யிணங்கு தாசக சகித வைந்தெழுத் திதழி மாமலர் காட்டுமே. (௧௯)

நெடிய நீகுறு முனியைத் தாழ்ந்திடர் நீக்கு கென்றுட னேவல்பேந
னெடிய பூருக நிரையி ராகவ னீன்க முற்கணி றைஞ்சுமால்
கடிய மௌவல்சே வடிப ணிந்துன காதன் மாநீன்கை வானியாய்க்
கடியை யென்றுல கோது றம்பழி கடத்து கென்றலிற் கலவுமால். (௨௦)

இன்ன கானனத் தேகி ராகவ னினவல் சானகி பின்பு
முன்ன ரோபல வளங்கள் கண்டுமென் மொழியு வப்புறக் காட்டுபு

மன்னு தண்டக வனம்பு குந்தவண் வாழு மாதவர் குழல்வா
யின்ன மந்தவ ராசி பெற்றினி னீதேவி மாமல செய்கன் வாழி. (௨௪)

உடச முன்வின் விப்பு குந்தவ னெண்ம லர்ப்பிதர் தாழ்ந்தெழுந்
தடிச ணும்மடி யடிய னென்றெழுந் கடியின் மாதவ மென்னெனத்
தடம லர்க்கைகு வித்து நின்றதா சரர் யானன நோக்குபு
நெடிய புணுகு லேச மாசறு நின்வ ரத்தூரல் வரத்தென. (௨௫)

முகமன் பற்பல கூழி யாகிகண் மொழிந்தி ருத்துபு முனரிவாழ்
தகவி தெம்மேனாக் கேய டெத்தத சரத சக்கர வர்த்திமா
மகளி னககிவண் வரவ டெத்ததெம் மாதர் மாதவாகுகோதினா
துகம்வ முத்தநின் நியலு மாறிட மொழித்த ளிப்பதை யுன்னியோ. (௨௬)

வேறு.

மைந்த நின்னிள வடிவு நோக்கலை மல்கு பல்லுணு வகையு நோக்கலை
தந்தை தாயர்போற் றுதலே நோக்கலைசார்வ பெளமனீதமியை போல்வே
யீந்த மாவனம் வந்த காரணம் யாதி யம்பென வெழுந்தி மாமனு
மந்த னுளரெ லார்க்கு மோரர சருந்த வத்தினே ராச நீயரோ. (௨௭)

அகில லோகமு மடிப ணிந்திடி னவர வாக்குள குறைகண்மு ற்றெழுதிச்
திதந் வங்கனும் பரந லங்களு மிணையின் மோக்கவா பிலுமளித்திடத்
தருமொர் பேரர சாய நீயொரு தமிய னேனையு மரசனென் பதோ
நகையு தாகுமெம் மரச லக்கண நவின்ற துண்மையே ராசரி லாதவன். (௨௮)

என்னு மத்தமேல் யான்கொ ளத்தகு மெந்தைநின்னர செந்த நாளினு
மன்னு நித்திய சகவி யாபக வரத மாசிவ ஞான வானர [தியு
சென்னிலேழையேளிரைசப்பெ தங்ஙனமென் றமைந்துதன்னகநின்றே
தின்ன தென்றுமுற் றிசைத்தமே லுமோரேழைவிண்ணப்பநின்றிருச்சேவி.

சாத்தி பாளுக தாணு வேநிகர் சதா முற்றுணர் சாந்த வேந்த வென்
றெத்தி நின்றெதி ரோது மையலிங் கெத்து னைத்தவந் தான மாதியி
னீத்தி டற்கரும் பவஞ்ச வாஞ்சையா நிறைகடற்கடந்திடுமுபாயமொன்
ரூர்த்தி தீர்தர வருடியாலென வடிப ணிந்தன னலரி மைந்தனே. (௨௯)

அதுவி னாய்மல யாச லத்தெமை யாள கத்திய மாமு னீந்திரன்
கதிர்கு லாதிப வுத்த மக்குண் கணங்கன் சேகரு ளுல கேண்மதி
யதிர்க டற்புவி யாளு பாயமுன் ஞாப காமுறு மரச ருள்ளக
மெதிரி லாமறை சிவாக மந்துணிந் தியம்பு மந்தண மினிது கேட்டனே.

முதுவ சிட்டனீற்குணர்த்துபோதகன் முதுக்குறைந்தெழுசன்கன் மாத்
வன், மிதமில் கேள்வியொண் கதிரின் மைந்தனீ விதைத்தெதான்று

யின் விளைவொன் றுகுமோ, வதிவி ரூப்பின கேள்வி யின்ன முக் கைய-
துய்யவான் மெய்ய செய்வன், பதியுணக்கிது பகரு மாவமே பங்கு.
கின்றதிங் கென்று பன்னுமால். (௨௧)

சாதி யாச்சிர மாகி யொன்றி னுந் தவறி லுத்தம ஞான சீலருங்
காதல் கூர்சமு சார சாகரங் கடந்த ருட்கரை யிவர்ந்து வாழ்வுறத்
கேத யின்னிக மாக மந்துணிந் தீச னேயெவ ரினுந்தி யேயனென்
றோது மாபதி பாத பூசனை யுழுவ லன்பின லுளுற்றல் வேண்டுமால். (௨)

அகில மூர்தன துடைமை யாகவைத் தாளுமீசனுக் கனைய பூசனைத்
தகுப ணிக்கண லாதி யாதினுஞ் சாநு. மாவமொன் றில்ல யாதலா
னெருமு ளத்தொடு மகம்பு. நத்தினு நிகம வாகம முறைவ ழாமலப்
பகவ பூசனை யாற்று வானெவன் பவஞ்ச வாரிதி பாற்று வானவன். (௩)

அனைய பூசனைக் கின்றி யேயமை யாத முக்கிய மாகு. மங்கமொன்
றெனைய தென்றிடி லரிய மந்தண மினிய தோதுதுங் கேளி. ராகவ
வினையை வெல்வது பவஞ்ச நீர்த்தட மேலெடுப்பது வேக வொண்சிரந்
தனைய டுத்தமெய்ப் பரசி வத்தின தனிச்சொ ருபநிக் சயார்த்த பூரிதம்.

பரம வாசக மாயொ ளிர்வது பஞ்ச பாதக நாசஞ் செய்வது
வரம காசிவ ஞான சாதன மந்தி ரேசமாய் வயங்கு நீரது
திரம சாத்தியந் தேவர் மாதவர் தோந்துனோர்சுமே செப்பு தற்கது
அரமன் மத்திய மறையின் மத்திப வருத்தி ரத்தினாளிவி ரித்த ரத்தினம்.
ஆப ரத்தினந் தூய மெய்த்திரு வைத்தெ மூத்தென வறிய வோதுமாண்
மேய வணனமா மந்தி ரேசனின் மினிர்செ விக்கனை குளிர வுய்க்குதும்
வாய விம்மது நீகொண் மூன்னகே மற்ற தற்கொரு முக்கி யாங்கமுந்
தோய வெண்டுமன் னதும லுச்சக தூய வெண்டிரு நீறு தாரணம். (௪)

பூதி தாரண மின்றி யிம்மனுப் புகலி னிட்பல மென்னு மாமறை
யாத லால்விச சங்கி யின்வினா வாய சித்திதா யகவெண் னீற்றினை
யோது ஞான்முறை பரவப் பூசிமே லொளித் ருந்திரி புண்ட ரங்களு
மேதி லாதணி கென்று கூறிபாங் கிசைத்த வாவிர சங்கி நீற்றினை. (௫)

மூறைவி னைத்தெடுத்த தீதலுங்கா முளரி கூம்பினேர் மலர யாங்குபு
நிறையுத் துளன புண்ட ரங்கனுந் தையணிந்தெதிர்முறைபணிந்தனன்
கறையி லாமனத் திறையி ராகவன் கைக யோனிபக் காகுத் தன்றனைக்
குறைதெ றுஞ்சிவ தீக்கை யாற்றுபு குறித்த மந்திர வழுது குத்தனன்.

தூய தன்செவி வாயு குத்தவச் சுவைய மந்திரா சமுத மாந்தினன்
வாய பேரின்ப வாரி யீற்றனை மறந்த மந்தொரு வாவெ மூந்துட

னைய வாரியன் பாத தாமரை நேர்ப ணிந்தழிக் கடியெ முந்துநின்
ரேய்வி லாக்கரு ணம்பு தேயென துடலு மாலியு முடலு முன்னதே.

செய்கைமாலிலாச்சிறியனாயினேன்செய்கைமாறுநின்றிருவருட்பெருஞ்
செய்கை கொள்கிலாச் சீரி தென்பது தேற்றமாகநேந்தெரியவந்ததென்
றுய்கை பெற்றசீராம னோதவவ் வுடச னாதனாங் குடச மாதவ
னுய்கை செய்கிவ நாம மாயிரத் துண்மை யாவையு முணர நல்கினான்.

ஆச நச்சிவ தத்து வார்த்தங்க ன்னைத்து முன்னகத் தமையத்தேற்றிமே
லீச னேயொரு வன்றி யேயன்மற்றேனையோர்களைவ்வெவருஞ்சிவவோ
மாச நத்தியா தாக்க னென்றுமா மறைசொல் சூத்திர வாக்கி யந்தனைத்
தேச நத்தனி யோது மாகிவ கீதை தூலையுந் தெரிய நல்கினான். (௩௬)

இன்ன வாரகத் தியமு னீந்திர னிராம னுக்குநீ றவரித்த மேன்மையாற்
றுன்னு றும்பசுத் துவத்தை மாற்றிமேற்றுலங்குதாரகசகி தவைந்தெழுத்
தென்னு மந்திர செபத்தி னாற்சிவத் துவவி ளக்கமே லேற வேற்றியப்
பன்னு மந்திரஞ் செபித்தி மும்முறைபாசிவாச்சீனைவிதியுணர்த்திமேல்.

வேறு.

பொறுதி யாகநாம் புகன்று னக்குமுன்
பெறுதி யென்ற மெய்ப் பேறு கொள்கவென்
றிறுதி நீக்குமைந் திருஞ்சா தாங்கியத்
துறுதி லிங்கமொன் றொளிர நல்கினான். (௪௧)

இரவி மைந்தகே ளிவ்வி லிங்கநீ
யுரிய வாயுள்கா றொருவு ருமலே
பரவி நாடொறும் பயில ருச்சீனை
வாசி வாசம மரபி னாற்றதி. (௪௨)

மேவு மிவ்வெலாம் வேந்த நிற்ககத்
காவ லாம்புறக் காவ ளாகவிங்
கீவ கொள்கெனா வேதி கார்முக
மாவ நாழியாங் கவன்னை நல்கினான். (௪௩)

சருவ சத்திமா னுய சங்கர
னொருவ னேனிக சாய வுத்தமன்
றருச சாசனந் தாவி னாந்தகம்
பொருவி லாவநேர் புகலந் பாலவோ. (௪௪)

மூன்று நல்கிய முனிவர் சேகர
னான்ற கேள்விய னுய ராமனைச்

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்கம். கௌ

சான்ற பஞ்சவ டித்த லத்தைநீ
யேன்று காண்டென விளினு கூறினான். (சக)

முனிவ ருத்தமன் மொழிந்த செஞ்சொலு
மனைவ னங்கிரி யம்பு சாதமுந்
தனது சென்னியிற் றழைப்ப ராகவ
னினிதி றைஞ்சின னேத்தி நின்றனன். (சக)

பிரிவை நோக்கிடும் பெரிது மேங்கிடும்
வரதன் வாசக மறுக்கொ ணுமையும்
பெரிது நோக்கிடும் பேதுற் றஞ்சுமத்
தரணி பன்றிறஞ் சாற்றொ ணாதரோ. (சௌ)

அரிய நூல்களாய்ந் தகந்தெ ளிந்துமெய்க்
குரவ ரானிறை குணத்தி ராமனே
பெருமி டர்ப்படிற் பெரிய வர்ப்பிரி
வருமை யிற்றென வளக்க லாவதோ. (சௌ)

இருதலைப்படு மிதய ராமனாங்
கொருத லைத்துணிந் துழுவ லன்புள
பொருத லைப்பெரும் புணரி வாயனை
மருத லைப்புரீஇ வணங்கி யேகினான். (சக)

ஏக ராகவ னிளவல் சிதையோ
டாகம் வேற்றுமை யறியொ ணுதுநீண்
மாக நீடுகான் வழிக டந்துபோ
யோகை மிக்கபஞ் சவடி யுற்றனன். (இ௦)

வேறு

வரம டுத்தகே தாவரி மாநதிக்
கரைய டுத்தவப்பஞ்சவ டிக்கணை
புரையி ரித்த புனிதனி ராகவன்
விரலி யொத்துழி வீற்றிருந் தானரோ. (இக)

அங்க ணுடொறு மைந்தெழுத் தின்செபந்
திங்கள் வேணி யிலிங்க சிவார்ச்சனை
துங்க கீதை பராயணந் தோமற
கங்கை சானகி நாத னவிற்பு. (இஉ)

நாளு நீளுமெய் யன்பு நதியொடே
யாளுமீச னருட்கடற் புக்குலாய்த்

நாளின் ஞானைத் தத்தணித் தண்குதை
மீளி யுண்டு விளக்கமிக் காணரோ.

(௫௩)

இன்ன வாறுசின் னுள்க ளிரிந்திட
மன்னி சாமனை வாஞ்சித் திராவணன்
பின்னை நேர்ந்து பிதற்றின ளன்ன தாற்
றன்ன நாசி தனஞ்சிதை வுற்றான்.

(௫௪)

அதனி னுற்கர தூடண ரார்த்தெழு
வதைபு ரிந்தந் நிருதர் வருதினி
சிதைய வென்றமை தேர்த்தங் கிராவணன்
கதமி குந்துமா ரீசன்ச காயத்தால்.

(௫௫)

எரி நெருப்பை மடியிலிட் டாலென
வரிய் கற்பிற் கசசி யனுவுந்தற்
பிரியோ ணாத பிரியை சனகியைக்
கரவி லுற்றுக் கவர்ந்தனன் காதகன்.

(௫௬)

அவனி மாதவ மாய பிராட்டியைக்
கவர்பு சென்றபின் காகுத்தன் றம்பியோ
டவச ஞய்ச்சரித் தங்கதர் காட்டிடச்
சவரி யஞ்சனை தன்றனை யன்றனால்.

(௫௭)

சுக்கி ரீபனைத் தன்னி யவன்பகைத்
தக்க வாலியைத் தான்செகுத் தாங்கவன்
ஒக்க லோடுறு வாழ்வங் குதவவம்
மிக்க பேருத விக்ஞன் ஞுவந்தரோ.

(௫௮)

ராக வன்செய் நலன்மற வாமலன்
போகை யுச்ச வுடன்வட மேருமுன்
ஓக நீளச லத்தமர் வானர
வாகி னிக்குல முற்றும் வருகென.

(௫௯)

வாவி னித்தா தயாத்த மனவரை
வீரவு கீட்டிசை மேற்றீசை யாகநம்
பரமன் வெள்ளிப் பருப்பதங் கூற்றினூர்
வரையி னுத்தர யாமிய வம்பலா.

(௬௦)

இடையி டங்களைங் கெங்குந் தருகிறங்
குடிபு ரந்தவிக் கொற்றவன் தேவியிப்
புடவி வாய்த்தபொன் பூங்கொடி் பிருப்பிட.
முடன நிற்கதொல்லை மீள்கென வுய்த்தான்.

(௬௧)

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

ககக

சென்ற வீரருட் டென்றிசை மாருதி
யன்றி லங்கை யுரைக்கணத் தேகினோன்
பொன்றி மேனி பொடுங்கின் துள்ளுயி
ரென்ற ராமனிதயத் திருப்பவும்.

(கஉ)

சோக முற்ற தென் றேகை யிராகவ
மேகமின்ப மழைவிசை வற்றரு
மோகை யாகென் றுணர்த்தலி னோங்கும
சோக வின்னிரைச் சூழலி னீழலில்.

(கங)

வீற்றி ருந்து மிளிருஞ் சனகியைப்
போற்றி நெர்கண் டணுகிப் புகுந்தான்
றோற்றி ராகவன் றாதெனத் தெள்ளெனத்
தேற்றி நல்கினன் நீதிரி மோதிரம்.

(கச)

வாங்கிச் சென்னிகண் மார்பின் மணந்துகைத்
தாங்கி நோக்குபு தாச ரதிதனை
யாங்க ணைந்தென வன்பிற் பெருகியே
தேங்கு மின்பக் கடலிற் றினைத்தனள்.

(கஊ)

வருதி யையவென் மரதவ வாழ்வின்
தருமை மேனி:யணுவும் விகற்பியா
துரிய தம்பி புடனுறைவோடுற்றே
வருவ தேகொ ல்ஈந்தமர் வாழ்க்கை யோய்.

(கக)

என்ற கேள்விக் கிறைமுறை யேயிசைத்
தன்றி ராமற் களித்தரு டாமணி
யொன்று கைக்கொண் டென்விடை கொண்டுதாழ்ந்
தென்று சேயமைச் செய்தினன் மீண்டரோ.

(கஎ)

கண்டு வந்தனன் காருத்த தாயினை
யெரண்ட ளிர்க்கை புதவுரு டாமணி
யெண்ட ரும்மிஃ தென்றெதி ரிட்டவள்
கொண்ட நோன்புமுன் யாவையுங் கூறினான்.

(கஅ)

வினவி ராகவன் மீக்கெழு மூக்கமோ
டனகி யாய சனகி யமர்நிலை
துனைவி னேகித் துறுமிடர் மாற்றியாங்
கினிது மீட்டற் கெழுந்தனன் முன்னொளும்.

(கஆ)

தம்பி பாணு தனைய னனுமனே
பம்பு வானர வீர பதாதியோ
டும்பர் போற்றுற டொல்லையி னண்மினா
னம்பி ராமன் றெனாது நாலையே.

(௪௦)

வேறு.

ஆங்கரு மறைகன் போற்று மடவியி னகில மீன்ற
தேங்குயாழ் பழித்த வின்கொற் றிருந்திழை பாகத் தெம்மான்
பூங்கழ லிறைஞ்சும் வாஞ்சை புகுத்தவா னரப தாதி
பாங்குறா தவணி ருத்திப் பாணுசே யனுமன் தம்பி.

(௪௧)

புடைவரக் குணக்கி னீன்கோ புரப்பெரு காயின் முன்னர்ப்
படியுறநமந்த வேண்டிப் பரவிப்போய் வேத தீர்த்த
முடியுற வணங்கி மூழ்கி முறையின்வெண் ணீறுகண்டித்
தொடைபுனைத் தெழுத்தோ ரார்துந் துகளறச் செபித்த லாதி.

(௪௨)

நித்திய நியமம் யாவு நிகழ்த்துபு கிராத்த மாதி
சுத்தகேத் திரபிண் டாதி துரிசறப் புரிபுட்சென்றாங்
கத்தனை யமல வேதா ரணியனை யகில மூல
வித்தனை வீனா கான விதூடணி யுடனி றைஞ்சி.

(௪௩)

அகநெகிழ்ந் தருக நின்றாங் கருந்துதி பலமுன் கூறி
யிகலரு மணபின் மேலு மிறைஞ்சியாங் கரிது நீங்கித்
தருமுழி யமர்ந்து வாயு தனயன் முன் னாங்கு ரக்கின்
னெகையினை யாழி மீதோர் தூக்குரம் பிலங்கைக் கேக.

(௪௪)

ஆற்றுக வெனப்ப ணித்தா னானைதஞ் சென்னி மேற்கொண்
டேற்றெழு கவிக னெல்லா மிரவிதோ யிரவி வான
மேற்றழை விருக்கமாதி வேரொடும் பிடுங்கிப் போகட்
தேற்றவார் கலியிற் சேதோர் தினத்தினே சனையேழ் செய்தார்.

(௪௫)

வரம்பறு வலிமு கத்தவலிமுக பலச மூகம்
வரம்பறு பாரை வானீண் மரம்பல ||சுரும்ப னேகம்
வரம்பறு மாழி மீதோ காதலீழ்த் தியவே கத்தால்
வரம்பறு தடையாற் பொங்கி வருபிர னயமோ வென்ன.

(௪௬)

பிரவகித் தியாண்டுஞ் சென்றெம் பிரானிகே தனத்தி னீன்கோ
புரதுவா தத்துஞ் சென்ற புகுதவப் பொழுதி யாரு
மரகர முழக்க மேலோ ரார்கலி யென்ன வாய்விட்
*டரகரன் சினக தத்து னச்சமுன் னீர்ப்பப் புக்கார்.

(௪௭)

புச்சவ ஈண்டும் வீண்டாற் போன்மெனக் கதறு மோதை
யக்கணந் தூத்திச் சென்றூங் கார்கலி கோயில் வாயிற்
றெக்குளார் கல்பே ரோதை குரலங் கரத்தன் காண
நக்கன னுரப்பி னுன்மன் னாலே நீ வாலே யென்பான். (௭௮)

நந்திரா யகனுங் கார நாதமச் சேது வேறாய்ச்
சிந்திய தகர்த்த தாழி சென்றடங் கிற்று முன்போ
லந்தில்வா னாக ணங்க ளச்சமிக் குலைந்த நோக்கி
ஊந்திரா கவன்பின் மேல்பா னுன்கியோ சனைசென் றுங்கு. (௭௯)

பின்னரு மன்னு கென்றோர் பேரணை யமைப்பித் தான்மற்
றன்னதும் பெருங்கான் மீன்க ளலைகளா னிலைகு லைந்த
தென்னினிப் புரிது மென்னு வேக்கமிக் குளங்க லங்கி
யின்னதென் றென்றுந் தோன்று திருந்தலா னிராம னந்த. (௮௦)

அம்புதி தடத்தின் பாங்கோ ககரமீன் பூச லென்ன
விம்பரின் விளங்கும் யாண்டு மிடரற வியல்வான் மீன்க
டம்பெரு வாலிற் சேது தனையடித் துடைத்த நீரா
னம்பியவ் விராமன் முன்பின் னவிற்றமக் குரம்பி ஈண்டும். (௮௧)

சிறைவுறப் பெற்றும் வாய்மை சிலமுற் குணங்க ளாதி
யிதயிகுபுனித ஈாம னியற்றிய நீரா லென்ன
ததைகுரம் பமைந்த வாழித் தடம்புன லிடமி ஈண்டு
துதிதிகழ் கோடிதீர்த்த மெனும்பெயர் துலங்க மன்னும். (௮௨)

முன்னவில் கோடி தீர்த்த முதுமறை வனபு ஈணந்
தன்னலன் விரித்துக் கூறத் தயங்கும்பின் னவிதீர்த் தத்தை
முன்னல மணமேற் கோடி தீர்த்தமென் றுலகம் வாழ்த்தி
யின்னலங் கொழிய மூழ்கி யின்னல மெல்லா மெய்தும். (௮௩)

அத்திரு மணமேற் கோடி யவிர்தட நகரே ழொன்பான்
மெய்த்திரு மணிக் டம்முண் மிளிருலச் சிறைமா ணிக்க
முத்திசெய் தன்பாற் றேன்று முழுத்தவப் பெருஞ்சீர்த் தென்று
வெத்துணைப் புலவ ஈணு மிசைந்திடற் பால தாமே. (௮௪)

மங்கையர்க் கரசியாரு மகிழ்நெடு மாற னுற
மெங்கன் சண் பையர்சேர வும்மே லிசைத்தமா ணிக்கந் தன்னோ
டங்கத னவதா ரச்சி ருமையி னுரிமை நோக்கித்
தங்கிவீற் றிருந்தார் பன்னு னென்றிடிற் சான்று வேறென். (௮௫)

தன்னிகர் சிவலோ கத்திச் சகத்தையேற் றேணி யாகி
மன்னுயிம் மணமேற் கோடி வளநகர் பாண்டி கண்ணுட்
டின்னன வேணி யாகி யிலங்குமீ தமைக வென்றுந்
தன்னுளந் தோன்ற தங்கட் டங்கிய ராமன் கேட்ப.

(௮௪)

ஓரச ரீரி ராம வோரச மாளு தீத

மாரச சூத கான மாரசங் கார ஞான

காரக *மந்தி ரேசன் காரக மகல நின்று

|| தாரக மூல மேநந் தாரக மெனத்து ணிந்து.

(௮௭)

நீதின நீதி நந்தா நெறிபுரி செபதி யான

மாகிபி ரீதி யோனா யமந்தன னாத ஸாலச்

சூதகா னனம்பு சூத்தச் சுயம்பமு தேச நேச

மீதெழ வருச்சித் தாலுன் விழைவுமுற் றருளு மென்னு.

(௮௮)

வானநின் நெழுந்த தந்த வாக்கிருந் திவ்வி யாமு

தானதொண் செவிவா யுண்டாங் களப்பருந் களிப்புண் மூழ்கி

வானர குழாமி லக்கு மணனருக் கணிலன் செய்கள்

பானிழ லென்னச் சூழப் படருமா வனச மீபம்.

(௮௯)

அதரினோ ரிடபங் கான்யாற் றக்கரை யானைக் காழுற்

றதனையவ வாறு கீறி யடுப்பவா னுங்கு நின்று

மெதிர்கரை யேறித் தோழத் தேற்றொடும் புகுதக் கண்டவ்

வெதிரிலான் சீதை மீட்சிக் கீதுநன் னியித்த மென்றான்.

(௯௦)

பூங்கொம்பொர் கவிதன் பாங்கப் பொன்னிறம் பழுத்த வின்றே

மாங்களி கொடுசென் றற்ற மந்தியை வாலி வீட்டி

யாங்கது கைக்கொண் டேகி யமர்பனை யமரச் கண்டா

ஸீங்கிது போனி மித்த மெமக்குவே நென்கொ லென்றான்.

(௯௧)

செறியுல கடவிக் கெல்லாந் தேசகர மென்னு மேன் மை

யறிதரத் தெருட்டு தேச ராடவிக் கணிய னாகப்

பெறுபுமாவ் குயிலை ஸாமெம் பிரானரு ளுவந்தி ராம

வுறுதியிங் குறுதி யென்றாக் கழைத்தென வொலிப்பச் சென்றான்.

புவைபைங் கிள்ளை சாம்ப புராதன புனித னேமா

தேவசங் கரசம் போசச் சிதாந்த வழுத நாத

* மந்திரேசன்-எழுவாய். அது அடுத்த செய்யுளில் அமர்ந்தன
மென்னு முற்றுவினைகொண்டு முடிந்தது

|| தாரகமூலம்-பிரணவசகித சிவபஞ்சாக்ரம்.

சேவக விமலசோம சேகர மந்திரோச

மாவன நிவாச தேச மாதூவ பூத நாத.

(௧௩)

கண்ணமர் நெற்றி யானே கந்தர கந்த ரோச

தண்ணம ரிதழி வேணித் தற்பர சைல ராசன்

பெண்ணர சகில மீன்ற பெரியநா யகிச மேத

வண்ணறுஞ் சூத கான வரதவென் றிசைப்பக் கேட்டான்.

(௧௪)

இன்னன பலவ னங்க னெண்ணில கண்டு கேட்டுப்

பன்னருங் களிப்பு மேன்மேற் பல்கிய பேரன் புந்த

முன்னரு ளீர்ப்பச் சென்றம் முளரியின் வருண தீர்த்தந்

தன்னினான் மரபினாடிச்* சபலவெண்ணீறு சாத்தி

(௧௫)

கண்டிகை பலபூண் டைந்தக் கரமுறை செபித்து நீல

கண்டனீ ணிகேத னத்தங் கைத்தளப பிலகொண் டேடிக்

கண்டருட் லேல லிங்கங் கைதொழு திறைஞ்சி யின்சொற்

கண்ட மர் வலவை நேச கணேசனை யிளைய சேயை.

(௧௬)

பணிந்துந் தீசற் போற்றிப் பராயனு மதிபெற் றேகித்

தணிந்தசே கரசு கங்கா தரவமு தேச நாம

மணிந்துல கருளா நிற்கு மருந்துனை திருந்து வேதந்

துணிந்துரைப் பரிய சோதி சுயம்பிலிங் கேசந் கண்டான்.

(௧௭)

காண்டலுங் கரண மெல்லங் கைநெகிழ்ந் திரிய வன்பு

பூண்டவன் றனது போதம் போய்ச்சிவ போத பேத

மாண்டமெய்ஞ் ஞானு னந்த மயபர வசனாய் நீண்ட

சேண்டரு வடியற் றுங்குத் திருமுன நமந்த மந்தான்.

(௧௮)

எழுந்தொரு வாறு முன்னின் றியம்புவாய் குழறக் கண்ணீர்

பொழிந்துட னனைப்ப விம்மிப் புரிவதொன் றோர்தல் கூடா

தழுந்துமா னந்த வெள்ளித் தரிதெழும் வழுக்கி வீழந்

தொழுந்தகை யிராம னாங்கச் சுயம்புநீ ருற்ற தூய்மை.

(௧௯)

இன்னவா நென்ன யாரே யிசைக்குந் நெடும்போ திங்ஙன்

பன்னருந் திறத்த மைந்த பானுரு லேச னெம்மான்

றன்னரு ளாகளு லாற்று சபரியைத் தொண்டினுவந்

துன்னவேண் டவன வெல்லார் தேநமற வீளி. டீ னீட்டி.

(௨௦௦)

* முன்னிரு நெடினுங் குறுகினவாக்கொண்டு சாபால வெனக்கோ டுண்டொன்று.

உழுவலன் போங்க மேன்மே லுயர்சிவா கமது லாற்றின்
வழுவறச் சுத்தி யாதி வயக்கிவெற் பளித்த தாயோ
டழுவலர் மேனி யெந்தை யமுதலிங் கேசன் றாய
கழலடி பூசித் துள்ளங் கரைந்தடிக் கடிந் மந்து. (௪௦௧)

திருமுனின் றினிய வாய்மை திகழ்துதி புகன்று வேண்டு
மொருவனே யோவா மூவ ரும்பனே யெம் பிரானே
யருவனே யருவ னேதா யருவுரு வனைய தீதத்
திருவனே குதகானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௪௦௨)

உலகனே யுலகெ லாமா னுடையனே விடைய னேயன்
பலகனே யலகி லானே யமலனே விமல வன்பர்க்
கிலகனே யிலகி லானே யேனைய ரெவாக்கும் வாளுநர்
திலகனே குத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௪௦௩)

ஆரண முதல்வ போற்றி யாரணன் முடியாய் போற்றி
தாரண நீற்ற போற்றி தாரண பகஞ்ச போற்றி
பாரண காள போற்றி பாரண குல போற்றி
தேரண வமல கான சேகரச் செல்வ போற்றி. (௪௦௪)

திருவுருப் படிக மோர்வத் திரமது செம்பொ ளென்று
கருமையொன் றருண மொன்று கருதுபா னிறமொன் றுநின்
ஹருவமே துணிதல் கூடா துநிலுன சொருபம் யாரோ
தெருளுவர் குத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௪௦௫)

அவனவ ளதுவொன் றன்மென் றருமறை யிசைப்ப துன்னை
யவனவ ளிரண்டு மொன்றி யவிருமோ ருருவாய் நிற்றி
யவனெனப் போற்று கோமற் றவனெனப் போற்று கோமன்
கிவசிவ யாதென் றோர்துஞ் சேகர வனத்தாய் போற்றி. (௪௦௬)

அரிபிர மேந்தி ராதி யகிலசி வருமோ ரொன்றே
யுருவமுற் றுதித்தான் பாலே யொடுவருவ ருவர்க்க தீதப்
பொருளென லிருமை யாரின் பொன்னுரு விடத்தங் கண்டிந்
தெருளிலா மூடர்க் கென்னோ தேற்றமா வனத்தாய் போற்றி. (௪௦௭)

அருநர காழு மூழா லளவில்கா முகனென் றந்தோ
வருவுகண் டெரநிர் மூடர்க் குரைப்பதெ னூடல் கூட
லொருடடி வினிலெவ் கெய்து முணர்த்தினி யன்றி யாவர்
தெருளுவர் குத கானச் செல்வனே போற்றி போற்றி. (௪௦௮)

இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றசருக்கம்.

களறி

வேந்த னெவரு மின்பந் திளைத்திட விதஞ்செய் தேவ
பாவியேற் கின்று போந்த படரொலாம் படர வீட்டி
யாவிகாத் தருடி யைய வரணநின் சாண மேமா
தேவனே குத காணச் செவ்வனே போற் போற்றி.

(ச௦௬)

வேறு.

என்று போற்றிநின் றடிக்கடி யிறைஞ்சின னிராம
னன்று மாதவ னனியுவந் தமுதலிக் கத்தி
னின்ற மிந்தமர் வேணிய னீலமா மிடற்ற
னென்று நாற்கரன் சாம்பனேற் றிவந்தரு னொருவன்.

(ச௦௭)

உனத்தின் மிக்கெழு முவகைநே ருணர்த்துமொண் முறுவல்
வனத்தி னன்னிர மாலிகா பாணன் பால் வண்ணன்
கினத்து மித்தரு முருவனாய்க் கிடைத்தனன் றனையுட்
டனத்தி ருத்திரா மனையரு ணைக்குடி சாற்றும்.

(ச௦௮)

வருதி ஈகவ கேண்மியா மலயமா தவன்முன்
கருதி நிற்குணர்த் தியவரு ணெறியதே கவற்சி
தருதி றற்பவ சாகர தரணவாஞ் சையர்க்குச்
சுருதி. சொல்லுபா யம்மிது சுத்தநிற் தோடும்.

(ச௦௯)

இதயத் தூன்றுக வின்னதே யென்றுமீ திருக்கத்
ததையற் கூந்தலஞ் சானகி பிரிவினிச் சமய
முதயச் சூரண முனின்மறைத் தாலென ஷன்பாற்
றுதையப் பேரிடர் தொலைப்பதற் குபாயமுஞ் சோறும்.

(ச௧௦)

ஈண்டைக் கோசனை யெட்டினிற் றென்றிசை யிலங்குஞ்
சேண்டக் கார்தொழு தேவிபட் டினத்திரு நகர
மாண்டைக்குகெநீ யலகில்சத் திகளுட னமருந்
தேண்டற் பாலளாம்விந்நதையச் சிந்தைசெய் தன்பால்.

(ச௧௧)

ஆழி மீதனை யணைநிறன் குறித்தனை யருச்சித்
தூழின் வேண்டித் துயேலனை யுருந்துதற் குரிய
பாழி யாற்றநற் தின்னருள் புரிவளப் படியே
வாழி ராமரீ யவ்வுழிக் குரம்பினை வயக்கி.

(ச௧௨)

ஆய போனை வழிச்செலீஇ யிலங்கையை யடைந்து
திய ராவண வதம்புரீஇச் சூதையை மீட்டு
மேய விர்திர வரத்தினுற் போர்வயின் விளிந்த
பாய வானர கணமுயிர்த் தெழும்வகை பயிற்றி.

(ச௧௩)

உரிய சேதையோ டினவல்செங் கதிர்மக னூதை
பிரியன் வானரப் பெருந்தொகை பீடணன் முன்னோர்
விரிபு சூழ்வர விராகமழ் புட்பக விமானத்
தரிதி வந்துசென் நயோத்தியிற் பரதனோ டமர்ந்தே. (௧௧௭)

நீதி வேத்தியல் புரிந்துவீற் றிருந்துயிர் நிராகாத்
தேதி லாகமஞ் சிவப்பிர திட்டைக ளியற்றிக்
கோதி லிச்சிவார்ச் சனைதினம் வழுவறக் குயிற்றிப்
பேதி யாதவிப் பல்வகைப் பெருந்தவப் பேற்றால். (௧௧௮)

ஈற்றி னம்பதத் திரண்டறு நித்திய வின்பப்
பேற்றின் வாழ்கென வாய்மலர்ந் தருளியெம் பிரான்முன்
நோற்றி யாங்கருட் குறியிடைக் கரந்தன்ன றொழுது
போற்றி ராகவ னளப்பருக் களிப்பெரும் புனரி. (௧௧௯)

தோய்ந்து மந்திர லிங்கபச் சிமத்தொரு தாய்மை
வாய்ந்த லிங்கமார்ச் கண்டலிங் கத்தணி வடபா
வாய்ந்த தாபனம் புரிந்தருச் சித்துமீண் டனைபா
லேய்ந்த வாரமு தேசனைப் பினும்பணிந் தேத்தி. (௧௨௦)

பொருமி யன்பின்மிக் கிருகனீர் பொழிந்துள முருகிப்
பிரிவி னைந்தொரு வகைபுற விடையருள் பெற்றாம்
கரிது போந்துகோ யிலின்புறச் செதாருசிறை யடுத்தவ்
வான தேவிபட் டினம்புக மதித்தவ னிருந்தான். (௧௨௧)

வேறு.

ஈதிவ்வா ருக் விதற்குமு னிளவ லிரவிசே யனுமன்சாம் புவனே
யாதிவ ராங்காங் கருட்குறி நிறுவி யருச்சனை புரிந்துவந் தடுத்தா
ரோதவ்ற் றிலக்கு மணனருச் சித்த வோரருட் குறியமு தேச
சேதனசுயம்புலிங்கத்தின்மென் மேற்றிசையினுற்கு ரோசத்திற்றி கழும்.

நவிலுமக் குறிவாழ் நகரந்தம் பிக்கு நல்லவன் கோட்டையென் னாமத்
தலிர்நரு மதன்டீட் டிசையின்முக்கு ரோசத் தமுதலிங் கேசுதென்றிசை
திவங்குரோ சத்தி னெல்லையிற்றிகழுந்திருத்தரு சுக்கிரீ வன்செ [யோர்
புலமைநீரிலிங்கமுவ்விடமுத்துப்பேட்டையென் றுரைப்பநின்றொளிகுழ்

திருந்துபூ சனைசெய் சுக்கிரீ வன்னுன்றிருமுனின் நருந்துதிசெயுங்காற்
பெருந்தகை யிலிங்கத் தொள்ளொளிப் பொலவும் பேரமு கமைதியுநேர்கண்
டருந்துணை யெந்தா யருட்டிரு மேனியழகனே யென்றகர ணணப்பேர்
பொருந்தியேரொளிகன் றிகரிலாதோங்கிப்பொலி தனோர்காணலாமின் றுழ்

அத்திரு மேனிய யழகனுக் கிசைந்த வழகியெம் மன்னையு மனைய
துத்திய நாமந் தான்வடி வழகி யென்றுவ கிறைஞ்சிடத் துலங்கு
மத்திரு மேனிய யழகனு மனையு மேத்துநர்க் கருணைவ் கருமல்
வுத்தம தலத்தின்சிறப்புமோரளப்பின் றுரைத்தவப்பெரும்பதிக்கீழ்பால்.

வருமொரு குரோசத் தெல்லையிற் சாம்பு வன்றொழுங் குறியிலங்கிடும்
வீருநகர் நாமந் சாம்புவ னோடை யெனப்பொலிந் திலங்குமிய் வகையே.
யொருவிலோ ரொருவ ரும்புரி யிலங்க முலப்பில பலப்பல நகரின்
மருவினின் நிலங்கு மேலினி ராமன் மதித்தவா புரிசெயல் வகுப்பாம்.()

இளவலோ டனுமன் சுக்கிரீ வன்மற் றேவரு மேவரத் தேவி
வனநகர்க் கேகி மந்திர நாதன் வழங்கருள் வழிசுரம் பியற்றிக் [ருதக்
கினர்தரு மிலங்கை புக்நீரா வணன்முற் கெழுமுபன் னிருதரைப் பொ
கனனுற வீட்டி ராவணப் பிரம கத்திரா மேச்சுர மாகும். (௧௨௪)

மாதலத் திராம லிங்கதா பனத்தான் மாற்றுபு வீரகத் தியினை
வேதகா னனத்தைவ் கரத்தொரு கோட்டு விமலபு சனையினல் விலக்கிக்
காதமர் குடக்கா தவனிழ லாணைக் காவிறை பூசையாற் கடிந்து
கோதற வயோத்தி புககழு தேசன் குளிர்திரு வருணனி குலாவ. ()

மலயமா தவன்றன் பதமலர் சிரமேன் மலரவீற் றிருந்தரு ணெறியே
யுவகெலாம் புரந்து சிவார்ச்சனை யாதி யுத்தம ஓநிவழு வாத
நிலவிய வியற்றி வாழ்ந்தன னவற்கு நிமலமந் திரவுப தேச
வலனளித் தமையாற் குதவ னேசன் மந்திரே சப்பெயர்வாய்ந்தான். ()

அன்னமா வனமல் விராமன் சா னகியை யடுத்துமீட் பதற்குள் வுபாய
மென்னென அசாவியெம்பிரான ருளாவெண்ணியாங்கெய்துதற்கிடனும்
மன்னிய வதனாற் றிருவுசாத் தான வண்பெயர் பெற்றதான் மலரோன
றன்னருந் தனய வென்றிவேத் திரங்கைச் சற்குரு நாதனோ தினனல்.
வேறு.

என்றரு ணந்தி வாய்மை யிருஞ்சனற் குமான் கேட்டாங்
கொன்றிய வுளத்த னாகி யுத்தம குரவ ரேறே
நின்றனி முகாம்பு சாத நிறைசொற்றே னுகர்ந்து மேலு
கன்றதி லார்வங் கூர்வ நடுமென் னெஞ்ச மன்னோ. (௧௨௫)

இன்னுமிச் சூத கானத் திறைவனை யிறைஞ்சி யாவர்
துன்னுதம் மிட்ட சித்தி தோய்ந்தன ரெந்தை யாற்றும்
பன்னருள் வினக்கம் யாவை பகர்ந்தருள் பெரும வென்றான்
மன்னரு ணந்தி நாதன் வாய்மலர் தருளு மாதோ. (௧௨௬)

அருந்தவ முனிவ கேண்முன் னுனந்த தாண்ட வத்திற்
பரிந்தெழு மனத்தன் காதி புதலவன்பொன் மன்றி னின்ற
பெருந்திரு நடஞ்செ யீசன் பிரசமென் மலர்த்தான் பேணித்
திருந்தருந் தவம்பல் காலஞ் செய்துவேட்ட மார்தான் னன்றே. (1)

அன்னவன் றவக்கி ரங்கி யருட்டில்லையம்ப லத்திற்
பொன்னடம் புரிபெம் மான்முன் போந்தருள் கூர்ந்து காதி
தன்னரும் புதல்வ நீசெய் தவம்பெரி துவந்தும் வேட்ட
தென்னுரை யென்னத் தாழ்ந்திட் டிருகைகூம் புறநின் றோதும்.

யாவரு முணர்த் தேற்றா விறைவனே யேழை நாயேன்
ரூவரு நின்னா னந்த தாண்டவ தெரிச னத்தின்
மேவிய மனந்து ரப்ப விழைந்துணை யடைந்து ளேன்மா
தேவநின் றிருவு ளத்தின் செயலென விறைஞ்சி நின்றான். (2)

வருகிகோ சிகனே யிந்த வரம்பெறு சிதம்ப ரத்திற்
பெரிதள முவந்து முன்னாட் பேணிரு முனிவர்க் கல்லாற்
புரிதரு நடமின் ருற்றென் புணரியந் தடத்தி நல்லோர்
கருதுமோர் நறிய சூத காணன மிலகு மாங்கே. (௧௩௬)

நீவிழை நடனங் காட்டி நினக்கருள் புரிது மென்றே
யேவிய நமந்து போற்றி யெம்பிரான் விடைபெற் றேகி
மாவனம் புகுந்த கோசி நனமனங் கரைந்து வாழ்த்தி
யோவரு தடம்புக் காடி யோதிய பூதியாடி. (௧௩௭)

கண்மணி புனைந்து பஞ்சாக் கரங்கரத் துறச்செ பித்து
வண்மணிக் கோயில் புக்கு மந்திரேச் சுரன்வான் போற்று
மொண்மணி கண்டன் முன்சென் றுளநெகிழ்ந் துருக வேத்தித்
தண்மணிக் கழலி றைஞ்சித் தாண்டவம் விழைந்தி ருந்தான். (3)

முன்னருள் புரிந்தாங் கன்ன முனிவற்கு நடன நாதன்
றன்னருட் பெருக்கி னுலத் தாண்டவந் தரிசிப் பித்தான்
பன்னரும் பரமா னந்தப் பரவையுட் படிந்து பல்வே
றின்னருட் டிதிகள் கூறி யடிக்கடி யிறைஞ்சி வாழ்ந்தான். (௧௩௮)

இறையவ யார்க்குங் கிட்டா விப்பெரு நடன நாயேன்
சூறைதப வளித்தா யெந்தாய் கோதிலா வருட்பெ ருக்கி
னிறைவெவர் சொல்ல வல்லார் நீசன்செய் கைமா றுண்டோ
மறையெலா மளப்பி லாத வள்ளலே யென்று தாழ்ந்தான். (௧௪௦)

அளவிவா னந்த மீக்கூர் தனையனா டோறு மன்ன
யனவிலா ரோது சூத பாதவு கானத் தாலங்

• இராமன் மந்திரோபதேசம் பெற்றதருக்கம். ௧௭௯

கன்னிலு வண்ணல் பாதங் கைதொழு தமர்ந்தான் பன்னுள்
வன்னுலாம் புன்னே வேலி மறைவனத் தடைந்தான் பின்னான். (1)

கோசிக னடங்கண் டன்பு கொண்டொழி காதை ிதான்
மாசறு தவத்தோய் பாணு மதிமுத லொன்பான் கோள்கள்
பேசுமிய் வனத்தோர் காடலம் பிராண்டி பணிந்து போற்றித்
தேசறு தவஞ்செய் திட்ட சித்திபெற் றருளின் வாழ்ந்தார். (௧௪௨)

உத்தம முனிவ வேறென் றுரைத்துநீ யுற்றுக் கேண்மோ
முத்தொழின் மத்தி வாய்ந்த முதுதொழிற் றிதிசெய் தேவன்
றத்துவ மார்க்கம் யார்க்குஞ் சாற்றுமா தூவன் வாய்மை
யுய்த்துணர் மறைநான் காதிபுள்ளவா றுணர்ந்த மேலோன். (௧௪௩)

இப்பெருந் தலைவ னாயு மிந்திரை கேள்வ னாழி
னப்பெரு வலிக டத்தற் கருமையா லாதி நாளிற்
றுப்புறு மசுரற் காற்றாச் சுரர்கட லமுதுண் டாற்றல்
கைப்பெறு மாபா லாழி கடைந்திடத் தொடங்குங் காலை. (௧௪௪)

விக்கின நீக்க லாககல் விஜாத்திடும் பெரிய தேவை
யக்கணம் பூசித் தேத்த வயர்த்தமு துணவின் வாஞ்சை
மிக்கெழ வமரர் சூழ வேண்டும்பல் கருவி கூட்டித்
தக்கபா லாழி மாலைன் றுன்கடைந் தியல வாங்கே. (௧௪௫)

இந்திரை யிந்தி ராணி யிலங்குவென் றிபமுன் னுவ
வந்துவந் தெழிலு மீது மற்றெமக் கெமக்கென் றேறி
முந்துமுந் தொப்பொன் றாக முற்றுப்பெற் றுளங்க ளித்தார்
சிந்தனை விழைந்த வாறத் தெள்ளமு தெழிக்காண் கில்லார். (௧௪௬)

மெய்விசைத் தீர்த்து வாறோர் விசைதரக் கடைந்தா ரற்றுந்
பைவிரி யரவாற் றுதப் பரவையும் வறப்பத் தன்வாய்
மைவிரி யாலங் கால மற்றெமக் கெமக்கென் றோர்முன்
கைவிரித் துதறி யஞ்சிக கால்விசை கால்வி சைத்தே. (௧௪௭)

முழுவிசை யிதுவே யென்ன முற்றெருந் கோடி னூரப்
பொழுதிறை பாணித் தான்மா னுணித்தான் பெருகக்கென் றோடா
வழுவினல் வால மீற்றின் யன்னியிற் சுடவெண் மேனி
பழுதுநீ இக் கரிய னுகிப் படர்கதி யலியி னுய்ந்தான். (௧௪௮)

வருவிடந் தூர்ப்பச் சென்ற மாயன்முன் வாறோ ரச்ச
மொருவிடா தோடி போடி யுலகெலா முழன்று மருதோ
வெருவிட மன்றி யாண்டும் வெற்றிட மின்றி னூந்து
பொருவிடை யமலன் முக்கட் புரரிபே ரருன்னை கூட்ட. (௧௪௯)

அடுத்தவ ரிடுக்கண் டர்க்கு மமுதசஞ் சீவி யாயிப்
படிக்கணை வயங்குஞ் சூத பாதவ கானத் தெய்தி
நடுக்கமுற் றொழிந்து கீழைக் கோபுர வாயி னண்ணிப்
பொடக்கொள்பொன் மேனியெம்மான் கோயிலுட்புக்கோலிட்டார்.

அண்ணலெம் மந்திரேச னடியின்னீ ழுலறி வீழ்ந்தா
ருண்ணெகிழ்ந் துருகு மாயோ னோதுமீ தும்பர் கோவே
துண்ணென விரிந்த நஞ்சுந் தூரப்பொந் தலைந்தா கூழிற்
தண்ணரு ளீர்ப்பப் போந்துன் சந்திதி யடைந்தே மெந்தாய். (1)

ஒருகணந் தாழ்க்கி னெம்மை யுடன் றுடன் றொலைக்கு நஞ்சம்
வருகண மீற்றிலாடு மயானமித் தானமாகிப்
பெருகண வுசாத்தா னப்பேர்ப் பிறியுமால் விரியு நஞ்சு
மருகண வுறம லெம்மை யளித்தியா லருளின் வளவால். (2)

வேறு.

என்று மாதவ னினையடி மாதவ னிறைஞ்சி
நின்று வேண்டலுந் தின்மல ஞாரு ணிலையாற்
தென்றி சாமுக வாயிலின் வழிவெளிச் சென்று
பொன்று றுத்திறல் ஹைவச செம்மன்மேற் நிசைபோய். (308)

இங்கு ரோசத்தி னெல்லையி னவ்விட மமர
செங்கு ளாரொ வின்வலிந் கொடுத்திணைந் தெழிலுஞ்
செங்கை நீட்டிபு கவர்ந்தனன் றிருவுசாத் தானத்
தங்க ணாதலு யிடைப்புக வருட்காத் தளித்தான். (309)

அனைய வல்விட மங்கையி னங்கயின் றகில
நினைய கீலகண் டேசநா மங்கொடந் நிலையிற்
புனைய ருட்டிருக் கோயில்கொண் டருளியப் புராரி
யெனையு மான்பான் வீற்றிருந் தருளுவா னென்றும். (310)

இந்த மாதவத் தவ்விட மெந்தைகை யளித்த
மைந்த னும்வடு கேசன்மென் மாதிர முகஞ்
யெந்த நாளுமத் தளியில்வீற் றிருந்தருள் புரியு
மந்தநம்மலக் துற்றருள் பெற்றுளா சனேகர். (311)

இன்ன நற்றலந் தாமரந் கோட்டையென் றிசைப்ப
வின்ன தியாவையுந் தருமய னகரின்மிக் கிலங்கு
மன்னு கேண்ட நாடஞந் தருண்செயல் வா
மன்னு தாடும் ஸனர்த்தநீர் யகிபெயர் வவக்கும். (312)

இராமன் மந்திரோபதேயம் பெற்றசருக்கம். ௪௮௯

அறம்வ ளர்ப்பது நாமிரு நாழிறெல் லாகெத்
திறனி வர்க்கொடச் செயல்விக் குதுமெனத் தெனீந்தம்
முறைய னித்தெந் லாலுல கூட்டுமு தகுசீர்
நிறைவ ளத்தவே னாள்கூட் டம்மவ ணிலாவும். (௧௮௮)

என்னையானறம் வளர்த்தவ ளெண்ணிய செயலை
முன்னி யாங்குமுற் றினரிவர் முதத்தினெம் மணித்தாய்
மன்னி வாழ்கெனத் திருவுளங் கொண்டமாண் பாலோ
வன்னர் கூட்டமிச் சவீருமந் நகருமப் பாக்கும். (௧௮௯)

விடம யின்றரு ளண்ணறன் ஞுதமா வீயினத்
திடையி டைந்தமான் முதலினோர்க் கருன்புநீர் தினிகீர்.
கடல்க டைந்திடிற் கணைசனைப் பூசித்தே கடையி
னிடரோ ழிந்திடுஞ் சென்மினென றிசைத்தன னெம்மான். (௧௯௦)

அன்ன வானரு டிலக்கொடு மான்முத லமரர்
நன்ன ரேகின ரயன்றிருக் குமரமே னலங்கேண்
முன்ன ரோர்பகற் கௌதமன் மஹுவிறை முளரி
யன்ன சேவடி பணிந்தக லிகைதனை யடைந்தான். (௧௯௧)

குருகு லத்தினில் வருகிற லொருகுலக் கோமர்
ஹுருகு மன்பிலிம் மந்திரேச் சுரனடி யுன்னிப்
பெருகு பூசனைப் பேற்றின்வா ஹுருப்பசி பிரியா
தருகு வாழ்மனை யாப்பெந் இ யின்பமுற் றமகந்தான். (௧௯௨)

சசிமு கத்துவான் சசிமுஹ ண்குடன்றற் சார
நசையி குத்தமை யுணந்தொரீஇ வெரீஇயவ ணண்ணிப்
பசையி குத்துள மந்திரேச் சுரனடி பணிந்தே
வசையி குத்தவந் நகுடற்கு விபத்தினை வழங்கி. (௧௯௩)

அண்ணன் மந்திரேச் சுரனருள் பெற்றினி தடைந்து
விண்ணி லாகண்ட லன்றனை வேட்டெதி ருவப்ப
வுண்ணி லாவயின் புறப்பொலிந் துடன்றழீஇ யமர்ந்தா
ளெண்ணி யந்திரன் மகதிரேச் சுரனடி யிறைஞ்சி. (௧௯௪)

அருள்பெற் றுக்கெகிர் வீருத்திறற் றடிந்தினி தமர்ந்தான்
நெருஞ்செ யாயுள்வே தியர்கனக் சுவினிதே விருவர்
மருவி மந்திரேச் சுரனடி வழுத்திவா னவனோ
டொருவு ருதவிப் பாகநேர் பெற்றினி துவந்தார். (௧௯௫)

வேறு.

இப்படி யளப்பி லாதா ரீணையடி சூத கானத்
தப்படி முடியாற் போற்றி யடிக்கடி மலர்வாழ் வுற்ற
செப்படி யுரைப்ப தெம்மா லிருட்கடி மனத்தோ யென்றான்
றுப்படி வேணி நந்தி தொழுதடி பரவிக் கெட்டான். (௧௬௬)

ஆயசேர்ச் சனற்கு மார னாமிர வனத்தெம் பெம்மான்
றுயமான் மியத்தின் மேன்மேற் றொடர்ந்தெழு மார்வந் தூண்ட
மாயன்முன மந்தி ரேசன் வாரண முகற்பு சித்தே
நீயரி கடைகென் றேய நிறையருள் பெற்றா னன்றே. (௧௬௭)

பின்னரம் முராரி செய்த பெற்றியெ னுற்ற தென்கொ
வன்னது மருடி யாலோ வண்ணலென் றடியிற் றுழந்தான்
மன்னரு ணந்தி யெந்தை மற்றவற் கவைவி ரித்துச்
சொன்னவா கேண்மி னென்னாச் சூதன்மா தவர்கட் கோதும். (1)

வேறு.

அனியி னீடிய ராகவ னஞர்முன் வீடியவாழ்வுற வருள் செய்காதை
யையாதிய, வொளிரி மான்மிய மோதின ருடன்வி னாயினர் நீன்பகை
யொருவ னாவிட மாதிய, பனகெ லாமெளி தோடிய படியில் சீரெழி
லார்மனை பலம கார்முத லாமிக, வன்னு லாவுபல் போகமு மருவியேசிவ
ஞானமெய் வழிசெல் வாரொரு வீடரோ. (௧௬௯)

இராமன் மந்திரோபதேசம்பெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௩௩௬௬.

அமுத நிவேதனச் சருக்கம்.

:0:

தசரதன் மைந்த னான மீளி தளர்வொழி புய்ந்து நீடு வாழ்வி
னிசைசரு மந்தி ரோப தேச மினிதுறு நன்றி யோதி னுமுன்
னசையமு தங்கொ னுமு ராரி நகமகள் கொண்க னார்மு னீயு
நிசசரி தஞ்சொல் வாமெ னுவு ணிகத்தர நந்தி நாதரே

வேறு.

சூதவன நாத னமர் துச்சரி தத் திடைமேன்மேற்
காதல்வனர் சனற்குமர கரிசுறுமா தவகேண்முன்
மாதவனெம் பிரானளித்த மலியருடன் றலையிசைவைத்
தாதாமிக் குறுதியினி யழுதுறுதி யெனத் துணிந்தே. (௨)

சுரரசார் குழாந்தொடரத் தம்பிமுக நம்பியிரு
வரகமல மலரடிகண் மறவாம ஹவாழ்த்திப்
பரவுபொருள் பலகொடுச பரியைவிதி வழியாற்றிக்
கரமலரஞ் சலிமுடிமேற் சலிஹநின் றனன்றுதிப்பான். (௩)

பிரணவ்மாந் தனிக்கூடம் பெயராத குஞ்சரமே
பிரணவமா மாளானம் பிரியாத புகர்முகமே
பிரணவமா மலர்வாலிப் பெரிதாடும் போதகமே
பிரணவமாஞ் சேவகத்திற் பிறங்குமணி வாரணமே. (௪)

ஒங்கார யோங்கலகத் துதித்துலவுங் கிரிசரமே
யோங்காரத் திருகுழினை யுள்ளவிரு நதிசரமே
யோங்காரத் தேங்கான மொருவாத வனசரமே
யோங்காரப் பெருவீதி யுலாவருதத் தாவளமே. (௫)

தாரகமே முகமாகத் தயங்குபெரு மதங்கயமே
தாரகமே திருவுருவாத் தனிவிளக்கு மாதிரமே
தாரகமாம் பிடிசுன்றிற் றனியெழுந்த கயமுனியே
தாரகத்தி னுள்ளுயிராய்த் தணவரிய குணகரியே. (௬)

திருவருளா மதவெள்ளந் திரைகொழிக்குங் கரவரையே
கிரியையறி விச்சையெனுங் கிளர்மதமுன் றொழுக்கிபமே
யிரவுபக லற்றொளிரு மிடத்தமருங் கடக்களிறே
வரவொடுபோக் கிலாதெங்கு மருவிநிறை மதாவளமே. (௭)

பரவுமலப் பெருஞ்சேற்றைப் படர்ந்துழக்குங் கறையடியே
விரவுபுப் பெருங்காட்டை விரைந்தழிக்கும் புழைக்கரமே
வரவயிரா வணமுதைத்து வருங்காப நால்வாயே
யரவுதர பந்தனமா யார்த்தபெருஞ் சீர்த்தகரே. (௮)

ஐங்கரநால் வாய்முகக் கணருளிருதா ளொருமுனியே
சங்கரனீள் சடைக்காட்டிற் றனிவினையாட் டியல்கயமே
சங்கையுத கம்புழைக்கைக் கவர்ந்திறைக்குங் கயந்தலையே
செங்கவேற் கோளரியோ டெனுதித்த சிந்தூரமே. (௯)

மறைமுடிப்பா துக்கையினடி மலர்சாத்தந் துடியடியே
மறையணிநூ புரமாக வனையணிமா வேளழமே
மறைபுகன்மூ ஸப்பொருளா வருத்தியன்மா தங்ககமே
மறையுமனு குதற்குருஞ்சீர் வளர்களைப் சேகரமே. (௧௦)

கணராச குணராச கவிராச புலிவாச
பணராச சடிமகி பதிராச நிதிராச
வணராச மலரிதழி வணராச வணவலவை
மணராச துணர்வாச மலரடிக ளிணை போற்றி, (௧௯)

அகிலமெலா முபக்கிரமத் தன்பினினை யேயிறைஞ்சத்
தகவுறுமச் செயன்முழுதுந் தனிமுடிப்பாய் வனிமுடிப்பாய்
திகழுறயாந் தொடங்குதுயிச் செயன்முடிப்பாய் பயமொழித்தெம்
பாவதிரு வருன்பொழிபும் பதத்துணையே துணையென்றோ, (௨௦)

இன்னனபஃறுதிபுகன்றவ் விறையருளா னிறையுவகை
துன்னியசென் றம்முருந்தன் சூதவன நாதனடி
சென்னியுற மறவாத சிந்தையனாய்ப் பாலாழி
முன்னிலையிற் சுராசுரரான் மோதமுறக் கடைவித்தான், (௨௧)

ஆங்கெழுந்த தினியசுவை யாரமுத மதுகடத்தின்
பாங்குறப்பூ ரிதம்புரிந்து பாங்குறவைத் தன்ன பின்னர்
தேங்குசுரா சுரானைய திருமாற்ப னடிதாழ்த்திவ்
லோகமுத முறைபகிர்ந்திங் சூதவுகென வேண்டினரால், (௨௨)

அதுவினவு மரியவரை யழைத்தசுர சுரகுலங்காள்
விதுமுடியாம் பிரவனத்தெம் விமலனரு ளாலிந்த
முதுசுவையா ரமுதெமக்கு முற்றுறப்பெற் றனமவனுக்
கிதுமனிலே தனம்புரிந்தவ விரும்பிரசா தங்கொளலே, (௨௩)

மரபாகும் பொறுத்திருயின் வல்லையமு தளிப்பலென
வுரையாடி யமுதகட மொருங்குடன்கைக் கொண்டேகி
விரையார்தண் சூதவனம் விரையாவந் தனையசுவைச்
சுரையார்பொற் றசும்பொருபாற் றுரிசறவைத் தமுதேசன், (௨௪)

கழன்மறவா மனத்தொடொமர்க் கண்டதோ யாந்தோயந்து
கிழன்மறையாக் கண்டுகைவெண் ணீறணிந்தைந் தெழுத்தோதிப்
பழவறைபோற் றருமமுத பரமசயம் பிலிங்கேசற்
ஞெழுன்முறையா னயந்தேத்தித் தூநறுமா மலராதி, (௨௫)

அருச்சுனைக்காம் பொருன்பலவு மமைத்தடிபூ சித்தனைய
மருச்சுவைத்தண் ணமுதகட மலிதரநேர் வைத்தண்ணால்
கருச்சுழிவி லுருதருட் செங் கைநீட்டி யெமையெடுக்குந்
திருச்சுடரே யமுதேசா நிறியேகின் றிருவருனால், (௨௬)

ஆழிகடைந் தெடுத்ததிரு வமுதிதுஞ் சமுதாக்கொள்
வாழிதிருக் குமுதமலர் மதுவாக்கொண் டருளியெம
பாழிவினை யொழித்தினுள் பாலியெனப் பலமுறைதாழ்ந்
தேழிசைமா மறையனந்த மெடுத்தேத்தி யெதிரிறைஞ்சி. (கக)

பூசனேழும் ஹமுடித்தப் புனிதநிவே தனவமுத
நேசனையாச் சண்டசர்க் குளபாக ந்வேதனஞ்செய்
நீசனையல் வாசனையா ரிதழிமதி ந்திவேணித்
நேசனையீட் மிம்பரவிச் சென்றனன்வ் வமுதினெமும். (உ௦)

அன்னதிரு வமுததுகந் ததனாலோ வதுமேனித்
தன்னியோ முற்கலமுன் ஹனையமுதத் துளியானோ
மன்னியிந்த் தருதான்வ் வடிவினுணர்ந் திடவதுவாய்
முன்னசே முளைத்தெழுந்த முறையேயோ நாமறியோம். (உ௧)

அத்தகைய மாவனத்தவ் வறளிலிங்க மமுதமய
சுத்தவடிவ வாகவே துலங்கியொளிர் தருமென்றும்
வித்தகே ளவ்வமுத யினிர்கடங்கொண் டேகியமால்
கொத்தகர ருணிமமார் குலக்கிடரா மெனக்குறித்தே. (உ௨)

அவ்வசார் தமைவஞ்சித் தமரருக்கே யமுதமளித்
தொவ்வரும்பாற் கடலடைந்தாங் குரகபதிக் கொளிர்துத
நிவ்வியகான் விடந்துரத்தச் சென்றனம் திராதன்
நெவ்விடமுண் டியிரளித்த திருவருளு மதன்மேலும். (உ௩)

எண்ணியவா றமுதுகொளற் கிடர்புகுதா வுபாயயினி
துண்ணிலவ வுரைத்தருளி யுதுகிடைப்பித் தருளியதுங்
தண்ணியவின் னமுதநிவே தனங்கொண்டு பிரசாத
மண்ணலரு டாப்பெற்றாங் கமரருண வளித்ததுவும். (உ௪)

ஆதியவச் சூதவனத் தமுதேச னருணனைத்து
மோதியமார் தனன்கேட்ட வரகேச னேனியுளத்
தாதாமிக் குறைத்திடநின் றமுதேச தெரிசனமெப்
போதுகிடைத் திடுமினுமென் நப்பரமன் பதப்போதே. (உ௫)

மனத்திருத்தி வேண்டியவா மறுதன்பர்க் கருடொழிலோய்
கனத்திருத்தி வைத்தமணி கண்டவெனக் கஞ்சலோ
யெனத்திருத்தி யுறவருளி யெளியேனைக் குளிர்துத
வனத்திருத்தி நின்காட்சி வழங்கியநான் பெறுவேனோ. (உ௬)

என்றரைத்தங் கண்புரணி யெழுந்துசெல வினிதிருந்தா
னென்றரைத்த நந்திகழ லிறைஞ்சியவம் முனிக்கதன்மே

னன்றுரைத்த வாறுமக்கு நாமுரைத்தல் கேண்மினென
நன்றுரைத்த வச்சுத நற்றவர்கோனயந்துரைக்கும்.

(உஎ)

வேறு.

முகுந்த னுதவுநி வேதனா முதங்கொள் சரிதமி தோதினோ
ருகந்து வினவிய சீரினோ ருளங்கொள் செயல்கள்கை கூடுவார்
யிருந்து வளரிக வாழ்வெலாம் விழைந்த படிநுகர் வார்பினீள்
சுகந்த மலரடி நீழல்வாழ் துலங்கு சிவகதி சேர்வரே.

(உஅ)

அமுதநிவேதனச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—தட்டஅசு.

உ

இந்திரன் றிருவிழாச் சருக்கம்.

சந்திர சேகர ஞாமு தங்கொள மாலருள் சீரிது
மந்திர நாதனு லாவரு மங்கல நீடுவி ழாமுறை
யிந்திர நேதக வேபுரி யின்பினி யே: துது நாமென
நந்திரன் பாசக மோசக நந்திபி ரானவில் வானரே.

(க)

வேறு.

மைந்தகே ளனந்த னுங்கு வந்தமு தேசற் கந்நான்
மைந்தம ரிராச சூடா மணியெனும் வளவற் கூய
மைந்தபல் வளந்து வன்ற மரபினி லுவகை மல்கி
மைந்தறப் புரிம கோற்ச வத்திரு மாண்பு முற்றும்.

(உ)

வானநா டளிக்குஞ் சீர்த்தி மகபதி யுணர்ந்து சூத
கானநா டளிக்கு ணத்திற் கனிந்தமு தேசன் காள
பானனா டளிக்குட் போந்து பரவியத் திருவி ழாச்சீர்
மேனனா டளிக்கு லாவ விழுத்தக விதியாற் செய்தான்.

(ங)

அனந்தன் முன் னியற்று வித்தாக் கனந்தரம் வலாரியாற்றும்
வனந்தரு மனைய வாய்மை மகோற்சவத் திறஞ்சொல் வாமென்
றினந்தரு முனிவர் வாடோ ரேனையர் தமையொ துக்குங்
கனந்தரு வேத்தி ரக்ககக் கண்ணுதல் கழறு கிற்கும்.

(ச)

வினவுதி சனற்கு மார வித்தக முனிவ ரேறே
யலாகனும் பனக வேந்த னாற்றுமத் திருவிழாச்சீர்
தனகமோர்ந் தெழுசு நாசி தண்ணரு ளமுத நாதன்
கனகவம் போரு கப்பூங் கழற்பதி கருத்த னாகி. (டு)

தழைத்தெழு மன்பு முன்போ தாச்சதா கதியைத் தன்முன்
னழைத்தனி லேச கிகட்டி யாம்பிர கானத் தெம்முட்
குழைத்தரு னருவாய் மன்னுங் குலவமு தேசத் கிந்நாண்
மழைத்தரு சைத்தி ரோற்ச வம்புரி வாஞ்சை யுற்றும். (க)

ஆதலி னமுத சூத வணிவனம் விரையச் சென்று
காதலி னாங்கு முன்னர்க் கவினிறை செயல்களெல்லா
மோதலி னதிக மென்ன வுருற்றுகென் றனன்கேட் டாங்குப்
போதலி னாள்வ மிக்குப் பாருக்கென வெழுந்தான் மன்னே. (எ)

ஆசக மளிப்ப திந்த வருட்சிவ பணியே யன்றோ
வாசக மளித்த மாற்று மமுதலிங் கேச னம்பா
லாசக வளிப்பா னாக வருட்டொடர் பிணித்தான் போன்மென்
ருசக வேந்தன் மீது ரார்வமுந் துறச்செல் கினருண். (அ)

செல்வுழி மயற்கூ யீது செப்பும்வான் றபதி கேட்டி
மல்வரு சைத்தி ரோற்ச வந்தனிச் சூத கானக
தெல்வன ரமுத நாதம் கியற்றிய விழைந்து மாங்கட்
பல்வகை யணிகண் முன்போய்ப் பயிற்றுதி வல்லெ யென்னு. (க)

இந்திர னானை யாமி தென்பது மிசைத்தான் கேட்ட
தந்திர வழிசார் பெல்லாந் தணவறத் தெளிவான் றச்சன்
மந்திர நாடன் சூத வனத்துட னனுச ரோடும்
வந்திர வகற்றுந் தூய மார்க்கண்ட தேயந் தேயந்து. (க0)

தளிபுகுந் தமுத நாதன் சந்நிதி தாழ்ந்தி னைஞ்சி
யளியிகுந் துந்தத் தான்முன் னாற்றுமக் கோயிலெல்லாங்
களியிகுந் தெழில்வி ளைக்குங் கான்முனோ தன்னைக் கண்டாங்
கொளியிகுந் திழுக்கக் கண்ணுந் துரைப்பரு முவகை கூர்ந்தான். (கக)

இயலெழி லுலக மெல்லா மிலங்கினு மிளஞ்சேய்க் கீன்றோர்
செயலெழில் புணர்ப்பார் காதம் நிறத்தினச் செய்கி போல
வயலெழில் வேண்டா தென்று மலிருமத் திருக்கோ யிற்கு
வியலெழில் வறகக னெல்லாம் விழுத்தக விழைந்து செய்வான். (கஉ)

நவின்முதற் கோபுரம்முன் னந்திமண் டபத்து தீசி
யவீர்திசை யிடைவ சந்த மண்டபத் தகத்தி டைக்க
ணுவமனெவ் வுலகத் துள்ளு முள்ளதன் நிதற்கென் றோதத்
திவ்யமா மணிப்பொன் வேதி சிற்பநா நிகழ்க் கண்டான். (௧௩)

நிலவொளி வயிரத் தம்ப நிரையதி னிறுவி மேனின்
நிலவொளித் துகிர்க்கு டஞ்சா ரிந்திர நீலப் போதி
குலவொளித் தாள விட்டங் கோதில்செம் மணிவி டங்கங்
கலவொளி நிலமேன் மூன்று கவினவோர் விமானங் கண்டான். (௧௪)

தாமணித் தாபி யுச்சித் தொழ*மணி நிராத்தா னந்தத்
தேமணி விமானக் கேற்குந் திறமணி யுறுப்பெ லாமுங்
கோமணி நிறையின் யாத்துக் குலமணி கிரிசையோடு
மாமணி கண்டன் மேவும் வனமணி பீடங் கண்டான். (௧௫)

அத்தகு வேதி கைக்காங் காயபொன் மணிச்சோ பானம்
வைத்தது சூழத் தூநீர் வந்துபோம் வழிய மைத்துச்
சுத்தநீ ராகுகி யாத்துத் தூறு மலப் பரப்பிச்
சித்திர நிரைக ளெல்லாந் திறத்திற னாகக் கண்டான். (௧௬)

பிறங்குகண் ணடியோ வென்னப் பித்திகை யாதி யேனைத்
நிறங்குல வணிக ளெல்லாந் திருத்தக வமைத்துள் ளாலம்
மறங்குசெவ் வியவ சந்த மண்டபப் புறம்பு சூழக்
கறங்குசீ ரிளம ரக்காக் கமழ்ந்துல களப்பக் கண்டான். (௧௭)

திருத்தகு மபிழு கச்சீர்த் தென்துவா யிலினே ரெம்மா
ஹுருத்தக வெழுந்து பத்தி யுலாநடைக் காவ ணந்தான்
குருத்தகு விதான மாநி குலமணித் தொங்க லாநி
மருத்தகு மாலை யாதி மலிந்தொளி வயங்கக் கண்டான். (௧௮)

மரகதத் திலைக டண்டு மணிப்பொறற் குலைய மைத்து
வீரவுபுத் துகிரிற் றூக்கும் விழுமிய வானை வெண்பொ
னரைதுவர்ப் பழுக்காய் முத்தி னலர்முலை யாதிப் பூக
நிரைகன்பல் வகைய கன்ன லிரைநிரை யாகக் கண்டான். (௧௯)

நிலனெலாம் பளிங்கிற் சோதி நிலவெழச் சமன்செய் தன்ன
தலனெலா மதித மூடம்பலீ ரூரகா கணங்க ளென்ன
நிலனெலா நிறைந்த தூய நகுமணி நிரைக ளாய
குலனெலாம் விளக்க மாகிக் கொழுஞ்சுடர் பரப்பக் கண்டான். (௨௦)

விரையெலாம் விராய சாந்த மெழுக்கெலா முகனுஞ் செய்தான்
விரையெலாம் விராய பன்னீர் மேலெலா மணப்பப் பெய்தான்
விரையெலாம் விராய தூபம் விசும்பெலாக் கமழச் செய்தான்
விரையெலாம் விராய சுண்ண வீதமெலாம் விரியப் பெய்தான். (௨௧)

இடமிடந் தோறுஞ் செம்பொ னெழின்மணி குயின்று தூய
வடிபுன னிறைத்துச் சென்னி மாவிலை மணிப்பொற் றேங்காய்
முடிதரு தருப்பை வாச மொய்ம்மலர் மாலே சேர்த்தி
நெடிதொளிர் பூரகும்ப நிரைநிரை யாக வைத்தான், (௨௨)

இன்னன மேலு மேலு மெண்ணில வெண்ணி யெண்ணி
மன்னிய புரீஇவ சந்த மண்டப முதற்கோ டித்தாங்
கென்னையாண் மந்திரேச னிமாசலை யாவு மீன்ற
வன்னைவாழ் நிகேத னங்கட் களவிஷா வணிகள் செய்தான். (௨௩)

தினமறா தமர்ந்து போற்றுந் திருத்தொண்டி னிலையர் தாமு
மினமறா தியாமுன் றெண்டாற் நிருந்தளி யிதுவன் நென்னு
மனமறா தையுந் நெந்தை வடிவினாற் நெளிவ ரென்ற
லனமறா விழைவி னுற்று மணிசிலை யளக்கந் பாற்றே. (௨௪)

உலகெலாந் தழைக்க வெர்மா னுலாவரத் தவஞ்செய் வீதி
நிலனெலாந் தருப்ப ணத்தி னிழவெழத் தூய்மை செய்தத்
தலனெலாம் வெண்ம ணற்றுந் தன்மையிற் றரநா துண்மைக்
குலனெலாம் பரப்பி வேணிக் குடினையென் றுவப்பச் செய்தான். (௨௫)

ஆம்மறு கிருபாற் கன்ன லரம்பைபூ கதவொ முக்க
மம்மறு கனைய சுங்கை யாற்றிரு கணாநி லாவுஞ்
செம்மலர்க் கதவி யாதிச் செறிவென நிறுவி மீது
செம்மணித் தொடைய லாதி திகழ்மக ரிகைகள் சேர்த்தான். (௨௬)

இவ்வகை யேனை யாவு மெழில்வகை நிரம்ப முற்றி
யவ்வகை மயன்முற் செனராங் கனிலனுக் குணர்த்த வண்ணே
னுய்வகை முன்ன ரேய வும்பர்கோற் குணர்த்த வொல்லைச்
செய்வகை யமரர் சூழத் தேவர்கோ னாகுப் போந்தான். (௨௭)

ஆரரு ளீர்ப்ப முன்னின் றன்புபின் றள்ள வுள்ளம்
பேரரு ளாலகை லுஞ்செய் பெரியநா யகிபான் மேய
சேரரு ளமுத நாநன் சேவடி தாழ்ந்து பங்கா
னேரருள் வெள்ள மூழ்கி நின்றபலி றுதிந வின்றான். (௨௮)

கானகந் தரம தேச ககனகந் * தரமா னாச

† கானகந் தரர்க்கு மோச கலிகைகந் தரமா னேச

|| கான 0 கந் தரச தேச ககனந்தகந் தரச பேச

* கானகந் தரச சூத கானகந் தரநி வாச.

(௨௬)

வந்தனை கரண மூன்று மாறுற வழிசெய் வார்க்கு

வந்தனை யினுமி ரக்க மலியமுன் பொலிய வாங்கு

வந்தனைத்தின்ப முற்றும் வழங்கமு தேச வானி

வந்தனைத் துலகும் போற்று மாவனத் தரசே போற்றி.

(௩௦)

நாகவ ரசன வாத நகுமணிச் சுடிகை யுச்சி

நாகவ ரசன பூசை நயந்தவ தருமே காச

நாகவ ரசன காதி நற்றவ குரவ வாகை

நாகவ ரசனம் போற்று நதியமா வனத்தாய் போற்றி.

(௩௧)

தருமமால் விடையாய் போற்றி சைலயோர் புடையாய் போற்றி

யிருண்மனத் தடையாய் போற்றி யிதழியந் தொடையாய் போற்றி

சருமமுற் றிடையாய் போற்றி சதுர்மறை நடையாய் போற்றி

வருமயிற் படையாய் போற்றி மாவன முடையாய் போற்றி.

(௩௨)

அளிவனார் மனத்தாய் போற்றி யடையலர்ச் சினத்தாய் போற்றி

களிவன ரினத்தாய் போற்றி காளபோ சனத்தாய் போற்றி

துளிவனார் கனத்தாய் போற்றி தூயசோ பனத்தாய் போற்றி

களிவனார் தனத்தாய் போற்றி நவிலுமா வனத்தாய் போற்றி.

(௩௩)

வேறு.

என்றிவ் வாதி துதிக ளியம்பினோர்

நின்று செங்கர நீண்முடி மேலெழீஇச்

சென்று கூம்புறச் சிந்தை மலர்ந்துதா

னொன்று மன்பி னுவந்திது வேண்டீமால்.

(௩௪)

ஐய வாரமு தேச வசலைபான்

மெய்யு மந்திர நாத விதுநதீச்

செய்யு வேணிய சின்னஞ் சிறியனே

னுய்ய வேண்டினின் சுந்நிதி டுற்றனன்.

(௩௫)

* தரம்-சிரசு. † கானகம்-கரியபாவம். || காணம்-மேகம்.

0 கம்-சிரசு. ௯ கனாம்-சூலம்.

௦ நா-கவர் எனப்பிரிக்க.

உற்று ளேனின் சைத்திர வுற்சவ
முற்று தூன்முடிம தொட்டு முடித்திட
மேற்றி வாழ்வீருப் பெய்தின னேனையேன்.
*பெற்று கந்தன்ன் பேரருள் வேண்டிமால்.

(௩௬)

நலம தொன்றுறற் கெண்ணி னடுவிடர்
பலபு குந்திடும் பண்டினர்க் கும்மெனி
னலம தொன்றுமி னாயினேற் கன்னவை
பலமுற் றெய்தல் பகர்தலும வேண்டிமோ.

(௩௭)

செய்த லோத வியாதுக் தெரிதரப்
பைதல் வாழ்க்கையுட் பட்டுழ லேழைபா
லுய்த வில்லப ராதமோ ராயிர
ரைத லெய்துற நண்ணினு மண்ணிலே.

(௩௮)

திருவு ளம்பொறுத் தான்கெனத் தேவர்கோன்
மருவு ளம்புயத் தாளின் வணங்கிமேல்
பெருவு ளாதெறு நந்முன் வேண்டுபு
தருவு ளமபுரி யானை தலைக்கொளா.

(௩௯)

தன்ன தேவர் குழாத்தினத் தானழைஇச்
தன்ன மும்மனம் வேரென்றிற சார்ந்திடா
தின்ன வுற்சவத தின்புற நீர்விழைந்
தின்ன ரின்ன வியற்றுகென் றேவினான்.

(௪௦)

ஆசை யாசையிற் போற்று மமரரை
நேச மிக்க நிமல நமரங்கா
ளேசி லாத விழாவிங் கியற்றுதல்
பேசி னுந்துணைப் பேறுகொண் டேயெனா.

(௪௧)

முகம னோதி யுவருண் முதிர்ந்தித்
தகவற் கோதுவன் றக்கிணை யாதிய
தொகுபொன் னொடொறுங் காலந் தொறுந்தொறு
மிகவ ளிக்கும் வினேநினக் கென்றனன்.

(௪௨)

எழு நாக்கொ ளெரியினே நேங்குபு
வாழி வேண்டிடந் தோறும் வகைப்பல
கேழின் மிக்க சுவையிற் கெழுமுனா
வாழி னுத்குந் தொழிலுனக் கென்றனன்.

(௪௩)

அனில டேட்டி யனகன் சினகரம்
 புனித வீதிக னாதிய பூவெலா
 மினிய கண்ணடி யென்ன விளக்குமவ்
 வினைப ரிக்குதி யென்று விளம்பினான். (சச)

வருண வாதனச் சோதனி மாண்பணி
 புரிய் டந்தொறும் பூம்புன னூம்பணி
 மருவ முக்கின் மெழுக்கு மலர்பணி
 யுரிய வுன்றனக் கென்றன னும்பர்கோன். (சசி)

நிருதி யீண்டு நிருத ரசர்கள்
 பெரிய பூதர்முற் பேத வகையினோர்
 புரியந் தீவினையாண்டும் புகாதுநின்
 நரிதி னோம்பணித் காமென் றறைத்தனன். (சக)

கடுவ கேள்வரு காற்புறத் தோர்களு
 மிடைநெ ருக்கை நடுவின் விலக்கிக்
 றிடரு றுநெறி செல்ல வியக்குகோ
 லுடைய கைத்தொழி னிற்கென் றறைத்தனன். (சஎ)

கோதி லுற்சுவங் கொண்டருண் மண்டபத்
 தாதி வீதி யெழுச்சிபி லண்மிநின்
 ரோது கோற்றெழுழி லாற்று முரிமைநிற்
 கேத கும்பணி யீசகொன் கென்றனன். (சஅ)

ஏற்ற வேற்ற பணிக ளியம்புபு
 சாற்று சோதிடர் யார்க்குந் தனிக்குறு
 போற்று தன்குரு வாம்பொன் னவன் மலர்க்
 காற்று ணைக்க ணமந்து கழறுவான். (சக)

ஐய மந்திர நாத னருள்விழாச்
 செய்ய லாந்தின மோரை'சிறப்புற
 வுய்ய வேர்ந்துரைத் தான்கென 'வோர்ந்தவம்
 மெய்ய னானையென் ரோதினன் மேதக. (இ௦)

நானே யென்று தொடங்க நலந்தரு
 நானே யோதிய நற்றவற் போற்றியந்
 நானே யேதன் னவையொழித் தின்பரு
 *னானே யென்று நயந்தன னாகர்கோன். (இக)

வேறு.

தந்திர நாதன் வேத தத்திவப் பொருளாய் நின்ற
மந்திர நாதன் செய்ய மகோற்சவத் திருநா ளிந்நான்
வந்திர வகற்று காட்சி மனம்விழி குளிப்பக் காண்கென்
நிந்திரன் முடங்க நீட்டி யெங்கணு மினிதயத் தானால். (௧௨)

உய்த்திடு முடங்கல் கண்டா ரொய்யென மண்ணோர் விண்ணோர்
பத்தியி னிறைஞ்சி யேற்றப் பனிமலர் தூய்ப்பூ சித்தா
ரித்திசை யன்றோ சீர்த்த தெத்திசை கனினு மென்றோ
யத்திகழ் குத கான மமத்தநாத் நிசையுஞ் சூழ்ந்தார். (௧௩)

புல்லொடுஞ் சமிதையோடு தூலொடும் போது வாரூ
யில்லொடும் வேள்வித் தீக்கை யியைபொடு மேகு வாரூஞ்
செல்லொடு தோய்கா னின்று தவத்தொடுஞ் செல்லுவாரூங்
கல்லொடு தோய்ந்த வாசக் கதிரொடுங் கமனிப் பாரும். (௧௪)

சமையம்வாய்ப் புறப்பெற் றெம்மான் றகும்பணி. செய்கிற் பாரு
மமைவிசே டாதி வாய்ப்புற் றகம்புறத் தருச்சிப் பாருங்
கமைநடச் சிலம்பி னோசை கண்டுகேட் டிருக்கொள் வாரூங்
தமையுணர்ந் தமைந்து சார்ந்து தாமிரண் டறவாழ் வாரும். (௧௫)

ஏற்புடை வேட்டன் முன்மூ விருதொழி லியற்று வாரூ
நாற்படை சூழ வாழு நாளிலப் புயத்தி னொரு
மேற்படை துலாக்கோ லாக மிளிர்நிதி விளைவி னொருஞ்
சாற்படைத் தொழின்மீக் கூர்ந்து சகமுழு துய்விப் பாரும். (௧௬)

களிரொடு பிழிக னென்னக் களியொடு நடவு வாரூ
மிளிர்முடி லோடு நீங்கா மின்னென விரவு வாரூங்
களியொடு மின்சொ லாழிக ளிளர்வொடு மேகு வாரூ
மளியொடு புயத்த லங்க லலங்கநெ ரண்முவாரும். (௧௭)

ஆயிவ ராதி யானோ ரனைவரு மாங்காங் கன்பான்
மாமகிழ் பூப்ப வண்ணோர் மரபுறு நிலையுட் கொள்கை
தாமுணர்ந் தவர வர்க்காந் தாத்தினெட் டுணையுங் குன்று
தேமுற வசித்தந் கொத்த வசதியி னிருப்பச் செய்தான். (௧௮)

இன்னன வேளை யாவை யெழில்விழா விற்கு வேண்டு
மன்னன வங்க னாக வமைத்தன னாக வானோர்
மன்னனச் சிறப்பு'நோக்கி வான்வரு பானு தானுந்
துன்னன விழவு காண்பான் ரோயமே னரால் புக்கான். (௧௯)

புள்ளின நாளை யென்னப் புராரிதன் நிருவிழாவைத்

||தெள்ளின நமரங் காணந் தெரிசனூயத்த மாக

*வள்ளினம் வருதல் வேண்டும் வம்மினங் குடம்பைக் கென்னு
நள்ளின வணுத்தல் போன்று நான்நனை செல்வ வானில். (சு௦)

உலகெலாம் பொதுவிற கொள்வா னொள்ளமு திறைக்கா நின்ற

நிலவுகண் டோர்புள் னோகை நிமிரமற் றோபுள் னந்தோ

நலிவுற லகில லோக நாயகன் கருணை யொன்றே

பொலிவுறு மின்பம் துன்பம் வீணவழிப் புகட்டல் காட்டும். (சுக)

ஆயதோர் காலே மாலே யவிர்மதி யமரர் கோமான்

மேயதோர் பணியு நம்பால் விதித்தில னாத லாலத்

தூயதோர் விழாவி னான்செய் தூப்பணி நிகரின் நென்மார்

சேயதோர் பணிசெய் கென்னாத் தெளிகடற் குளித்தெ முந்தான்.

ஊழந்திடு மதியோன் செய்த தென்னென வுரைத்து மம்மா

தழுந்தம பணிசெய் வாறோர் தாம்வழி வந்த வேறோ

ரழுந்தம ரேசனாதி யனைவர்க்கு மமுத மாரப்

பொழிந்தயர்வொழித்து மேலும் புரிபணிக் காற்றல் செய்தான். (சு௩)

புனிதன்முன் னால வாயிற் புரிந்தருள் புண்ணி யாக

வீணையுறு சாந்தி போற்றன் விழுத்தரு கிரண சீதல்

கனியமு தனைய சூத கானன முற்றும் பெய்தாங்

கினியமா புண்ணி யாக மியற்றினன் மதியோ னென்பார். (சு௪)

சார்ந்ததன் வண்ண மாதல் சாற்றயிர்க் கியல்ப தென்ப

சார்ந்ததன் வண்ண மாமுன் றழலெறி கொடுங்கா நிற்கட்

சார்ந்ததன் வண்ணஞ் செய்த சாற்றரு வுயிர்போற் றுனுஞ்

சார்ந்ததன் வண்ணத் தாலோ தருமிதென் றுஉப்பிற் சால்வார். (சு௫)

வாட்டமிக் களிக்குங் காலம் பிரிவென்ப மகிழ்கூ ரின்ப

ஆட்டமிக் களிக்குங் காலங் கலப்பென்ப வுண்மை தெய்வ

நாட்டமிக் களிக்கு மெல்லி நலியநற் பணிகள் செய்தோர்

கூட்டமிக் களிக்கு மல்லீ தெனக்கலாய்க் குலவி னாரால். (சு௬)

நானொன்றை யொருபால் வெப்ப நண்ணவோர் பாதி தட்ப

மானென்று வைத்த துய்வா னாவிகட் கென்ப கண்டாம்

வானொன்று வெயிலி னெய்த்த வருத்தமுற் றவிர்வெண் டிங்கண்

மீனென்று விலக்கிற் றென்னு விழுத்தக வழுத்து வாரால். (சு௭)

இந்துகண் டெற செய்கை யினன வரச விப்பான்
முந்தகண் டெற்கு டாது மூரிநீர் மூழ்கும் பாணு
வந்துகண் டெமைகோன் செல்வ மலிவிழா வன்பு துய்ப்பா
னந்துகண் டெறுகு னுது நரலேயீ தெழுந்தான் மன்றே.

(கஅ)

வருபிர தீசி வேலை தோயுங்கான் மந்தி ரேசன்
றரிசன முறநி னைத்த தன்மையா நன்மையாலோ
வரியமேல் கடற்கு ளித்தோ னணியகீழ் கடலெ ழுந்து
துரிசறுத் தருளெ ம்ப்பர் தோற்றமுந் துணையப் பெற்றான்.

(கக)

ஞாயிரங் குத்த ராய ணத்தனு யுதிசி செல்வோ
னயினு மருளாற் கீழை யார்கலி யெழீஇ விழாவி
னையமிக் கீர்த்த லாலந் நிலையொழிந் தமுத நாதன்
கோயிலூர் நேர தாகக் குறித்துவா னிவந்து வந்தான்.

(எ௦)

வருடங்க டோறு மெந்தை மந்திர நாதன் செய்ய
வருடங்கு சைத்தி ரோற்சவந்தரி சித்தற் காங்கு
மருவுந்தன் மையினை யோரார் மாதமுன் நகன்ற தாலே
தெருடந்த விரவி நேரே செல்வதென் றுரைப்பர் மாதோ.

(எக)

நாயக னுளத்திற் கேற்ப நடத்தலே குலத்திற் போந்த
தூயகற் பினர்மாண் பென்னுந் துணிவினைக் காட்டி யாங்குத்
தோயமுற் றெழுந்து கொண்டுகண் சுடர்முக மலர்ச்சி கோக்கி
மேயமுண் டகங்க டங்கண் மிளிர்முக மலர்ந்த மாதோ.

(எஉ)

தாவில்சீர்க் குலமா துர்க்குத் தந்துணை நோவி னோதல்
சாவினிற் சாத லேயாந் தலையளி யென்ப தேற்று
மேவிய விரலி நேரில் விதுமுக வொளிம முங்கக்
காவியங் குமுதப் போதங் கண்முகங் கூம்பிற் றம்மா.

(எங)

செயலொழி வுறக்க மீண்டு செயல்விழிப் பன்றி வேறு
மயறரு முறக்க மில்லா வானவ ரோடு மேனை
முயல்வினை மாந்தர் யாரு முந்துறப் புரியுந் தத்த
மியல்பணி யுள்ள மூக்க வெழுந்தன ரியற்று ளிர்யார்.

(எட)

தேவர்கோன் குரவன் சொன்ன சித்திரைத் திங்க ளிந்து
மீவனார் பக்கத் தைந்தின் மிருகசீ ரிடநா டன்னி
லோவறு செயமு கூர்த்த மொன்றரு னோத யந்தான்
மேவுமப் பொழுதே வன்பு மிக்கினர்ந் தெழுவெ ழுந்தான்.

(எஊ)

நித்திய மாதிரி மூன்று நிமலனா கமத்தி னுற்ற
லெரத்திய றமக்கே நல்க வுறுமதி காசம் வாய்ந்தோச்

சத்திய சிவதீக் காதி சமக்கார மூற்றும் பூற்றோர்
முத்திசெய் பரம னேந்து முகோற்பனர் வழிவந் துற்றோர். (எ௬)

வேறு.

ஆயசிவத் துவிசர்குழீஇ யமர்ந்ததிருக் கூட்ட முன்போய்
வேயமிகப் பணிந்தெழுந்து நோநின் றவ் வானவர்கோ
னாயகனை யான்மார்த்தம் பார்த்தமென நவிற்றிருபாற்
றுய சிவார்ச் சனைபுரிந்தே யுலகமெலாந் தொழ்ச்சிறந்தீர். (எ௭)

எந்தையமு தேசனுக்கீண் டியற்றுவிழாத் தொடக்கமுத
லந்தம்வரை புரிசெயலு மன்றியுநித் தியமுதலு
வந்தசெயன் முழுவததும் மாண்செயலே யெனவோர்ந்து
மிந்தவிழா வியற்றுகென யான்வேண்டன் மிகையன்றோ. || (எ௮)

அமரரெலாந் தொழுவானத் தரசேநின் மொழியென்னே
நிமலன்மகோற் சவமிதனை நீவேண்டி நடத்துதலா
லெமது செய வியற்றுதொழி லெவுபெருஞ் செயனினைதாற்
கமைதருகர்த் திருத்துவநின் கண்ணதென வுவந்தோதி. (எ௯)

அனுமதிபெற் றகமதியா லதைராச வனுனையெனும்
வினைவிளக்கி யோதியுணி வேதியர்தம் மனுனையும்பெற்
றெனையருளு மமுதேச னிமாசலைபூ சனைசிறப்ப
வினிதுபுரித் தெதிவேண்ட லெனுந்தேவா னுனையெற்றார். (அ௦)

அக்கடவுண் மாமனையோ ரனையமகோற் சவமிடையோர்
விக்கினமு முறாகினிது வேண்டியவா முடித்தருள்வான்
மிக்கமறை முதற்பொருளாம் விநாயகனை விதிமுறையாற்
பொக்கமிலாப் பிபான்பாற் பூசித்தா ரருள்பெற்றார். (அ௧)

பின்னனைய விழாவினுச்சகாம் பெருநிதியக் தாய்தாக
வன்னதனர்க் சனைபுண்ணி யாகவா சனமாதி
முன்னருளும் நினர்வாதது சாந்திவினை முறைபுரிந்தார்
தன்னிகாமா மறைபரவுத் தனிவிலவ தருமலம். (அ௨)

தனிலமுத னாதனிரு தனையொராடு மிடத்தமர்ந்த
வனிதையொடும் பிதாவிருகால் வாங்கியவோர் காலிடுனும்
புனிதவயிற் றேவிடுனும் புடைநிமிப்பல் வரிசையொடு
மினிதினெழுத் தருளிவீற் திருத்தருள் புரிந்ததற்பின். (அ௩)

வீதிமுறையிற் பூசனையவ விருக்கமு வத்தியற்றித்
துதிசெய்மிருத் திகையதன்பாற் றெட்டெடுத்துப் பட்டடுத்த
கதிர்மணிக்குப் பொற்கலத்திற் கைக்கொண்டு பக்கமுறப்
புதியமதி வேணியொடும் பொற்கோயில் புக்காரால். (௮௪).

இன்னமுறை யேமிருச்சங் கிரகணமாங் கியற்றியபின்
னன்னமிருத் திகைமுக்குட றுககியவை யொவ்வொவ்வகைச்
சொன்னமுளைப் பாலிகையிற் றாயேற்றின் றுவசமொடு
மன்னுவிழாத் தீர்த்தமென்மு வகைக்குரித்தா முளை தெளித்தார். (௮௫).

இவ்வகைசெப் தங்குராப் பணமிரட்சா பந்தனமீற்
றெவ்வமறப் புரிந்துவிடை யெழுதுபடம் பூசித்துத்
தவ்வீறுவ சாதிவா சனம்பேரி தாடனமுற்
கைவருபல் விளைகளுமக் கரிசறுமெல் லியின்முடித்தார். (௮௬)

எண்டிசைகா வல்களுமாங் கிருந்தொண்டு புரிந்துறியும்
பண்டிசைநூல் வழாதுசீசா பந்தனமம் முறைபயிற்றி
வண்டருமக கிராமதே வார்ச்சனமு மாரியபற்றித்
தொண்டர்மகிழ் தரவிமயத் தோகையொடு மமுதேசன். (௮௭).

தனக்கினிய விச்சிபூ சனையாற்றி மகிழ்ந்தேத்தி
மனக்கினிய வருடருசோ மாக்கந்திர் தமைத்தொண்ட
ரினக்கினிய மண்டபத்தி னெழுந்தருள்வித் தெதிர்மரபின்
வனக்கினிய மால்விடைமுன் வரைந்தபடந் துசத்துயர்த்தார். (௮௮).

ஐதுமுறை மாதுவசா ரோகணமீ துஞற்றியுடன்
மேககவெண் கொடிகளினும் விடையுயர்த்தாங் குடண்யாக
வேதிதிகழ் சாலைபுகூஉ மேவுபரி வாரமுடன்
மேதருயா கேசகடம் விதிமுறைபூ சனையாற்றி. (௮௯)

கோதான விலக்கிநவ குண்டமுற முறையங்கி
யாதான முதலான வாற்றியா குதி+னெலா
மீதானம் புரிந்திண்டிவ் விதத்தங்கி விளைநிகழ்
மாதான மமர்ந்தருள்சோ மாக்கந்திர் திருமுனுநீ இ. (௯௦)

அளிபெருக நனிசிறப்பி னமர்தருபூ சனையாற்றிக்
களிபெருக வாந்தோளி கவினவிரண் டணிந்தவற்றி
னொளிபெருக வெம்பெருமா னென்றினுமை யொன்றிவர்த்த
தளிபெரு+ வலம்போருது தகவின் மகச் சாலைதனில். (௯௧).

எழுந்தருளி வந்தனைய விருஞ்சாலை யபிமுகமாய்த்
தழுந்தகைய பச்சிமெந் தான்பூவ முகததருளே

பொழிந்தருளி நின்றருளப் புரிந்துமகம் பூர்த்தியுற
மொழிந்தமுறை பூரண குதியினிது முடித்ததன்மேல். (கஉ)

அன்னமகச் சாலையுடு வமர்ந்துயர்ந்த வேதிகையின்
மன்னமுத நாதனிடம் வளர்பெரிய நாயகிதஞ்
சொன்னகடத் திரும்புசை தொடரவிரு பாங்கரினு
நன்னர்மகா தீபாதி நலம்பெருகு முறைபுரிந்தார். (கங)

சான் றசிவத் துவிசரிவர் தம்பகும்ப விம்பமெனு
மூன்றினுமில் முறைபூசை முடித்திடவத் திருக்காட்சி
யேன்றுலகுக் களித்தவணின் நெழுந்தருளி யெம்பெருமா
னன்றதிரு வீதியிலெம் மன்னையொடு முலாத்தருவான். (கச)

பானுமதி யெனுமிருவர் பல்லுநுக்கொண் டெம்பெருமாற்
கானபணி புரிந்துய்வா னடுத்திருபால் வரவேய்ப்ப
மேனியிர்வுற் றவீர்செம்மை வெண்மையன விரிகவிகைக்
கானநிரை நிரையாகக் கவிந்துநிழ னனிபரப்ப. (கரு)

ஒருபாறன் பாலாக வுமைகவர்ந்தா டவம்புரிந்தா
ளிருபாலும் பெறப்பெரியீண் டியற்றுவலென் றடுத்தனள்பல்
லுருவாகிக் கங்கைதன தொண்டிரைவீ சுறுசெயல்போற்
றருவான் மகளிர்பலர் சாமரைகள் புடையீரட்ட. (கசு)

பின்புதமை மடிக்கிடத்திப் பெரிதானைச் சிறுகால்செய்
தின்புதவு மம்மையப்பர்க் கீண்டிதுசெய் திடன்முறையென்
றன்புதரு தொண்டர்பல வருஞ்செயல்வீ சனங்கொண்டு
முன்புதனித் தனிவிசிறு முழுமணக்கான் முகமடிப்ப. (கஏ)

தொடர்பிருபா லாலவட்டஞ் சுருட்டிநிரை யாதிசெல
மிடையுநெருக் கொதுக்குமுடி விடையொளிர்ஊற் கோலுவவ
விடியகல்வான் பறந்தோடு மியலிருபுள் ளிவைமுதல
கொடிகடமக் கோரரசாய்க் குலவுவிடைக் கொடிமுனுற. (கஅ)

யாமிதுகா றந்தோநம் மிருநடனத் திறனோரா
ஐமர்முன நடித்தலுத்தே மோதுநட விகற்பமெலா
மேமுறவோர்த் திடுமெம்மா னிதுவன்றோ பெரும்பேறென்
றாமகல்வா னாமகளி நாங்கனெநிா நடித்துவா. (கக)

காதமெலா மொடுங்குழிமுன் னண்ணியவா பின்புபல
பேதமுற விறைவன் முனம் பெருகவிரிந் தெழுவவென
வேதவொலி தமிழ்வேத மிக்கவொலி தொக்கபல
கீதவொலி பல்லியத்தின் கிளரொலிகள்

இருபாலு மெசர்வேத மெடுத்தோது மிசைபெருக
மருவாநின் றேனையமா மறையொலிபின் மல்கிவரத்
தருவாய்மைத் தழிவேதஞ் சந்திதியின் மன்னிவர
வொருவாத சிவநாம கீர்த்தனத்தி னோசையெழ. (௧௦௧)

வீணைமுதற் றந்திரிகண் மேயபல கருவியிசை
காணமர்வேய்ந குழலாதி தூர் வகைய கருவியிசை
யேணமர்தோற் கருவியிசை யியைதருத ளத்தினிசை
கோணரிதாய் மிடற்றெழுந்து குலவுமிசைக் குலம்பெருக. (௧௦௨)

வந்தியர்மா கதர்குதர் மலிதருமங் கலம்வீரம்
பந்தியமா புகழ்முறையே பண்புறநின் றெதிர்பாட
முங்கியசீர்ப் பாவாணர் முதிர்சுவைநற் கவிசூட
வந்தியரீத் தவர்போற்று மிருந்துதிபற் பலகூட (௧௦௩)

குருக்கொண்ட மதிமெனலிக் குழகனருட் டேவெள்ள
முருக்கொண்டந் நிறம்பொலிந்தெவ வுயிர்க்குமளித் துறல்போலத்
புகுத்தொண்டர் திருமேனித் திருவெண்ணீற் றொளிபரவக்
கருத்தொன்று மாவோசை கண்மலர்நீத் திரைவிரவ. (௧௦௪)

திருவருளி னடங்கிமலர் சிந்தைதெளிந் தன்புருகுந்
தாமிசூமெய் யடியர்சிவ தசபுரா ணத்தடைவின்
வருமரிய பெருமகிமை வகைநனியு வகைசிறப்பப்
பரவிவின வுநர்களிப்பப் பரிவினெடுத் தோதிவர. (௧௦௫)

விண்மாரி யெனப்பொழியும் விழிமாரி யண்பர்தருங்
கண்மாரி சொரிவிரைப்பூங் கவின்மாரி சிவஞான
வண்மாரி தருதமிழ்மா மறைமாரி யெண்மூன்று
பண்மாரி முதலாய பலமாரி நலம்பெருக. (௧௦௬)

எமதுரியு மேகாச மெனவடித்துச் சிறப்பளித்தோ
னெமையருளு மெனவடித்தாங் கிபமணிந்து முன்போதக்
கமைதருமா மறைபரியாக் காசலித்தா னாதலினு
னமையருளவா னெனப்பரிசு ணடம்புரிந்தங் குடன்போத. (௧௦௭)

*சிவனெனுநா மந்தனக்கே யுடையனென மறைதெளித்த
திவியதமிழ்ச் சருதிபுகல் செழும் பொருணைர் தேற்றுதல்போற்

* சிவசுபத்தின் பொருள் மங்கலம். அது சர்வஞ்ஞாநி எண்
ருணங்களாம். அப்பொருளைத் தேற்றுதல் போல அஷ்டமங்கலங்கள்
எடுத்தேக எனது முடிக்குக.

சுவணகட முதற்றேவ மங்கலமாந் தெசுதை யெட்டு
மவிரிழைவான் மடவார்க ளணித்தாக வெடுத்தேக. (௧௦௮)

என்னெனவோ துதுமெல்லா முடையபிரான். நிருவெழுச்சிக்
கின்னனம் நென்னவுமாங் கெய்தாலர் மணிமறுகின்
முன்னவன்மா தேவநிறை முக்கண்ணவந் தானென்று
கின்னமெலா மெடுத்தோதத் திருவுலாப் புறம்போந்தான். (௧௦௯)

திருக்கோயின் முன்போந்து தேவமினா ரெடுத்தேந்துங்
கருப்பூரச் சுடர்முதல கவினுறமுட் முறைசூழத்
தருக்காதி சைவர்செய்ப்பு சனையேற்றுட் சென்றருளி
விருப்பூரு மணியணைமேல் வீற்றிருந்தா னமுதேசன். (௧௧௦)

இம்முறைநா ளேறேற விருஞ்சிறப்பு நணியேற
வம்மவிரு பொழுதுமெழுந் தருள்பவனி யெவரிசைப்பார்
நம்மையரு ளனைபெரிய நாயகியோ டமுதேசன்
மும்மையுல குயலூரு முனையூர்தி வகைமொழிவம். (௧௧௧)

வேறு.

பின்னர் வழிநாட் காலையிலெம் பிராட்டி யோடு மாந்தோளி
தன்னி லிறைவ னுலாக்காட்சி தந்தநாளின் மாலையினிற்
பன்னவரிய நித்திலப்பூம் பந்தர் நிழற்கீ முமுதேசன்
மன்னுகாழி மணியெழுச்சி மாண்பு நினைப்பித்தலாப்போந்தான். (௧௧௨)

மூன்றா நாளிற் காலையுலா முன்னை முறைபோந் தன்றிரலிற்
முன்னுழந் தல்குற் குடைந்தபணி தன்னைச் சுமப்ப வுமைபோதக்
கோன்ற னிவண்சார் பிரிவாற்றாக் குணத்தி னடைந்து தரித்ததெனச்
சான்றோர் பரவு கயிலாயத் தளிவா கனமெம் பிரானூர்ந்தான். (௧௧௩)

வருளான் கெனுநாட் காலையுலா மரபிற் போந்தவ் விரவிநடை
தெருளோ திமழாந் துமைபோதத் திகழ்சே வடிமுன் முடிசூட்டும்
பெருவாழ் வினுமீ ததிகமெனப் பேணு நந்தி மிசையவற்குப்
பொருவா முன் னூற் கிவஞான போத மனித்தோ னுலாப்போந்தான். (1)

கிந்தென் றிடுநாட் காலையுலா வடைவிற் போந்தந் திகிகரத்து
கங்கின் சொல்லா ரமுதருத்து கருணைக் கிதுகைம் மாறெனல்போன்
முந்துங் கிளியூர் தரவுமையெம் முதல்வன் கணைச னெனந்கிசைய
வுந்தம் பூதந் தனைவசந்த விழாக்கொண் டோந்தா னும்பாப்பிரான். (௧௧௪)

இருமூன் நெனுநாட் காலையுலா வெழிலார் தரப்போந் தந்நிசியெம்
பெருமான் றனையூ டலின்வெல்லும் பெற்றி புறத்துந் தெரிப்பதென

வரியூர் துமைபோ தரவெம்மா னயிரா வணமூர் ததுகயிலைக்
கிரியூர் பட்ட வந்தனமூர் கிழமை தெரித்தாங் குலாப்போந்தான். (ககசு)

அறமே வேழா நாட்காலையருமை யுலாப்போந் தன்றிரவி
வறமே யுருவா யென்றும்வள ரறமே புரிவா ளதுதெரித்தாங்
கறமே யுருவார் விடையூர் வண்ண லுருவிற் கலந்திடர்முற்
றறமே வியதோர்சொடர்புணர்த்தாங் கருமால் விடையூர்தருள்புரிந்தான்.

இருநான் கெணுநாட் காலையுலா விணங்கப் போந்தெவ் வுயிர்க்கு முறை
வொருவா தூட்டி வளர்க்குமுயிர்த் தாய்தானென்ப துணர்த்தாங்குத்
திருவார் கம் தேனுவுமை செலுத்த மால்பின் னவதாரத்
துருவா யருள்வேட் டிவண்மேற்கொண் டெற்றா னெனப்பாய்மாவூர்ந்தான்.

ஒன்பா னாள் னுமையொருகோட் டும்பன் மயிற்சேய் சண்டசு
னென்பா ரொவ்வோர் மாமணித்தே ரிவந்து திருமா மணிமறுகி
லன்பா லுடன்போ தரவெம்மா னமுத நாத னணிமணித்தே
ரின்பா லூர்ந்தாங் கருட்கோலத் தெழிலார் காட்சி யினிதளித்தான். (ககக)

ஒருபா னாள் கிழகாலையுடையா னுடையா னுடன் காட்சி
தருவாழ் வருளி யுவந்துதனித் தனிவெள் விடைமே னிருமலமார்
தெருண்மா தீர்த்தந் தனிப்போந்து தீர்த்தங் கொடுத்தாங் குலகமெலாம்
பெருவாழ்வளித்தாங்கருள் டிவள்ளப்பெருகீர்தோய்ந்தின்புறப் புரிந்தான்

பின்னர் யாக விசர்ச்சனதூல் பிறங்க வாற்றி யாகேச
சொன்ன கடநீ ரமுதேச சுயம்பு மூர்த்திக் கபிடேக
நன்ன ரியற்றி விசேடார்ச்ச னாமுன் புரிந்தவ் வமுதேசன்
முன்னர் விடைமாண் கொடியிறக்கி முதமீக் கூர்ந்தார் சிவத்துவிசர். ()

ஈற்றிற் புரிசண் டசவீழா விலங்கப் புரிந்தா ரெண்டிசையுங்
போற்று பாலா ன்குரங்கள் புனைந்த விரட்சை விசர்ச்சனங்க
ளாற்றிற் புரிந்தா ரமுதேச னன்னை பெரிய நாயகிதன்
சாற்று கலியா னோற்சவீமூந் தயங்க மரபின் முறைபுரிந்தார். (கஉஉ)

வருநா டோறுந் தனிவசந்த மணிமண் டபத்தில் வீற்றிருந்து
திருவார் விழாக்கொண் டருளியவச் சிறப்பி னனந்த மடங்கின் னுட்
பெருகா நிற்பப் புதுகீர்குழ் பிறங்க யாத்து நறுமலர்பெய்
தொருவா நாப்பண் மணிபீடத் துமையோ டெமையா ளமுதேசன்.

தனக்கு நபன கும்பாதி தாயித் தருச்சித் துறுமரபின்
மனக்கொண் டினிய வபிடேக வகைகள் பெருசு நளிபுரிந்தோ
தனக்கு வால்வர்க் காதிரிவே தனமா பூசைச் சிறப்பியற்றி
மனக்கு மகிழ்கூர் விடாயாற்று மாண்பின் விழாச்சீர் வயக்கினார். (கஉச)

உடனாங் கெழுந்துட் சூழன்முத லோரைந் தாவ ணங்களினும்
புடைமா மறைதே வாரசிவ புராண நிருத்த வாக் கியதீச .
ளிடனீ னோதை யோரொன்றா யிலங்கி முறையே தோடர்ந்துவா
நடநா யகன்கூழ் போந்திருக்கை நணிகீற் றிருக்கு நலம்புரிந்தார். (௧௨௫)

சாற்று மிவ்வா றமுதேசன் சைத்தி ரோர்ச வஞ்சிறப்ப
வாற்றின் முடித்த சிவத்துவிச ரவீர்வெண் பூதி பிரசாதம்
போற்று வலாரிக் களித்தாசி புகன்றிவ் வரிய பெரும்பயனீ
யேற்று வாழ்கென் றுபசரித்தா ரிறைஞ்சி யேற்றாக் குடல்பொடித்தான்.

பின்ன ரனைய சிவத்துவிசப் பெரியர்க் கரிய வணியாதி
மன்ன வணிந்து மாபுசை உயக்கிச் சிவிகை களினிவந்தாங்
கன்னர் வீதி வலம்போந்தாங் கமரா சிரியோர் சவ முறையே
நன்ன ரியற்றி யடியுறைக ணயப்ப ணிதந் துளமகிழ்ந்தான். (௧௨௭)

அடைந்து டெகிழ்ந்து டெகிழ்ந்தருகு மன்பு பெருக வருள்வெள்ளங்
குடைந்து பணிந்தாங் கமுதேசன் குளிர்ந்தா மரைச்சே உடிநிழ்ந்தீழ்
மிடைந்து தனிவீற் றிருக்குமன மீட்க லாற்றான் புறவிடைபெற்
றுடைந்து வினைநீங் கியமகவா னும்பரோடு மும்பருற்றான். (௧௨௮)

என்னை யுறைத்தாஞ் சூதவனத் தெய்தி யுய்ந்தார் பெருந்தொகையோ
ரன்னை யினும்பே ரருளுடையா னமுத நாந் தடைந்தனவே
முன்னை வினைநீத் தருள்வகைகண் முற்று முகம்பற் பலகோடி
தன்னை நிலைசெய் துரைப்பினுமச் சேடன் றனக்குஞ் சாற்றரிதே. (1)

மலர்மெய்ஞ் ஞான சன்றமுர மைந்த வினிகாம் விரிப்பதையென்
னுலகி னுயிர்க டிருவருள்பெற் றுயமெய்ந் தூல்சொல் சாதுனம்பற்
பலவன் னவையா வருஞ்முறை பயிற்ற வருமையவைக்கெல்லாந்
திலக மியற்றற் கெளியதிது சிவபு ராண சிரவணமே. (௧௩௦)

சிவபு ராண சிரவணமே தெளிதூல் பலசொல் லறங்க ளெலாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்குஞ் செல்வத் திறங்களுலாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கு மனைநன் மக்களுலாஞ்
சிவபு ராண சிரவணமே சேர்க்கும் பலவா மின்பமெலாம். (௧௩௧)

சிவபு ராண சிரவணமே சித்த சுத்தி முதலளிப்ப
சிவபு ராண சிரவணமே செறிமும் மலத்தைத் தெறுவதுவே
சிவபு ராண சிரவணமே சீவ குணநீத் தளிப்பதுவே
சிவபு ராண சிரவணமே திகழ்பேரின்ப மருள்வதுவே. (௧௩௨)

ஆன முறையா லவற்றிடைமிக் கருமை திகழிச் சூதவன்
மேன புராண முழுதேனு மேவு சரு க மொன்றேனு

மான கவிக்வு பலசிலவு மற்றென் றேனு நியதிபெற
ஞான முறவோ தல்கேட்ட னயக்குமவரே பிறந்தவாரம். (௧௩௩)

இன்ன சூத வணக்காதெ யெழுது மவரே டிந்தவர்மேற்
பன்னு முதவி புரிந்தவர்கீர் பரவு மவர்பூ சித்திடுவார்
சொன்ன முறையிற் பதிட்டைபுரி தூயர் முதலோ ரமுதேசன்
றன்ன தருளா னினைத்தவெலாஞ் சார்ந்து வாழ்வார் சரதமிதே. (௧௩௪)

என்றங் கெமையா ணந்திமுடித் திசைத்த முறையா லெழுவேட்கை
சூன்ற தெனினுந் திருவிரையாக் கலியைக் கடந்து மேற்கூற
னன்ற காத்தென் றமைந்திருந்தா னுன்கு முகன்சே யெனச்சூத
னன்ற தரித்த முனிகுலத்துக் கறைந்தா னுணைக் கமைந்தாரால். (௧௩௫)

வேதம் வாழி முகில் வாழி விஜாகூழ் வாழி யுயிர்க்கின்ப
சீதம் வாழி திருத்தொண்டச் செல்வர் வாழி பூதிமுதற்
சாதம் வாழி சித்தாந்த சைவம் வாழி யருளமுத
நாதன் வாழி யனைபெரிய நங்கை வாழி வாழியலை (௧௩௬)

இந்திரன் நிருவிழாச்சருக்க முற்றிற்று.

சூதவனபுராணம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௧௩௨௦.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
2	7	2	ஐயகின	ஐயகின்
3	9 உரை		பன்னகம்	பனகம்
4	13 „		ரிக்குக	பிரிக்குக
6	22 „		எனவும்	எனப்
8	31 „		எந்தங்	எந்தச்
„	„ „		எது	எது
19	61	4	ஒதுக	ஒது
21	புட்னோ.		உத்தி	உத்தி
„	„		நிகாக்கொல்	நிகர்கொல்
„	„		செருந்தி	செருந்தி
„	„		புறவுட	புறவு
29	12	2	யினநீர்	யினநீர்
31	26	2	மாகமி	மாகமி
36	57	1	நகரீ	நக
37	61	3	தெவ	தெவ்
45	131		நாண	நாண்
47	144	1	முனிவா	முனிவர்
64	19	2	யதிகலித	யதிகலித
67	4	1	யொப்பரி	யொப்பரிதி
68	17	1	தனைவுளாய்	தனையுள
70	34	1	டேகலி	டேகலி
73	56	4	தோன்றினன்	தோன்றின
74	66 புட்.		அருணம்	அருண்
76	79	1	காசியினி	காசினியி
86	69	5	வைத்தனாள்	வைத்தனனாள்
88	12	4	செய்வதே	செய்தே
89	20	4	சிலா	சிலா
91	31	4	வீடு	விடு
94	1	3	கரத்தண்	கரத்தண்
97	31	2	மின்னிசை	மின்னிசை
98	35	4	நடங்கனா	நடனங்க
100	48	2	முன்றிப	முன்றில
103	11	2	தோறு	தொறு
„	12	2	லொன்றி	வொன்றி

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
104	20	1	கலம்	நலம்
"	21	1	பில்லிங்க	பிலிங்க
108	48	4	மணிசுட	மணிகட
109	59	1	மணி	மணி
111	71	3	தருச்சி	வருச்சி
122	22	2	சுருணை	சுழுணை
123	29	2	டேற்றல	டேற்றல
125	44	3	மாலி	மாலி
127	66	4	விலகு	விலகு
128	67	3	பினம்	பினம்
"	69	3	கென்னு	கென்று
130	83	3	கெவருவங்	கெவருங்
131	91	3	தோண	தோண
136	9 புட்.		தம்முனி	தவமுனி
139	32	3	வருண்மா	வருண்மா
140	43	1	தேசவி	தேசவி
141	49	4	நின்னண	நின்னண
"	50	1	லண்ணை	லண்ணை
142	57	4	லோயி	லோவி
"	58	1	எழும்பி	எழும்பு
143	63	1	பல்காவி	பல்காவி
"	69	1	மாரி	மாரி
144	71	2	வரந்தரு	வரந்தரு
"	77	1	நிலங்க	நிலங்க
"	"	2	னிள்	னிற்
149	9	3	நிகழ	நிழ
156	85	4	வாலி	வாலி
163	19	3	மணங்	மணங்
164	25	3	போர	போர
"	"	4	நகையு	நகையி
169	66	1	மாதவ	மாதவ
171	81	4	முன்பின	முன்பின
"	84	4	வெத்	வெத்
"	"	4	யிசைந்	யிசைத்
178	137	3	கோசிக	கோசிக
194	63	1	எழுந்தி	எழுந்தி
200	113	4	தனிவா	தனிவா
"	114	4	மணித்தோ	மணித்தோ

